

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Μ'

Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2733
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Σ. Καλαφάτη, σελ. 2747
3. Ανακοινώνεται επιστολή του Βουλευτή Α' Πειραιά κ. Παναγιώτη Μελά, προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μείμαρακη, με την οποία δηλώνει την προσχώρηση του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα των «Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών», σελ. 2743, 2745
4. Ανακοινώνεται επιστολή του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των «Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών» κ. Παρίση (Πάριδος) Μουτσινά, προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μείμαρακη, με την οποία γίνεται δεκτή η προσχώρηση του Βουλευτή Α' Πειραιά κ. Μελά Παναγιώτη στην Κοινοβουλευτική Ομάδα των «Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών», σελ. 2744, 2746
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2733, 2734, 2740, 2743, 2749, 2759, 2775
6. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2740
7. Αναφορά στην "υπόθεση Ρωμανού", σελ. 2734, 2755

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015», σελ. 2733
2. Κατάθεση σχεδίων νόμων:
 - α) Ο Υπουργός Υγείας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για τα μεταδοτικά νοσήματα», σελ. 2743
 - β) Ο Υπουργός Υγείας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για την ενίσχυση των συστημάτων υγείας», σελ. 2743
 - γ) Ο Υπουργός Υγείας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για τα μη μεταδοτικά νοσήματα και την προαγωγή της υγείας», σελ. 2743

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2733 - 2741

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 2759 - 2775
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2741 - 2759

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 2759
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 2759
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2734, 2740
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 2759, 2775
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 2734
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 2734
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 2734
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2743
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2733, 2734, 2740
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 2734
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 2749

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2740
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2740
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 2740

Γ. Αναφορά στην «υπόθεση Ρωμανού»

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2755
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 2734
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2734

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2764
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 2768
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 2757, 2758, 2759
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 2766
ΓΕΛΑΛΗΣ Δ. , σελ. 2761
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2755, 2756
ΚΑΣΣΗΣ Μ. , σελ. 2763
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 2770
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 2740
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 2734, 2738, 2739, 2740
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2747
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 2752, 2755
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 2749
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ. , σελ. 2760
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 2771, 2774
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 2737, 2738, 2739, 2740

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Μ'

Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 3 Δεκεμβρίου 2014, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.17' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μεϊμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 2-12-2014 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 16 Οκτωβρίου 2014, της Παρασκευής 17 Οκτωβρίου 2014, της Δευτέρας 20 Οκτωβρίου 2014 και της Τετάρτης 22 Οκτωβρίου 2014)

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του προϋπολογισμού του Κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής μέσα σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Συμφωνήθηκε να δοθούν από τα κόμματα που το επιθυμούν κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο.

Θα ήθελα λοιπόν να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει και ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 65 παράγραφος 5, την υποβολή καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα, εάν το επιθυμούν.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να μιλήσουν και δεν συμπεριλαμβάνονται στον κατάλογο του κόμματός τους θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών και θα καταρτισθεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή των ομιλητών.

Οι ομιλητές που θα δοθούν από τα κόμματα με κατάλογο θα προηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Επίσης προτείνω μετά την ομιλία των εισηγητών να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα, με ομιλητές έναν Βουλευτή από κάθε κόμμα. Δηλαδή, κατά προτεραιότητα θα έχουμε οκτώ εναλλασσόμενους Βουλευτές από τα οκτώ κόμματα.

Στη συνέχεια και για να τηρηθεί κατά το δυνατόν η κατ' αναλογία βουλευτικών εδρών εκπροσώπηση των κομμάτων, προτείνω στον ενιαίο κατάλογο να εγγράφονται πέντε Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις από το ΣΥΡΙΖΑ, ένας από το ΠΑΣΟΚ, ένας από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ένας από τη

Χρυσή Αυγή, ένας από τη Δημοκρατική Αριστερά, ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και ένας από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές.

Θα ακολουθηθεί η ίδια αναλογία κύκλων ομιλητών μέχρι την ολοκλήρωση του καταλόγου.

Τυχόν αλλαγές των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με έγκριση του Προεδρείου και με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, που θα απευθύνεται στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης.

Θα καταβάλουμε και φέτος κάθε προσπάθεια, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό, λοιπόν, θα καταστεί δυνατόν, αν περιορίσουμε όλοι στον χρόνο που δικαιούται καθένας μας και αν οι συνεδριάσεις μας αρχίζουν ακριβώς στην ώρα που έχει καθοριστεί από την ημερήσια διάταξη.

Γι' αυτό, τονίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα είναι αυστηρότατη η τήρηση του χρόνου και ότι η έναρξη των συνεδριάσεων πρέπει να γίνεται την ώρα που έχει προβλεφθεί.

Αναλόγως των εγγραφησόμενων ομιλητών θα υπάρξουν, κατά τα ειωθότα, και πρωινές συνεδριάσεις. Οι πρωινές συνεδριάσεις θα αρχίζουν στις 10.00' το πρωί. Το βράδυ της τελευταίας ημέρας της συζήτησης, δηλαδή την Κυριακή 7 Δεκεμβρίου, όπως ορίζεται από τον Κανονισμό, η συζήτηση θα κλείσει ακριβώς στις 12.00' τα μεσάνυχτα και θα αρχίσει η ψηφοφορία.

Θέλω να προτείνω, λοιπόν, τον περιορισμό του χρόνου ομιλίας όλων των ομιλητών, για να δοθεί η δυνατότητα να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι, όπως έγινε και πέρυσι.

Προτείνω ο χρόνος της ομιλίας των γενικών εισηγητών να είναι είκοσι πέντε λεπτά, των ειδικών εισηγητών δεκαπέντε λεπτά, του Πρωθυπουργού τριάντα λεπτά, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ τριάντα λεπτά, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του ΠΑΣΟΚ, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, της Χρυσής Αυγής, της Δημοκρατικής Αριστεράς, του ΚΚΕ και των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών είκοσι πέντε λεπτά, του αρμόδιου Υπουργού Οικονομικών τριάντα λεπτά, του αρμόδιου Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών δεκαπέντε λεπτά, του αρμόδιου Υφυπουργού Οικονομικών δέκα λεπτά, των Υπουργών των άλλων Υπουργείων δώδεκα λεπτά, των Αναπληρωτών Υπουργών των άλλων Υπουργείων οκτώ λεπτά, των Υφυπουργών των άλλων Υπουργείων επτά λεπτά και οι δευτερολογίες των ανωτέρω να είναι στο μισό της πρωτολογίας τους.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά, εφόσον όμως προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, άλλως θα περιοριστούν στον χρόνο

της δευτερολογίας για έξι λεπτά ή της τριτολογίας για τρία λεπτά, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Επίσης, ο χρόνος ομιλίας για όλους τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητών προτείνεται να είναι έξι λεπτά.

Προτείνω σήμερα να μιλήσουν οι γενικοί εισηγητές και οι ειδικοί εισηγητές και να τελειώσει η συνεδρίαση την 1^η πρωινή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνούμε;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν τελειώσατε, θέλω προκαταρκτικά να κάνω μία έκκληση στην Κυβέρνηση και να θέσω και ένα θέμα για τη διαδικασία.

Κύριε Πρόεδρε, είχαμε προηγουμένως μια συνάντηση με τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου στο γραφείο του. Πολυμελής κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ συναντηθήκαμε με τον Υπουργό και του θέσαμε ένα επίκαιρο θέμα, το οποίο αυτήν την ώρα απασχολεί και μπορεί να πυροδοτήσει εξελίξεις.

Με την ευκαιρία, λοιπόν, θέλω να κάνω μία έκκληση στην Κυβέρνηση, σε όλους τους παριστάμενους Υπουργούς και στον κ. Σταμάτη, να αναληφθεί γρήγορα, άμεσα –θα έλεγα– μια πολιτική και νομοθετική πρωτοβουλία, για να αντιμετωπισθεί η υπόθεση του Ρωμανού, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η κατάσταση και οι εξελίξεις, για να μην πυροδοτηθούν γεγονότα που θα έχουν αρνητικές επιπτώσεις και για να μην υπάρξει αποπροσανατολισμός. Η έκκληση αυτή είναι έκκληση δημοκρατίας, είναι έκκληση ομαλότητας και παρακαλώ την Κυβέρνηση να τη λάβει σοβαρά υπ' όψιν.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, για το θέμα το διαδικαστικό, θέλω να πω ότι και πέρυσι, κατά τη σχετική συζήτηση του προϋπολογισμού, Παρασκευή και Σάββατο είχαμε και πρωί και απόγευμα συνεδριάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Και τώρα θα έχουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και την Κυριακή η συνεδρίαση ξεκίνησε στη 1.00' το μεσημέρι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το ίδιο θα γίνει και φέτος, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ωραία, ευχαριστούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Άλλωστε, αυτά τα συζητήσαμε και στη Διάσκεψη.

Την έκκληση την άκουσε η Κυβέρνηση, θα τη λάβει σοβαρά υπ' όψιν της.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Επί της διαδικασίας;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα ήθελα να απαντήσω στον κ. Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σε ποιον να απαντήσετε; Μία έκκληση προς την Κυβέρνηση έκανε ο άνθρωπος. Εσείς θα απαντήσετε;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο. Φαντάζομαι θέλετε να τοποθετηθείτε επί της διαδικασίας συζήτησης του προϋπολογισμού.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, σας έστειλα μία επιστολή, όπως και στους Αρχηγούς των κομμάτων.

Ξεκινάει η συζήτηση ενός προϋπολογισμού ουσιαστικά εικονικής πραγματικότητας. Την ίδια στιγμή που ξεκινάμε να συζητάμε για το σχέδιο του προϋπολογισμού που κατέθεσε, η Κυβέρνηση συνδιαλέγεται μέσω e-mail και teleconference με την τρόικα για την επιβολή νέων μέτρων, που ουσιαστικά θα τα αποδεχθεί –ως κάνει συνήθως– και τα οποία ανατρέπουν τον προϋπολογισμό

αυτόν τον οποίο συζητούμε. Συζητούμε, δηλαδή, σε μία εικονική πραγματικότητα, λες και κάνουμε ασκήσεις επί χάρτου.

Κύριε Πρόεδρε, προτείνουμε να αναβληθεί η συζήτηση για λίγες ημέρες μέχρις ότου καταλήξει τελικά η Κυβέρνηση με την τρόικα για ποιον προϋπολογισμό θα κληθεί να ψηφίσει το Σώμα και να μην φτάσουμε σε σημείο να ψηφιστεί ο προϋπολογισμός και να συζητηθεί αυτές τις πέντε ημέρες, να μιλήσουν οι Βουλευτές και τη Δευτέρα το πρωί να δούμε καμμία πράξη νομοθετικού περιεχομένου που θα ανατρέπει τον προϋπολογισμό για τον οποίο ψηφίσαμε.

Αυτό θα είναι προσβολή και για το Κοινοβούλιο και για το Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τοποθέτηση του Προέδρου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων ελήφθη σοβαρά υπ' όψιν από το Προεδρείο. Το συζητήσαμε, το εξετάσαμε και απήντησα ότι ο Προϋπολογισμός με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης έχει κατατεθεί και όπως και τα δύο προηγούμενα χρόνια η Βουλή αυτή έχει συζητήσει προϋπολογισμούς που πολλοί εκτιμούσαν ότι δεν θα εκτελεστούν και όμως εκτελέστηκαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Και επειδή η πρωτοβουλία είναι και της Κυβέρνησης, υπάρχει με βάση τον Κανονισμό και την ημερήσια διάταξη η πρόταση και θα συζητηθεί σήμερα και η οποία συνεχίζεται κανονικά. Βεβαίως κατά τη διάρκεια της συζήτησης είμαι σίγουρος ότι θα τοποθετηθείτε και θα απαντήσετε και η Κυβέρνηση στο συγκεκριμένο θέμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Επί του θέματος αυτού, κύριε Λαφαζάνη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μία μονόλεπτη τοποθέτηση θα κάνω.

Ακούσαμε με προσοχή το αίτημα του Αρχηγού των ΑΝΕΛ του κ. Καμμένου. Μας έχει σταλεί και μία σχετική επιστολή. Νομίζω ότι έχει σταλεί και στα άλλα κόμματα και στο Προεδρείο.

Το αίτημά του είναι κατανοητό και θα έλεγα και δικαιολογημένο, διότι εδώ έχουμε εκκρεμότητες, που κατά τη γνώμη μας δεν λαμβάνονται υπ' όψιν στον προϋπολογισμό.

Ωστόσο εμείς θεωρούμε ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει νομιμοποίηση να φέρει ούτε αυτόν τον προϋπολογισμό ούτε κανέναν άλλο προϋπολογισμό.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τι πράγματα είναι αυτά;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το μόνο που πρέπει να κάνει αυτή η Κυβέρνηση είναι να καθορίσει άμεσα ημερομηνία εκλογών και να μιλήσει ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προξενεί εντύπωση το γεγονός ότι την κριτική την οποία ακούμε από την τρόικα, ότι δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι προϋπολογισμοί μας, την ακούμε και από συναδέλφους στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Και ο προϋπολογισμός του 2014 όπως και του 2015 θα εφαρμοστεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Την ίδια κριτική είχαμε και πέρσι. Από την πτέρυγα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ακούγαμε: «Πώς φέρατε τον προϋπολογισμό, όταν δεν έχετε την έγκριση της τρόικας;». Φέραμε τον προϋπολογισμό γιατί πιστεύαμε στις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας, στις δυνατότητες του ελληνικού λαού και έχουμε εμπιστοσύνη στην πολιτική μας.

Αποτέλεσμα: Μετά από έξι χρόνια για πρώτη φορά το 2014 καταγράψαμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Για πρώτη φορά έχουμε μείωση της ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της

Κυβέρνησης κ. Αντώνιος Σαμαράς. Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα.)

Για δεύτερη χρονιά πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα. Έχουμε επιτύχει τη σταθεροποίηση των δημοσιονομικών της χώρας. Την αλλαγή αυτή είναι υποχρέωσή μας να την κρατήσουμε σταθερή. Οφείλουμε να την ενισχύσουμε ακόμη περισσότερο. Είναι χρέος μας στον τόπο και τον ελληνικό λαό, ο οποίος υπέστη και υφίσταται τόσες δοκιμασίες.

Συνέπεσε, βέβαια, στο ίδιο διάστημα που συζητούμε τον προϋπολογισμό ή τη τελευταία αξιολόγηση. Ήταν φυσικό επόμενο να είναι δύσκολη γιατί είναι η τελευταία του προγράμματος. Απεδείχθη, όμως, πολύ πιο δύσκολη απ' ό,τι περιμέναμε, εξαιτίας του κινδύνου πολιτικής αστάθειας που επιμένει να προκαλεί η Αντιπολίτευση.

Απεδείχθη έτσι και η αμελίκτη πραγματικότητα που κανένας πια δεν μπορεί να αγνοήσει, ότι δηλαδή η οικονομία χρειάζεται στέρεο πολιτικό έδαφος, ότι οι κομματικές σκοπιμότητες μπορεί να κοστίζουν ακριβά στη χώρα, ότι η πολιτική αβεβαιότητα επιφύλασσε δυσμενείς συνέπειες.

Η αλήθεια είναι καλά γνωστή, σε όλους. Στην πιο κρίσιμη καμπή για την πορεία του τόπου μας, μετά τις τεράστιες θυσίες των Ελλήνων, την ώρα που η Ελλάδα άρχισε να στέκεται στα πόδια της, ξέσπασε μια δραματική επιδείνωση του πολιτικού κλίματος.

Η Αντιπολίτευση αντιγράφοντας και υιοθετώντας τις πιο ακραίες πρακτικές του παρελθόντος, άρχισε να εκβιάζει τη χώρα ποδοπατώντας το Σύνταγμα. Οι συνταγματικές διατάξεις που αξιώνουν αυξημένη πλειοψηφία για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας δεν θεσπίστηκαν για να δώσουν στη Μειοψηφία δικαίωμα πρόωρης διάλυσης της Βουλής. Είχαν συναινετικό και όχι πολιτικό πρόσημο. Απέβλεπαν στη συναίνεση και όχι στο διχασμό.

Παρ' όλα αυτά, συγκεκριμένοι πολιτικοί επιμένουν να αγνοούν τα πάντα. Προκαλούν πολιτική αβεβαιότητα ξέροντας ότι αυτό θα είναι επιζήμιο για τον τόπο. Δεν δίστασαν, όμως: επέλεξαν το θεσμικό εκβιασμό, επέλεξαν κατάφωρη παραβίαση του Συντάγματος, την αστάθεια, την αβεβαιότητα, την πρόκληση αμφισβήτησης σε βάρος της χώρας. Έβαλαν ερωτήματα που δεν υπήρχαν ως πρόσφατα και τα αποτελέσματα είναι ήδη αρνητικά σε βάρος της χώρας, της οικονομίας, της κοινωνίας.

Η κρίσιμότητα των περιστάσεων δεν αφήνει περιθώρια για κομματικές σκοπιμότητες, για ιδεολογικούς δογματισμούς. Αναδεικνύει πιο έντονα ακόμα την ανάγκη σταθερότητας. Αναδεικνύει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις ευθύνες του συνόλου των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Κι αυτό ας μην το ξεχνάει κανένας. Κανένας δεν θα μπορεί να πει αύριο «δεν ήξερα». Την πραγματικότητα την ξέρουμε όλες και όλοι πάρα πολύ καλά. Κανένας δεν έχει δικαίωμα να βάλει σε κίνδυνο με τις εμμονές του το μέλλον της χώρας.

Τίποτα δεν είναι πιο επώδυνο από ένα πισωγύρισμα. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό θα ανάγκαζε τους πολίτες να περπατήσουν δυο φορές τον ίδιο επώδυνο δρόμο. Τίποτα δεν είναι πιο δραματικό από το ζωντάνεμα του μύθου του Σίσυφου, τίποτα δεν είναι πιο επικίνδυνο από μια κατάσταση πολιτικής αστάθειας και αβεβαιότητας. Μια εθνική περιπέτεια δεν έχει νικητές, αλλά μόνον ηττημένους.

Πώς φτάσαμε εδώ; Δεν έλειψαν οι προσπάθειες για τη μείωση του κράτους, οι προσπάθειες μεταρρυθμίσεων και αποκρατικοποιήσεων δημοσίων επιχειρήσεων. Όλα αυτά συνάντησαν, όμως, βίαιες αντιδράσεις και οι περισσότερες ματαιώθηκαν.

Χρόνια τώρα κανένας από τους κοινωνικούς εταίρους δεν ήταν πρόθυμος να ακούσει τις ενοχλητικές αλήθειες, αλλά και καμμία πολιτική δύναμη δεν μπορεί να παριστάνει την αθώα περισσότερα. Αυτοί που ισχυρίζονται πως δεν κυβέρνησαν, διατυπώνουν λανθασμένους σχετισμούς. «Κύβερνησαν» από το πεζοδρόμιο, εμποδίζοντας αλλαγές και μεταρρυθμίσεις και εκθέτοντας τη χώρα.

Μας λέτε ότι δεν κυβερνήσατε. Δεν έχετε ευθύνες; Ποιος καθοδηγούσε τις σκληρές συντεχνίες που οδήγησαν σε ακραίες καταστάσεις; Ποιος κυβερνούσε τα αστικά λεωφορεία της Αθήνας ή τα ναυπηγεία;

Για παράδειγμα θυμίζω 9 δισεκατομμύρια δολάρια νέες επενδύσεις Ελλήνων εφοπλιστών για τη ναυπήγηση διακοσίων δεκαεννέα πλοίων.

Δυστυχώς για την Ελλάδα, όλες οι παραγγελίες έγιναν σε ναυπηγεία του εξωτερικού, οι οποίες παραδίδονται στην ώρα τους και δεν αιφνιδιάζονται οι πελάτες από απεργίες, καταλήψεις και συνεχείς διακοπές των εργασιών ναυπήγησης.

Αυτά πετύχατε με τις ακραίες συντεχνιακές αντιδράσεις τις οποίες όχι μόνο καλύψατε, αλλά και υποκινούσατε!

Θυμίζω πως όταν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον Κώστα Καραμανλή ιδιωτικοποίησε κρατικές επιχειρήσεις και όταν έφερε μία από τις μεγαλύτερες επενδύσεις στην Ελλάδα, με την παραχώρηση μίας προβλήτας στο λιμάνι του Πειραιά στην κινεζική «COSCO», εισέπραξε άρνηση, αδιαλλαξία, φανατισμό και πύρινες αντιδράσεις. Το ίδιο εισέπραξε και όταν είπε να συνεννοηθούμε για τα αυτονόητα κι όταν προειδοποίησε για τον κίνδυνο του λαϊκισμού.

Σας ερωτώ αυτήν τη στιγμή: Κρατάτε ακόμα υψωμένες τις γροθιές για να διώξετε την «COSCO» από τον Πειραιά; Ποιον ενοχλεί που η Ελλάδα έγινε κεντρική πύλη εμπορίου για όλη την Ευρώπη; Ποιον ενοχλεί που δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας; Ποιοι ονειρεύονται πάλι το πεζοδρόμιο;

Η τελευταία έκθεση της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος προβλέπει ότι μετά την τελευταία συμφωνία μεταξύ του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς και της «COSCO», ξεκινούν επενδύσεις σε άλλα μέτωπα –Θριάσιο, Πειραιάς, αεροδρόμιο Ηρακλείου, ΟΣΕ– με προοπτική 5,1 δισεκατομμυρίων ευρώ και δημιουργία εννέα χιλιάδων θέσεων εργασίας. Προχθές υπήρξε συμφωνία για τα δεκατέσσερα περιφερειακά αεροδρόμια.

Θα καταθέσω σχετικά δημοσιεύματα στα Πρακτικά, γιατί η εφημερίδα που διαβάζετε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν κάνει καμμία αναφορά σε αυτά. Οι λέξεις «ανάπτυξη» και «πρόοδος» είναι άγνωστες για τον κομματικό σας Τύπο, αλλά είναι γεγονότα τα οποία δεν μπορείτε να παραγνωρίσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ότι αποφυγάμε την έξοδο από τη ζώνη του ευρώ, την οποία πολλοί επεδίωκαν μέσα κι έξω από τη χώρα, το ότι ξαναφέραμε τη χώρα να ανακτήσει την εμπιστοσύνη των εταίρων μας και των αγορών και το ότι δημιουργήσαμε αισιόδοξες προοπτικές για την οικονομία, είναι έργο των κυβερνήσεων του Αντώνη Σαμαρά. Είναι έργο κατ' αρχήν της τρικομματικής κυβέρνησης και εν συνεχεία της Κυβέρνησης του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά και του Αντιπροέδρου κ. Βενιζέλου.

Και αυτό φάνηκε πρακτικά, με την επιστροφή καταθέσεων άνω των 20 δισεκατομμυρίων ευρώ από τον Ιούλιο του 2012, αλλά και με τις αυξήσεις κεφαλαίων των ελληνικών τραπεζών και με τα εταιρικά ομόλογα των ελληνικών επιχειρήσεων που βρήκαν υψηλή ζήτηση.

Σημειώνω ότι τα τελευταία δύο χρόνια οι κυβερνήσεις του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά τόλμησαν και συγκρούστηκαν με την κουλτούρα της ακινησίας και την κουλτούρα των βίαιων αντιδράσεων, οι οποίες κράτησαν τη χώρα ακίνητη στην ιστορία. Φορτώθηκαν τεράστιο πολιτικό κόστος, αλλά έκαναν άλματα σε πολλούς τομείς, όπως η διοικητική μεταρρύθμιση και ο δραστηκός περιορισμός της σπατάλης.

Είναι αλήθεια ότι στο ίδιο διάστημα συνεχίστηκε η υπερφορολόγηση κι έγιναν και λάθη, όπως στον ΕΝΦΙΑ, πολλά από τα οποία διορθώθηκαν και άλλα είναι ανάγκη να διορθωθούν με την αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών. Είναι όμως βέβαιο ότι η Ελλάδα πέτυχε σημαντικούς στόχους.

Από την εκατοστή δέκατη θέση σε σύνολο εκατόν ογδόντα εννέα χωρών στο δείκτη ανταγωνιστικότητας, σήμερα βρισκόμαστε στην τριακοστή έκτη θέση. Αναστρέψαμε την ύφεση με τάσεις ανάπτυξης. Έγινε ανάσχεση της ανεργίας και οι επιχειρήσεις έχουν πρόσβαση, επιτέλους, στον τραπεζικό δανεισμό. Οι ίδιοι οι τραπεζίτες λένε ότι θα χρηματοδοτήσουν την πραγματική οικονομία και θα ενισχύσουν τη ρευστότητα της αγοράς.

Για τρίτη χρονιά επιτυγχάνονται οι στόχοι του προγράμματος οικονομικής πολιτικής. Συνεχίζουμε με όραμα να επενδύσουμε στον κλάδο του τουρισμού, στην ανάπτυξη του τουρισμού υγείας, στην πρωτογενή παραγωγή και στη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων, στην ενέργεια, στο διαμετακομιστικό εμπόριο, στις συνδυασμένες μεταφορές, στην έρευνα, στην τεχνολογία και στην καινοτομία.

Εδώ, κύριε Πρωθυπουργέ, απαιτείται η αλλαγή της διάταξης

του άρθρου 16 του Συντάγματος, για να προσελκύσουμε επενδύσεις στην παιδεία. Δεν μπορεί η Ελλάδα να απαγορεύει την ίδρυση πανεπιστημίων τα οποία θα μπορούσαν να προσελκύσουν φοιτητές από την ευρύτερη γεωγραφική μας περιοχή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επιπλέον, όραμά μας είναι να επενδύσουμε στη βιομηχανία φαρμάκων -κερδίζουν τις διεθνείς αγορές οι Έλληνες φαρμακοβιομήχανοι- στην εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου, στη ναυτιλία και στις συναφείς δραστηριότητες.

Επιλογή μας είναι η συνέχιση των μεταρρυθμίσεων που έχουν στόχο να παραμερίσουν τις παθογένειες του χθες και να θεμελιώσουν νέα προοπτική. Πιο συγκεκριμένα, οι βασικοί στόχοι των νέων μεταρρυθμίσεων περιλαμβάνουν την περαιτέρω βελτίωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της χώρας, τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, τη βελτίωση της αποδοτικότητας του δημοσίου τομέα, την ενίσχυση του θεσμικού ρόλου της δικαιοσύνης, την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, τη συνέχιση της απλοποίησης του Φορολογικού Κώδικα, αλλά και την προοδευτική μείωση των φορολογικών συντελεστών.

Σκοπός είναι να βγούμε οριστικά από την οικονομική και κοινωνική κρίση, να χτίσουμε στέρεες βάσεις για μια καλύτερη Ελλάδα. Στόχος είναι οι νέες επενδύσεις, οι νέες επιχειρήσεις, οι νέες θέσεις εργασίας. Ακόμη, χρειάζεται όλο αυτό το όραμα, το σχέδιο να αποτελέσει Εθνικό Σχέδιο Οικονομικής Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είμαι σίγουρος ότι αυτό το σχέδιο θα θέσετε υπ' όψιν του ελληνικού λαού, με τη νέα εποχή που αρχίζει για την Ελλάδα μετά την 1^η Ιανουαρίου του 2015, ένα σχέδιο το οποίο θα επιτρέψει στην πατρίδα να είναι ισότιμη μεταξύ των εταίρων της και ο ελληνικός λαός υπερήφανος για τους στόχους τους οποίους θα έχουμε κατακτήσει.

Το μέλλον της χώρας αξιώνει να υπερβούμε τις άγονες αντιπαραθέσεις και τις απατηλές διαχωριστικές γραμμές. Απαιτείται να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες του τόπου και να δημιουργήσουμε νέες ευκαιρίες. Χρέος όλων είναι να προτάξουμε αξίες, όπως η σκληρή δουλειά αντί του βολέματος, η εγκράτεια αντί της σπατάλης, η συναίνεση αντί του πεζοδρομίου, η σύνεση αντί της αδιαλλαξίας, ο σεβασμός των νόμων αντί της ανομίας, η προσήλωση στην τάξη αντί της αυθαιρεσίας. Χρέος είναι να επιδείξουμε τόλμη και αποφασιστικότητα στη συνέχεια των μεταρρυθμίσεων, την προώθηση των αποκρατικοποιήσεων και την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα μία αναφορά στις αξίες και στις αρχές και στις πολιτικές μας επιλογές που διαμορφώνουν το πλαίσιο της στρατηγικής με την οποία θέλουμε να οδηγήσουμε την Ελλάδα στο μέλλον και αυτό, διότι ο προϋπολογισμός του 2015 σε αυτήν ακριβώς τη στρατηγική ανταποκρίνεται. Υπηρετεί την οικοδόμηση ενός νέου προτύπου οικονομικής ανάπτυξης, με στόχο την οικονομική μεγέθυνση, την τόνωση της απασχόλησης, τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου. Ανάμεσα στα άλλα, το ΑΕΠ εκτιμάται να αυξηθεί κατά 2,9%.

Αξίζει να σημειώσουμε -και επαναλαμβάνω αυτό το οποίο είπα στην αρχή της ομιλίας μου- ότι παρά τις προβλέψεις και των δεικτών μας και πολλών στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, η Ελλάδα επέστρεψε το 2014 στην ανάπτυξη με 0,6% του ΑΕΠ από -3,9% το 2013. Απόδειξη της αποτελεσματικότητας της πολιτικής μας, της επιστροφής της αγοράς, της ανάπτυξης και της μείωσης της ανεργίας.

Μας ρωτούν: Θα επιτευχθεί ο στόχος του 2015; Το προδικάζουν η επιτάχυνση των εξαγωγών, η προσέλκυση επενδύσεων, που ήταν αυξημένες κατά 11,7% το 2014 και μπορεί να είναι ακόμα περισσότερο αυξημένες το 2015. Προϋπόθεση -γιατί μας έθεσαν θέμα στην Επιτροπή Οικονομικών αν θα επιτύχουμε το στόχο των επενδύσεων- είναι προφανώς η πολιτική σταθερότητα, αλλά και κάτι ακόμα: Να μην ακούγονται φωνές εναντίον όσων θέλουν να επενδύσουν στην Ελλάδα, να μην επικρέμαται επί των προσπαθειών τους η απειλή ότι θα βρεθούν εκτός χώρας, ότι θα χάσουν τις επενδύσεις τους, ακόμα και ότι θα έχουν να αντιμετωπίσουν τη δικαιοσύνη.

Άλλος συνάδελφος αμφισβήτησε τη δυνατότητα διεύρυνσης, διόγκωσης των εξαγωγών με ένα μαθηματικό, αλλά συγχρόνως απλουστευτικό επιχειρήμα, αυτό του μηδενικού αποτελέσματος.

Μας είπε ότι, όταν όλες οι χώρες προσπαθούν να κάνουν εξαγωγές, αυτό δεν έχει τελικά αποτέλεσμα. Όμως, έβαλε στην άκρη την ικανότητα, τη δημιουργικότητα, το μεράκι του λαού μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν πέτυχε ο Έλληνας στο διεθνές εμπόριο ή στη ναυτιλία, είναι γιατί τόλμησε με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του. Είναι γιατί ξέρεi να κερδίζει με αξιοσύνη και ποιότητα τους ανταγωνιστές του, αρκεί να είναι ελεύθερος να δράσει. Όποτε ο Έλληνας υπετάχθη στα κελεύσματα του κρατισμού, σύρθηκε δέσμιος στην αποτυχία.

Επίσης, η αύξηση του τουριστικού προϊόντος είναι πιο ενθαρρυντική. Το 2013 απεδείχθη η καλύτερη χρονιά. Το 2014 εξελίσσεται σε ακόμα καλύτερη χρονιά από εκείνη του 2013, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων. Είναι βέβαιο, μάλιστα, ότι το 2015 θα είναι ακόμα μεγαλύτερη αυτή η αύξηση του τουριστικού ρεύματος στη χώρα.

Το 2015, η χώρα μπορεί να φθάσει σε αύξηση του ΑΕΠ που εκτιμάται στο 2,9% όπως ήδη ανέφερα. Σ' αυτόν το στόχο θα συμβάλουν επίσης τα αναπτυξιακά σχέδια της Ευρωπαϊκής Τράπεζας που υλοποιούνται, οι πόροι από το ΕΣΠΑ και την Ε' Προγραμματική Περίοδο, οι επενδύσεις από το νεοσύσταθέν Ελληνικό Επενδυτικό Ταμείο, η ρευστότητα η οποία θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της οικονομίας μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας ενίσχυσης των τραπεζών, αλλά και η αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών, κάτι το οποίο είναι πολύ σημαντικό.

Η μείωση της ανεργίας θα είναι σημαντική. Θα περιοριστούν οι άνεργοι και προβλέπεται αύξηση της απασχόλησης κατά 26%. Η αλήθεια εδώ είναι γνωστή και δεν πανηγυρίζει κανείς για την όποια μείωση της ανεργίας. Η ανεργία μέχρι το Σεπτέμβριο του 2013 συνέχιζε να αυξάνεται. Έχει φθάσει σε εφιαλτικά επίπεδα και διατηρείται ακόμα σε εξαιρετικά υψηλό ποσοστό. Συνθλίβει την κοινωνική συνοχή. Ακυρώνει τα όνειρα της νέας γενιάς. Αχρηστεύει κόπους και θυσιές που οδήγησαν στην απόκτηση τίτλου σπουδών και επαγγελματικής εμπειρίας. Όμως, γι' αυτό δεν επιτρέπει κανέναν εφησυχασμό.

Καθίσταται επιτακτική η ανάγκη, λοιπόν, για την αταλάντευτη συνέχιση των μεταρρυθμίσεων και των ειδικών δράσεων για τη διεύρυνση της απασχόλησης, στο πλαίσιο ενός Εθνικού Σχεδίου Ανάπτυξης, στο οποίο αναφέρθηκε προηγουμένως. Απαιτούνται επενδύσεις από τον ιδιωτικό τομέα που είναι ο μόνος τομέας που μπορεί να επενδύσει και να δημιουργήσει θέσεις εργασίας. Όμως και η Κυβέρνηση δεν στέκεται αδρανής. Ήδη, για την ενεργητική απασχόληση προβλέπονται 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, για να απασχοληθούν σ' αυτό το πρόγραμμα τετρακόσιες σαράντα χιλιάδες άνεργοι.

Ακούμε, βεβαίως, φωνές ότι θα αντισταθούν σ' αυτό το πρόγραμμα. Σφάλουν και θα βρουν την κοινωνία -και ιδιαίτερα τη νεολαία- απέναντί τους.

Υπήρξαν «ανάσεις» για το ελληνικό νοικοκυριό: μείωση κατά 30% του ειδικού φόρου στο πετρέλαιο, μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, ρύθμιση για τις ληξιπρόθεσμες φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις, ενίσχυση των εισοδημάτων των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, εξόφληση οφειλών του δημοσίου στους ιδιώτες. Γι' αυτό ανέφερα προηγουμένως για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές που πήγαν στις επιχειρήσεις και για τις θέσεις εργασίας που διατηρήθηκαν. Έχουν διατεθεί 7,2 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 9,5 δισεκατομμυρίων ευρώ που είναι το τελικό αποτέλεσμα αυτών των οφειλών. Πρέπει, επίσης, να προσθέσω ότι 6,4 δισεκατομμύρια ευρώ -ακριβώς ο στόχος του μεσοπρόθεσμου προγράμματος- προβλέπονται για τις δημόσιες επενδύσεις.

Θα ήθελα να κάνω μία αναφορά στο χρέος. Το δημόσιο χρέος σταθεροποιείται. Όμως, είναι μεγάλη πρόκληση στο πλαίσιο της διαπραγματεύσεως με τους δανειστές η οποία θα επιτύχουμε μείωση της ετήσιας δαπάνης για τους τόκους. Η Ελλάδα ανταποκρίθηκε στις δεσμεύσεις της με τεράστιες θυσιές και είναι η ώρα των εταίρων μας να ανταποκριθούν κι εκείνοι στις δικές τους.

Επίσης, το ελληνικό δημόσιο υλοποιεί ένα φιλόδοξο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας. Για δεκαετίες η χώρα είχε μία τεράστια περιουσία η οποία έμενε ανεκμετάλλευτη και σε πολλές περιπτώσεις ρήμαζε και απαξιωνόταν. Τώρα, η περιουσία του δημοσίου αξιοποιείται.

Επίσης, σημαντικός στόχος για την επιτυχία των στόχων του προϋπολογισμού είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής, το παρεμπόριο, η παραοικονομία.

Στο κάτω-κάτω της γραφής είναι κλοπή από το διπλανό, είναι κλοπή από τα ίδια μας τα παιδιά. Δεν μπορούμε να είμαστε επιεικείς σε τέτοιες συμπεριφορές.

Ο νόμος, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, πρέπει να εφαρμόζεται αυστηρά προς κάθε κατεύθυνση. Είναι καιρός να δώσετε απαντήσεις για όλες εκείνες τις περιπτώσεις που σας έχουν καταγγελλεί και ελέγχονται -και πρέπει να ελέγχονται- όπως λίστες, κατάλογοι εσωτερικού και εξωτερικού, υπαλλήλων και τα λοιπά. Πρέπει να έχει η Βουλή απαντήσεις σε αυτό το θέμα. Είναι ζήτημα οικονομίας, αλλά και δικαιοσύνης. Είναι ζήτημα κοινωνικής ευθύνης.

Εμείς, οι υπερασπιστές της ευρωπαϊκής ιδέας πιστεύουμε στην κοινωνική οικονομία της αγοράς. Και ήδη αυτό, ως ρεύμα σκέψης, κυριαρχεί στην Ευρώπη και στη νέα επιτροπή του κ. Γιούνκερ, ο οποίος ήδη εξήγγειλε ένα πρόγραμμα στήριξης για τα επόμενα τρία χρόνια ύψους 315 δισεκατομμυρίων, όπως και ορισμένες άλλες αλλαγές, από τις οποίες θα επωφεληθεί η χώρα μας και έχουν να κάνουν με τη διαφορετική συμπεριφορά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Σε αυτήν την κρίσιμη καμπή η Ελλάδα επιδιώκει συνεργασία και φιλικές σχέσεις με τους γειτόνους της. Παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις. Δεν είναι αμέτοχη. Έχει ετοιμότητα, κάτι το οποίο η Κυβέρνηση αποδεικνύει έμπρακτα, και σημειώνει ότι δεν πρόκειται να κάνουμε καμμία παραχώρηση, καμμία υποχώρηση σε βάρος των δικαίων και των δικαιωμάτων μας.

Είμαστε δίπλα στους αδελφούς μας Κυπρίους. Πιστεύουμε στη δυναμική που μπορεί να ανακτήσει η πατρίδα μας, η γεωπολιτική σπουδαιότητα, ο πολιτισμικός πλούτος, το εξαιρετικό φυσικό κάλλος, που δημιουργούν για εμάς συγκριτικά πλεονεκτήματα, τα οποία εντάσσουμε στην πολιτική μας στρατηγική.

Δεν βάλουμε ποτέ, όμως, το κομματικό συμφέρον πάνω από το εθνικό. Δεν βάλουμε ποτέ την προσωπική φιλοδοξία πάνω από την κοινωνική αλληλεγγύη. Και βέβαια, δεν χαρίζουμε σε κανέναν την κοινωνική ευαισθησία. Αυτό γιατί δεν είναι κοινωνική ευαισθησία η αδιαφορία μπροστά στους κινδύνους. Δεν είναι ευαισθησία οι υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα. Δεν είναι ευαισθησία ο λαϊκισμός και η δημαγωγία.

Μην το ξεχνάμε, τα ευχάριστα ψέματα κοστίζουν ακριβά. Οι μεταρρυθμίσεις δεν υλοποιούνται με άναρχο τρόπο. Συγκροτούν εκσυγχρονιστική πολιτική και ορθολογική προγραμματική πρόταση. Ενοχλούν ιδίως καταργούν την πλειοδοσία του παρελθόντος υπέρ των συνεχειακών απαιτήσεων, τις οποίες επιτύχανε η επιδοματική Αριστερά, αυτή που δήθεν δεν κυβέρνησε ποτέ, αλλά είχε ως εμπροσθοφυλακή τις συνεχειακές συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι οι εταίροι και οι δανειστές μας επιμένουν πως ο προϋπολογισμός δεν βγαίνει και ζητούν πρόσθετα περιοριστικά μέτρα. Ελπίζω να μην βρουν συμμάχους πίεσης στην ελληνική Βουλή.

Θα επαναλάβω, όμως, αυτό που είπε ήδη ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Αντώνης Σαμαράς, ότι έπρεπε έως τώρα δυο φορές έξω, και πέρυσι και πρόπερσι, που διетύπωναν τους ισχυρισμούς για δημοσιονομικό κενό. Και στις δυο χρονιές επαληθεύτηκαν οι εκτιμήσεις της Κυβέρνησης. Επιμένουμε ότι θα επαναληφθούν και τώρα. Εμείς θα επιβεβαιωθούμε. Εμείς θα επιτύχουμε τους στόχους που θέτει ο προϋπολογισμός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θυμίζω ότι και πέρυσι ζητούσαν άλλα, πρόσθετα μέτρα που αν είχαν ληφθεί, δεν θα μας είχαν επιτρέψει να φτάσουμε στους στόχους τους οποίους προανέφερα. Το γεγονός ότι δεν ελήφθησαν αυτά τα μέτρα, μας οδήγησε στα συγκεκριμένα αποτελέσματα. Με τον ίδιο τρόπο θα φτάσουμε και στα επόμενα αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Άλλα περιοριστικά, άλλα υφειακά μέτρα θα ήταν αυτήν την ώρα καταστροφικά. Δεν θα τα άντεχε ούτε η οικονομία, ούτε η κοινωνία. Θα υπονόμευαν την ανάπτυξη που μόλις τώρα έχει ξε-

κινήσει.

Η Ελλάδα απέδειξε και την αξιοπιστία της και την υπευθυνότητά της. Κι αυτά δεν μπορεί να αμφισβητούνται από κανέναν.

Ο προϋπολογισμός αυτός έρχεται να βάλει τέλος σε μια περίοδο και να σηματοδοτήσει την αρχή μιας άλλης.

Ως συμπέρασμα θα λέγαμε ότι είναι ο τρίτος κατά σειρά προϋπολογισμός με σημαντικό πρωτογενές πλεόνασμα, κάτι που επιτρέπει την επόμενη μέρα να μπορούμε να είμαστε στις αγορές με χαμηλά επιτόκια, να μπορούμε να αντιμετωπίζουμε, όπως είπε και ο Υπουργός Οικονομικών, τις ανάγκες της χώρας χωρίς να έχουμε την ανάγκη δανεισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Η ψήφιση του προϋπολογισμού είναι επιλογή σταθερότητας και ασφάλειας. Είναι επιλογή ιστορικής ευθύνης, επιλογή εμπιστοσύνης στον Πρωθυπουργό, επιλογή εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση που βάζει πάνω απ' όλα και υπηρετεί με σθένος και συνέπεια τη συλλογική πρόοδο, την κοινωνική συνοχή και βάζει πάνω απ' όλα το εθνικό συμφέρον, την πατρίδα και τον υπερήφανο λαό μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Αντόνιο Γκράμσι έδωσε τον εξής ορισμό της κρίσης: «Όταν πεθαίνει το παλιό και ακόμα δεν μπορεί να γεννηθεί το καινούργιο». Βλέπουμε το παλιό να πεθαίνει παντού. Το βλέπουμε στα οικονομικά αποτελέσματα, στη συγχώνευση των μέτρων και της συζήτησης, όπως και στην αύξηση ανταλλαγής e-mail ως ανώτατη κατάσταση πολιτικής στη χώρα μας.

Όμως, πιο πολύ απ' όλα το βλέπουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα προϋπολογισμό που δεν απαντάει στα βασικά ερωτήματα. Δεν απαντάει στο γιατί συνεχίζεται ακόμα αυτή η κρίση. Δεν απαντάει στο γιατί ο δικομματισμός όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά παντού έχει τεράστια προβλήματα. Δεν απαντάει στο γιατί έχουμε τόσο φυγόκεντρες δυνάμεις και πολιτικές κινήσεις σε όλη την Ευρώπη. Και δεν απαντάει τελικά στο γιατί ο κόσμος του «αστισμού» έχει τόσα πολλά προβλήματα.

Βεβαίως μειώνετε τους μισθούς. Βεβαίως μειώνετε τις συντάξεις. Βεβαίως συρρικνώνετε το κοινωνικό κράτος. Όμως, υπάρχει ένα πολύ μεγάλο «αλλά». Νομίζω ότι δεν μπορείτε να ισχυριστείτε ότι έχετε ένα μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο σχέδιο. Δεν μπορείτε να το ισχυριστείτε τουλάχιστον γι' αυτό το κομμάτι του «αστισμού», όπου το μακροπρόθεσμο είναι κάτι παραπάνω από την επικεφαλίδα της επόμενης «REAL NEWS» την Κυριακή.

Σ' αυτήν την ομιλία μου θέλω να δώσω τις δικές μου απαντήσεις στο γιατί αυτός ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να απαντήσει στα βασικά ερωτήματα. Και σαν τους διαγωνισμούς του πατινάζ, θα δώσω απαντήσεις και στο επίπεδο της τεχνικής κατάρτισης, αλλά και στο επίπεδο της αισθητικής παρουσίας.

Θα αρχίσω με την τεχνική κατάρτιση και τα τεχνικά ζητήματα και ελπίζω να με αφήσει ο κύριος Πρόεδρος για να πω προς το τέλος τι είναι αυτό που θεωρώ ότι είναι πρόβλημα στο επίπεδο της αισθητικής παρουσίας.

Έρχομαι, λοιπόν, να πω ποιο είναι το τεχνικό, το βασικό σας πρόβλημα.

Το βασικό σας πρόβλημα είναι ότι αυτήν τη στιγμή ο κόσμος του «αστισμού», η αστική τάξη, δεν είναι πια οικουμενική τάξη. Δεν είναι μια τάξη που τα συμφέροντά της ευθυγραμμίζονται με τα συμφέροντα της ευρύτερης κοινωνίας ή τουλάχιστον με ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι αυτής της κοινωνίας. Να το πω και αλλιώς. Ο φιλελευθερισμός παντού και σε όλες τις μορφές του έχει χάσει το δρόμο του. Κάποτε, παλιά, ο φιλελευθερισμός ήταν μια προοδευτική δύναμη που κοίταγε μπροστά και ήταν δυναμική. Ήταν αυτή η δύναμη που έβαλε στην κοινωνία τα συνθήματα

της Γαλλικής Επανάστασης, όπως το σύνθημα της ελευθερίας, της ισότητας και της αδελφότητας, που τώρα θα τη λέγαμε «αλληλεγγύη». Βεβαίως σπανίως αυτά εφαρμόζονταν στην πράξη, αλλά οι αστοί μπορούσαν να πουν ότι μαζί μας θα έχετε και αυτά και να απευθυνθούν και σε άλλες κοινωνικές ομάδες.

Τώρα ο κόσμος του «αστισμού» δεν αντιπροσωπεύεται ούτε από τον Κλεμανσώ ούτε από έναν Λόιντ Τζορτζ ούτε από έναν Ρούσσελτ. Έχουμε την αντιπροσωπεία από έναν Σόιμπλε, έναν Ολάντ και έναν Ομπάμα, ανθρώπους που δεν δέχονται και δεν μπορούν να δώσουν μάχη με την ακροδεξιά, ακόμα και όταν χρειάζεται. Πρόκειται για ανθρώπους που δεν είναι σαν τον Κλεμανσώ, που σας θυμίζω ότι στην υπόθεση «Ντρέιφους» τα έβαλε και με τη δύναμη της Καθολικής Εκκλησίας, αλλά και με τον αντισημιτισμό. Αντίθετα, στη δική μας περίπτωση, από τη Βρετανία μέχρι την Ελλάδα, ο αστικός κόσμος έχει κόμματα που το αντιπροσωπεύουν, που κλείνουν το μάτι με αντιμεταναστευτικές πολιτικές, λες και δεν έχουμε μάθει ότι όσο ταίριζε το θηρίο, τόσο μεγαλώνει.

Δεν το ειρηνοποιείς, δεν το ησυχάζεις, όταν το ταΐσεις με ακροδεξιές κορώνες.

Πάνω απ' όλα όμως, αυτός ο κόσμος του αστισμού δεν έχει απαντήσει στα βασικά ερωτήματα που μπήκαν στην κρίση το 2008 για την κοινωνική ανισότητα, την αсуδοσία των τραπεζών, για τις περιφερειακές διαφορές και διαφοροποιήσεις που έχουμε.

Τι έχουμε στα οικονομικά αποτελέσματα; Όλοι οι δείκτες πάνε χειρότερα, για την ανάπτυξη, για την ανεργία, για το χρέος. Μόνο ένας δείκτης πάει καλά. Και αυτός ο δείκτης, είναι ο δείκτης στα χρηματιστήρια. Έχετε σκεφτεί γιατί τα χρηματιστήρια πάνε τόσο καλά, όταν η πραγματική οικονομία στην Ευρώπη και αλλού δεν πάει καλά; Για δύο λόγους: Ο πρώτος λόγος είναι ότι υπάρχει αυτή η νομισματική χαλάρωση και άρα τα επιτόκια είναι πολύ χαμηλά. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι έχουμε δέκα, δεκαπέντε, είκοσι χρόνια, που πέφτουν οι μισθοί, όπου μειώνεται το μερίδιο της εργασίας και άρα, όλοι προσβλέπουν σε υψηλά κέρδη. Γι' αυτό έχουμε αυτήν την αντίφαση.

Εγώ θέλω να σας πω μόνο έναν αριθμό για να καταλάβετε το επίπεδο που έχουμε φτάσει: Όταν άρχισε η περίοδος του νεοφιλελευθερισμού στην Αμερική, οι κατώτεροι, δηλαδή το 90% των οικογενειών την Αμερική, είχαν το 33% του συνολικού πλούτου της Αμερικής, ενώ το 0,1% είχε το 8% του συνολικού πλούτου. Το 0,1% είχε το 8% του συνολικού πλούτου της Αμερικής, ενώ το κάτω 90% είχε 33% του συνολικού πλούτου, δηλαδή είχαν μία διαφορά είκοσι πέντε ποσοστιαίες μονάδες. Ξέρετε ποια είναι η διαφορά τώρα; Τίποτα! Τώρα δηλαδή, μετά από αυτήν την περίοδο του νεοφιλελευθερισμού, το 0,1% της Αμερικής έχει το ίδιο ποσοστό πλούτου που έχει το κάτω 90%.

Και πώς φαντάζεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το φτάσαμε αυτό χωρίς ιδιωτικοποιήσεις, χωρίς μειώσεις φόρων, χωρίς φιλελευθεροποίηση των αγορών;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ ησυχία. Παρακαλώ!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν μπορεί να συνδυάσετε την αιτία και το αιτιατό; Πώς φτάσαμε σε αυτά τα νούμερα στην παγκόσμια οικονομία, με τέτοιες ανισότητες, με τέτοια φτώχεια και με τέτοιο κοινωνικό αποκλεισμό, χωρίς αυτά τα πράγματα;

Διαβάζω –με αυτή την λεπτή ειρωνεία που χαρακτηρίζει τον Πρωθυπουργό– από την περσινή του ομιλία: «Σας ζητώ συγγνώμη γιατί μόλις χρησιμοποίησα κάποιες λέξεις που δεν τις καταλαβαίνει η Αντιπολίτευση. Τη λέξη «ανάπτυξη», την έχει πολύ στρεβλά στο μυαλό της, ενώ τις λέξεις «ανταγωνιστικότητα», «επιχειρηματικότητα» και «εξωστρέφεια», τις έχει απαγορεύσει στο λεξιλόγιό της». Δηλαδή, αυτές οι λέξεις «ανταγωνιστικότητα», «επιχειρηματικότητα» και «εξωστρέφεια» δεν συμβάλανε σε αυτά τα αποτελέσματα, δεν ήταν κυρίαρχες ιδέες τα τελευταία τριάντα χρόνια, δεν παίζανε κανένα ρόλο στην κρίση, πριν από την κρίση και σε αυτές τις ανισότητες; Θα μου πείτε, βεβαίως, ότι όλα αυτά είναι λαϊκισμός.

Στην προηγούμενη ομιλία του Πρωθυπουργού, πριν από ένα χρόνο, δέκα φορές χρησιμοποίησε τη λέξη «λαϊκισμός» ή κάποιο παράγωγο αυτής της λέξης, για την Αντιπολίτευση. Θα μετρήσω

και φέτος πόσες φορές θα τη χρησιμοποιήσει.

Και να ξέρει ο κύριος Πρωθυπουργός ότι όσες φορές το χρησιμοποιεί, τόσο πιο γρήγορα θα απομακρύνεται από την εξουσία. Και ξέρετε γιατί; Γιατί ο κόσμος έχει καταλάβει ότι, όταν εσείς κάνετε επίθεση στο λαϊκισμό, στην ουσία κάνετε επίθεση στο λαϊκό, σε ό,τι είναι το λαϊκό αίτημα: ένα λαϊκό αίτημα να μπορεί να ζει με αξιοπρέπεια, ένα λαϊκό αίτημα να μπορεί να αισθάνεται ότι ανήκει κάπου, ένα λαϊκό αίτημα να μπορεί να έχει λόγο για τα πράγματα που επηρεάζουν τη ζωή, ένα λαϊκό αίτημα να είναι μέρος της λύσης οι κοινωνικές ανάγκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ μπορούμε να αρχίσουμε με δύο βασικές υποσχέσεις από τη μεριά του ΣΥΡΙΖΑ: Η πρώτη υπόσχεση έχει σχέση με τη διαπραγμάτευση. Εμείς, όπως καταλαβαίνουμε τη διαπραγμάτευση, θα αναδείξουμε την αποτυχία της πολιτικής του μνημονίου που αποδεικνύεται με γλαφυρό τρόπο από τους αριθμούς στον προϋπολογισμό που έχουμε μπροστά μας, την ύπαρξη παγίδα χρέους που δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο.

Διαβάστε την έκθεση της Γενεύης. Πουθενά δεν έχει μειωθεί το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ, αν πάρουμε το ιδιωτικό και το δημόσιο χρέος. Θα αναδείξουμε το πρόβλημα του αποπληθωρισμού, που κι αυτό δεν είναι ελληνικό πρόβλημα, τις μειωμένες επενδύσεις και άλλα πολλά.

Θα θέσουμε, όμως, στη συζήτηση και όλες τις παραβιάσεις ευρωπαϊκών και διεθνών συνθηκών. Στο γραπτό κείμενο θα δείτε έναν πίνακα με αυτές τις παραβιάσεις. Εδώ αναφέρω μόνο ότι οι μειώσεις μισθών, οι αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, οι περικοπές δαπανών στην υγεία παραβιάζουν σειρά άρθρων της Χάρτας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία από το 2007 έχει ενσωματωθεί στις συνθήκες.

Και μια και σήμερα είναι η παγκόσμια ημέρα για τους ανθρώπους που έχουν ειδικές ανάγκες, θα βάλουμε το θέμα ότι στην πράξη η Διεθνής Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία απλώς δεν εφαρμόζεται; Θα βάλουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων ότι η εμπλοκή των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην κοινωνική πολιτική ενός κράτους-μέλους παραβιάζει και το άρθρο 153 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αυτά τα θέματα, κύριε Χαρδούβελι, τα βάλατε ποτέ; Τους εξηγήσατε, από την άλλη μεριά, ότι κάνουν πράγματα που είναι εναντίον αυτών που αυτοί έχουν ψηφίσει ή αυτά δεν είναι μέρος μιας διαπραγμάτευσης και είναι μόνο οι λεπτομέρειες πόσο θα είναι το ΦΠΑ;

Να σας κάνω και την δεύτερη υπόσχεση που έχει σχέση με το δικό μας τον προϋπολογισμό και το δικό μας αναθεωρημένο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο. Θα παρουσιάσουμε ένα μεσοπρόθεσμο και έναν προϋπολογισμό στη Βουλή, που θα αρχίσει με μια φρέσκια λαϊκή εντολή, που θα αντιμετωπίζει τις λαϊκές ανάγκες και θα έχει τη λαϊκή στήριξη, με προτεραιότητες, ναι, με ιεραρχήσεις, ναι, αλλά με μια πυξίδα που είναι όσο ταξική ήταν και η δικιά σας πυξίδα. Με μια διαφορά, όμως: Εμείς, μπορούμε να αντιπροσωπεύουμε και άλλα κοινωνικά στρώματα εκτός από τον κόσμο της εργασίας, ακριβώς γιατί έχουμε ένα όραμα για ένα άλλο αναπτυξιακό μοντέλο που καλεί και τα μεσαία στρώματα και άλλα στρώματα να ενσωματωθούν σε μια στρατηγική, που θα υπάρξει μια άλλη σχέση ανάμεσα στο κράτος και την οικονομία και το κράτος και την κοινωνία.

Δεν θα σας αναπτύξω εδώ, γιατί είναι στο βιβλίο και στο γραπτό κείμενο, όλα αυτά τα στοιχεία που αναδεικνύουν τις αποτυχίες του δικού σας μοντέλου και της οικονομικής ιδεολογίας «αν έχουμε δημοσιονομική σταθερότητα και αν υπάρχουν φιλελεύθερες αγορές, θα έρθουν οι ιδιωτικές επενδύσεις». Αυτό το έλεγαν, κύριε Χαρδούβελι, οι ίδιοι οικονομολόγοι σαν εσάς τη δεκαετία του '30. Απέτυχαν τότε και αποτυχαίνετε και τώρα. Δεν θα σας αναδείξω, μόνο επιγραμματικά, πως οι πιο χαμηλοί μισθοί δεν δουλεύουν για να αυξήσουν τις εξαγωγές όταν όλοι το κάνουν, κύριε Λυκουρέντζο. Είναι ακριβώς μαθηματικά αυτό. Οι δικές μου οι εξαγωγές, είναι οι δικές σας εισαγωγές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ξεχνάτε τον άνθρωπο, τον Έλληνα. Οι κοινωνίες δεν είναι αριθμοί.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν αυξάνονται οι επενδύσεις όταν δεν έχουμε μια κανονική νομισματική ένωση όπου το χρέος

δεν έχει λυθεί και οι ιδιωτικοποιήσεις δεν μετατρέπονται σε επενδύσεις. Αυτό που μας υποσχέθηκε ο κ. Στουρνάρας στην πρώτη Διάρκη Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, ότι για κάθε ευρώ ιδιωτικοποίησης θα έχουμε 3 ευρώ επένδυση, δεν έγινε ποτέ και δεν τα έχουμε δει.

Και να αναδείξω, κύριε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Με αυτήν τη λογική θα ήμασταν βαρκαρήδες κι όχι εφοπλιστές.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν σας διέκοψα, κύριε Λυκούρεντζο και δεν σας τιμά αυτό.

Λέω, λοιπόν, ότι εκτός του ότι δεν δουλεύουν αυτοί οι μηχανισμοί, όπως δεν δούλεψαν και τη δεκαετία του '30, έχουμε και αντίρροπες δυνάμεις που κρατάνε κάτω μια κοινωνία και μια οικονομία. Αυτήν τη στιγμή, για παράδειγμα, έχουμε το πρόβλημα του αποπληθωρισμού. Όταν έχεις αποπληθωρισμό, αυξάνεται η πραγματική αξία του δημόσιου χρέους, αλλά και η πραγματική αξία του ιδιωτικού χρέους. Όταν πέφτουν οι τιμές για κάθε άνθρωπο που αισθάνεται πιο πλούσιος, γιατί έχει αποθέματα, έχει πλούτο και έχει αυξηθεί η πραγματική του αξία, υπάρχουν ένα και δύο και τρία άλλα άτομα που η πραγματική αξία του χρέους τους έχει αυξηθεί και δεν μπορούν να το ξεπληρώσουν. Άρα, συνεχίζει αυτή η κατάσταση όπου έχουμε κόκκινα δάνεια τα οποία δεν επιτρέπουν την ανάπτυξη. Και η ανάπτυξη που δεν έρχεται, δημιουργεί καινούργια κόκκινα δάνεια.

Ποια είναι η απάντησή σας σε αυτό; Αντί να συμφωνήσετε με εμάς και να ξοδέψετε λεφτά από το ΤΧΣ για να απαντήσουμε και να σπάσουμε αυτόν το φαύλο κύκλο καθώς τώρα υπάρχει το πρόβλημα, το οποίο δεν επιτρέπει την ανάπτυξη, λέτε «να τα βάλουμε στην «πάντα», σε μία γραμμή πίστωσης για να τα χρησιμοποιήσουμε, αν χρειαστούν».

Δεν είναι, όμως, μόνο τα κόκκινα δάνεια. Αυτή η κοινωνική ανισότητα -όπως σας είπα- που ανέδειξε μόλις πριν από τρεις μέρες ο Διεθνής Οργανισμός Εργασίας ILO και εξήγησε για όλους τους ξένους -κάτι που ξέραμε- πόσο μεγάλη είναι η ανεργία, πόσο μεγάλο κομμάτι της ανεργίας είναι μακροπρόθεσμο και πόσο νοικοκυριά κινδυνεύουν από την φτώχεια, αυτό δεν μπορεί παρά να κρατάει κάτω τη ζήτηση και να μην μπορούμε να βγούμε από αυτήν την κρίση.

Εδώ έρχεται μία πολύ σημαντική ιδεολογική διαφορά: Σας ρωτάει το ILO γιατί δεν βάζετε στόχους για την ανεργία και τη φτώχεια μέσα στον προϋπολογισμό. Διότι αν βάζατε τους στόχους για την ανεργία και τη φτώχεια μέσα στον προϋπολογισμό, θα έπρεπε να πάρετε μέτρα όταν το Μάιο ή τον Ιούνιο δεν φτάναμε αυτούς τους στόχους. Αυτό, δεν δείχνει ποιες είναι οι προτεραιότητες και οι ιεραρχίες σας; Γιατί το κάνει η Ευρώπη, που μιλάει για κοινωνικό αποκλεισμό και έχει στόχους για το ποσοστό των οικογενειών που κινδυνεύουν από τη φτώχεια; Οι στόχοι, όμως, δεν μετράνε. Δεν υπάρχουν διαρθρωτικά μέτρα. Δεν υπάρχει το μηδενικό έλλειμμα που υπάρχει στην τοπική αυτοδιοίκηση ή στα επικουρικά ταμεία. Γιατί δεν υπάρχει γι' αυτούς τους κοινωνικούς στόχους; Ακριβώς επειδή δεν είναι για εσάς προτεραιότητα.

Ο προϋπολογισμός είναι ένας εντελώς μνημονιακός προϋπολογισμός. Ακόμα και ο στόχος για το πρωτογενές έλλειμμα είναι 3% και περίπου 800 εκατομμύρια περισσότερο από ότι ήταν στο μεσοπρόθεσμο. Δηλαδή, η βασική ιδέα που υπήρχε σε όλους τους προϋπολογισμούς, ότι «εμείς θα ξεφύγουμε από αυτήν την κρίση σε μία σειρά από χρόνια με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα» συνεχίζει. Και συνεχίζει υποστηρίζοντας ότι δεν χρειαζόμαστε δημόσιες επενδύσεις και γι' αυτό θα περιοριστούν στο 3,4% του ΑΕΠ που είναι ιστορικά χαμηλό, ακόμα και σε σχέση με το 2013 και 2014.

Εμείς δεν αμφισβητούμε το ότι αν πάρουμε ξεκομμένα ένα στόχο, όπως τα πρωτογενή πλεονάσματα, δεν θα μπορείτε να το αντιμετωπίσετε. Στο κάτω-κάτω μπορείτε να κλείσετε και άλλα τριάντα νοσοκομεία και δεκαπέντε σχολεία και θα το κάνετε. Εμείς αμφισβητούμε το ότι οποιαδήποτε χώρα μπορεί να βγει από τέτοιο μεγάλο χρέος, έχοντας σαν συνδυασμό για συνεχή έτη πολύ μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης και πρωτογενή πλεονάσματα.

Συμφωνούν σχεδόν όλοι οι οικονομολόγοι, κύριε Χαρδούβελη, σε αυτό. Όλοι οι οικονομολόγοι συμφωνούν στο ότι δε μπορείς

να έχεις ανάπτυξη μόνο με ιδιωτικές επενδύσεις σε μία τόσο μεγάλη ύφεση. Ακόμη, συμφωνούν ότι υπάρχουν μόνο τρεις περιπτώσεις μετά από το 1860 σύμφωνα με τις οποίες υπήρχε χώρα με τόσο μεγάλα πρωτογενή πλεονάσματα σαν αυτά που σχεδιάζετε. Ήταν, όμως, εντελώς ειδικές περιπτώσεις. Η Νορβηγία με το πετρέλαιο και η Σιγκαπούρη ήταν δύο από τις τρεις. Αυτές οι μελέτες λένε ότι για να φθάσουμε το χρέος στο 60% θα χρειαζόμαστε καμμία τριανταριά χρόνια με 7,2% πρωτογενή πλεονάσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι όμως μόνο τα οικονομικά. Ο βασικός στόχος αυτού του προϋπολογισμού φαίνεται στις κοινωνικές προτεραιότητες, στο ταξικό κομμάτι του προϋπολογισμού. Εδώ θα μιλήσω για τους αριθμούς. Πάει, όμως, πολύ πέρα από τους αριθμούς. Άλλοι συνάδελφοι θα αναπτύξουν και το αξιακό κομμάτι για αυτό που κάνετε για την παιδεία και την υγεία, πώς με τους ίδιους αριθμούς χάνεται η ουσία της παιδείας και της υγείας, γιατί θέλουμε την υγεία και την παιδεία.

Επιτρέψτε μου, όμως, να μιλήσω κυρίως για τους αριθμούς:

Αρχίζω με τη φορολογία όπου φαίνεται πραγματικά η ταξική φύση αυτού του προϋπολογισμού. Η σχέση φορολογικών εσόδων φυσικών και νομικών προσώπων δείχνει την ταξική κατεύθυνση των προϋπολογισμών. Τα φυσικά πρόσωπα σε συνθήκες πρωτοφανούς μείωσης του εισοδήματός τους, επιβαρύνθηκαν φορολογικά πολύ περισσότερο από τα νομικά πρόσωπα.

Το βασικό επιχείρημα που χρησιμοποιούν οι νεοφιλελεύθεροι της Κυβέρνησης για να εξηγήσουν αυτή την «ψαλίδα» είναι: «Τι να κάνουμε, είχαμε μια κρίση, έπεσαν έξω οι πιο πολλές επιχειρήσεις, δεν έχουν κέρδη». Μένει, βέβαια, να εξηγήσουν το εξής παράδοξο: Γιατί η φορολογία των νομικών προσώπων θα μειωθεί το 2015 κατά 2,35%, τη στιγμή που το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 2,9% και γιατί, αν είναι ουδέτερος ο προϋπολογισμός και το κάνουμε μόνο επειδή μας το επιβάλλουν η τρόικα και οι κακοί πιστωτές, συνεχίζουμε σ' αυτό το κοινωνικό μοντέλο;

Από το 2008 μέχρι το 2015 θα έχουν κοπεί πάνω από 8,8 δισεκατομμύρια από τα Υπουργεία Υγείας, Παιδείας και Εργασίας, τα βασικά κοινωνικά Υπουργεία. Ειδικά οι δαπάνες των Υπουργείων Παιδείας και Υγείας έχουν σχεδόν κοπεί στο μισό, αφού τα ποσοστά μείωσης φτάνουν το 39,3% και το 44,3% αντίστοιχα.

Επίσης, ο κοινωνικός προϋπολογισμός έχει συρρικνωθεί ανάλογα. Τα έξοδα των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, κοινωνικής προστασίας και των νοσοκομείων έχουν περικοπεί κατά 25,4%.

Μειώνεται το κοινωνικό κομμάτι του προϋπολογισμού, αλλά δεν μειώνεται ο προϋπολογισμός παντού. Κοιτάξτε τις δαπάνες στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Τα τελευταία δύο χρόνια προβλέπεται να είναι αυξημένες σε σχέση με το 2013. Κάποτε για κάθε ευρώ που ξοδεύαμε για δημόσια τάξη, ξοδεύαμε άλλα τέσσερα για παιδεία και υγεία. Τώρα ξοδεύουμε σχεδόν 2,5. Όταν φτάσουμε να έχουμε περισσότερους αστυνομικούς από δασκάλους, τότε μάλλον η Κυβέρνηση θα αισθάνεται δικαιωμένη για το έργο της.

Έχουμε, δηλαδή, σ' αυτόν τον προϋπολογισμό τη μνημονιακή υπόσχεση ότι θα φτάσουμε σ' ένα κράτος με 38% δαπάνες του ΑΕΠ, 33% αν βγάλουμε τους τόκους, δηλαδή ένα κράτος που είναι του επιπέδου της Βουλγαρίας, της Βολιβίας και της Αιγύπτου. Αυτό είναι η δική σας υπόσχεση και όλα αυτά -νομίζω- χωρίς να φτιάχνουμε το χρέος. Υποτίθεται ότι ο βασικός στόχος ήταν να μειωθεί το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ. Θα μειωθεί λίγο φέτος αν έχουμε ανάπτυξη και αν σταματήσει ο αποπληθωρισμός, κάτι που εμείς δεν πιστεύουμε.

Εμείς θέλουμε να μειώσουμε τη δύναμη των χρηματαγορών, αν είναι να αντιμετωπίσουμε αυτή την κρίση, ενώ η Κυβέρνηση θέλει και χρειάζεται την εξουσία τους για να αποκρούσει την εσωτερική αντίσταση στο νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα της μείωσης των μισθών, της συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους, της απορρύθμισης της αγοράς εργασίας.

Όπως λένε πάντα οι αξιωματούχοι του ΔΝΤ, ο ρόλος τους είναι να λειτουργούν και σαν σάκος του μποξ για να γίνουν πιο αποδεκτές οι μεταρρυθμίσεις που ούτως ή άλλως θέλουν οι κυβερνήσεις, αλλά προτιμούν να ισχυριστούν ότι επιβάλλονται από το εξωτερικό και ότι δεν τις θέλουν.

Εμείς, από την άλλη, θέλουμε να διαπραγματευτούμε για να αλλάξουμε τη νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση της πολιτικής. Ο ΣΥ-

ΡΙΖΑ λέει ότι πρέπει να αρχίσει κανείς με το χρέος και συγχρόνως να θέσει ως προτεραιότητα την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και την άμεση επανεκκίνηση της οικονομίας. Μόνο έτσι μπαίνουν τα θεμέλια για να προχωρήσει η οικονομία στην παραγωγική ανασυγκρότηση.

Η Κυβέρνηση, από την άλλη, υποβαθμίζοντας το ζήτημα του χρέους και μην αρχίζοντας από την ανθρωπιστική κρίση και την επανεκκίνηση της οικονομίας, συντηρεί όλα τα προβλήματα. Ούτε το χρέος γίνεται βιώσιμο, ούτε έρχονται επενδύσεις, ούτε διορθώνονται τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι χρειάζεται ένας προϋπολογισμός που θα αρχίσει μ' αυτήν την επανεκκίνηση της οικονομίας και την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης. Και αυτό υποσχόμαστε εμείς του ΣΥΡΙΖΑ να κάνουμε για ναβάλουμε σε μια διαφορετική «ρότα» την οικονομία και την κοινωνία μας.

Η τεχνική απάντηση, δηλαδή, στο επίπεδο της τεχνικής κατάρτισης είναι ότι οι δυνάμεις και η πολιτική που εσείς υποστηρίζετε, δεν μπορούν να απευθυνθούν παρά μόνο σε πολύ στενά και συγκεκριμένα ταξικά συμφέροντα. Δεν μπορείτε να απευθυνθείτε πια στα μεσαία στρώματα.

Επιτρέψτε μου τώρα να κάνω δύο σχόλια, να δώσω μια απάντηση στην αισθητική παρουσίαση και μετά να σας πω ένα τελικό αποτέλεσμα. Νομίζω ότι δεν σας προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι δεν είμαι στο fan club του αστικού πολιτισμού, ότι δεν είναι και το αγαπημένο μου. Λίγο-πολύ συμφωνώ με την απάντηση που έδωσε ο Μαχάτμα Γκάντι όταν τον ρώτησαν τι ιδέα έχει για το δυτικό πολιτισμό και απάντησε «θα ήταν καλό να υπάρχει».

Βεβαίως, ο αστικός κόσμος έχει φέρει κάτι. Νομίζω, όμως, ότι τώρα χάνεται και μέρος του αστικού κόσμου, γιατί υπάρχουν και αξίες στον αστικό κόσμο, που δεν μπορεί να τις αντιπροσωπεύσει ούτε η Σοφία Βούλτεψη ούτε ο Άδωνις Γεωργιάδης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είναι κατάντια για το δικό σας κόσμο ότι φτάσατε να σας αντιπροσωπεύουν αυτά τα δύο άτομα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Αυτό που κάνετε είναι ανεπίτρεπτο. Κύριε συνάδελφε, είναι ανεπίτρεπτο να αξιολογείτε επί προσωπικού. Να αξιολογήσετε πολιτικά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κύριε Λυκουρέντζο, δεν σας διέκοψα. Αυτός είναι ο πολιτισμός σας.

Θα πω κάτι για τη βασική πολιτική.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Είμαι υποχρεωμένος να υπερασπιστώ την παράταξή μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφοι, να ολοκληρώσει ο ομιλητής.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Να βάλουμε τους λογαριασμούς μας δίπλα-δίπλα!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Εγώ θα ήθελα να πω το εξής...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Τους λογαριασμούς μας θα τους συγκρίνουμε;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Νομίζω ότι καταλαβαίνετε τι εννοούσα για τον πολιτισμό που έλεγα λίγο πριν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Χειροκροτήστε τους λογαριασμούς!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Θέλω να σας πω κάτι για το θέμα του προϋπολογισμού και πώς συνδέεται αυτός ο προϋπολογισμός με την Κυβέρνηση, αν θα είναι εκατόν ογδόντα ή δεν θα είναι εκατόν ογδόντα.

Εγώ βλέπω και καταλαβαίνω ότι υπάρχει ένα νοσηρό κλίμα. Βλέπω ότι ακούγονται πολλά. Λέω, όμως, να τα ξεχάσουμε όλοι αυτά. Όλοι αυτοί που εδώ και τρία χρόνια σε αυτήν τη Βουλή βλέπουμε τα αδιέξοδα, βλέπουμε τις υποσχέσεις που δόθηκαν και δεν πραγματοποιούνται, που βλέπουμε ότι παντού στην Ευρώπη αυτές οι πολιτικές της λιτότητας έχουν το ίδιο αποτέλεσμα, να ενωθούμε μαζί και να πούμε: «Για όνομα του Θεού, φύγετε. Φύγετε γιατί αποτύχατε και συνεχίζετε με την ίδια πολιτική. Φύγετε γιατί ο ελληνικός λαός μπορεί να τα κάνει πολύ καλύτερα από αυτήν την κατάντια».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, σας ακούμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να πάρω το λόγο επί προσωπικού για ένα λεπτό, μιας και μου έκανε την τιμή ο κύριος συνάδελφος να αναφερθεί στο πρόσωπό μου.

Κύριε συνάδελφε, η αλήθεια είναι ότι όταν σας άκουγα στην αρχή να αναφέρεστε στον Γκράμσι, μου έκανε εντύπωση που κάνατε αυτήν την αναφορά, γιατί –ξέρετε– την είπατε μισή. Ο Γκράμσι δεν είπε αυτό που είπατε. Είπε ότι πριν πεθάνει το παλαιό και μέχρι να γεννηθεί το νέο, –προσέξτε– μεσολαβεί η εποχή των τεράτων. Πράγματι, κύριε Τσακαλώτε, είστε τα πολιτικά τέρατα αυτής της κρίσης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Σας παρακαλώ. Θα δημιουργήσουμε τώρα άλλο προσωπικό θέμα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Είναι προσωπικό, κύριε Πρόεδρε, τι είπε ο Γκράμσι;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακούστε κάτι, λοιπόν, κύριε συνάδελφε: Το αν εγώ εκφράζω τον αστικό κόσμο ή όχι, αυτό προφανώς θα το κρίνουν οι ψηφοφόροι μου, δεν θα το κρίνετε εσείς. Εάν είναι αρκετοί ψηφοφόροι μου για να εκλεγώ στο Κοινοβούλιο, θα κρίνουν αρκετοί ότι το εκφράζω, εάν όχι κάτι άλλο.

Ακούστε, όμως τι μας χωρίζει σε επίπεδο αστικής διαλέξεως.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Είναι προσωπικό αυτό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Παρακαλώ, απαντήστε επί προσωπικού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε, δεν είχα την τύχη του καλού συναδέλφου να γεννηθώ πλούσιος σε χώρα του εξωτερικού, να σπουδάσω στα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου, των χωρών των ιδρυτών του καπιταλισμού και εκεί όπου ανθεί ο καπιταλισμός. Και μετά από είκοσι χρόνια δουλειάς σε πάγκους και σε βιβλιοπωλεία, δεν μπόρεσα να έχω μερίδια στη «BLACKROCK». Αυτό πράγματι είναι μία ζημιά για μένα και είμαι βέβαιος και για την κ. Σοφία Βούλτεψη, η οποία δουλεύει και εκείνη μέσα στην πιο δύσκολη συνθήκη αυτής της χώρας, χωρίς να έχει απολαύσει τα πολύ μεγάλα προνόμια της Οξφόρδης και των άλλων μεγάλων πανεπιστημίων, που είναι πολύ αστικά, κύριε Τσακαλώτε.

Άρα, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι εσείς μάλλον είστε προδότης της δικής σας τάξεως, της αστικής τάξεως, διότι είστε κατεξοχήν γέννημα αυτής της αστικής τάξεως, την οποία τώρα πολεμάτε και μάλιστα, με αυτόν τον ανεπαρκή τρόπο που παρακολουθήσαμε προηγουμένως.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κακόγουστα σκηνοθετημένο το επεισόδιο που παρακολουθήσαμε προηγουμένα, κύριε Πρόεδρε, διότι ο ακαδημαϊκός κ. Τσακαλώτος την ένδεια των επιχειρημάτων του για την πραγματική οικονομία και τη λύση των πραγματικών προβλημάτων τη μετατρέπει σε πόλωση με τη Νέα Δημοκρατία και έτσι τροφοδοτεί μια ψεύτικη αντιπαράθεση, μακριά από την πραγματικότητα.

Εγώ νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα που συζητούμε τον προϋπολογισμό του 2015, όλοι έχουμε την αίσθηση ότι η συζήτηση αυτή γίνεται σε συνθήκες καθοριστικές για το μέλλον της χώρας. Γίνεται σε μια κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας, όπου, κατά τη δική μας άποψη, βαίνει προς την ολοκλήρωση ένα σχέδιο διάσωσης της χώρας από μια άτακτη χρεοκοπία, την οποία αντιμετωπίσαμε. Ξεκίνησε από το ΠΑΣΟΚ το 2010 και στη συνέχεια, αφού πέρασαν την αντιμνημονιακή τους φάση, ενσωματώθηκαν και άλλες δυνάμεις, με τις οποίες για το συγκεκριμένο στόχο και για ορισμένο χρόνο είτε συγκυβερνήσαμε είτε συγκυβερνούμε.

Θεωρούμε ότι η διαπραγμάτευση που διεξάγεται αυτή την περίοδο, συμπυκνώνει τις προσπάθειες αυτής της πενταετίας και πως τώρα θα κριθεί οριστικά κατά πόσο οι κόποι και οι θυσίες του ελληνικού λαού, πάνω στις οποίες στηρίχθηκε η προσπάθεια

αυτή της χώρας, θα πιάσουν τόπο ή θα γυρίσουμε στο σημείο μηδέν, στην αφετηρία ή, ακόμα χειρότερα, αν θα εμπλακούμε σε μια ατέρμονη και επικίνδυνη περιδίνηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Εμείς αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είμαστε από εκείνους που σκίζουν μηνμόνια κάθε μέρα ούτε από αυτούς που ορισμένοι νεοφιλελεύθεροι τους κατηγορούν ότι τρόμαξαν τις αγορές και γι' αυτό θέλουν να τιμωρήσουν παραδειγματικά την Ελλάδα.

Εμείς έχουμε καταθέσει ένα πάρα πολύ συγκεκριμένο σχέδιο ασφαλούς εξόδου από τα μηνμόνια και τις δανειακές συμβάσεις. Το έχει παρουσιάσει επανειλημμένα ο Πρόεδρός μας, ο Βαγγέλης Βενιζέλος, σε επτά σημεία: Περιλαμβάνει την τρέχουσα επιθεώρηση, το review, με τις δυσκολίες που αυτή διεξάγεται. Και τις ξέρουμε όλοι. Τα stress test των τραπεζών, τα αποτελέσματα των οποίων είναι γνωστά. Άκουσα, μάλιστα, με ιδιαίτερη χαρά τον κ. Τσίπρα να τα αποδέχεται την ολοκλήρωση του ευρωπαϊκού προγράμματος το οποίο τελειώνει στο τέλος του χρόνου, τη διαμόρφωση της περιόδου μετά το πρόγραμμα με βάση τις αποφάσεις του Συμβουλίου Κορυφής το 2012 τη γραμμή πιστωτικής στήριξης με τα δυο εναλλακτικά σενάρια. Το σχέδιο απεγκλωβισμού του ΔΝΤ από την Ελλάδα και άρα από την Ευρώπη. Το σχέδιο των διαρθρωτικών αλλαγών, όχι αυτές που μας επιβάλλει η τρόικα αλλά αυτές που έχει ανάγκη η χώρα. Και, τέλος, το σχέδιο της παραγωγικής και οικονομικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Διαπραγματευόμαστε, λοιπόν, με τους εταίρους μας με επιχειρήματα, με βάση τα επιτεύγματα που έχει πραγματοποιήσει η χώρα μας είτε αυτά αφορούν στη δημοσιονομική εξυγίανση είτε αφορούν την έναρξη της περιόδου ανάπτυξης, είτε αφορούν στις διαρθρωτικές αλλαγές που απελευθερώνουν τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου μας. Και η έναρξη της περιόδου ανάπτυξης αποτυπώνεται δειλά στα αποτελέσματα του 2014. Εκτιμάμε ότι θα είναι μεγαλύτερη το 2015.

Ελπίζουμε -και δουλεύουμε γι' αυτό- ότι με σταθμό το Συμβούλιο Κορυφής στις 8 Δεκεμβρίου, με όποιες διαδικασίες συμφωνηθούν, με βάση και τις μέχρι τώρα αποφάσεις των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτή η πορεία θα ολοκληρωθεί με επιτυχία, χωρίς άλλες περικοπές μισθών και συντάξεων, χωρίς άλλα επαχθή μέτρα για τους πολίτες. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια ούτε δημοσιονομικά ούτε φορολογικά. Αυτό να είναι σαφές και καθαρό, σε κάθε κατεύθυνση.

Τονίζουμε για μια ακόμα φορά και φυσικά προσδοκούμε, ότι το μείζον ζήτημα πάνω στο οποίο κρίνεται η πορεία της χώρας και της ελληνικής οικονομίας, δηλαδή της σταθερότητας -και δεν εννοούμε μόνο την κυβερνητική σταθερότητα, αλλά και τη σταθερότητα στο εσωτερικό μέτωπο- θα το υπερβούμε, χωρίς αναταράξεις που μπορεί να προκύψουν από μια διαδικασία επανειλημμένων εκλογικών αναμετρήσεων.

Γι' αυτό επιδιώκουμε, στηριζόμενοι στη συνείδηση ευθύνης των μελών του Ελληνικού Κοινοβουλίου, να εκλεγεί από την παρούσα Βουλή Πρόεδρος της Δημοκρατίας και άρα να προχωρήσει η χώρα με πιο ενωμένες τις δυνάμεις στο εσωτερικό μέτωπο και συμβολικά και ουσιαστικά. Διότι θεωρούμε ότι οποιαδήποτε διαπραγμάτευση -είτε αυτή που βρίσκεται σε εξέλιξη είτε αυτή που θα ακολουθήσει την επόμενη μέρα- έχει να κάνει με το πόσο είναι αρραγές το εσωτερικό μέτωπο, καθώς είναι φανερό ότι υπάρχουν πολιτικές απόψεις που υπονομεύουν ή θέτουν εν αμφιβόλω τη διαπραγματευτική δυνατότητα της χώρας και την ικανότητά της να προχωρήσει σε συμφωνία με τους δανειστές και τους εταίρους μας. Και τότε αδυνατίζει η ίδια η διαπραγμάτευση και οι πιθανότητες της επιτυχούς ολοκλήρωσής της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από πέντε χρόνια είχα μιλήσει από αυτό εδώ το Βήμα, ως γενικός εισηγητής της τότε πλειοψηφίας, για τα μεγάλα ελλείμματα που απειλούσαν με κατάρρευση και χρεοκοπία τη χώρα. Μίλησα συγκεκριμένα για το έλλειμμα του προϋπολογισμού, δηλαδή ότι ξοδεύουμε περισσότερα απ' όσα εισπράττουμε. Μίλησα για το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο, δηλαδή ότι εισάγουμε περισσότερα απ' όσα εξάγουμε και για το γεγονός αυτά τα δίδυμα ελλείμματα οδήγησαν σταδιακά από το 2004 μέχρι το 2009 στην εκτίναξη του δημοσίου χρέους, τα οποία είχαν σαν αποτέλεσμα να αναγκαστούμε να ζούμε με δανεικά, που, ως γνωστόν, κάποτε τελειώνουν.

Στα πέντε χρόνια που πέρασαν, η Ελλάδα έχει να παρουσιάσει σημαντικά αποτελέσματα. Αρκεί μόνο να θυμηθούμε πού βρισκόμασταν το 2009 και πού βρισκόμαστε σήμερα.

Το 2009 βρεθήκαμε στην κορύφωση ενός δημοσιονομικού εκτροχιασμού, ο οποίος οδήγησε στην αμφισβήτηση της ικανότητας της χώρας να δανείζεται για να καλύψει τα ελλείματά της. Χρειάστηκε η τότε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με Πρωθυπουργό τον Γεώργιο Παπανδρέου, να πάρει δραματικές αποφάσεις -οι οποίες ήταν έξω από την ιδεολογία του και την ιστορία του- ώστε να δημιουργήσει ένα πλαίσιο πρωτόγνωρο για τη συντηρητική Ευρώπη, μέσα στο οποίο η χώρα μας θα μπορούσε -και έπρεπε- να αποφύγει την άτακτη χρεοκοπία.

Θυμίζω ότι το 2009 το έλλειμμα ήταν 15,7 του ΑΕΠ ή περίπου 36 δισεκατομμύρια και το χρέος είχε διπλασιαστεί κοντά στα 360 δισεκατομμύρια. Είναι γνωστό, αλλά θέλω να το επαναλάβω, ότι τη διετία 2010-2012 το διαρθρωτικό δημοσιονομικό έλλειμμα μειώθηκε από το 19,1 του ΑΕΠ σε 8,3 του ΑΕΠ το 2011 και στο 2,6 το 2012, ενώ από το 2013 και μετά παρουσιάζει πλεονάσματα.

Βεβαίως, πρέπει να σημειώσουμε ότι τα 2/3 αυτής της διαρθρωτικής προσαρμογής, δηλαδή η απόσταση που καλύψαμε η οποία είναι γύρω στα 27 δισεκατομμύρια από το 2009 μέχρι σήμερα, οφείλεται κατά 22/27 στις αποφάσεις που πήραμε μέχρι το 2012 και το υπόλοιπο αναλογεί στις αποφάσεις που πήραμε μετά το 2012 με τη συγκυβέρνηση.

Αυτή η πρωτοφανής δημοσιονομική προσαρμογή, που δεν έχει γίνει σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα ούτε σε χώρα του ΟΟΣΑ, είναι σίγουρο -και το γνωρίζουμε- ότι έγινε σε πολύ δύσκολες και πρωτοφανείς συνθήκες όπου το πολιτικό κόστος το επωμίστηκε η παράταξη μας, το ΠΑΣΟΚ.

Εκτιμούμε ότι τα αποτελέσματα θα ήταν πιο καλά και πιο γρήγορα, χωρίς τις τεράστιες κοινωνικές επιπτώσεις στο επίπεδο της ζωής, την ανεργία και το οικονομικό κλίμα, εάν είχαμε και τη στήριξη άλλων πολιτικών δυνάμεων που επένδυναν τότε ή επενδύουν ακόμα στην αντιμνημονιακή ρητορεία.

Βέβαια, σε σχέση με το 2010-2011 μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει πρόοδος, διότι πολύ περισσότερες πολιτικές δυνάμεις έχουν συμμεριστεί τώρα την άποψη ότι όταν μια χώρα αντιμετωπίζει τόσο κρίσιμα και σοβαρά προβλήματα, χρειάζονται ευρύτερες πολιτικές συναινέσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Παράλληλα, είχαμε πολλαπλά ελλείμματα: Ελλείμματα ανταγωνιστικότητας, διαφάνειας, αξιοπιστίας της χώρας. Έτσι, ταυτόχρονα με τα μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής πήραμε και άλλες αποφάσεις, που είχαν να κάνουν με την αντιμετώπιση αυτών των ελλειμμάτων, προωθώντας σημαντικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις για τη διαφάνεια, για την πάταξη της ατιμωρησίας, για τον έλεγχο των κάθε λογής επιτηδεύων.

Στόχος μας, επίσης, ήταν να σταθεροποιήσουμε το τραπεζικό σύστημα, γιατί αυτό δεν αφορούσε τους τραπεζίτες, αλλά τις κατθέσεις του ελληνικού λαού και την ίδια την πορεία της ελληνικής οικονομίας και να δημιουργήσουμε ή να διατηρήσουμε συνθήκες μιας βιώσιμης ανάπτυξης.

Με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της 26^{ης} και της 27^{ης} Οκτωβρίου του 2011 η χώρα διασφάλισε το δεύτερο πρόγραμμα, που της έδωσε τη δυνατότητα στη συνέχεια να μειώσει το χρέος, μέσω του PSI και σε συνδυασμό με την επαναγορά του χρέους, που έγινε μερικούς μήνες αργότερα, κατάφερε αυτό που είναι πάλι πρωτοφανές σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τη μείωση του χρέους κατά 126 δισεκατομμύρια.

Παράλληλα, με αυτό το πρόγραμμα διασφαλίστηκαν και τα χρήματα για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών -50 δισεκατομμύρια ευρώ- χάρη στο οποίο οι τράπεζες διασώθηκαν.

Φυσικά -και είναι γνωστό- όταν παίρνεις περιοριστικά μέτρα, έχεις επιπτώσεις στο κοινωνικό επίπεδο. Το κάνεις, όμως, συνειδητά για να αποφύγεις τα χειρότερα, προκειμένου να προσδεύεις σε μια άλλη περίοδο όπου θα μπορείς να εφαρμόσεις προοδευτικές πολιτικές, αν υλοποιηθεί το σχέδιό σου. Αν δεν υλοποιηθεί στο σχέδιό σου, τότε τα πράγματα θα γίνουν πολύ χειρότερα.

Αυτό νομίζω είναι το διακύβευμα πάνω στο οποίο θα πρέπει να τοποθετείται με υπευθυνότητα κάθε Έλληνας πολίτης. Εύκολες και επιτυχημένες συνταγές δεν υπάρχουν ούτε -πολύ περισσότερο- γίνονται θαύματα.

Θα πουν και ορισμένοι θεωρητικοί, για παράδειγμα, ότι στις

συνθήκες της κρίσης και με την ανάπτυξη να πηγαίνει προς τα κάτω, δεν είναι πάντα επιτυχημένες οι κενύσιανές πολιτικές. Το παράδειγμα είναι πολύ πρόσφατο στην Ελλάδα. Όταν δηλαδή την περίοδο 2007 - 2009 οι δαπάνες εκτροχιάστηκαν, αυτή η σπατάλη δεν μετατράπηκε σε ανάπτυξη. Συνέπεσε μάλιστα η έναρξη της ύφεσης το 2008 με την περίοδο αυτή του εκτροχιασμού των δαπανών.

Άρα, για να πας σε πολιτικές ανατροπής της ύφεσης μέσω τώωσης της ζήτησης πρέπει να διασφαλίσεις και ορισμένες άλλες προϋποθέσεις, που έχουν να κάνουν: πρώτον, με τη σταθεροποίηση και την αντιμετώπιση του χρέους και δεύτερον, με το πολιτικό κλίμα. Αν αυτά δεν υπάρχουν, τότε θα πηγαίνουν στον πύθο των Δαναΐδων οι κόποι και οι θυσίες του ελληνικού λαού και θα έρθει η ώρα που δεν θα υπάρχει περίπτωση να σε δανείσει κανένας για να αντιμετωπίσεις τις δαπάνες και άρα, θα βρεθείς μπροστά στη χρεοκοπία.

Αυτό σημαίνει ότι όταν δημιουργήσεις όρους και προϋποθέσεις σταθερότητας στο οικονομικό σύστημα, υπάρχει περίπτωση από εκεί και πέρα να αντιμετωπίζεις τα ζητήματα της ανάπτυξης. Μπορεί να γίνει πολύ εύκολη κριτική -και θα γίνει- στις δημόσιες δαπάνες που αφορούν το αναπτυξιακό σκέλος του προϋπολογισμού, το ΕΣΠΑ και τις διάφορες επενδύσεις, αλλά πρέπει να έχουμε μια αίσθηση της πραγματικότητας, που αν δεν υπάρξουν ιδιωτικές επενδύσεις στη χώρα μας, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί το μεγάλο ζήτημα της ανεργίας.

Δεν θέλω να υποτιμήσω καθόλου τη συμβολή των δημόσιων δαπανών, αλλά πρέπει να έχουμε γνώση πως μια ριζική αντιμετώπιση του προβλήματος πρέπει να προσελκύει ξένες επενδύσεις και αυτό έχει να κάνει με το κλίμα, όπως είπα.

Ισχυρίζομαι, λοιπόν, ότι με τις δικές μας προσπάθειες, όπως τις περιέγραψα, η Ελλάδα εξασφάλισε από τους εταίρους της ένα χρηματοδοτικό πρόγραμμα, το οποίο, μέσα από τη συνεχή διαπραγμάτευση και τη διόρθωσή του έχει οδηγήσει σήμερα στο να έχουμε τα χαμηλότερα επιτόκια από όσα δανείζονται οι εταίροι μας. Εκτιμώ ότι αυτό το σχέδιο που ξεκίνησε να υλοποιείται το 2010, όπως είπα νωρίτερα, βρίσκεται στη φάση ολοκλήρωσής του και η διαπραγμάτευση είναι πάρα πολύ σκληρή και με επιχειρήματα. Θα κρίνει ο ιστορικός του μέλλοντος αν υπήρχε εναλλακτική πρόταση, το λεγόμενο σχέδιο Β ή plan B κατά τους αγγλομαθείς. Φαίνεται ότι δεν υπήρχε, ούτε και υπάρχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι βασικές παραδοχές του Προϋπολογισμού είναι ότι θα αυξηθεί το ΑΕΠ κατά 2,9% και ότι αυτή η αύξηση θα προέλθει κυρίως από την ανάκαμψη της ιδιωτικής κατανάλωσης και την περαιτέρω ενίσχυση των επενδύσεων και των εξαγωγών. Είναι ουδέτερη αυτή η προσέγγιση από ό,τι γίνεται γύρω μας; Προφανώς όχι, διότι είμαστε σε ένα περιβάλλον με πολλούς κινδύνους. Η Ελλάδα μοιάζει με μια νησίδα ειρήνης και ασφάλειας στη νοτιοανατολική Ευρώπη, ενώ ταυτόχρονα στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε συνθήκες ύφεσης και παγκόσμια επικρατούν συνθήκες αστάθειας.

Ελπίζουμε ότι θα πετύχουμε αυτό το στόχο και αυτό το στηρίζουμε στην πορεία της ελληνικής οικονομίας το χρόνο που μας πέρασε, όπου μετά τη δημοσιονομική ισορροπία έχουν προβάλει τα πρώτα δεκά βήματα της ανάπτυξης. Με την παραδοχή του προϋπολογισμού ότι τα ποσοστά της ανεργίας προσαρμόζονται, με σχετική υστέρηση βέβαια, στην πορεία της οικονομικής δραστηριότητας εκτιμούμε ότι θα υπάρχει μια περαιτέρω μείωση. Σε εθνολογιστική βάση θα διαμορφωθεί στο 22,6% από 24,8% το 2014. Αυτό είναι αρκετές χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, όχι όσες θα θέλαμε, όμως δεν πρέπει να το υποτιμήσουμε. Σκεφτείτε τι σημαίνει αυτό για μια οικογένεια που θα πιάσει δουλειά το παιδί της ή για τα έσοδα στα ασφαλιστικά ταμεία.

Το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί σε 5,6 δισεκατομμύρια ή στο 3% του ΑΕΠ. Αυτό θα γίνει χωρίς πρόσθετα φορολογικά μέτρα και επιβαρύνσεις, με δεδομένο ότι η αύξηση των εσόδων συνδέεται με την ανάπτυξη και τη βελτίωση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών.

Το ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται ισοσκελισμένο. Εκτιμάται, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών, δημοσιονομικό έλλειμμα 0,2% του ΑΕΠ από 1,3% πέρσι, 1,6% πρόπερσι. Δηλαδή, ουσιαστικά μηδενικό.

Σε ό,τι αφορά το χρέος, εκτιμήσεις είναι ότι θα διαμορφωθεί στα 317 δισεκατομμύρια ή 171% του ΑΕΠ, μειωμένο κατά έξι και πλέον ποσοστιαίες μονάδες έναντι του 2014. Οι δαπάνες για τόκους προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 5,9 δισεκατομμύρια, μειωμένες κατά 200 εκατομμύρια, σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο.

Πρέπει να θυμηθούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ποιες ήταν οι δαπάνες για τόκους ως ποσοστό του ΑΕΠ το 2009 και το 2010 και πόσο είναι σήμερα για να εκτιμήσει κανείς την προσπάθεια που έγινε και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν. Ο προϋπολογισμός σε αριθμούς έχει τακτικά έσοδα 50,8 δισεκατομμύρια, δηλαδή 722 εκατομμύρια παραπάνω από πέρσι από τα οποία οι άμεσοι φόροι είναι 21,8 δισεκατομμύρια.

Εδώ, αξίζει να σημειώσουμε -και θέλω να το πω ξανά- ότι οι αυξήσεις στους έμμεσους φόρους έχουν να κάνουν με την προσδοκώμενη ανάπτυξη και της περιουσίας, έχουν να κάνουν με την εισπραξη των δύο δόσεων του ΕΝΦΙΑ, που αντί για το 2014 θα εισπραχθούν μέσα στο 2015. Οι έμμεσοι φόροι θα είναι 25,1 δισεκατομμύρια, αυξημένοι περίπου κατά 1 δισεκατομμύριο.

Σε ό,τι αφορά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο για τους γνωστούς λόγους έχει ακολουθήσει μία πορεία φθίνουσας από το 2009 και μετά, στην παρούσα φάση θα διαμορφωθεί στα 4,7 δισεκατομμύρια κατά 950 εκατομμύρια αυξημένο από πέρσι. Θέλω να σημειώσω ότι ως αποτέλεσμα των επιτυχών διαπραγματεύσεων της ελληνικής Κυβέρνησης, θα έχουμε επιπλέον έσοδα 2 δισεκατομμύρια από επιστροφές, από διακράτηση των ελληνικών ομολόγων από το κεντρικό ευρωπαϊκό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στις δαπάνες. Οι δαπάνες είναι το ύψος των 49 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή είναι συγκρατημένες κατά 1 δισεκατομμύριο περίπου. Όμως, οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις είναι περίπου ίδιες, παρά το γεγονός ότι οι συνταξιούχοι στο δημόσιο αυξήθηκαν τα τελευταία χρόνια κατά πενήντα πέντε χιλιάδες περίπου.

Οι καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου είναι κατά 390 εκατομμύρια μειωμένες, ενώ οι μεταβιβαστικές πληρωμές, δηλαδή η εισφορά του προϋπολογισμού στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, στα νοσοκομεία, στους ΟΤΑ και τα λοιπά νομικά πρόσωπα, είναι 15 δισεκατομμύρια περίπου στα περσινά ύψη, με προβλεπόμενο αποθεματικό 1 δισεκατομμύριο.

Θέλω να διευκρινίσω ότι η διαδικασία επιχορήγησης των φορέων, όπως αναπτύσσεται στον κοινωνικό προϋπολογισμό, από τη μία μεριά ακολουθεί την πολιτική περιορισμού της σπατάλης, όπως γίνεται με τα φάρμακα, ενώ παράλληλα εγγυάται τη λειτουργία του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος και του κοινωνικού κράτους.

Μάλιστα, θα ήθελα να σημειώσω, απευθυνόμενος σε κάποιους συναδέλφους που ολοφύρονται καθημερινά στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, υποστηρίζοντας ότι οι συντάξεις από 1-1-2015 θα είναι 360 ευρώ, πως όσο υπάρχει η Ελλάδα που στέκεται στα πόδια της, όσο μπορεί ο προϋπολογισμός να ενισχύει τις συντάξεις με πάνω από 9 δισεκατομμύρια στα ασφαλιστικά ταμεία, τέτοιος κίνδυνος δεν υπάρχει.

Ως τάξη μεγέθους πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι τα έσοδα των οργανισμών που καλύπτει ο κοινωνικός προϋπολογισμός είναι περίπου 33,7 δισεκατομμύρια, οι μεταβιβάσεις είναι περίπου 12 δισεκατομμύρια, άρα, είναι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των εσόδων. Για να έχουμε εικόνα και σε ό,τι αφορά το κόστος των συντάξεων, πρέπει να ξέρουμε ότι είναι 23,2 δισεκατομμύρια από τα οποία 19,6 δισεκατομμύρια είναι για τις κύριες συντάξεις και κατά 3,5 για τις επικουρικές.

Θέλω, επίσης, να σημειώσω ότι στον κοινωνικό προϋπολογισμό υπάρχει μία σημαντική αύξηση της επιχορήγησης του ΟΑΕΔ κατά 500 εκατομμύρια περίπου, διότι θέλουμε εμπροσθοβαρείς δράσεις για την καταπολέμηση της ανεργίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο ΟΑΕΔ, χάρη και στις συγκεκριμένες και συντονισμένες προτάσεις του ΠΑΣΟΚ, έχει πρόγραμμα 600 εκατομμυρίων ευρώ για ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, γιατί πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητο, μαζί με την ανάπτυξη να παίρνει κανείς και πρωτοβουλίες για να αντιμετωπίσει τα ζητήματα της ανεργίας.

Απέναντι σε αυτό το σχέδιο του προϋπολογισμού που συζητάμε, με τα δεδομένα, τους περιορισμούς και τις ανάγκες που υπακούει, όπως αναφέρθηκε, θα άξιζε πράγματι τον κόπο να μας

καταθέσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση -έχει τόσους διακεκριμένους οικονομολόγους- ένα δικό της προσχέδιο, να μας πει δηλαδή πώς μπορεί να έχει ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, όπως λέει, την ώρα που θα μειώσει κατά 20% τα φορολογικά έξοδα, θα καταργήσει το φόρο στα ακίνητα και ταυτόχρονα θα αυξήσει τις δαπάνες κατά μερικά δισεκατομμύρια. Προφανώς, κάτι τέτοιο δεν μπορεί να υλοποιηθεί ούτε ως ακαδημαϊκή άσκηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση αυτών των ημερών επικεντρώνεται στη διαπραγμάτευση και το χρέος. Είπα εισαγωγικά ότι το χρέος προβλέπεται να είναι 316,9 δισεκατομμύρια ευρώ από τα 318 πέρσι.

Οι δαπάνες των τόκων έχουν μειωθεί από 13,2 δισεκατομμύρια, που ήταν το 2010 σε 5,9 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, από το 5,8 του ΑΕΠ σε 3,7 του ΑΕΠ, εκτιμώντας μάλιστα ότι το ΑΕΠ είναι πολύ μειωμένο. Αυτή είναι μία σημαντική επιτυχία της χώρας μας, όπως επίσης και το γεγονός ότι κατά τη διαδικασία της μείωσης του χρέους μέσω του PSI πετύχαμε το χρέος μας να είναι κατά 68% στο μηχανισμό στήριξης και μόνο κατά 20% στα ομόλογα.

Θα πρέπει, επομένως, να σκεφτούμε την αλλαγή του χαρακτήρα του χρέους από το 2010 μέχρι σήμερα, γιατί τότε ήταν κατά κύριο λόγο σε ομόλογα, ενώ τώρα είναι στα κράτη, τους δανειστές μας.

Βέβαια, οι αγορές δείχνουν μία επιθετικότητα, η οποία όμως δεν αφορά μόνο τη χώρα μας ή δεν αφορά τη χώρα μας, αφορά κατά κύριο λόγο την Ευρωζώνη, διότι ελάχιστα μπορούν να επηρεάσουν το χρέος μας με δεδομένη τη σύνθεσή του, όπως σας είπα.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι αυτό έχει να κάνει με την επιτυχία του PSI για την επαναγορά. Στη διαδικασία διαπραγμάτευσης πετύχαμε και μείωση του επιτοκίου, το οποίο τώρα είναι στο 2,1% από 5%, καθώς και μια σχετική επιμήκυνση του χρέους.

Κατά συνέπεια, τα παραμετρικά στοιχεία του χρέους για την Ελλάδα είναι πάρα πολύ θετικά και διαπραγματευόμαστε για να γίνουν ακόμα καλύτερα. Δηλαδή, μπορεί σήμερα κάποιος να πει ότι σε συνθήκες πραγματικής παρούσας αξίας, δηλαδή αν επαναγοράζαμε το χρέος, αυτό θα ήταν στο 60% του ΑΕΠ. Αυτό δεν το λέμε εμείς. Το λένε και οι διεθνείς οίκοι.

Προσέξτε, όμως, πόσο επικίνδυνο είναι να λέει κάποιος ότι το χρέος είναι μη βιώσιμο όταν σχεδιάζει να απεγκλωβίσει την Ελλάδα από τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις και άρα θα χρειαστεί να καλύψει τις χρηματοδοτικές του ανάγκες. Από πού; Από τις αγορές! Τότε, η αγορά πώς θα σε δανείσει, όταν ξέρει ότι αύριο δεν πρόκειται να την πληρώσεις;

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση μάς παρουσίασε μια πρόταση για την αντιμετώπιση του χρέους, η οποία λέει να αθροίσουμε τα 300 περίπου δικά μας δισεκατομμύρια με τα τρισεκατομμύρια των χρεών του Νότου -που, ως γνωστόν, το άθροισμα αυτών των χωρών φτάνει σε δυσθεώρητο ύψος- και να πάμε σε μια συνολική διαπραγμάτευση, όπου ακριβώς λόγω του μεγέθους του προβλήματος και των ανατροπών που πρέπει να επέλθουν στη λειτουργία του παγκόσμιου χρηματοοικονομικού συστήματος κανείς δεν μπορεί στο ορατό μέλλον να πει ότι υπάρχει περίπτωση λύσεων. Το αντίθετο μάλιστα. Είναι περισσότερο από βέβαιη η εμπλοκή μας σε μια περιπετειώδη, ατελέςφορη και με κομμένες τις γέφυρες επιστροφής διαδικασία.

Αυτές είναι οι δύο κεντρικές γραμμές, στις οποίες πρέπει να σταθούμε, να τις αντιπαραθέσουμε και να δούμε με ποιον δρόμο μπορούμε να βγάλουμε με ασφάλεια τη χώρα στο «ξέφωτο».

Αναφέρομαι, βεβαίως, στην επίσημη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ, διότι άκουσα τον Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο προχθές να μιλάει για ένα βράδυ της Παρασκευής, όπου θα συνέλθει η Ολομέλεια της Βουλής και με πλειοψηφία θα μειώσει το χρέος κατά 70%. Αστεία πράγματα, βεβαίως!

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχουμε κανένα λόγο να κάνουμε μια ψεύτικη αντιπαράθεση με κανένα πολιτικό κόμμα. Εμείς μιλάμε και θέλουμε να μιλάμε τη γλώσσα της αλήθειας. Λέμε, λοιπόν, πως όταν υπονομεύεις μια προσπάθεια, υπονομεύεις την ίδια σου τη χώρα και δημιουργείς δυσκολότερους όρους για εσένα μεθαύριο, αν ποτέ κληθείς να ασκήσεις την οποιαδήποτε πολιτική.

Κλείνοντας θα πω πως ψηφίζουμε έναν προϋπολογισμό, ο

ο οποίος πιστεύουμε ότι θα υλοποιηθεί, όπως υλοποιήθηκε και ο προϋπολογισμός του 2014, τον οποίο πολλοί αμφισβητούσαν και ο οποίος δεν περιλαμβάνει πρόσθετα βάρη και θυσίες για τους Έλληνες πολίτες και αποτελεί συνέχεια μιας συνεπούς προσπάθειας, που ξεκίνησε το ΠΑΣΟΚ μόνο του το 2010. Επίσης, πιστεύουμε ότι η επίτευξη της διαπραγμάτευσης, που βρίσκεται σε εξέλιξη θα μας δώσει τη δυνατότητα να μπορούμε με ασφάλεια στη νέα φάση, θωρακισμένοι έναντι των αγορών και ότι αυτή η προσπάθεια θέλει τη μέγιστη εθνική και κοινωνική συνεννόηση.

Οφείλουμε, όμως, να τονίσουμε ότι οι πολιτικές για την ενίσχυση της ανάπτυξης πρέπει να επιταχυνθούν και να ενισχυθούν. Δεν αναφέρομαι μόνο στις εμπροσθοβαρείς δράσεις του ΕΣΠΑ ή στις προσπάθειες για τη ρευστότητα στην οικονομία μέσω του ΕΤΕΑΜ, και για τους εμπόρους και για τους αγρότες. Αναφέρομαι στην απελευθέρωση των ιδιωτών από το χρέος που συσσωρεύθηκε, όχι μόνο στη διάρκεια της κρίσης, αλλά και προ κρίσης, με τις ρυθμίσεις που κάναμε για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και τα λεγόμενα κόκκινα δάνεια.

Παράλληλα, και σε αυτό το πλαίσιο είμαστε υποχρεωμένοι να κρατήσουμε την κοινωνία ζωντανή, για να πάρει μέρος στη νέα φάση. Άρα, έχει ιδιαίτερη σημασία πώς κατανέμεις το όποιο μέρος του πλεονάσματος μέσω του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ή του κοινωνικού μερίσματος. Έχει σημασία πώς ενισχύεις τις κοινωνικές υποδομές, σε συνεργασία με τις περιφέρειες και τους δήμους και πώς καλύπτεις την ακραία φτώχεια.

Τελειώνω με το εξής: Εκτιμώ ότι οποιαδήποτε άσκηση προοδευτικής πολιτικής για να μπορεί να υλοποιηθεί σε ένα επόμενο διάστημα δεν μπορεί παρά να εδράζεται στην επιτυχία του σχεδίου μας.

Εμείς πιστεύουμε ότι η επιτυχία του σχεδίου της ασφαλούς εξόδου της χώρας από την κρίση δεν θα αποτελέσει μόνο δικαίωση του ΠΑΣΟΚ ιστορικά. Θα αποτελέσει και δικαίωση των κόπων και των θυσιών του ελληνικού λαού, γιατί σε αυτούς στηρίχτηκε.

Σε αυτήν την προσπάθεια εμείς δεν πρόκειται ούτε να δημαγωγήσουμε ούτε να τάξουμε σε κανέναν τίποτα ούτε να πούμε κανένα ψέμα. Θα διαπραγματευτούμε με σθένος και επιχειρήματα με βάση τις προτάσεις μας, προκειμένου να διασφαλίσουμε ένα δρόμο με πρόοδο και ασφάλεια για τον ελληνικό λαό, που τόσα υπέφερε. Θα λέμε την αλήθεια και ο λαός, όταν έρθει η ώρα, προσδοκούμε ότι θα κρίνει με βάση την αλήθεια των πραγματικών δεδομένων και όχι των ψεύτικων υποσχέσεων.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς στο Σώμα τα εξής:

Πρώτον, ο Υπουργός Υγείας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για τα μεταδοτικά νοσήματα».

Δεύτερον, ο Υπουργός Υγείας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για την ενίσχυση των συστημάτων υγείας».

Τρίτον, ο Υπουργός Υγείας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για τα μη μεταδοτικά νοσήματα και την προαγωγή της υγείας».

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο-Βασίλειο Μειμαράκη, ο Βουλευτής Α' Πειραιά κ. Παναγιώτης Μελάς ενημερώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, προσχωρεί στην Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών.

Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο-Βασίλειο Μειμαράκη, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Παρίσης (Πάρις) Μουτσινάς ενημερώνει ότι σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 5, του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, ο Βουλευτής Α' Πειραιά κ. Μελάς Παναγιώτης εντάσσεται στην Κοινοβουλευ-

τική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών.

Οι προαναφερθείσες επιστολές θα καταχωριστούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Στο σημείο αυτό καταχωρίζονται στα Πρακτικά οι προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες έχουν ως εξής:

11

Αθήνα, 21/12/2014

Προς:
Τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Ευάγγελο Μειμαράκη

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3624
Ημερομ. 02/12/2014

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 5 του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, σας ενημερώνω ότι προσχωρώ στην Κοινοβουλευτική Ομάδα των «Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών».

Γεωργίου Μελιάς
Α.Π.Ε.Α.
Βουλευτής

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Κ. Ο. «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ»
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αθήνα, 3 Δεκεμβρίου 2014

Α.Π. 83

Προς: Τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων,

κ. Ευάγγελο – Βασίλειο Μεϊμαράκη

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣΑριθμ. Πρωτ.: 363
Ημερομ. 03/12/2014

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 5 του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, σας ενημερώνω ότι εντάσσεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα των «Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών», ο Βουλευτής Α΄ Πειραιά, κ. Μελάς Παναγιώτης.

Ο Πρόεδρος

Παρίσης (Πάρις) Μουτσινάς

Βουλευτής Ν. Μαγνησίας

//)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. Σταύρος Καλαφάτης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο Εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικολόπουλος, γενικός εισηγητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τι κρίμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Μόλις αποχώρησε ο εκπρόσωπος της πέμπτης κυβέρνησης Σημίτη, ο κ. Χαρδούβελης.

Νόμιζα ότι θα έμενε να ακούσει για το πόνημά του. Γιατί έναν τέτοιο προϋπολογισμό μόνο ένας Χαρδούβελης του Σημίτη θα μπορούσε να καταθέσει, δηλαδή με νερομπογιές, μετά τη βροχή από αποστολή ηλεκτρονικών εντολών προς την Κυβέρνηση της συμφοράς, των υποταγμένων, των «ναί σε όλα». Ποιος άλλος θα μπορούσε, μετά το Σημίτη, τον Παπακωνσταντίνου, τον Παπαδήμο, το Στουρνάρα;

Είναι κι ένας συνάδελφος από το ιστορικό ΠΑΣΟΚ εδώ να με ακούσει. Ευχαριστώ! Και δύο από τη Νέα Δημοκρατία! Τα λέω για όσους δεν δείχνει η κάμερα, για τον ελληνικό λαό.

Πώς γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός να ψηφίζει ό,τι θέλει, αλλά μονίμως να είναι στην Κυβέρνηση και εδώ στη θέση του Πρωθυπουργού ο Σημίτης, έστω δια των ανθρώπων του; Τριάντα χρόνια τώρα, το ίδιο έργο.

Αλήθεια, ακούγοντας τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας, με τους «πράσινους και μπλε κόκκους», σκεφτόμουν: Ποιόν κοροϊδεύουν με αυτά που έλεγαν; Δεν άκουγαν αυτοί σήμερα, ακόμα και από το «Mega Channel», ότι δεν υπάρχει σχέδιο εξόδου, κύριε συνάδελφε; Πάει και αυτό! Δεν το ακούγατε; Ακόμα και ο Καμπουράκης, ακόμα και ο Πρετεντέρης, ακόμα και όλοι αυτοί οι φίλοι του Πρωθυπουργού από το πρωί, από τα χαράματα, μίλησαν γι' αυτό το ιταμό e-mail, που ήρθε και ξεσκίζει αυτόν τον -έτσι κι αλλιώς- εικονικό προϋπολογισμό.

Ο Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Μεϊμαράκης, έκανε αναφορά στην επιστολή που έστειλε ο κ. Καμμένος, ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Και επειδή αρκετοί -θέλω να πιστεύω- θα ήθελαν να μάθουν τι είναι αυτό που είπε ο Καμμένος -που για άλλη μια φορά θα παίξουν κάτι άλλο στα δελτία των 20:00- τους λέω, λοιπόν, ότι η επιστολή αναφέρει: «Με αφορμή τη συνεχή υποχωρητικότητα της Κυβέρνησης και τις προκλητικές απαιτήσεις στις εντολές της τρόικας μέσω ηλεκτρονικών μηνυμάτων, που είναι έτοιμη να αποδεχθεί η Κυβέρνηση, αλλοιώνονται ριζικά τα δεδομένα του υπό συζήτηση και υπό ψήφιση κρατικού προϋπολογισμού.»

Παρακαλώ κρατήστε το για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ποιος ξέρει; Μπορεί κάποια στιγμή, όταν θα γραφτεί αυτή η ιστορία της καινούριας ξένης κατοχής, να χρειάζονται αυτά. Γιατί μπορεί τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας να έρθουν να ρωτήσουν τον καθένα από εμάς που είμαστε σε αυτή την Αίθουσα: «Αλήθεια, θα ψηφίσουν αυτόν τον προϋπολογισμό, που είναι δεδομένο ότι δεν θα είναι αυτά τα οικονομικά του στοιχεία, που σήμερα εδώ καταγράφει»;

Ακόμα και σήμερα, εάν ρωτήσουν τα παιδιά, οι συγγενείς, οι φίλοι, οι ψηφοφόροι κάποιους από εμάς, κύριοι συνάδελφοι, αν λέει αλήθεια ή ψέματα ο Πάνος Καμμένος με βάση τη δική τους κρίση, με βάση τα όσα άκουσαν σήμερα από τα μέσα ενημέρωσης, τι θα πουν; Θα αναρωτηθούν: «Εδώ τι κάνουμε»;

Ελληνίδες και Έλληνες, ξέρετε τι κάνουμε; Από τη Συμπολίτευση τώρα είναι τέσσερις. Αυτό κάνουμε. Δεν είναι κανένας εδώ. Δεν είναι, όπως βλέπετε, ούτε στα υπουργικά έδρανα. Είναι ο κ. Σταϊκούρας και η κ. Βούλτεψη. Γιατί κανένας δεν πιστεύει ότι έχει νόημα αυτή η κουβέντα. Γιατί όλοι ξέρουν ότι είναι ένα ψέμα, ότι είναι ένα παραμύθι.

Τώρα, πώς ο Πρόεδρος της Βουλής, στη σύντομη παρουσία του στο Προεδρείο, είπε ότι έπεσαν έξω όσοι νόμιζαν πως δεν θα υλοποιούνταν ο προϋπολογισμός του '14 ή του '13, τι να πει

κανένας; Επιτρέπεται; Επιτρέπεται πραγματικά την αυτοεκτίμηση και τον αυτοσεβασμό μας να τον βάζουμε στην άκρη χάριν μιας -ποιας άραγε;- σκοπιμότητας;

Δεν υπάρχει καμιά περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πάρετε μια ανάσα, όσο και αν εκλιπαρείτε, όπως και ο καλός συνάδελφος, ο κ. Μελάς, -όπως άκουσα από τον προεδρεύοντα τον κ. Μαρκογιαννάκη και επισήμως να ανακοινώνει- που πραγματοποιήσε αυτό που από καιρό όλες οι Ελληνίδες και οι Έλληνες είχαν καταλάβει. Για ποιους λόγους; Θα μάθουμε. Όμως ότι είχε αποφασίσει να δώσει ανάσα στην Κυβέρνηση, να συνταχθεί με εκείνους που θέλουν την παραμονή εδώ της ξένης τρόικας, που θέλουν να μένουν εδώ οι μνημονιακοί νόμοι -που εκείνος νωρίτερα από εμένα και εγκαίρως, οφείλω να πω, κατήγγειλε ότι είναι εθνοκτόνοι, ότι είναι προς ζημία του ελληνικού λαού- ο αγαπητός και φίλος Παναγιώτης Μελάς σήμερα πάλι για το συμφέρον του λαού το έκανε;

Θα με συγχωρήσετε. Μην το συνδυάσετε αλλιώς, αλλά μου έρχεται στο μυαλό το «αμάρτησα για το παιδί μου». Είναι το ίδιο δηλαδή που κάνουν και οι εθνοσωτήρες.

Και ως μη βιαζόμαστε να βγάλουμε συμπεράσματα. Όμως, να βιαστούμε να τους πούμε από τώρα ότι δεν θα βρείτε πολλούς αποστάτες. Δεν θα βρείτε. Δεν είναι πολλοί που επιζητούν το χρήμα, τη δόξα. Όχι! Και θα το δείτε. Εύχομαι μεταξύ εκείνων να είναι και ο Παναγιώτης Μελάς. Εύχομαι να μην ψηφίσει Πρόεδρο της Δημοκρατίας ο Παναγιώτης Μελάς, ακριβώς για να μην αφήνει σε κανέναν το περιθώριο να σκιάσει τη δική του προσωπική και πολιτική ιστορία.

Άλλωστε, είναι να απορεί κανείς γιατί δεν έχει γίνει ακόμα δεκτό το αίτημα του Προέδρου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, του Πάνου Καμμένου, να ανοίξουν οι λογαριασμοί όλων μας. Το ΣΔΟΕ, όπως το ξέρετε, είναι του χεριού του Πρωθυπουργού. Δεν είναι τυχαίο ότι έβαλε εκεί συμπατριώτη του. Καθόλου τυχαίο δεν είναι ότι και στην ΕΥΠ έβαλε τον δικό του άνθρωπο, τον ιδιαίτερό του, τον διευθυντή του πολιτικού του γραφείου. Γιατί δεν γίνεται δεκτό αυτό που ζητάει επίμονα ο Πάνος Καμμένος, να γίνει άρση του τηλεφωνικού απορρήτου;

Στη δημοκρατία άλλωστε που ζούμε, τη δημοκρατία αυτή, της ξένης τρόικας, συμβαίνουν αυτά. Το μάθατε, φαντάζομαι. Το καταθέσαμε εδώ επίσημα. Δεν απάντησε ακόμα η Κυβέρνηση. Από τις 5 Νοεμβρίου, αν δεν κάνω λάθος, παρακολουθούνται τα τηλέφωνα ενός εκδότη κι ενός δημοσιογράφου. Όταν θα πάρει τον λόγο η κ. Βούλτεψη, αν θέλει, καλό θα ήταν να μας πει σε ποια δημοκρατία παρακολουθούνται τα τηλέφωνα.

Για να γίνω συγκεκριμένος, για να μην πείτε και για εμένα -όπως με ευκολία όταν θέλετε να αποφύγετε κάτι- «ψεκασμένοι είναι αυτοί», μιλάω για τον εκδότη των «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΩΝ», δηλαδή της φιλοσαμαρικής εφημερίδας. Ναι, παρακολουθούν τον Γιάννη Κουρτάκη και όσοι έχετε μιλήσει τελευταία μαζί του να ξέρετε ότι έχει καταγραφεί και η δική σας συνομιλία. Και επειδή κι εγώ έχω μιλήσει μαζί του, ζήτησα με αίτηση κατάθεσης εγγράφων, κύριε Λαφαζάνη, τουλάχιστον να έρθουν εδώ οι δικές μου οι συνομιλίες. Βεβαίως, καλό θα είναι να δούμε κι άλλες.

Μαζί όμως με τον κ. Κουρτάκη παρακολουθούνται και επιχειρηματίες, ο κ. Μαρινάκης -ξέρετε ποιον λέω- ο Πρόεδρος του Ολυμπιακού. Γιατί τώρα; Γίνονται αυτές οι επίσημες καταγγελίες και τον Πρωθυπουργό δεν τον νοιάζει! Ξέρω εγώ, μπορεί να είναι «ένσημα» αυτά, μπορεί να είναι «παράσημα» δημοκρατικότητας ή μπορεί να είναι και ο καινούργιος τρόπος της διακυβέρνησης.

Μπορεί να με παρεξηγήσετε, αλλά θα ήθελα να μην το κάνετε. Ξεκίνησαν από τη Χρυσή Αυγή και συνεχίζουν. Ποιος ξέρει πού αλλού θα πάνε, να ανοίγουν λογαριασμούς; Δεν πήγε ο κ. Τσίπρας στο ΣΔΟΕ; Δεν είπε εκεί ο κ. Τσίπρας: «Τι κάνετε με λογαριασμούς»; Εσείς δεν ξέρετε ότι για κάποιους Βουλευτές βρήκαν λογαριασμούς και ασχολείται το ΣΔΟΕ; Όχι, δεν τους πήγαν φυλακή, αλλά τους κρατούν σε μια στάση. Για δημοσιογράφους ξέρετε, της λίστας Λαγκάρντ, που τα φράγκα κάνουν και τράμπα; Θα ξέρετε, δεν μπορεί. Αποκλείεται μόνο εγώ να τα ξέρω αυτά.

Κι ενώ τα ξέρουμε όλα αυτά, αλήθεια -επαναλαμβάνω- ποιον κοροϊδεύουμε; Κι αφού είναι όλα καλά, γιατί δεν λένε στην τρόικα αυτά που μας λέτε, κύριε Σταϊκούρα; Είχατε πάει και στο Παρίσι. Γιατί δεν τους λέτε: Τι είναι αυτά που λέτε, ρε παιδιά, ποια μαύρη τρύπα έχουμε; Άσπρες τρύπες έχουμε, πλεονάσματα έχουμε!.

Γιατί εκεί χάνετε τα λόγια σας; Γιατί αντρεϊεύετε εδώ πέρα με εμάς; Εκεί; «Στα τέσσερα» είναι η εντολή, τη θυμάστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε λοιπόν έναν εικονικό προϋπολογισμό, που με τη γομολάστιχα στα χέρια, χωρίς ντροπή θα σβήσουν και θα γράφουν -ποιος ξέρει, ανάλογα- όσες απαιτήσεις έχουν οι τροϊκανοί μέχρι να φτάσουν να κάνουν εκείνο το ίδιο που έκαναν του Γιώργου Παπανδρέου.

Το θυμάστε; Εκατόν εξήντα τρεις Βουλευτές είχε, δέκα μονάδες διαφορά είχε πάρει από το κόμμα που ήμουν εγώ, που είχε χάσει, του Κώστα Καραμανλή και ένα πρωί του είπαν «πρέπει να αλλάξει η βάρδια».

Τώρα το λένε με όλους τους τρόπους στον Πρωθυπουργό. Το ξέρει. Διαβάστε τη χθεσινή φιλοκυβερνητική ή μάλλον φιλοσαμαρική εφημερίδα, τη «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ». Είναι ρεπορτάζ, όχι άρθρο γνώμης. Το γράφει ο Νίκος Ελευθερόγλου. Για εμάς που είμαστε γεννημένοι μέσα στη Νέα Δημοκρατία και ξέρουμε την ανθρωπογεωγραφία, όταν διαβάζουμε ποιος υπογράφει κάτι, ξέρουμε αν αυτό το έχει πει σοβαρή πηγή, όπως και σε άλλες περιπτώσεις ξέρουμε εάν κάποιος είναι του συστήματος των οικοστών του Μαξίμου.

Τι λέει η χθεσινή εφημερίδα; Λέει ότι ο Σαμαράς είπε στους στενούς του συνεργάτες: «Με πουλήσανε οι ξένοι». Άκου! Δεν είχε ακούσει ο κ. Σαμαράς ότι την προδοσία πολλοί την αγάπησαν, τον προδότη ουδείς;

Και τώρα; Τώρα όλοι ρωτούν ποια θα είναι η εξέλιξη, τι θα συμβεί από εδώ και πέρα, σε αυτό το θέατρο τι άλλο έχουμε να δούμε, πότε θα ακούσουμε το «φύγε εσύ, έλα εσύ», ποιος θα είναι ο καινούργιος εκβιαζόμενος αρχηγός, για να προκύψει κυβέρνηση Παπαδήμου.

Βλέπετε πόσο γρήγορα ένα-ένα ξεδιαλύνει και εξηγείται πώς έγινε το ένα, πώς έγινε το άλλο. Όλα εξηγούνται. Είναι όλα εκείνα που, όταν τα έλεγε ο Πάνος Καμμένος, έλεγαν «του άρεσαν από μικρού αυτού του παιδιού οι συνομωσίες». Και όταν βγαίνουν αληθινά; Κανείς δεν θα αναγνωρίσει ότι έστω και μόνος, σαν τον τρελό του χωριού, επιμένει ασυμβίβαστα σε μια γραμμή για όλους εκείνους που δεν μπορεί να τους εκφράζει αυτή η πολιτική της συμφοράς, της υποταγής, της μιζέριας, της διά βίου πενίας που επιφυλάσσουν για όλους εμάς οι ξένοι φίλοι, οι πιστωτές, οι δανειστές, που χωρίς τα ενεργούμενα εδώ του εσωτερικού τι θα έκαναν; Θα μας βομβάρδιζαν; Τι θα έκαναν;

Δηλαδή, τι θα κάνουν αύριο που, όπως φαίνεται, όπως προκύπτει, όποτε και αν στηθούν εκλογές, θα έρθουν οι δυνάμεις που είναι από την εκεί πλευρά; Αν θα κάνει ο κ. Τσίπρας το Μωυσή, δεν το ξέρω. Τι να σας πω; Εδώ έπεσα έξω με τον δικό μου, τον Σαμαρά, μπροστά να πάρω όρκο εγώ για τον Αλέξη Τσίπρα; Όμως, είναι ελπίδα, ξέρετε, τι να κάνουμε;

Ξέρω, όμως, κάτι πολύ καλά, ότι η συμμαχία όλων εκείνων που συγκροτηθήκαμε και συνασπιστήκαμε με τους Ανεξάρτητους Έλληνες δεν θα υποχωρήσει. Για τούτο, λοιπόν, όσες και όσοι λένε ότι δεν έχουν άλλη επιλογή, μην κοροϊδεύουν τον εαυτό τους. Υπάρχει άλλη επιλογή.

Ειδικότερα, επιτρέψτε σε εμένα, που προσέρχομαι εδώ ως εισηγητής των Ανεξάρτητων Ελλήνων, αλλά και με βάση τα όσα συμφωνήσαμε -και ευχαριστώ ιδιαίτερω τους συναδέλφους των Ανεξάρτητων Ελλήνων- διατηρώντας και την πολιτική μου αυτονομία, να πω κάτι σε όσους είναι σαν και εμένα, παλιοί, γνωστοί, σταθεροί νεοδημοκράτες, που δεν θέλουν να πάνε με τους υπάκουους, δεν θέλουν να πάνε με αυτούς που λένε «ναι» σε όλα, δεν θέλουν να ντρεπώνται.

Αυτοί που δεν θέλουν -αφού έχουν πειστεί πια, πέντε χρόνια μετά ότι πάμε από το κακό στο χειρότερο- να ακολουθήσουν αυτήν την Κυβέρνηση έχουν τώρα επιλογή και ξέρουν ποια είναι η επιλογή. Κι αν ακόμα θέλουν πραγματικά ασφάλεια και εγγύηση γι' αυτήν την επιλογή, με βάση και το δικό τους προανατολισμό και την κοσμοθεωρία, ξέρουν πολύ καλά ότι το δίλημμα, αφού έχει απαντηθεί ή με εκείνους ή με όσους τους πολεμάνε, είναι ένα: Ή θα κάνουν αυτοδύναμο τον Τσίπρα ή όχι.

Υπάρχουν και όσοι νιώθουν σαν και εμένα και δεν είναι λίγοι. Ενάμιση εκατομμύριο Έλληνες πολίτες έφυγαν στις τελευταίες εκλογές από τις τάξεις της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί; Γιατί βλέπουν αυτό που ζούμε, αυτό που περιγράφει ο σημερινός κρατικός προϋπολογισμός, αυτός που αλλάζει ώρα με την ώρα. Δεν

ξέρουμε πόσα ακόμα e-mail θα πάρει. Ζητήσαμε να δοθεί στη δημοσιότητα και το τελευταίο, αυτό το ιταμό e-mail που έφτασε σήμερα τα χαράματα. Γιατί δεν μας το δίνουν; Γιατί δεν μας δείχνουν ποια είναι τα καινούργια μέτρα που έρχονται; Αλήθεια, πιστεύουν ότι θα τη βγάλουν καθαρή, γιατί έχουν έτοιμες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου;

Ανεβαίνοντας τώρα στο Βήμα σταμάτησα για να κάνει τις ανακοινώσεις ο Πρόεδρος και μόλις λέει «πράξεις», μου λέει ο Λαφαζάνης «περίμενε», γιατί πίστευε ότι μπορεί κίολας να έχετε φέρει τις καινούργιες πράξεις, τις «ληξιαρχικές πράξεις θανάτου». Να ξέρετε ότι όχι μόνο δεν θα σας δώσουμε ανάσα που ζητάτε, αλλά θα σας κόψουμε το βήχα. Μην τολμήσετε τώρα που φεύγετε να προχωρήσετε σε μία τέτοια καινούργια βαριά δέσμευση.

Ξέρετε, σκέφτομαι και εγώ, όπως σκέφτονται και οι άλλοι, ότι η τρόικα πλέον παίζει σαν τη γάτα με το ποντίκι με τα όρια της πολιτικής αντοχής και επιβίωσης της σημερινής συγκυβέρνησης, την οποία επιμελώς το τελευταίο διάστημα εξευτελίζει, αναγκάζοντάς την σε διαρκείς κωλοτούμπες. Και ξέρετε, μπορεί να είχε γούστο, μπορεί να είχε πλάκα να συνεχίσει κάποιος το συγκεκριμένο παιχνίδι, αν πίσω από αυτό δεν υπήρχε η τραγωδία ενός ολόκληρου λαού και η γελοποίηση μιας περήφανης χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσα έχει περάσει ο λαός τα τελευταία πέντε χρόνια και όσα του ετοιμάζουν ακόμα να περάσει οι δανειστές και οι σημερινοί συγκυβερνήτες δεν έχουν γούστο και δεν έχουν καμμία πλάκα. Αντίθετα, μας θυμώνουν, μας οργίζουν και μας ωθούν να δουλεύουμε μέρα-νύχτα, ώστε με τη δύναμη αυτού του λαού να ξημερώσει μια μέρα ελπίδας σύντομα σε αυτόν τον τόπο.

Δυστυχώς για την Κυβέρνηση ήμασταν πολλοί αυτοί που βλέπαμε τα σημάδια και προειδοποιούσαμε, ενώ τα «παπαγαλάκια» της κακής συμφοράς έσπευδαν να λοιδορήσουν, να απαξιώσουν και να λασπώσουν όλες τις φωνές που έβλεπαν τη μεγάλη καταστροφή να έρχεται: καταστροφή στην αγορά, στην ελληνική επιχειρηματικότητα, στο ασφαλιστικό, στην αγορά εργασίας, στην ιδιοκτησία, στο σύνολο της μεσαίας τάξης και στην Ελλάδα.

Και δυστυχώς, επιβεβαιωνόμαστε. Είναι κάτι που ειλικρινά το λέω με πίκρα και με θλίψη, γιατί πέρα και πάνω από πολιτικές, είμαι και πολίτης αυτής της χώρας και μάλιστα πατέρας τεσσάρων παιδιών. Όμως, όχι! Δεν το βάζουμε κάτω και ιδίως όσοι γαλουχηθήκαμε με τις πολιτικές αρχές του κοινωνικού φιλελευθερισμού, όπως τις όρισε εκείνος, ο Εθνάρχης Κωνσταντίνος Καραμανλής. Όσοι διατηρούμε ακέραιες τις παρακαταθήκες αυτής της μεγάλης πατριωτικής λαϊκής κεντροδεξιάς ξέρουμε ότι ο πιο σπουδαίος είναι ο πιο δύσκολος αγώνας και αυτόν τον αγώνα δίνουμε, τον πατριωτικό αγώνα και αυτόν θα συνεχίσουμε να δίνουμε, για να σταθεί στα πόδια της όρθια αυτή η δύσμοιρη πατρίδα.

Επίσης, ξέρουμε ότι για να τα καταφέρουμε, θα συμμαχήσουμε με όλες τις δημοκρατικές και πατριωτικές δυνάμεις για να ενωθεί και πάλι ο Ελληνισμός και να μπορέσει να μεγαλουργήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις προηγούμενες μέρες είχα την ευκαιρία μαζί με τον Πρόεδρο των Ανεξαρτητών Ελλήνων, τον Πάνο Καμμένο, να συζητήσουμε με όλες σχεδόν τις τριτοβάθμιες, τις μεγαλύτερες αντιπροσωπευτικές συνδικαλιστικές οργανώσεις. Όλες, μα όλες, ζητούν από την Κυβέρνηση να μην δεχθεί τις απαιτήσεις της τρόικας. Υπάρχει πολύ μεγάλη ανησυχία -την ξέρετε και την εισπράξατε και εσείς- αλλά δεν ζητούν μόνο αυτό. Ζητούν οι πάντες -και το ζητούν, αν δεν κάνω λάθος και όλοι οι Βουλευτές- και υπάρχουν ανάλογες διαβουλεύσεις και ψηφίσματα, ώστε επιτέλους οι γερμανικές αποζημιώσεις να γραφτούν. Εδώ έχετε εγγράψει τόσα και τόσα μέσα σε αυτόν τον προϋπολογισμό και αυτή τη μοναδική, την πραγματική απαίτηση γιατί δεν τη γράφετε;

Αλήθεια, δεν είδατε τι έγινε πριν λίγες ημέρες στη Γαλλία, στην Ιταλία; Εκείνοι έχουν τον Καμμένο; Γιατί εκείνοι δεν άκουσαν τις εντολές και έφτιαξαν τους προϋπολογισμούς, όπως τους ήθελαν; Γιατί; Βγήκαν έξω; Τους πέταξαν; Γιατί δεν το κάνατε και εσείς, βρε παιδιά; Α, λέει, θα τους συμμορφώσουν με κάποιο τρόπο λίγο αργότερα. Καλά, βάλτε και εσείς τώρα τις γερμανικές αποζημιώσεις. Γιατί δεν κάνετε τίποτα από εκείνα που κι εσείς

ομολογείτε ότι ναι, λάθος είναι ή σωστά θα ήταν να τα είχατε βάλει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να μην επαναλάβω όσα αναλυτικά είπα στην Επιτροπή Οικονομικών με νούμερα, με στοιχεία για τα έσοδα, για τις δαπάνες, για όλη τη συμφορά που έρχεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, θα ήθελα, κλείνοντας αυτή την τελευταία εισήγησή μου -γιατί δεν είναι μυστικό, «διати να το κρύψωμεν άλλωστε;»- έλεγε ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης, είμαστε ήδη σε προεκλογική περίοδο- με κοντά είκοσι τέσσερα χρόνια θητείας εδώ στο Κοινοβούλιο να πω πως αξίζει σε αυτό το «ναι» ή το «όχι» της Κυριακής να βρεθούν και άλλες πατριωτικές φωνές, για να διευκολύνουν ακόμα περισσότερο την έξοδο από την κόλαση, γιατί αν περιμένουμε να ακούσει τη φωνή του λαού αυτή η Κυβέρνηση και να παρατηθεί προσφέροντας μια τελευταία υπηρεσία στον ελληνικό λαό, μην το περιμένετε με τίποτα. Προτιμούν να γελοιοποιούνται, να αυτοεξευτελίζονται, γιατί δεν είναι μόνο η εξουσία, δεν είναι μόνο το πάρτι εκείνων που και στην κρίση τα πάνε καλά μαζί τους, αλλά μπορεί και να είναι μια πολιτική ηγεσία αυτή την ώρα στον τόπο που, δυστυχώς, είναι δέσμια εκείνων που την εκβιάζουν και την απειλούν και που αν δεν συμμορφωθεί προς τας υποδείξεις να έχει ενδεχομένως την τύχη του Γιώργου Καρατζαφέρη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος, γενικός εισηγητής της Χρυσής Αυγής.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα πριν ξεκινήσω και εγώ την ομιλία μου εκ μέρους της Χρυσής Αυγής για τον προϋπολογισμό να διαβάσω τι λέει ο Κανονισμός της Βουλής των Ελλήνων, το άρθρο 123.

«Ο προϋπολογισμός του κράτους συζητείται και ψηφίζεται από την Ολομέλεια της Βουλής σε πέντε το πολύ συνεχείς συνεδριάσεις».

Στην περίπτωση μας δεν έχουμε ολομέλεια, διότι απουσιάζουν οκτώ Βουλευτές, οι οποίοι είναι προφυλακισμένοι και δεν τους δίνεται το δικαίωμα να έρθουν εδώ να συμμετάσχουν και, το κυριότερο από όλα, να έρθουν έστω την Κυριακή να ψηφίσουν «ναι» ή «όχι» για τον προϋπολογισμό του κράτους.

Επιπροσθέτως, θα πρότεινα στο άρθρο 62 του Συντάγματος για το ακαταδίωκτο των Βουλευτών να βάλετε έναν αστερίσκο - για να είστε και νόμιμοι, όχι μόνο νομιμοφανείς- και να λέτε «ακαταδίωκτο Βουλευτών πλην Χρυσής Αυγής» φυσικά, διότι για εμάς ισχύει κάτι εντελώς διαφορετικό.

Διότι το αίτημα προς τον εισαγγελέα-επόπτη του καταστήματος κράτησης του Κορυδαλλού από τους έγκλειστους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής και τον Αρχηγό της Χρυσής Αυγής, προκειμένου να πάρουν άδεια για να βρίσκονται εδώ την Κυριακή, έστω και με χειροπέδες, έστω και σιδηροδέσμιοι, απορρίφθηκε για μία ακόμη φορά. Το λέω για να ξέρουμε τι γίνεται, όταν ομιλούμε για δημοκρατία, για δικαιώματα και πάει λέγοντας.

Θα διαβάσω το δελτίο Τύπου της Χρυσής Αυγής σχετικά με δύο γεγονότα παράλληλα, θα μπορούσαμε να πούμε: την ευαισθησία για τον Ρωμανό και την ταυτόχρονη απαγόρευση της ψήφου σε Βουλευτές. Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου 2014, όλα τα κόμματα διαρρηγγύνουν τα ιμάτιά τους για τα δικαιώματα καταδικασμένου για ληστείες και δεν λένε λέξη για την παράλληλη απαγόρευση της ψήφου σε εκλεγμένους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής. Είναι υποκριτές και συνένοχοι στο κυβερνητικό έγκλημα κατά του Συντάγματος και της λαϊκής κυριαρχίας.

Θεωρούμε ως βασικό υπεύθυνο για αυτή τη συνταγματική εκτροπή τον Πρόεδρο της Βουλής, που δεν έχει λάβει τα κατάλληλα μέτρα, ώστε να υπάρχει σε αυτή τη Βουλή μια πραγματική ολομέλεια των τριακοσίων και όχι των διακοσίων ενενήντα δύο. Αυτά για αυτό το «θέατρο» -έτσι θεωρούμε εμείς- που συμβαίνει τις τελευταίες μέρες σχετικά με το δικαίωμα ενός κρατούμενου να μπορεί να παίρνει άδειες, προκειμένου να πηγαίνει στη σχολή στην οποία φοιτά. Από ό,τι φαίνεται, όμως, άλλες είναι οι προϋποθέσεις. Αυτό δεν είναι δικό μας θέμα για να το αναλύσουμε.

Εμείς συζητάμε την υποκρισία όλων και κυρίως των μέσω

μαζικής ενημέρωσης. Γιατί παρεμπιπτόντως πέρασαν στα ψιλά, εκτός του αίσχους που συμβαίνει εις βάρος των Βουλευτών και του Αρχηγού της Χρυσής Αυγής, και το αίσχος που συμβαίνει με την αναβολή για μία ακόμη φορά της δίκης των υπευθύνων της Marfin για τη δολοφονία τεσσάρων συμπολιτών μας. Παρεμπιπτόντως, δεν είναι φυλακισμένοι αυτοί που κατηγορούνται. Κυκλοφορούν ελεύθεροι. Και αναβλήθηκε για μία ακόμη φορά η δίκη για το επόμενο έτος. Καλά πάμε!

Επειδή μιλάτε πολύ για δημοκρατία -κάποιοι ομιλητές πριν από εμένα αναφέρθηκε σε παρακολούθησεις τηλεφώνου-, εδώ οι ίδιοι οι Βουλευτές της συγκυβέρνησης διαμαρτύρονται -και ο κ. Λυκουρέντζος το έχει πει- ότι παρακολουθούν τα τηλέφωνα μας και άλλοι λένε ότι παρακολουθούνται τα τηλέφωνα των διαφόρων δημοσιογράφων. Γενικώς παρακολουθούνται όλοι και όλα σχεδόν αποδεδειγμένα, αλλά κανείς δεν πράττει τίποτα επ' αυτού.

Μιλάμε για την απόλυτη ντροπή, για την απόλυτη ξεφτίλα, τον εξευτελισμό του Κοινοβουλίου, της δημοκρατίας, των θεσμών, για τους οποίους, κύριε Πρόεδρε, στην Επιτροπή Δεοντολογίας χθες λέγατε ότι κάτι πρέπει να γίνει προκειμένου να διαφυλαχθεί το κύρος τους.

Τώρα, πώς προφυλάσσεται το κύρος των θεσμών, όταν η Βουλή «βγάζει λάδι» απατεώνες ή κάποιους που τα έπαιρναν και λαδώνονταν και δεν αφήνει την ανεξάρτητη δικαιοσύνη -όπως λέτε- να αποφανθεί, αυτό είναι μία άλλη ιστορία.

Για να μη μιλήσουμε για τον κυριότερο και σημαντικότερο βραχίονα του συστήματος, το ΣΔΟΕ -όπως είπε και κάποιος προλαλήσας- που χρησιμοποιείται κατά κόρον και δουλεύει υπερωρίες αυτόν τον καιρό, προκειμένου κάποιος εκ των Βουλευτών, επειδή ενδεχομένως έχουν κάποιες εκκρεμότητες, να τις διευθετήσουν ψηφίζοντας για Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Αφού ξεχειλίσαμε από δημοκρατία, ας σχολιάσουμε λίγο την ομιλία του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Λυκουρέντζου και τα όσα μάς είπε. Ακούγοντάς τον κάποιος θα νόμιζε ότι απευθύνεται σε Ελβετούς, σε Σιγκαπούριανούς, σε Νορβηγούς ή τέλος πάντων σε κάποιους πολίτες κάποιες χώρες η οποία ακμάζει οικονομικά και κανένα απολύτως πρόβλημα δεν έχει.

Αντ' αυτού, ακούσαμε διάφορα παράλογα. Έχουμε σημειώσει δύο-τρία τα οποία χρήζουν σχολιασμού, όπως το πώς ξεκινάει η εισήγησή για τον προϋπολογισμό για το 2015: «Η συζήτηση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 2015 βρίσκει τη χώρα σε κατάσταση πολιτικής σταθερότητας και κοινωνικής ομαλότητας». Πού το είδε αυτό ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας; Να έρθει να το εξηγήσει και σε εμάς και σε δέκα εκατομμύρια Έλληνες πολίτες, οι οποίοι αγκομαχούν, αναστενάζουν, δεν μπορούν να επιβιώσουν, φεύγουν στο εξωτερικό και κάνουν οτιδήποτε προκειμένου να μπορέσουν να επιβιώσουν.

Πιο κάτω λέει: «Η Κυβέρνηση με δεδομένη την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας της Εθνικής Αντιπροσωπείας» -καλά το λέει «της Εθνικής Αντιπροσωπείας», γιατί την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού δεν την έχει σίγουρα κι όποτε κι αν γίνουν εκλογές, που μάλλον θα γίνουν σύντομα, θα το δει και θα το καταλάβει- «συνεχίζει απερίσπαστη το έργο της». Το διαλυτικό της έργο εννοεί μάλλον.

Ο εισηγητής αναφέρθηκε σε χειροπιαστά αποτελέσματα που φέρνουν αισιοδοξία και ελπίδα, που θα φέρουν τον περιορισμό της σπατάλης, τη διοικητική μεταρρύθμιση και την ανάκαμψη της οικονομίας.

Σε κάποιο άλλο σημείο λέει: «Η Κυβέρνηση με αίσθημα ευθύνης εκπληρώνει το χρέος της σε αυτή τη δυσμενή ιστορική συγκυρία με γνώμονα το εθνικό συμφέρον». Σε αυτό θα έπρεπε να προσθέσει το εθνικό συμφέρον των Γερμανών ή κάποιων άλλων, σίγουρα όχι των Ελλήνων πολιτών της ελληνικής κοινωνίας, της ελληνικής οικονομίας.

Έχει και διάφορες χαρακτηριστικές αποδείξεις. Μιλάει για κάποιους δείκτες, τους οποίους είμαι σίγουρος ότι ούτε ο ίδιος τους αντιλαμβάνεται και τους καταλαβαίνει, όπως για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα, για τη μελέτη που δείχνει ότι βελτίωσε την ανταγωνιστικότητά της και κατατάσσεται στην τριακοστή έκτη θέση από την εκατοστή δέκατη σε σύνολο εκατόν ογδόντα εννέα χωρών ή για την αναστροφή της ύφεσης σε τάσεις ανάπτυξης, η ανά-

σχεση της ανεργίας με εμφανείς τάσεις μείωσής της και την αύξηση της απασχόλησης.

Το καλύτερο: «Η πρόσβαση επιτέλους των επιχειρήσεων και ιδιαίτερα των μικρομεσαίων στο τραπεζικό σύστημα μετά την επιτυχημένη ανακεφαλαιοποίησή του». Αν μας βρείτε έστω κι έναν Έλληνα μικρομεσαίο ο οποίος κατάφερε να πάρει ένα δάνειο με οποιονδήποτε τρόπο –με προσημείωση, με υποθήκη κ.τ.λ.–, ελάτε να μας το πείτε και εμάς, για να ξέρουμε πώς έγινε αυτό.

«Το δημόσιο χρέος σταθεροποιείται και δεν αυξάνεται». Εδώ, αρχίζουν τα ωραία.

Το χρέος το 2009, τότε που χρεοκοπούσαμε, ήταν στα 299,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Τώρα που σωζόμαστε είναι στα 318,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Το δε πραγματικό χρέος της χώρας δεν είναι τα 321 δισεκατομμύρια, αλλά είναι 557,8 δισεκατομμύρια, αν προστεθούν και κάποια άλλα νούμερα: τα 84 δισεκατομμύρια ευρώ που αφορούν συμφωνίες ανταλλαγής βραχυχρόνιων τίτλων, τα 75 δισεκατομμύρια ευρώ που αφορούν συμφωνίες ανταλλαγής μακροχρόνιων τίτλων, τα 55 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος φορέων της γενικής κυβέρνησης, τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος φορέων της γενικής κυβέρνησης που έχουν λάβει δάνεια χωρίς την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος φορέων εκτός γενικής κυβέρνησης και τα 5 δισεκατομμύρια ευρώ ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του δημοσίου, τις οποίες δεν έχει πληρώσει. Αν σε αυτά προσθέσουμε και τα 218,3 δισεκατομμύρια ευρώ που είναι τα χρέη των ιδιωτών, τότε φτάνουμε σε ένα δυσθεώρητο χρέος των 770 δισεκατομμυρίων ευρώ περίπου, που σίγουρα δεν πρόκειται να αποπληρωθεί ποτέ. Θα συνεχίσουμε στην πορεία και θα σας εξηγήσουμε ορισμένα ακόμη πράγματα.

Συνεχίζω την ανάγνωση κάποιων τμημάτων από την ομιλία του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος προσπαθεί να μας πείσει με κάποια νούμερα ότι η ανεργία πέφτει. Ενώ –λέει– το μέσο ποσοστό είναι στο 27%, σε εθνολογιστική βάση είναι στο 24,8%. Παίζουν με τα νούμερα. Η πραγματικότητα είναι άλλη. Το ξέρετε όλοι. Κάντε μια βόλτα γύρω, για να δείτε τι ακριβώς συμβαίνει.

Σε κάποιο σημείο, στα επιτεύγματα της Κυβέρνησης αναφέρεται ότι από τον Δεκέμβριο 2012 μέχρι σήμερα έχουν διατεθεί 7,2 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι των 9,5 δισεκατομμυρίων ευρώ ληξιπρόθεσμων οφειλών του κράτους προς τους ιδιώτες. Με τα υπόλοιπα 2,3 δισεκατομμύρια τι γίνεται; Τα βάζετε κι αυτά στον κουμπαρά του προϋπολογισμού, στα έσοδα; Πώς ακριβώς τα προσμετράτε κι αυτά;

Από εκεί και πέρα, βλέπουμε στο σημείο 4, στη σελίδα 29 στην εισήγηση του κ. Λυκουρέντζου ότι αρχίζει και μιλάει για τον ΦΠΑ και για κάποια άλλα πράγματα. Βέβαια, δεν είχαν σταλεί τα e-mail της τρόικας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, οπότε όλα αυτά τα οποία έλεγε μάλλον πηγαίνουν στον κάλαθο των αχρήστων και έχουμε νέα δεδομένα. Μιλάει για τη διατήρηση του 13% του ΦΠΑ στην εστίαση, τη μείωση κατά 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης και διάφορα άλλα ευχολόγια, τα οποία φυσικά είναι μόνο ευχολόγια και δεν είναι για κανέναν πλέον. Κανείς δεν το πιστεύει αυτό.

Διαβάζουμε εδώ για την προσέλκυση επενδύσεων, οι οποίες είναι αυξημένες κατά 11,7% το 2014 και θα είναι ακόμα περισσότερο αυξημένες, όπως εκτιμά, το 2015. Θα απαντήσουμε και σε αυτό.

Το καλύτερο είναι ότι το 2013 αποδείχθηκε η καλύτερη χρονιά όλων των εποχών για τον ελληνικό τουρισμό και το 2014 εξελίσσεται ακόμη καλύτερα. Με την αύξηση του ΦΠΑ, που θα πάτε να βάλετε στον τουριστικό τομέα, θα δείτε να υπάρχει αισθητή, σοβαρότατη μείωση το 2015 και να αυτοδιαψεύδεσθε για μία ακόμη φορά.

Η αλήθεια, όμως, είναι εντελώς διαφορετική. Το χρέος του ΑΕΠ, το οποίο, όπως είπαμε, το 2008 ήταν στο 105,8% του ΑΕΠ, τότε που χρεοκοπούσαμε, σήμερα είναι στο 177,7%, ούτε καν 174,8% που είχατε προβλέψει. Τώρα που σωζόμαστε, αυτή είναι η μεγάλη διαφορά.

Η ανεργία, όπως είπαμε, υπολογίζεται ότι θα πέσει στο 24,6%. Με το «θα» μπορούμε να λέμε ό,τι θέλουμε. Η πραγματικότητα όμως είναι, καθώς μιλάγαμε για επενδύσεις και ανάπτυξη, ότι για έναν ακόμη μήνα –έκτο νομίζω ή έβδομο συνεχιζόμενο– οι εξαγωγές της πατρίδας μας έπεσαν κατά 8,7% λιγότερο σε σχέση

με το προηγούμενο έτος.

Όσο για τις δημόσιες επενδύσεις που είπαμε, όταν το 2007 ήταν περισσότερες από 60 δισεκατομμύρια ευρώ, φέτος ήταν λιγότερες από 24 δισεκατομμύρια ευρώ.

Όσον αφορά τις αυξήσεις σε βασικά προϊόντα, όσο κι αν προσπαθεί να μας πείσει ο κ. Γιακουμάτος ότι πέφτουν, έχουμε την ΕΛΣΤΑΤ και τον ΟΟΣΑ να λένε ότι σε σύνολο πενήντα τεσσάρων βασικών προϊόντων στα τριάντα ένα έχουν αυξηθεί οι τιμές. Παρά τις «φιλότιμες» προσπάθειες που γίνονται, το αποτέλεσμα παραμένει το ίδιο.

Βλέπουμε ότι μέχρι στιγμής έχουν φύγει πάνω από εκατό χιλιάδες νέοι επιστήμονες από την πατρίδα μας σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, προκειμένου να βρουν εργασία και να δώσουν τα φώτα τους σε κάποιους άλλους και όχι στους Έλληνες, στην Ελλάδα, στην ελληνική οικονομία προς όφελος της ανάπτυξης, όπως τη λέτε και τη λογίζεσθε. Αυτά τα στοιχεία είναι από το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών. Δεν είναι από κάποιον άλλον άσχετο, κάποιον «εχθρό» της Κυβέρνησης.

Ας μη μιλήσουμε για τις χιλιάδες που έχουν αυτοκτονήσει μέχρι σήμερα. Κατά μέσο όρο έχουμε δύο αυτοκτονίες την ημέρα. Μιλάμε για γενοκτονία στην κυριολεξία, που μαζί με τη μαζική μετανάστευση Ελλήνων οδηγεί σε μαρασμό της ελληνικής κοινωνίας.

Τα ληξιπρόθεσμα χρέη –και αυτό είναι ένα δείγμα της ανάκαμψης της οικονομίας– ήταν για τον προηγούμενο μήνα περισσότερο από 1 δισεκατομμύριο ευρώ και στο σύνολο έχουν ξεπεράσει τα 71 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι το success story, το οποίο τόσο πολύ ευαγγελιζέσθε.

Μιλάτε για ανάπτυξη, για νέες θέσεις και από τις έξι χιλιάδες εταιρείες που βρίσκονταν στο εξωτερικό, στα Βαλκάνια, το 2012, τώρα είναι περισσότερες από εννέα χιλιάδες. Αυτό σημαίνει ότι τρεις χιλιάδες εταιρείες έφυγαν από την Ελλάδα, κυρίως από τη βόρεια Ελλάδα, και πήγαν στα Βαλκάνια. Οι δε πολύ μεγάλες εταιρείες, οι «μεγαλοκαρχαρίες», πήγαν στο Λουξεμβούργο του φίλου σας, του κ. Γιούνκερ, γιατί εκεί η φορολογία είναι πολύ χαμηλή και μπορούν και κάνουν τη δουλειά τους, μπορούν να επενδύσουν εκεί. Ο κ. Γιούνκερ έδωσε 300 δισεκατομμύρια ευρώ, το πακέτο ανάπτυξης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν συμπεριλαμβάνεται η Ελλάδα. Δεν θα έχουμε «σάλιο» απ' ό,τι φαίνεται. Δεν θα έχουμε τίποτε απολύτως για όλα αυτά.

Όσο για τους φοβερούς στόχους που είχατε για αποκρατικοποιήσεις 50 δισεκατομμυρίων ευρώ, τον ρίξατε τον πήχη στα 2,9 δισεκατομμύρια, γιατί βλέπω ότι, ακόμα και όταν ξεπουλάτε την περιουσία, δεν έχετε την ικανότητα να βρείτε αγοραστές.

Για την υγεία είναι μείον 22,9% τα κονδύλια. Βλέπετε την κατάσταση. Ο Έλληνας πολίτης –όποιος δεν έχει κάποια ιδιωτική ασφάλεια, προκειμένου να πάει σ' ένα ιδιωτικό νοσοκομείο– να μην μπορεί να επιβιώσει, να μην μπορεί να κάνει δουλειά, να περιμένει στην ουρά, να πρέπει να πληρώσει, έστω και αν είναι ασφαλισμένος, την ίδια ώρα που οι λαθρομετανάστες τυγχάνουν δωρεάν περίθαλψης και που ακόμα και ο κ. Βορίδης εύχεται και στους ανασφάλιστους επαγγελματίες ειδικότερα να εφαρμοστεί και γι' αυτούς το ίδιο που εφαρμόζεται για τους λαθρομετανάστες. Πού φτάσαμε; Να έχουμε ως παράδειγμα τους λαθρομετανάστες για το πώς θα πρέπει να λειτουργήσουν οι φορείς, προκειμένου να έχουν ασφάλεια και οι Έλληνες πολίτες που πληρώνουν για δεκαετίες και που τώρα, λόγω των δυσκολιών, έχουν κάποια σοβαρότατα θέματα.

Τα της άμυνας τα ξέρετε, βλέπετε τι γίνεται. Περικοπές παντού, σε εξοπλισμούς, σε μισθούς, σε συντάξεις, σε όλα. Δυστυχώς, η κατάσταση είναι τραγική.

Υπάρχει ο ΕΝΦΙΑ, αυτός ο φόρος που μέσα σε ένα βράδυ πέντε εκατομμύρια Έλληνες πολίτες κλήθηκαν να πληρώσουν 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, αυτός ο παραλογισμός, που φορολογείται το απόθεμα και όχι το εισόδημα, τα στατιστικά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, αλλά και της EUROSTAT, που έχουμε δύο εκατομμύρια φτωχούς και περισσότερο από δύο εκατομμύρια οι οποίοι τείνουν να γίνουν φτωχοί. Μιλάμε για δραματικές καταστάσεις.

Μιλήσατε για διοικητική μεταρρύθμιση. Βλέπουμε το μπάχαλο που επικρατεί, τη γραφειοκρατία στο δημόσιο, την αναποτελεσματικότητα.

Μιλήσατε για την ασφάλεια του πολίτη. Κάθε εβδομάδα έχουμε και μια απαγωγή, λέτε και είμαστε Βενεζουέλα ή Μεξικό, και όλα αυτά όχι για μεγάλα ποσά, αλλά για φραγκοδίφραγκα, για κάτι φιλά, με τα καλασνικοφ να πυροβολούν παντού, έτσι γιατί είναι άνετοι και ωραίοι και προχωρούμε.

Μιλήσατε για περιορισμό της σπατάλης, αλλά, αν κρίνουμε από τους μισθούς των στελεχών του ΤΑΙΠΕΔ, του ΤΧΣ και των διαφόρων άλλων golden boys, βλέπουμε να εισπράττουν τεράστια ποσά, με μηδαμινά αποτελέσματα.

Είπατε ότι για τρίτη χρονιά, με αίσθημα ευθύνης, είστε εντός προγράμματος και επιτυγχάνετε τους στόχους. Εμείς επαναλαμβάνουμε ακόμα μια φορά: Ποιανών τους στόχους; Σίγουρα όχι των Ελλήνων πολιτών. Ενδεχομένως των χρεοκοπημένων τραπεζιτών, των διεθνών κερδοσκοπικών funds, των ντόπιων νταβατζήδων. Τους ξέρετε πολύ καλά. Είναι αυτοί που έχουν τα πάντα και κινούν όλα τα νήματα, που έχουν τους δρόμους, που θέλουν να βάλουν χέρι τώρα στα απορρίμματα, στα σκουπίδια. Είναι αυτοί στους οποίους χαρίζετε συνεχώς με τροπολογίες ντροπής, όπως με την τροπολογία για τις τράπεζες.

Για να θυμηθούμε ποια τροπολογία, ήταν αυτή η τροπολογία ντροπής, όπως είχε χαρακτηριστεί, εκπρόθεσμη, στο 90'. Ήταν αυτή την οποία είχαν υπογράψει τρεις Βουλευτές και για να θυμάστε ποιοι είναι αυτοί, θα αναφέρουμε τα ονόματά τους. Ήταν ο κ. Χριστογιάννης, ο κ. Τσουμάνης και ο κ. Σταμενίτης. Κανείς δεν κατάλαβε γιατί ήρθε αυτή η τροπολογία σε χρόνο που κανείς δεν μπορούσε να αντιληφθεί τίποτε απολύτως.

Την ίδια ώρα βλέπουμε ότι το λιανικό εμπόριο για έναν ακόμη μήνα πέφτει δραματικά, η λίστα Λαγκάρντ έχει στην κυριολεξία απαξιωθεί, αντί να έχουμε έσοδα απ' αυτήν, βλέπουμε συνεχώς όλα να λειτουργούν προς όφελος των διαφόρων κολλητών και φίλων.

Μιλήσε ο εισηγητής για την ανάκαμψη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων λόγω ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών -αυτό που είπαμε και πριν-, αλλά ακόμα περιμένουμε να δούμε πώς γίνεται αυτό. Είδαμε τους όρους «θετική τάση οικονομικής μεγέθυνσης, σταθεροποίηση της κατανάλωσης», αλλά αυτό έρχεται σε αντίθεση με αυτό το οποίο λέτε και εσείς, με τη μείωση της αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών και των στατιστικών που εσείς φέρντε. Ευχολόγια, ευχολόγια, ευχολόγια!

Μείωση συντάξεων παντού -έρχονται και άλλες- με περικοπές, με περισσότερες κρατήσεις, με αυξήσεις των κρατήσεων. Είπατε και το απίστευτο για τη δημοκρατία -αυτό το οποίο είπαμε στην αρχή-, την οποία έχετε κατεξουτελίσει στην κυριολεξία.

Λέτε ότι υπάρχει δυνατότητα να αλλάξουμε την πατρίδα. Σας απαντούμε εμείς ότι και το να την κάνετε στάχτη είναι και αυτό μία αλλαγή, κάτι το οποίο ευχόμεθα ότι, έστω και την ύστατη στιγμή, ο ελληνικός λαός δεν θα σας το επιτρέψει.

Μιλούσατε για το διεφθαρμένο κράτος που διοικούσε τη χώρα σαράντα χρόνια τώρα και δεν μας είπατε ποιοι ήταν αυτοί. Εσείς ήσασταν και οι συγκυβερνήτες σας, οι του ΠΑΣΟΚ. Σαράντα χρόνια τώρα ρεμούλες, κλειψιές, κομπίνες, το σκάνδαλο της «SIEMENS».

Βγήκε και η κατάθεση του Χριστοφοράκου. Γ' αυτό την κρύβατε επιμελώς και τον στείλατε στη Γερμανία, στο εξωτερικό, για να μην ανοίξει το στόμα του. Βγαίνουν τα στοιχεία ότι λάδωνε και τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Μίζα στο καθετί έπαιρναν και τα δύο κόμματα. Έμπαινε ο Τσουκάτος με τις βαλίτσες, έμπαιναν εκεί διάφοροι άλλοι, στελέχη των δύο κομμάτων, λαδωνόσασταν παντού.

Είχατε και το θράσος να μιλάτε για τη Χρυσή Αυγή, που, βάσει του πορίσματος του ΣΔΟΕ, είμαστε πεντακάθαροι σαν διαμάντι και είμαστε το μοναδικό κόμμα που έχουμε και βιβλία Γ' κατηγορίας -για όσους γνωρίζουν τι είναι αυτό-, ενώ όλα τα υπόλοιπα κόμματα έχουν βιβλία Β' κατηγορίας. Ξέρουμε πολύ καλά ότι στο ΠΑΣΟΚ μπήκαν ορκωτοί λογιστές και βρήκαν ελλείμματα 100-150 εκατομμυρίων ευρώ, βρήκαν αποδείξεις σε χαρτοπετσέτες. Απίστευτα πράγματα! Αντί να είναι φυλακή όλοι, είναι έξω και κάνουν τους σωτήρες της πατρίδας!

Αυτά συμβαίνουν, αλλά ελπίζουμε ότι σύντομα όλα θα τελειώσουν, παρά την ύστατη προσπάθεια που κάνετε να κρατηθείτε στην εξουσία. Μας λέγατε διάφορες αρλούμπες, διάφορα ψέματα, ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια. Έβγαине ο Πρωθυπουργός

της χώρας κ. Σαμαράς, έβγαине ο Χαρδούβελης, έβγαине ο λαλίστατος Γεωργιάδης, έλεγε «τελειώσαμε, πάει το μνημόνιο, το σκίζουμε» κ.λπ., αλλά η πραγματικότητα είναι άλλη.

Ο φίλος σας ο Σόμιπλε λέει ότι η νέα πίστωση θα έχει σκληρούς όρους. Ο εκπρόσωπος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ο κ. Γκογιάλ, δήλωσε ότι η προσαρμογή δεν έχει τελειώσει. Το «BLOOMBERG» αναφέρει ότι θα υπάρχει υποχρεωτική συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στο νέο πρόγραμμα.

Θα θεωρήσετε επιτυχία εάν πείσετε τους νταβατζήδες σας να έρθουν πίσω για να συζητήσουν. Απίστευτα πράγματα συμβαίνουν! Τελικά, δεν θα έχουμε πλέον ένα μνημόνιο, αλλά δύο - και με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και όταν ο κ. Χαρδούβελης δεν έβλεπε δημοσιονομικό κενό, καλού κακού πρότεινε νέα μέτρα, έτσι, για να είμαστε «εξασφαλισμένοι».

Βλέπουμε και έναν άλλο όρο μέσα στη νέα συμφωνία, την πρόβλεψη για μηχανισμό αυτόματης διόρθωσης τυχόν αποκλίσεων από τους δημοσιονομικούς στόχους. Κιχ δεν θα προλαβαίνετε να κάνετε και επιτόπου θα έχουμε νέα μέτρα, προκειμένου να εφαρμοστούν τα προηγούμενα μνημόνια.

Πώς λοιπόν θα τελειώσετε, θα «σκίσετε το μνημόνιο», όπως λέγατε, κύριε Σαμαρά, όταν μαζί με το μνημόνιο ακολουθούν κάποια μεσοπρόθεσμα, καμιά πεντακοσαριά εφαρμοστικοί νόμοι, οι οποίοι θα εφαρμόζονται για τα επόμενα πενήντα χρόνια; Θα δούμε εάν αυτοί που λένε ότι θα έρθουν θα τα σκίσουν, όπως λένε. Εκτός εάν έρθει κάποιος ο οποίος αγαπάει αυτήν την πατρίδα, τη βάζει πάνω από τον οποιονδήποτε τοκογλύφο και καταφέρει να διορθώσει τα πράγματα.

Είδαμε προχθές τον Ευάγγελο Βενιζέλο, που έφυγε τρέχοντας από το Μέγαρο Μαξίμου, προκειμένου να μην κάνει δηλώσεις, αφού είχε φάει την κατραπακιά. Βλέπουμε συνεχώς να αυτοδιαψεύδεστε παντού, παντού, παντού!

Αλλά, όπως είπαμε, είστε τόσο λερωμένοι -για να επανέλθω στο σκάνδαλο της «SIEMENS»-, που, ενώ κάνατε εξωδικαστικό συμβιβασμό, ούτε αυτόν μπορέσατε να ικανοποιήσετε. Σας κοροϊδεύουν, σας εμπαίζουν και εσείς με σκυμμένο το κεφάλι τούς δέχεστε για να σας λένε το οτιδήποτε.

Ο Χριστοφοράκος λέει στην κατάθεσή του: «Έτσι λάδωνα ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία. Η κατάθεση στο Γερμανό εισαγγελέα που κρύβουν στην Ελλάδα». Είναι από την εφημερίδα «ΑΚΡΟΠΟΛΗ» και το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχουν πολλά άλλα, για τα οποία μπορούμε να μιλάμε συνεχώς. Όχι για success story, αλλά για καταστροφή της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας. Εάν -υποθετικά μιλάμε, γιατί ο χρόνος είναι λίγος- θα έπρεπε να μιλάμε για ανάπτυξη, έπρεπε να κάνετε κάποια βασικά πράγματα. Κάποια από αυτά είχατε αναφέρει και στα δεκαοκτώ σημεία σας. Αλλά, ποιος θυμάται τώρα τα δεκαοκτώ σημεία που είχατε πει πριν από δύο-τρία χρόνια και υποσχεθήκατε στον ελληνικό λαό λαγούς με πετραχήλια;

Πρώτον, πρέπει να γίνει λογιστικός έλεγχος του χρέους. Να δούμε επιτέλους πόσο είναι αυτό το χρέος. Να ξέρουμε. Είναι τριακόσια, τετρακόσια, πεντακόσια, διακόσια, εκατό ή είναι λιγότερο; Για να ξέρουμε τι πρέπει να αποπληρώσουμε.

Επίσης, πρέπει να ασκηθεί αστική και ποινική δίωξη, βάσει Ευρωπαϊκού Δικαίου, όλων όσων μάς έβαλαν σε αυτά τα μνημόνια, με χαλκευμένα στοιχεία, παρακαλώ!

Τρίτον, να γίνει άμεση εγγραφή του κατοχικού δανείου στον προϋπολογισμό του κράτους. Είναι ένα δάνειο, το οποίο δέχονται και η Τράπεζα της Ελλάδος και η Τράπεζα της Γερμανίας και θα έπρεπε να έχει εγγραφεί και από κει και πέρα να δείτε για πότε θα έρχονταν από μόνοι τους για διαπραγματεύσεις, για συζητήσεις και για οτιδήποτε άλλο. Το ίδιο ισχύει και για τις γερμανικές αποζημιώσεις, που απλώς κοσκινίζουμε, αλλά δεν ζυμώνουμε ποτέ!

Επίσης, να ανακηρυχθεί άμεσα η αποκλειστική οικονομική ζώνη με οποιονδήποτε μέσο. Το Διεθνές Δίκαιο επιτάσσει και λέει

συγκεκριμένα πράγματα, τα οποία έπρεπε να κάνουμε και τα οποία δεν έχετε πράξει μετά από τρία χρόνια.

Ακόμα, πρέπει να ενισχυθούν οι μικρομεσαίοι, οι οποίοι είναι οι στυλοβάτες της οικονομίας, και όχι τα μεγάλα funds, τα γεράκια, τα κοράκια και όλοι αυτοί οι απατεώνες, που απομυζούν την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό.

Επίσης, πρέπει να υπάρξει προστατευτισμός της ελληνικής οικονομίας και ενίσχυση των μικροομολογιούχων, πραγματικών επενδυτών, που δεκαετίες επένδυναν τα λεφτά τους σε αυτό το κράτος και σε μία μέρα τούς τα πήρατε όλα και δεν τους αφήσατε τίποτα!

Πολλά άλλα θα μπορούσαν να γίνουν στη ναυτιλία, στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, που δεν κατασκευάζεται τίποτα πλέον στην Ελλάδα. Όλα κατασκευάζονται στο εξωτερικό και δεν αναρωτιόμαστε γιατί. Επίσης, στον τουρισμό θα μπορούσαν να γίνουν πολλές διορθωτικές αλλαγές, ώστε να έχουμε πολύ μεγαλύτερη αύξηση. Επίσης, πρέπει να γίνουν πολλά στην αμυντική βιομηχανία. Οι Τούρκοι κατασκευάζουν πλέον τα πάντα και εμείς απαξιώνουμε και κλείνουμε τις αμυντικές μας βιομηχανίες. Τις ξεπουλάμε και τα κλείνουμε όλα.

Επίσης, χρειάζονται αλλαγές στην αλιεία, στην ΑΟΖ, όπως σας είπαμε, στη γεωργοκτηνοτροφική παραγωγή και αλλού. Αλλά, με γνώμονα τον Έλληνα και όχι την Ευρωπαϊκή Ένωση, τους τραπεζίστες και οτιδήποτε άλλο.

Όμως, για να γίνουν όλα αυτά, απαιτείται μία εθνική ηγεσία που να αγαπάει την πατρίδα, να μην είναι όλοι δούλοι ξένων και ντόπιων νταβατζήδων, να μην είναι δούλοι μασόνων, να μην είναι δούλοι του οποιουδήποτε έρχεται στην πατρίδα μας, όπως μεθαύριο έρχεται ο Νταβούτογλου στην Ελλάδα και θα τον υποδεχτεί μετά βαιών και κλάδων η ελληνική Κυβέρνηση, την ίδια στιγμή κατά την οποία στην Κύπρο μας αλωνίζουν οι Τούρκοι και κάνουν ό,τι θέλουν. Αντί να τους αντιμετωπίσουμε όπως θα έπρεπε να τους αντιμετωπίσει ο υπερήφανος ελληνικός λαός, πηγαίνει ο Βενιζέλος στην Τουρκία και υπόσχεται ότι θα γίνουν τζαμιά, λέει ότι τετρακόσια χρόνια τουρκικής κατοχής της Ελλάδος είναι τμήμα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και διάφορες άλλες τέτοιες αρλούμπες.

Θα έπρεπε το κράτος να λειτουργεί, σύμφωνα με το άρθρο 95, το οποίο λέει: «Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως ο νόμος ορίζει». Γιατί δεν γίνεται ξανά ένας νόμος αντίστοιχος με τον νόμο Φώλια τότε, με τον οποίο οι δικαστικές αποφάσεις υπέρ δανειοληπτών και εις βάρος τραπεζών έγιναν νόμος του κράτους και κάποιοι άνθρωποι γλίτωσαν από τα κοράκια; Γιατί δεν εφαρμόζεται το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και τα Πολιτικά Δικαιώματα, το οποίο το έχει προσυπογράψει και η Ελλάδα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, συγχωρήστε με.

Σε αυτό το σύμφωνο στο άρθρο 11 αναφέρεται ότι κανείς δεν φυλακίζεται αποκλειστικά λόγω της αδυναμίας του να εκπληρώσει συμβατική υποχρέωση. Έχετε βάλει και βάζετε καθημερινά χιλιάδες Έλληνες πολίτες στη φυλακή, γιατί μπορεί να χρωστούν μία κλήση ή το οτιδήποτε και οι μεγαλοαπατεώνες γελοούν, κοροϊδεύουν και εκμεταλλεύονται αυτό το κράτος και τους υποτελείς τους, τους πολιτικούς, τους οποίους τούς κάνουν στην κυριολεξία ό,τι θέλουν.

Μετά μιλάτε, κύριε Πρόεδρε, στην Επιτροπή Δεοντολογίας για το κύρος των θεσμών!

Τελειώνοντας, θα ήθελα να καταθέσω την εφημερίδα «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», η οποία ζητάει αυτό που ζητάει όλος ο ελληνικός λαός: Εκλογές τώρα!

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα εφημερίδα, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, γενική εισηγήτρια της ΔΗΜΑΡ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε

Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε έναν προϋπολογισμό που για εμάς έχει καθαρά εισπρακτικό χαρακτήρα. Είναι χωρίς πολιτικό σχέδιο και αναπτυξιακούς στόχους και συντάχθηκε υπό το άγχος της λογιστικής επίτευξης πρωτογενών πλεονασμάτων, που συνάδουν με τους στόχους του Μακροπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Στρατηγικής όσο και της συμφωνίας που θα επιτύγχανε η Κυβέρνηση με την τρόικα και τους εταίρους για το δημοσιονομικό κενό του 2015.

Παρ' όλα αυτά, ούτε συμφωνία υπάρχει σήμερα και ο προϋπολογισμός που συζητάμε τελεί υπό πλήρη, πιο επώδυνη αναθεώρηση μετά τη σκληρή πίεση της τρόικας, ενώ η θηλιά του δυσθεώρητου χρέους, αντί να χαλαρώνει, σφίγγει ακόμα περισσότερο τη χώρα, προετοιμάζοντας έτσι την απαίτηση των δανειστών ίσως για ένα τρίτο μνημόνιο.

Η Κυβέρνηση, όπως τόνισα και στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, με τον προϋπολογισμό που κατέθεσε ακολούθησε πιστά τις μνημονιακές δεσμεύσεις και κυρίως τη συντηρητική πολιτική της εισοδηματικής και δημοσιονομικής λιτότητας, συντηρώντας ουσιαστικά την ύφεση, ενώ δεν την απασχολεί η αδήριτη ανάγκη αποκατάστασης της κοινωνικής συνοχής ούτε και η δημιουργία προϋποθέσεων για την επανεκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας. Εμφανίζει ότι υπάρχει σημαντική πρόοδος για τα οικονομικά μεγέθη που έχουν σχέση με τη σταθεροποίηση, τους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και τα πρωτογενή πλεονάσματα και επιχειρεί υπεραισιόδοξα σενάρια για την ανάπτυξη και την ανάσχεση της ανεργίας.

Δέσμια, όμως, των μνημονιακών δεσμεύσεων, παραβλέπει ότι πίσω από την όποια ευημερία των αριθμών υπάρχουν οι άνθρωποι, η ανάγκη ανασυγκρότησης της χώρας και υπεράσπισης της εθνικής μας αξιοπρέπειας, γιατί εκείνο που είναι κοινά αποδεκτό, πρώτιστα από τους πολίτες, αλλά και από τους πολιτικούς - ακόμη και πολλούς εκτός της χώρας μας - είναι οι τεράστιες θυσίες και η κατακόρυφη πτώση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών, οι αδικίες που γίνονται και οι κοινωνικές ανισότητες που διευρύνονται, με αναπόφευκτη την ανθρωπιστική κρίση, η πλήρης στασιμότητα στην αναπτυξιακή διαδικασία και στην τόνωση της πραγματικής οικονομίας, με αποτέλεσμα την εκτόξευση της ανεργίας, τη διάλυση του παραγωγικού ιστού, τη βύθιση του ΑΕΠ και την παραμονή του χρέους σε μη βιώσιμα επίπεδα.

Και ως να μη συμβαίνουν όλα αυτά, το αποκορύφωμα είναι η διαφωνία της τρόικας για το δημοσιονομικό κενό, διαφωνία που προβάλλει βίαια, για να επιβάλει νέα, βαρύτερα μέτρα και να αποτρέψει κάθε συζήτηση για την αναδιάρθρωση του χρέους.

Αν γίνει -όπως φαίνεται- η πρώτη μεγάλη υποχώρηση της Κυβέρνησης με την αποδοχή νέων μέτρων που επιζητά η τρόικα, θα αναθεωρήσει ακόμα πιο επώδυνα τον προϋπολογισμό που μας καλεί να ψηφίσουμε σήμερα και, κυρίως, θα επιτείνει τον αντικοινωνικό και αντανάπτυξιακό χαρακτήρα του.

Στο ζήτημα αυτό πράγματι, κύριοι συνάδελφοι, όλοι σηκώνουμε τα χέρια ψηλά ως προς το τι τελικά επιδιώκει το ΔΝΤ, η τρόικα, οι Ευρωπαίοι εταίροι μας. Προφανώς, δεν θέλουν καμμία συζήτηση για την αναδιάρθρωση του μη βιώσιμου χρέους, παρά τη δέσμευση του Eurogroup το 2012.

Δυστυχώς, θέλουν να παρατείνουν επί μακρόν την πλήρη προσαρμογή και εξάρτηση της χώρας -ίσως ένα τρίτο μνημόνιο- στις σκληρές νεοφιλελεύθερες πολιτικές τους, αντιμετωπίζοντας τη χώρα ως ένα είδος πειραματόζωου, με τη διαρκή απειλή για την έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ώθηση στη χρεοκοπία.

Πρόκειται για μέγιστη προσβολή σε μία μικρή χώρα, αλλά με τεράστια συμβολή στον πολιτισμό, στην απόκρουση του φασισμού και στην εδραίωση της δημοκρατίας στην Ευρώπη. Αποτελεί έναν ιδιότυπο πόλεμο σε μία χώρα, η οποία, με τις τεράστιες θυσίες του λαού της, έκανε την πιο βίαιη δημοσιονομική προσαρμογή όσο καμμία άλλη χώρα τα τελευταία εκατό χρόνια, σε ένα ομολογουμένως αποτυχημένο πρόγραμμα που της επεβλήθη, το οποίο απογείωσε την ανεργία και τις κοινωνικές ανισότητες και έπνιξε την ανάπτυξη, βυθίζοντας στην απελπισία τις νέες γενιές.

Για κανένα από αυτά τα κρίσιμα προβλήματα δεν υπήρξε και δεν υπάρχει ακόμα από την Κυβέρνηση ένα στοιχειώδες σχέδιο αντιμετώπισής τους. Δεν γίνονται ουσιαστικά βήματα ούτε βέβαια και στον προϋπολογισμό ή έστω να διαγράφονται προοπτι-

κές.

Ο προϋπολογισμός βασίζεται επικοινωνιακά και μόνο σε εσωτερική κατανάλωση, στην ευημερία των αριθμών, σε αντικρουόμενα στοιχεία, σε έωλες παραδοχές και σε αισιόδοξες εκτιμήσεις, κυρίως για τους ρυθμούς μεγέθυνσης της οικονομίας και της ανάπτυξης αλλά και για τη μείωση της ανεργίας, ενώ επιδεινώνονται, αντί να απαλύνονται, τα προβλήματα της κοινωνικής ανέχειας και της διάρρηξης της κοινωνικής συνοχής και, αν ισχύουν σήμερα και άλλα μέτρα, ακόμη περισσότερο.

Η Κυβέρνηση άφησε όλα τα μέτωπα ανοιχτά, ενώ έπρεπε από τον περσινό προϋπολογισμό του 2014 και στη συνέχεια στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα -τουλάχιστον ως προς τα πρωτογενή πλεονάσματα που πέτυχε χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού και το μηδενικό δημοσιονομικό κενό που προέβλεπε- να τα κλείσει σταδιακά, κύριε Υπουργέ, με πρόγραμμα και με σχέδιο -σας το είχαμε πει-, ώστε να μπορεί να φτάσει σήμερα σε μία αποτελεσματική διαπραγμάτευση για τη μετά την έξοδο από το μνημόνιο εποχή και πρωτίστως για την αδήριτη ανάγκη της αναδιάρθρωσης του δημόσιου χρέους.

Παρά ταύτα, ως δούμε τα κύρια στοιχεία που χαρακτηρίζουν τον προϋπολογισμό και αναδεικνύουν τις μεγάλες αδυναμίες του και όσο μπορούμε -γιατί οι εξελίξεις τρέχουν- να δούμε κατά πόσο αυτός θα αναθεωρηθεί προς το χειρότερο, εάν η Κυβέρνηση αποδεχτεί νέα μέτρα.

Οι εκτιμήσεις για την εξέλιξη, λοιπόν, της δημόσιας οικονομίας στηρίζονται σε υπεραισιόδοξες προβλέψεις αλλά και σε αντιφάσεις. Η επιτυχής εκτέλεση του προϋπολογισμού στηρίζεται στο σενάριο ότι η ελληνική οικονομία θα επιτύχει ρυθμούς ανάπτυξης 2,9% του ΑΕΠ το 2015, έναντι του αμφισβητούμενου ακόμη 0,6% το 2014, σενάριο που ξεπερνά όλα τα επίσημα στοιχεία και μάλιστα και αυτά των πινάκων του προϋπολογισμού, από όπου προκύπτει ότι η ανάπτυξη στην Ευρωζώνη είναι σήμερα με το ζόρι 1,1% και με δυσκολία θα φτάσει στο 1,4% το 2015.

Από την άλλη πλευρά, διαπιστώνονται από όλους και στο κείμενο οι αβεβαιότητες ως προς τις μεσοπρόθεσμες προοπτικές της οικονομικής ανάπτυξης σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Μάλιστα, κατά την εισηγητική έκθεση, διαπιστώνονται αβεβαιότητες, που πιθανόν δεν έχουν ενσωματωθεί στο μακροοικονομικό σενάριο του προϋπολογισμού.

Το προβλεπόμενο λοιπόν ποσοστό ανάπτυξης δεν είναι εμφανές από πού προκύπτει και αριθμητικά. Η προσδοκία για αύξηση της κατανάλωσης κατά 1,6% σε σύγκριση με το 2013 είναι φιλόδοξη, δεδομένου ότι έχουν συσσωρευθεί ληξιπρόθεσμες οφειλές και έχουν αυξηθεί οι επιβαρύνσεις από διάφορα τέλη, φόρους και κατάργηση φοροαπαλλαγών.

Το ελάχιστο κοινωνικό μέρισμα, η βραδεία πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών και ακόμα και η κατά 30% μείωση του μέτρου της εισφοράς κοινωνικής αλληλεγγύης, όλα αυτά δηλαδή που επικαλείται η έκθεση είναι παντελώς αβέβαιο πόσο μπορούν να συμβάλουν στην αύξηση της κατανάλωσης, πόσο μάλλον όταν το τελευταίο, δηλαδή η μείωση κατά 30% της εισφοράς κοινωνικής αλληλεγγύης, θα αποσυρθεί από τα νέα μέτρα που επιβάλλει η τρόικα.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά το ΑΕΠ -για το οποίο εμείς έχουμε κουραστεί να τονίζουμε ότι είναι ο μαγικός παρονομαστής από την αύξηση του οποίου εξαρτάται η μεγέθυνση της οικονομίας, η ανασχεση της ανεργίας και ουσιαστικά και αριθμητικά ο δείκτης βιωσιμότητας του χρέους-, παρατηρούμε ότι το 2013 βυθίστηκε στα 182,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2014 οι εκτιμήσεις το μειώνουν ακόμη περισσότερο, στα 179 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2015, κατά τις προβλέψεις, μόλις ανακάμπτει στα επίπεδα του 2013.

Οι αριθμοί δεν ευημερούν, κύριοι της Κυβέρνησης, και απέχουν από τις δικές σας γενικές και αόριστες εκτιμήσεις περί μεγέθυνσης της οικονομίας, σχετική έξοδο από την ύφεση και τους υφεσιακούς προϋπολογισμούς και προσδιορίζουν τη σκληρή πραγματικότητα για το χρέος.

Η Κυβέρνηση υπερεκτιμά τις επιπτώσεις των μικρών, ούτως ή άλλως, φοροελαφρύνσεων στην ανάπτυξη της οικονομίας. Το ίδιο ισχύει και για τους στόχους για επενδύσεις, που η Κυβέρνηση εκτιμά για φέτος επέκταση του όγκου των επενδύσεων στο 1% και ανάπτυξη στο 0,6%, την ίδια στιγμή που η ρευστότητα

στην πραγματική οικονομία εξακολουθεί να είναι ζητούμενο, παρά την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, και η πρόσβαση σε δανεισμό είναι δύσκολη και ιδιαίτερα ακριβή, πολύ περισσότερο για τις ιδιωτικές επενδύσεις, όταν επικρέμαται η δαμόκλειος σπάθη του μη βιώσιμου χρέους.

Η Κυβέρνηση στηρίζεται για την ανάκαμψη σχεδόν αποκλειστικά στο ΕΣΠΑ. Όμως και εκεί υπάρχει αντίφαση, αφού το ΠΔΕ για το 2015 συνεχίζει να μειώνεται επιπλέον κατά 400 εκατομμύρια έναντι του 2014 και κατά 250 εκατομμύρια έναντι του 2013, παρά τον μεγάλο πολλαπλασιαστικό συντελεστή -το έχουμε πει πολλές φορές και το έχουν διαπιστώσει οι πάντες- τον οποίο πολλαπλασιαστές έχουν οι δημόσιες επενδύσεις.

Έτσι, ενισχύεται ο αντιαναπτυξιακός χαρακτήρας του προϋπολογισμού και επιβεβαιώνεται το επιχείρημά μας, ότι η επίτευξη υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων λειτουργεί σε βάρος της ανάπτυξης. Η χώρα εκτός από το ΕΣΠΑ μπορεί και πρέπει να διεκδικήσει και να πετύχει ένα πρόσθετο αναπτυξιακό πρόγραμμα με στόχευση και δέσμευση την ανασχεση της ανεργίας, την τόνωση της ρευστότητας και την ενίσχυση των δημόσιων επενδύσεων. Μόνο έτσι θα προσελκύσουμε και τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Αναφορικά με το ποσοστό ανεργίας, αυτό αισιόδοξα προβλέπεται ότι θα μειωθεί σε εθνολογιστική βάση στο 22,6% του εργατικού δυναμικού το 2015 από το 25% περίπου του 2014. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ προβλέπουν μείωση στο 24,5%, ενώ ο ΟΟΣΑ είναι ακόμη πιο επιφυλακτικός.

Ενώ από τον ίδιο τον προϋπολογισμό και τους Ευρωπαίους εταίρους εκτιμάται πως το μεγαλύτερο πρόβλημα για την ανάκαμψη της χώρας, άρα και για την επίτευξη του 2,9% της ανάπτυξης, είναι η υψηλή ανεργία και η διάρθρωσή της -ιδιαίτερα το ποσοστό στους νέους- ούτε πρόσθετο πρόγραμμα υπάρχει, με στοχευμένες αναπτυξιακές δράσεις για την ανασχεση της, ούτε διεκδικείται η συγχρηματοδότησή του ως μία ρήτρα ανάπτυξης. Ως μοναδικά εργαλεία αναφέρονται μόνο οι γνωστές αποσπασματικές παρεμβάσεις των προγραμμάτων απασχόλησης, χρηματοδοτούμενων από τα ευρωπαϊκά ταμεία.

Είναι δυνατόν με αυτές τις αποτυχημένες συνταγές να λύσετε το τεράστιο αυτό πρόβλημα της ανεργίας;

Μετά από τα παραπάνω, γεννάται το ερώτημα: Από πού πηγάζει η βεβαιότητα της Κυβέρνησης ότι θα εξασφαλίσει ρυθμούς ανάπτυξης 2,9% και θα μειώσει την ανεργία στο 22,6%, σε μία εποχή που επιπλέον αναζωπυρώνεται η ύφεση στην Ευρώπη και ειδικότερα για τη χώρα, όταν η αναπτυξιακή διαδικασία, λόγω του υφεσιακού προγράμματος προσαρμογής είναι μέχρι σήμερα στην κατάψυξη κι όταν απουσιάζει ένα σαφές και βιώσιμο σχέδιο για την ανάπτυξη της;

Αφήστε που με τα πρόσθετα μέτρα που θέλει να επιβάλει η τρόικα -και μερικά από αυτά, απ' ό,τι φαίνεται, θα αποδεχθεί η Κυβέρνηση- ενισχύεται, όπως σας είπα, ακόμη περισσότερο ο αντιαναπτυξιακός χαρακτήρας του προϋπολογισμού. Άλλωστε, στο ίδιο το κείμενο του προϋπολογισμού αναφέρεται η παραδοχή ότι δεν έχει ακόμη διαμορφωθεί ένα εθνικό πρόγραμμα για την εποχή μετά το τρέχον μνημόνιο.

Εμείς λέμε ότι ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα, που θα στόχευε στην ανασυγκρότηση της παραγωγικής βάσης, θα έπρεπε πρωτίστως να είναι η δική μας υπόθεση. Είναι αναγκαία, στο δύσκολο αυτό περιβάλλον, η σύνταξη ενός αξιόπιστου αναπτυξιακού προγράμματος, που να στηρίζεται σε φθηνούς πόρους, που προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και άλλους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Ο προϋπολογισμός για το 2015 εμφανίζει σχεδόν ισοσκελισμένο ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης, στηριζόμενος και πάλι στην αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 1,5 δισ. ευρώ και στη μείωση των δαπανών περίπου κατά 1,6 δισ. ευρώ.

Κατ' αρχάς, το 2015 προβλέπεται αύξηση των άμεσων φόρων κατά 2,3% σε σχέση με το 2014. Αυξημένοι κατά 3,8% προβλέπονται και οι έμμεσοι φόροι. Όλα αυτά τη στιγμή που τα εισοδήματα των πολιτών έχουν φθάσει στο ναδίρ και οι συνεχείς αναθεωρήσεις και τα λάθη στο φορολογικό σύστημα δεν επιτρέπουν κάποια αισιόδοξη πρόβλεψη για γρήγορη αύξηση των εσόδων και μείωση της φοροδιαφυγής, για την πάταξη της οποίας τα αποτελέσματα είναι ιδιαίτερα φτωχά.

Χαρακτηρίζονται, λοιπόν, ιδιαίτερα αισιόδοξες οι προβλέψεις για πλεονάσμα 5,6 δις. ευρώ ή 3% του ΑΕΠ το 2015. Δυστυχώς, ο στόχος αυτός, πέρα από το ότι θα έχει υφεσιακές επιπτώσεις στην οικονομία, στηρίζεται και πάλι στη γνωστή συνταγή της μη πληρωμής υποχρεώσεων του δημοσίου, της μείωσης του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, της μείωσης των απαραίτητων δημόσιων και κυρίως κοινωνικών δαπανών και της υπερφορολόγησης, ενώ δεν υπάρχει καμμία πρόοδος στην πάταξη της φοροδιαφυγής.

Για την επίτευξη του όποιου πρωτογενούς πλεονάσματος, θα έχουμε, δηλαδή, περαιτέρω μείωση των πρωτογενών δαπανών, τόσο στα θέματα της κοινωνικής περίθαλψης και προστασίας κατά 605 εκατομμύρια ευρώ και στην παιδεία κατά 260 εκατομμύρια κ.ο.κ. -δηλαδή όπου πονάνε περισσότερο και δεν αντέχουν άλλο οι Έλληνες πολίτες- όσο και στις δαπάνες του ΠΔΕ, οι οποίες μειώνονται κατά 400 εκατομμύρια ευρώ, σε πλήρη αντίφαση με την πολιτική εκκίνησης της αναπτυξιακής διαδικασίας, της επίτευξης υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και μείωσης των ποσοστών της ανεργίας. Παράλληλα, θα εξακολουθούν να παραμένουν στην ένδεια οι δαπάνες για την υγεία και τον πολιτισμό.

Η δέσμευση που επεβλήθη από τα προγράμματα προσαρμογής για υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα, που στραγγίζουν τα εισοδήματα και παγώνουν κάθε αναπτυξιακή διαδικασία, είναι κατά γενική ομολογία μία από τις πιο σκληρές και συνάμα αποτυχημένες επιλογές, όσον αφορά το δημοσιονομικό κενό που η τρόικα προβάλλει για να επιβάλει άλλα μέτρα.

Από πέρυσι σας είχαμε πει στη Βουλή -το 2014 στο μεσοπρόθεσμο και πριν από έναν μήνα στο προσχέδιο- όταν με υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα η Κυβέρνηση παρούσαζε περίπου μηδενικό το κενό, ότι έπρεπε να κλείσετε το θέμα αυτό με την τρόικα, γιατί δεν υπάρχει περίπτωση για άλλα μέτρα μετά τις τεράστιες θυσιές του ελληνικού λαού και την πρωτοφανή προσαρμογή.

Ούτε, βέβαια, η χώρα ήταν έτοιμη -και το καταλάβαμε πρόσφατα τραυματικά- να βγει στις αγορές με δανεισμό, για να μπορεί έτσι έγκαιρα να ανοίξει με συστηματικό και γενναίο τρόπο τη διαπραγμάτευση για την αναθεώρηση του χρέους και να αξιοποιήσει τις μεγάλες θυσιές των πολιτών, όπως και την απόφαση του Eurogroup του 2012 για περαιτέρω ελαφρύνσεις του χρέους.

Η χώρα, όμως, πρωτίστως, κύριοι συνάδελφοι, έχει τους ανθρώπους της, τον λαό της, που δέχεται μία πρωτόγνωρη για ειρηνικές συνθήκες ανθρωπιστική κρίση. Μάλιστα, δεν διαφαίνεται καμμία σοβαρή προσπάθεια αντιμετώπισής της. Δεν προβλέπονται άμεσα μέτρα ανακούφισης των πολιτών, παρά μόνο κάποια ψίχουλα φοροελαφρύνσεων, για τις οποίες η τρόικα μας έχει κηρύξει νέο πόλεμο και ζητά την απόσυρσή τους, όταν μάλιστα οι πάντες διαπιστώνουν -ακόμα και ο ΟΟΣΑ και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις πρόσφατες εκθέσεις τους, αλλά και η Κυβέρνηση στα κείμενά της- ότι η δημοσιονομική προσαρμογή, η μεγαλύτερη στον κόσμο για σειρά ετών, δημιούργησε τεράστιο κοινωνικό κόστος, με υψηλά επίπεδα ακραίας φτώχειας και διεύρυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων. Αντίθετα με όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που βρίσκονται σε προγράμματα προσαρμογής, η χώρα βραδυπορεί δραματικά στην αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής, με ανύπαρκτο κάθε δίκτυο κοινωνικής προστασίας.

Παρά ταύτα, η Κυβέρνηση εδώ και αρκετό καιρό προσπάθησε να διαμορφώσει ένα τεχνητό κλίμα αισιοδοξίας, υποστηρίζοντας ότι έφτασε το τέλος των μνημονίων. Πώς άραγε, αφού η προσπάθειά της προσκρούει στην πραγματικότητα της συντηρητικής της πολιτικής και στην αδυσώπητη -ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό- εμμονή της τρόικας και των εταίρων για συνέχιση των μνημονιακών δεσμεύσεων με νέα υφεσιακά μέτρα;

Όσον αφορά το δημόσιο χρέος, η Κυβέρνηση πρόσφατα ισχυρίστηκε ότι βγαίνουμε από το μνημόνιο και ότι το χρέος είναι βιώσιμο. Το χρέος της γενικής κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 318 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 177,7% του ΑΕΠ, αυξημένο σε σχέση με το 2013. Το 2015 το χρέος θα μειωθεί ελάχιστα, στα 317 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο χρονικός ορίζοντας του χρέους της γενικής διοίκησης εκτείνεται μέχρι το 2057, δηλαδή περίπου πενήντα χρόνια.

Αναρωτιέται, λοιπόν, κανείς πώς θα τα καταφέρουμε, όταν οι κανόνες της νέας οικονομικής διακυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή

Ένωση είναι ιδιαίτερα αυστηροί, όταν -κατά το Μάαστριχτ- ο στόχος για το χρέος των κρατών-μελών είναι μόλις στο 60% του ΑΕΠ και όταν οι κανόνες γίνονται ακόμα αυστηρότεροι για χώρες που βρίσκονται σε προσαρμογή, όπως η δική μας, η οποία το 2020 θα έχει δημόσιο χρέος -αν το καταφέρει- στο 125% του ΑΕΠ. Βέβαια, γι' αυτόν τον λόγο μέχρι το 2020 θα πρέπει να πληρώσουμε πάνω από 120 δισεκατομμύρια ευρώ σε τόκους και χρεολύσια.

Πώς θα εξευρεθούν αυτοί οι πόροι και επιπλέον θα περισσέψουν για την ανάπτυξη και την κοινωνική και παραγωγική ανάκαμψη της χώρας; Μιλάμε για μία χώρα που έχει φθάσει σε συνθήκες οιονεί πολεμικής καταστροφής από την οικονομική κρίση, με τη μεγαλύτερη τα τελευταία εκατό χρόνια ύφεση σε χώρα.

Η Κυβέρνηση, δυστυχώς, κινήθηκε -και συνεχίζει να κινείται- με ευχολόγια, αδικαιολόγητη αδράνεια και επιπολαιότητα. Δεν κινήθηκε με συγκεκριμένο σχέδιο. Λείπουν οι εθνικές προτάσεις και κάθε πρωτοβουλία διαβούλευσης για ευρύτερες συναινέσεις στη διαμόρφωσή τους. Προχώρησε σε απίθανες απλουστεύσεις, που, αντί να πείσουν τους εταίρους ότι η αναγκαιότητα της χώρας είναι η αναδιάρθρωση του χρέους μετά την επίτευξη των πρωτογενών πλεονασμάτων, διατύπωναν ότι το χρέος είναι βιώσιμο.

Οι εξελίξεις, όμως, τον τελευταίο μήνα είναι ραγδαίες και οδυνηρές. Κυκλοφορούν διάφορα σενάρια. Το ΔΝΤ ομιλεί για ένα άλλο πρόγραμμα, τύπου προληπτικής στήριξης και εποπτείας, και θέλει να είναι πάλι εταίρος και όχι παρατηρητής. Υπονοεί, ίσως, ένα τρίτο μνημόνιο ή θέλει μόνο να πάρει στο ακέραιο τα χρήματά του, να επιβάλει να προχωρήσουν οι δύσκολες μεταρρυθμίσεις στο δημόσιο, στο ασφαλιστικό και κυρίως στην πλήρη απορρύθμιση στα εργασιακά δικαιώματα και να ζητήσει από τους Ευρωπαίους να εγγυηθούν ξανά τη βιωσιμότητα του χρέους;

Οι Ευρωπαίοι από την άλλη πλευρά μιλούν για ενισχυμένης εποπτείας προληπτική γραμμή από τις αρχές του 2015. Φαίνεται να ξεχνούν τις αποφάσεις του Eurogroup του 2012, που προέβλεπαν περαιτέρω, νέες ελαφρύνσεις για το ελληνικό χρέος, υπό την προϋπόθεση επίτευξης πρωτογενών πλεονασμάτων.

Στο πνεύμα αυτό ο κ. Ντράγκι μάς προτείνει να εστιάσουμε στις μεταρρυθμίσεις που θα ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα -πώς, άραγε, με ακόμη μεγαλύτερη μείωση, μέχρι εξοντώσεως, του εργατικού κόστους και των εργαζομένων;- για να συνεχίσει έτσι ο κ. Ντράγκι να δηλώνει, σε ό,τι αφορά την αναδιάρθρωση του χρέους, ότι δεν είναι ούτε αναγκαία ούτε χρήσιμη.

Τέλος, ιδιαίτερα ενισχυμένο διαφαίνεται το σενάριο να ζητήσουν οι «καλοί μας πιστωτές» παράταση του προγράμματός για έξι μήνες έως έναν χρόνο. Πρόκειται για ενδεχόμενο που είναι αδύνατον να περάσει από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Τελικά, τι ρόλο παίζουν και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας, όταν είναι ανήμποροι απέναντι στις επιλογές του Βερολίνου και δεν μπορούν να καταλάβουν ότι χρειάζεται μια συλλογική αλλαγή της ευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής -ιδιαίτερα μετά τη σημαντική άνοδο των αποπληθωριστικών τάσεων- για να επιβιώσει το σύνολο των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι χρειάζεται ενίσχυση της ρευστότητας και της ανάπτυξης και ότι πρέπει να αλλάξει τα προγράμματά της;

Τελικά, κύριοι συνάδελφοι, μετά από πέντε χρόνια βίαιης προσαρμογής και θυσιών, αντί να πάμε μπροστά, φοβάμαι ότι πάμε πίσω και η θηλιά του χρέους σφίγγει ακόμα περισσότερο τη χώρα.

Η διαπραγμάτευση που γίνεται αυτές τις ημέρες με τους δανειστές έχει, δυστυχώς, ανοίξει έναν νέο γύρο επώδυνων μέτρων. Φοβάμαι ότι όλα αυτά θα καταλήξουν σε δεσμεύσεις που θα κρατήσουν τη χώρα όμηρο των γνωστών, υφεσιακών, καταστροφικών -όπως απεδείχθη- πολιτικών, που την εγκλώβισαν στην ύφεση, απογείωσαν την ανεργία και τραυμάτισαν την κοινωνική συνοχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Η απαράδεκτη στάση που τηρεί η τρόικα αναπαράγει τους γνωστούς νεοφιλελεύθερους φανατισμούς. Όμως, και οι απαράδεκτοι μονομερείς χειρισμοί των ισχυρών της Ευρώπης οδηγούν

τα πράγματα σε σκληρότητες, στα άκρα, και υπονομεύουν την ίδια την ευρωπαϊκή συνοχή.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι η μελλοντική πορεία της χώρας είναι γεμάτη αβεβαιότητα. Η αυταπάτη, όμως, που καλλιεργεί και στην οποία επιμένει η Κυβέρνηση για την πολιτική σταθερότητα, ότι αυτή δηλαδή μπορεί να εξασφαλίζεται με την ευθυγράμμιση με τις ασκούμενες σήμερα πολιτικές και με τον τρόπο με τον οποίο χειρίζεται τα κρίσιμα θέματα, ακυρώνει κάθε προσπάθεια εξεύρεσης βιώσιμης λύσης και αφήνει στο κενό το πεδίο των διεκδικήσεων.

Στις συνθήκες που διαμορφώνονται η Κυβέρνηση οφείλει να καταστήσει σαφές στους δανειστές ότι τα όρια και οι αντοχές του ελληνικού λαού έχουν προ πολλού εξαντληθεί. Πρέπει να αντιληφθεί ότι η συντήρηση των ασκούμενων πολιτικών ενθαρρύνει την εκδήλωση νέων απαιτήσεων από την πλευρά των δανειστών, της τρόικας, ότι αυτοί επιδιώκουν ρυθμίσεις που θα κρατήσουν τη χώρα όμηρο των γνωστών τους πολιτικών.

Η Κυβέρνηση, η χώρα μας πρέπει να πει ένα όχι σε αυτές τις εξοντωτικές επιδιώξεις και να διαπραγματευτεί σκληρά, γιατί τίποτα από τα παραπάνω δεν έχει σχέση με όσα πρέπει και χρειάζεται η ελληνική κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Απαιτείται να κλείσει σήμερα η χώρα το θέμα του δημοσιονομικού κενού χωρίς κανένα πρόσθετο μέτρο. Απαιτείται να διεκδικήσει από τους εταίρους μια ουσιαστική αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, συντομεύετε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Συγχρόνως, απαιτείται και στο εσωτερικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο να επιδιωχθούν αυτές οι συγκλίσεις, να επιδιωχθούν αυτά τα κοινά προγράμματα και οι δράσεις, ούτως ώστε να μπορέσει πράγματι η χώρα να βγει από αυτήν τη μεγάλη κρίση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Καραθανασόπουλος, γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου για τον κρατικό προϋπολογισμό, επιτρέψτε μου -γιατί και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματος στην αρχή της συνεδρίασης ζήτησε τον λόγο, αλλά δεν του δόθηκε από το Προεδρείο- να αναφερθώ στη συγκεκριμένη στάση που κρατά η Κυβέρνηση απέναντι στους κρατούμενους που διεκδικούν το δικαίωμα στη μόρφωση.

Θα θέλαμε να τονίσουμε ως ΚΚΕ πως, παρά το γεγονός ότι οι συγκεκριμένες τους ενέργειες δεν έχουν καμμία σχέση με τους κοινωνικούς αγώνες και το λαϊκό κίνημα -το αντίθετο, μάλιστα, τους υπονομεύουν-, αυτό δεν δικαιολογεί με τίποτα τη στάση της Κυβέρνησης να αρνείται στους συγκεκριμένους κατηγορούμενους, που είναι έγκλειστοι στις φυλακές, το δικαίωμα στη μόρφωση, το οποίο, κατά τη γνώμη μας, είναι αναφαίρετο δικαίωμα για κάθε άνθρωπο και ιδιαίτερα για τον νέο. Έτσι, λοιπόν, κάθε απαγόρευση των εκπαιδευτικών αδειών σε κρατούμενους είναι απαράδεκτη και πρέπει άμεσα να αρθεί. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, καλούμε την Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει άμεσα το ζήτημα και να δώσει λύση προς αυτήν την κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση θεωρεί -και δεν έχουμε κανέναν λόγο να το αμφισβητήσουμε- ότι με το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού επιδιώκει να υπηρετήσει και να στηρίξει την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, μια ανάπτυξη βεβαίως που έχει σαφή ταξικά χαρακτηριστικά.

Εργαλεία για την επίτευξη αυτού του στόχου, τα οποία υλοποιεί ο κρατικός προϋπολογισμός, είναι αφ' ενός μεν η δημοσιονομική εξυγίανση -δηλαδή η δημοσιονομική πειθαρχία- και αφ' ετέρου η προώθηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.

Αναφορικά με τη δημοσιονομική εξυγίανση, δεν υπάρχει καμμία απολύτως αμφιβολία για τον αντιλαϊκό της χαρακτήρα. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, επιδιώκει να δημιουργήσει τα ματωμένα

πρωτογενή πλεονάσματα, για να μπορέσει να εξυπηρετήσει με καλύτερο τρόπο τις ανάγκες εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, τα φορολογικά έσοδα αυξάνονται κατά 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ, μια αύξηση η οποία θα πέσει στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων, που ήδη υπερφορολογούνται. Αυτό, γιατί τα 520 εκατομμύρια ευρώ από αυτά θα προέλθουν από αύξηση των φορολογικών εσόδων από τα φυσικά πρόσωπα, τα 930 εκατομμύρια ευρώ θα προέλθουν από την αύξηση των εσόδων από τους έμμεσους φόρους -την πιο άδικη και αντιλαϊκή φορολογία-, ενώ παραμένει ο ΕΝΦΙΑ με τα ίδια έσοδα, όπως και για το 2014. Επίσης, παραμένει το νέο χαράτσι, το τέλος αλληλεγγύης, κατά 70% βεβαίως, κάτι το οποίο με βάση το, ότι ίσχυε μέχρι τώρα, δεν θα έπρεπε να επιβαρύνει τα λαϊκά εισοδήματα για το 2015. Παίρνει, δηλαδή, και νέα φορολογικά μέτρα.

Την ίδια στιγμή, μάλιστα, που η Κυβέρνηση κλιμακώνει τη φοροεπιδρομή απέναντι στα λαϊκά εισοδήματα, προχωρά σε νέες μειώσεις των φορολογικών εσόδων που προέρχονται τυπικά από τη φορολογία των νομικών προσώπων, δηλαδή των επιχειρηματικών ομίλων. Η πρόβλεψη την οποία κάνει είναι ότι αυτά τα έσοδα θα είναι μειωμένα κατά 100 εκατομμύρια ευρώ. Επί της ουσίας αυτή η τυπική -και όχι ουσιαστική- συνεισφορά δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά το 5,8% μόνο του συνόλου των φορολογικών εσόδων που εκτιμά η Κυβέρνηση για το 2015. Αυτή θα είναι η φορολογική επιβάρυνση των επιχειρηματικών ομίλων. Τα υπόλοιπα θα προέλθουν με άμεσο ή έμμεσο τρόπο από τις τσέπες των λαϊκών στρωμάτων.

Την ίδια στιγμή, βεβαίως, η Κυβέρνηση τους κλείνει το μάτι ότι το επόμενο διάστημα θα προχωρήσει σε νέα μείωση του φορολογικού συντελεστή για τα κέρδη των νομικών προσώπων από το 26% που είναι σήμερα στο 15%. Ενώ από τη μια μεριά έχουμε αυτή την οξυμμένη φοροεπιδρομή σε συνθήκες μείωσης των μισθών και των συντάξεων και σε συνθήκες αύξησης της ανεργίας, την ίδια ώρα μειώνονται ταυτόχρονα και οι δαπάνες για την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.

Έτσι οι δαπάνες για την υγεία μειώνονται εκ νέου κατά 285 εκατομμύρια ευρώ, φτάνοντας τα 4,8 δισεκατομμύρια ευρώ το 2015, τη στιγμή που το 2010 αυτά ανέρχονταν στα 8,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Η μείωση, δηλαδή, σε μια πενταετία ξεπερνά το 45%.

Την ίδια λογική ακολουθούν και οι δαπάνες για το Υπουργείο Υγείας, οι οποίες είναι μειωμένες κατά 505 εκατομμύρια ευρώ. Επίσης μειωμένες είναι κατά 459 εκατομμύρια ευρώ οι δαπάνες για τη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης. Μειωμένη είναι ακόμα η κρατική χρηματοδότηση των δημόσιων νοσοκομείων κατά 432 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2014, ενώ μειωμένη είναι τέλος και η χρηματοδότηση των προνοιακών παροχών κατά 377 εκατομμύρια ευρώ.

Όλο αυτό δείχνει ακριβώς ότι θα υπάρξει ακόμα μεγαλύτερη επιβάρυνση, ακόμα μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση αυτών των αναγκών και ταυτόχρονα, θα δημιουργείται ένα πολύ πιο ευνοϊκό πεδίο για να αναπτυχθεί η επιχειρηματική δραστηριότητα, είτε ανάμεσα από τους ιδιωτικούς ομίλους που δραστηριοποιούνται στους τομείς της υγείας, της παιδείας αλλά και της ασφάλισης, είτε έμμεσα μέσα από τη λειτουργία με επιχειρηματικά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια των δημόσιων οργανισμών στους συγκεκριμένους τομείς.

Βεβαίως, εκεί που υπάρχει το πλεόν προκλητικό είναι ο τρόπος αντιμετώπισης από μεριάς της Κυβέρνησης των ανέργων. Όταν η επίσημη ανεργία παραμένει σταθερά στο 25%, όταν η ανεργία των νέων ξεπερνάει το 55%, την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση -για ακόμα μία χρονιά- μειώνει το επίδομα της ανεργίας, θα διαθέσει 942.000.000 ευρώ, όταν με πολύ μικρότερο ποσοστό ανέργων το 2011 στο επίδομα ανεργίας δόθηκαν 2.500.000.000 ευρώ. Και ενώ, λοιπόν, μειώνει συνολικά τη δαπάνη για το επίδομα ανεργίας, την ίδια ώρα αυξάνει τη χρηματοδότηση των διαφόρων προγραμμάτων ενεργητικής μορφής εργασίας, τα οποία ανακυκλώνουν επί της ουσίας την ανεργία, παρέχοντας ζεστό χρήμα στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Και το δεύτερο σκέλος, με το οποίο η Κυβέρνηση παρεμβαίνει μέσω του κρατικού προϋπολογισμού είναι η επιτάχυνση, η ολοκλήρωση, όπως το ονομάζει, της προώθησης των διαρθρωτικών

μεταρρυθμίσεων, που επικεντρώνει επί της ουσίας την ακόμη μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας για να επιτύχει τον μόνιμο στόχο, δηλαδή να δημιουργηθεί ακόμα πιο φτηνή εργατική δύναμη. Είναι μια ευελιξία στην αγορά εργασίας που σημαίνει, ακόμα περαιτέρω το ξεθεμελίωμα απ' ό,τι έχει απομείνει από εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Και μάλιστα, οι προθέσεις της Κυβέρνησης να αυξήσει το όριο μέσα από το οποίο κάποιος θεμελιώνει το δικαίωμα στη σύνταξη, από τα 4.500 στα 6.000 ένσημα, αποτελεί αιτία πολέμου, γιατί -επί της ουσίας- αυτό σημαίνει ότι όλοι οι νέοι κάτω από τα σαράντα δεν πρόκειται να πάρουν σύνταξη, με τις εργασιακές, ευέλικτες σχέσεις που σήμερα ισχύουν. Αποτελεί αιτία πολέμου γιατί η Κυβέρνηση αρνείται επί της ουσίας, με αυτήν τη ρύθμιση, με αυτό το μέτρο, τη σύνταξη σε όλους τους νέους ανθρώπους.

Και στη θέση ακριβώς αυτού, τι τους λέει; Ότι εσείς θα επιβιώνετε με τα διακόσια ευρώ του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Δεν είναι δηλαδή τυχαία η χρονική συγκυρία που προχωρά η Κυβέρνηση πειραματικά στην εφαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Με άλλα λόγια, επιβεβαιώνεται -για ακόμη μία φορά- ότι η λογική του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, όπως εφαρμόζει το σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί τον «πολιορκητικό κριό» για να χτυπηθούν ακόμα περισσότερο τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, να συμπειστεί ακόμα περισσότερο η τιμή της εργατικής δύναμης. Εκτός βεβαίως από τα μέτρα, που προοιωνίζουν τη μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας, προχωρά σε μέτρα που βελτιώνουν ακόμα περισσότερο το επιχειρηματικό περιβάλλον μέσα από την παροχή νέων κινήτρων και προνομίων στο μεγάλο κεφάλαιο, μέσα από την κρατική και κοινοτική χρηματοδότηση, είτε άμεσα με τους αναπτυξιακούς νόμους, είτε έμμεσα μέσα από την αξιοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, με απώτερο στόχο να προσελκύσει επενδύσεις, να διαμορφώσει νέα πεδία κερδοφορίας για το μεγάλο κεφάλαιο και να επιταχύνει τις ιδιωτικοποιήσεις.

Το συμπέρασμα από όλα αυτά είναι πολύ καθαρό: και σε συνθήκες ανάπτυξης -όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι θα έχουμε από το 2015- η αντιλαϊκή επίθεση θα συνεχιστεί και θα συνεχιστεί μάλιστα, στο όνομα τώρα της διατήρησης της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Αυτό επιβεβαιώνει ότι οι θυσίες του λαού, όπως τις ονομάζει η Κυβέρνηση, δεν έχουν ημερομηνία λήξης και επιβεβαιώνει ακόμα πιο καθαρά ότι ο κρατικός προϋπολογισμός αποτελούσε, αποτελεί και θα αποτελεί, ανεξάρτητα του μείγματος της αστικής πολιτικής διαχείρισης, ένα εργαλείο αναδιανομής από τους πολλούς προς όφελος των λίγων.

Όμως, η πρόβλεψη αυτής της Κυβέρνησης για ανάπτυξη 2,9% για το 2015 είναι μια πρόβλεψη ιδιαίτερα εύθραυστη. Και αυτό γιατί; Γιατί ακριβώς βρισκόμαστε σε μια περίοδο που ουσιαστικά η οικονομία της Ευρωζώνης βρίσκεται σε τροχιά ύφεσης. Το ίδιο βρίσκεται και η οικονομία της Ινδίας. Η Κίνα αρχίζει να αγκομαχεί και να επιβραδύνει. Και βεβαίως δεν μπορεί την παγκόσμια οικονομία να τη στηρίξει μόνο η ανάπτυξη των Ηνωμένων Πολιτειών, πολύ περισσότερο που η πορεία της οικονομίας των Ηνωμένων Πολιτειών είναι άμεσα συνδεδεμένη με την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτός, λοιπόν, ο κίνδυνος εκδήλωσης μιας νέας, ακόμα πιο βαθιάς, συγχρονισμένης μάλιστα καπιταλιστικής κρίσης, διαμορφώνει συνθήκες που την πρόβλεψη αυτής της κυβέρνησης την κάνει πολύ αβέβαιη. Γιατί ακριβώς κάτω από αυτούς τους όρους της επιβράδυνσης της ανάπτυξης της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας οξύνονται οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, όπως αυτές εκφράζονται και στην ευρύτερη περιοχή, με γενικότερους κινδύνους πολεμικής ανάφλεξης και γενίκευσης των πολεμικών συγκρούσεων.

Από αυτήν, λοιπόν, την άποψη, το αβέβαιο της πρόβλεψης της Κυβέρνησης διαμορφώνει τις προϋποθέσεις για την ύπαρξη δημοσιονομικού κενού και βεβαίως την ανάγκη υλοποίησης και νέων μέτρων για την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Αλλά ανεξαρτήτως του γεγονότος αν η Κυβέρνηση θα προχωρήσει σε νέα μέτρα, ακόμα και τα μέτρα αυτά τα οποία προβλέπονται από τον κρατικό προϋπολογισμό, είναι δυσβάσταχτα για το λαό. Δεν μπορεί ο λαός κάτω από αυτήν την πολιτική να αντιμετωπίσει και να

ικανοποιήσει τις πλέον απαραίτητες ανάγκες τις οποίες έχει.

Από αυτήν την άποψη, είναι φανερό ότι και η διαπραγμάτευση την οποία κάνει η Κυβέρνηση με την τρόικα, με τους δανειστές, είναι μία διαπραγμάτευση που δεν έχει ενιαίο χαρακτήρα, δεν αφορά το σύνολο των Ελλήνων. Είναι μία διαπραγμάτευση η οποία έχει σαφή ταξικά χαρακτηριστικά. Γιατί ανεξάρτητα του ποιος διαπραγματεύεται με ποιον, όταν αυτή η διαπραγμάτευση κινείται εντός των τειχών που καθορίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν αυτή η διαπραγμάτευση εντάσσεται στη λογική της επίτευξης αλλά και της θωράκισης της καπιταλιστικής ανάπτυξης, είναι μια διαπραγμάτευση που αφορά τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών, είναι μια διαπραγμάτευση που αναδεικνύει τη μάχη για το πώς θα διανεμηθεί το κρατικό χρήμα, αν δηλαδή το κρατικό χρήμα θα στηρίξει τα συμφέροντα των δανειστών ή τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων. Είναι, δηλαδή, μία διαπραγμάτευση που δεν πρόκειται να αναίρεσει τον αντιλαϊκό χαρακτήρα της επίθεσης, δεν πρόκειται να οδηγήσει σε αλλαγή της κατάστασης, την οποία βιώνουν τα πλατιά λαϊκά στρώματα.

Έτσι, λοιπόν, αυτή η συζήτηση, αυτή η διαπραγμάτευση αφορά την ικανοποίηση επιμέρους συμφερόντων του κεφαλαίου, για το πώς θα επιμεριστούν οι ζημιές και τα κέρδη από τη διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης, για το ποια τμήματα του κεφαλαίου θα στηριχθούν περισσότερο και ποια λιγότερο.

Επίσης, αντανάκλα της δυσκολίας στη διαπραγμάτευση και την αγωνία που εκφράζονται σε αστικούς κύκλους όχι μόνο της χώρας μας, αλλά σε πανευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Μία αγωνία, η οποία προκύπτει από την επιβράδυνση της καπιταλιστικής ανάπτυξης για την ανάγκη αναθεώρησης του μείγματος της αστικής διαχείρισης, από τις δηλώσεις της Κριστίν Λαγκάρντ για μεγαλύτερη ευελιξία των συνθηκών που προβλέπονται στη συνθήκη του Μάαστριχτ, ως την πρόταση Γιούνκερ για το νέο πακέτο στήριξης των επιχειρηματικών ομίλων.

Έτσι, λοιπόν, αυτή η αλλαγή του μείγματος είναι φανερό ότι δεν πρόκειται να αναίρεσει τον αντιλαϊκό και ταξικό χαρακτήρα των επιλογών. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και είναι αποπροσανατολιστική, κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, η διαπραγμάτευση που λέει ότι πρέπει να γίνει και το επίπεδο ικανότητας του διαπραγματευτή για την υπόθεση του δημόσιου χρέους. Διότι, βεβαίως, η ύπαρξη υψηλού ή όχι δημόσιου χρέους δεν αποτελεί την αιτία της αντιλαϊκής επίθεσης. Αλλά υπάρχει και ένας ακόμη λόγος: Γιατί η λογική του να μετατραπεί το δημόσιο χρέος σε βιώσιμο, καθορίζοντας το ύψος αλλά και τους όρους εξυπηρέτησης, η υπόθεση βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους δεν πρόκειται να αναίρεσει το κοινό αντιλαϊκό αποτέλεσμα, δηλαδή, το ότι θα κληθεί ο λαός να πληρώσει για ένα δημόσιο χρέος, για το οποίο ο ίδιος δεν ευθύνεται. Έτσι, λοιπόν, η όποια ρύθμιση για την βιωσιμότητα ή όχι του χρέους δεν πρόκειται να σηματοδοτήσει καμμία στροφή της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής προς την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Τέλος, η όποια διαπραγμάτευση δεν πρόκειται να σημάνει το τέλος των μνημονίων. Είτε δοθεί παράταση είτε μπούμε στην προληπτική γραμμή πίστωσης, τα μνημόνια θα παραμείνουν, γιατί ακριβώς υπάρχει πάνω από όλα το μνημόνιο διαρκείας που έχει δρομολογήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της νέας οικονομικής διακυβέρνησης με νέους, ακόμα πιο αυξημένους μηχανισμούς προληπτικής εποπτείας αλλά και μηχανισμούς άμεσης διορθωτικής παρέμβασης, στο όνομα της υλοποίησης της δημοσιονομικής πειθαρχίας για όλα τα κράτη-μέλη σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα αν βρίσκονται ή όχι σε κρίση, ανεξάρτητα αν έχουν ή όχι υψηλό δημόσιο χρέος, ανεξάρτητα αν βρίσκονται υπό καθεστώς χρηματοδοτικής στήριξης από τους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Από την άλλη, όμως, μεριά και έχοντας όλα αυτά υπ' όψιν, αποτελεί πρόκληση ο ισχυρισμός του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι απέναντι σε όλα αυτά, έχουν και καταθέτουν μια ριζικά διαφορετική πρόταση. Αλήθεια, αυτή η ριζικά διαφορετική πρόταση που καταθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ αμφισβητεί τον ρόλο του μεγάλου κεφαλαίου;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Εντελώς!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κάθε άλλο. Κάνει έναν ψευδεπίγραφο διαχωρισμό ανάμεσα στους υγιείς επιχειρηματίες, στις υγιείς επιχειρήσεις και σε αυτές που είναι με τη δια-

πλοκή και τη διαφθορά. Αυτή η ριζικά διαφορετική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ μήπως αμφισβητεί τη θέση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Κάθε άλλο. Σε όλους τους τόνους λέει ότι η συμμετοχή της Ελλάδας στη Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη δεν αμφισβητείται. Ή μήπως αμφισβητεί τη θέση της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ; Ίσα-ίσα που ο Πρόεδρος του στη Θεσσαλονίκη ανακήρυξε το ΝΑΤΟ ως παράγοντα σταθερότητας σήμερα στην περιοχή μου.

Επί της ουσίας, αυτή η πρόταση την οποία καταθέτει η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν αναδεικνύει τίποτα άλλο παρά την αγωνία της για το πώς θα προχωρήσει η καπιταλιστική ανάπτυξη και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο ζητάει την κοινωνική συμφωνία, δηλαδή, μία κοινωνική συμφωνία που θα οδηγήσει στην υποταγή του εργατικού λαϊκού κινήματος στα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών να διαμορφώσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις μιας καπιταλιστικής ανάπτυξης που θα διασφαλίζει την κερδοφορία τους.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η στρατηγική επιδίωξη, όπως τόνισε χθες στην ομιλία του ο κ. Τσίπρας, είναι η συμμαχία η οποία πρέπει να οικοδομηθεί με τον ευρωπαϊκό Νότο, δηλαδή με τους Ολάντ και Ρέντσι, οι οποίοι στις χώρες τους εφαρμόζουν μια βάρβαρη, μια βίαιη αντιλαϊκή πολιτική, υλοποιώντας ακριβώς όλα τα μέτρα που διαμορφώνουν ακόμα πιο φθηνή εργατική δύναμη. Δεν είναι τυχαίο ότι στην Ιταλία μετά τα νέα μέτρα που πήρε η κυβέρνηση Ρέντσι ενάντια στα εργατικά δικαιώματα, ξεκίνησε ένας νέος γύρος απεργιακών κινητοποιήσεων από τα συνδικάτα.

Απ' αυτή την άποψη, αν κάτι δείχνει όλη αυτή η διαδικασία, είναι το τι συμβολίζουν ο κ. Ρέντσι και η κυβέρνησή του. Δεν συμβολίζουν τίποτε άλλο παρά το συμβιβασμό στον οποίο προχώρησε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ιταλίας και τη μετάλλαξη του σε ένα νέο σύγχρονο κόμμα το οποίο μπορεί σήμερα να είναι χρήσιμο και αρεστό στο σύστημα. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και επιζητά τα διάφορα διαπιστευτήρια από τα διάφορα funds, από τους κερδοσκόπους. Είναι τόσο ριζικά διαφορετική η πρότασή του που φτάνουν στο σημείο να ψηφίζουν ομόφωνα στην Κεντρική Ένωση των Δήμων την ανάγκη ότι «ως καλοί μαθητές που εφαρμόζουμε τα μνημόνια και τις υποχρεώσεις, που δεχόμαστε εθελοντικά να μειωθεί η χρηματοδότηση, ας μας δώσετε και λίγα «ψίχουλα» παραπάνω, από τη στιγμή που επιτυγχάνετε πρωτογενή πλεονάσματα». Αυτό είναι το ομόφωνο ψήφισμα που ψηφίστηκε και από τους δημοτικούς συμβούλους του ΣΥΡΙΖΑ στην Κεντρική Ένωση Δήμων.

Αυτό ακριβώς το ζήτημα επιβεβαιώνει ότι η διαφοροποίηση που υπάρχει, η όξυνση των αντιθέσεων, η όξυνση της αντιπαράθεσης ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα γίνεται όλο και πιο ισχυρή όσο πλησιάζουμε στις εκλογές, θα γίνεται όλο και πιο οξυμένη όσο θα συγκλίνουν τα προγράμματα και οι πολιτικές τους για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κεφαλαίου, γιατί όποια διαφοροποίηση τους εδράζεται στο ποια τμήματα του κεφαλαίου πρέπει να εξυπηρετηθούν και στο με ποιον τρόπο θα διαχειριστούμε τα ακραία φαινόμενα φτώχειας.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο δεν υπάρχει καμμία δέσμευση ούτε από την Κυβέρνηση, ούτε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι το άλλο μείγμα θα οδηγήσει στην ανάκτηση των τεράστιων απωλειών που έχουν υποστεί ο λαός και η εργατική τάξη όλα αυτά τα χρόνια. Δεν υπάρχει καμμία απολύτως δέσμευση, γιατί θέλουν μ' αυτόν τον τρόπο να μειώσουν ακόμα περισσότερο τις απαιτήσεις του λαού να διεκδικήσει σήμερα –γιατί είναι πραγματικό και αναγκαίο– την ικανοποίηση των σύγχρονων και διευρυμένων λαϊκών του αναγκών.

Απ' αυτήν την άποψη προβάλλει επιτακτικό το ερώτημα: Υπάρχει στ' αλήθεια μια ριζικά διαφορετική πρόταση η οποία σήμερα μπορεί να ικανοποιήσει το σύνολο των λαϊκών αναγκών; Εμείς ως ΚΚΕ λέμε ότι υπάρχει και γι' αυτό ξεκινάμε από το πρωταρχικό, το κύριο ερώτημα: Μια ανάπτυξη για ποιον; Όχι γενικά και αόριστα «θα έχουμε μια ανάπτυξη» και «ποιο μοντέλο θα εφαρμόσουμε σε αυτήν την ανάπτυξη», όπως είναι η συζήτηση και η διαπάλη η οποία υπάρχει ανάμεσα στα κόμματα που αποτελούν κόμματα συνεχιστές, διαχειριστές του συστήματος. Το βασικό ερώτημα είναι «μια ανάπτυξη για ποιον;». Ποιον θα εξυπηρετεί αυτή η ανάπτυξη; Θα εξυπηρετεί την καπιταλιστική κερδοφορία

ή θα εξυπηρετεί την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών;

Σ' αυτό το ερώτημα τα υπόλοιπα κόμματα αποφεύγουν, βεβαίως, να απαντήσουν, τη στιγμή που δεν χωράει καμμία απολύτως αμφιβολία ότι ο καπιταλισμός και σε συνθήκες ανάπτυξης οδηγεί στην καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων. Είναι ένα σύστημα το οποίο οδηγεί στην καταλήστευση του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου από μια χούφτα κεφαλαιοκράτες. Είναι ένα σύστημα το οποίο οξύνει τις αντιθέσεις και τις αντιφάσεις. Είναι ένα άδικο και εκμεταλλευτικό σύστημα.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτό το σύστημα η μόνη διέξοδος που υπάρχει για τον λαό είναι η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής.

Ο κεντρικός σχεδιασμός και ο εργατικός έλεγχος είναι τα μόνα εργαλεία τα οποία μπορούν να αξιοποιήσουν το σύνολο των παραγωγικών δυνατοτήτων τις οποίες καταστρέφει η καπιταλιστική ανάπτυξη, να εξαλείψουν την ανεργία που αποτελεί παιδί του καπιταλιστικού συστήματος αλλά και ταυτόχρονα μέσα από αυτήν την παραγωγική διαδικασία να καλύψουν το σύνολο των λαϊκών αναγκών.

Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο και υπάρχουν άλλες δύο προϋποθέσεις. Η μη αναγνώριση του δημόσιου χρέους, άρα –ταυτόχρονα– και η αποδέσμευση από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Είναι μια ριζικά διαφορετική πρόταση γιατί ακριβώς αμφισβητεί τους υπεύθυνους που έχουν οδηγήσει τον λαό στη φτώχεια και την εξαθλίωση. Δηλαδή, βάζει στο στόχαστρο αυτούς οι οποίοι ευθύνονται για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει καθημερινά ο λαός, απελευθερώνει τη λαϊκή συνείδηση και συμβάλλει στη ριζοσπαστικοποίηση της, απαγκλωβίζει τον λαό και την εργατική τάξη από την αδράνεια και τη μοιρολατρία.

Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, σήμερα επιτακτική ανάγκη είναι ο λαός να περάσει στην απερίθωτη, να περάσει στο προσκήνιο, να οργανώσει την πάλη του στους χώρους δουλειάς, στους κλάδους και η εργατική τάξη να οικοδομήσει τη λαϊκή ενότητα με τα υπόλοιπα λαϊκά στρώματα. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να αποκρούσει την κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να δώσει ανάσες και να ανακουφίσει τον λαό. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να οπλιστεί με μεγαλύτερη αισιοδοξία, αποφασιστικότητα και μαχητικότητα για να προχωρήσει ως το τέλος, δηλαδή ως την ανατροπή σε επίπεδο εξουσίας, για να πάρει στα χέρια της την εξουσία η εργατική τάξη με τα υπόλοιπα συμμαχικά στρώματα και ταυτόχρονα να οργανώσει την οικονομία με τέτοιο τρόπο που στο επίκεντρό της θα βρίσκεται ο άνθρωπος και η ικανοποίηση των σύγχρονων και διευρυμένων αναγκών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Ανδρουλάκης, γενικός εισηγητής των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κάποτε υπήρχε ένας βαρόνος, ο Μινχάουζεν, ο οποίος κατάφερε, τραβώντας τα μαλλιά του, να ξεκολλήσει από τον βάλτο. Τώρα στην Αίθουσα υπάρχουν πολλοί που δεν έχουν μαλλιά. Σύμπτωση. Αυτό προσπάθησε και ο Πρωθυπουργός να κάνει, αλλά, όπως φαίνεται, δεν τα κατάφερε και μάλλον πήγαμε για μαλλί και γυρίσαμε κουρεμένοι.

Μπορεί και αλλιώς να διατυπωθεί αυτό. Πολλές φορές πολλοί προσπαθούν να σηκωθούν τραβώντας τα κορδόνια τους. Αυτό, Νίκο, είναι μαθηματικό πρόβλημα, το θεώρημα της μη πληρότητας. Αυτό δυστυχώς δεν γίνεται.

Και λέω «δυστυχώς», διότι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως για κανέναν σε αυτήν την Αίθουσα δεν ισχύει το «όσο χειρότερα, τόσο καλύτερα», ούτε και αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός ότι αν φύγουμε από το μνημόνιο, τότε δεν έχει νόημα ύπαρξης η Αντιπολίτευση.

Έχει επιβεβαιωθεί ιστορικά ότι οι πολιτικές μεταβολές δεν συμβαίνουν όταν πέφτουμε, πέφτουμε, πέφτουμε. Τότε κυριαρχεί ο φόβος, ο κόσμος τα βάζει με τους μετανάστες, με τους Εβραίους, με τους κομμουνιστές. Οι πολιτικές μεταβολές σημειώνονται όταν χτυπάμε πάτο και αρχίζει κάποια βελτίωση, δηλαδή, στις απαρχές μιας βελτίωσης.

‘Έτσι, Πρόεδρε μου, υπάρχει αυτό που λένε: «όταν περάσει ο κίνδυνος και ο Θεός λησμονάται». Αυτό ισχύει στην πολιτική. Πολύ περισσότερο που ο κίνδυνος δεν έχει περάσει. Η Ελλάδα του 2015 είναι ξανά στην κόψη. Μου θυμίζει κάτι από το 2009.

Λέω, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός όταν κάνει κάποιες προτάσεις, όπως, για παράδειγμα, ότι πάμε για μία καθαρή έξοδο προς τις αγορές χωρίς το ΔΝΤ, είχε μέσα στο φάκελο του κάποια ακαδημαϊκή, τεχνοκρατική εισήγηση που να λέει ότι θα το καταφέρουμε όπως η Ιρλανδία και η Πορτογαλία, χωρίς καν να κοιτάξει την καμπύλη των εξαγωγών, δηλαδή τη φοβερή διαφορά ανάμεσά μας;

Είχε κάποια μελέτη; Είμαι βέβαιος ότι είχε. Δεν μπορεί να μην είχε.

Και αυτό ανακινεί ένα άλλο ζήτημα, δευτερεύον, αλλά πρέπει να το πω. Τη δυσκολία που έχουμε, είτε σαν κυβέρνηση είτε σαν κόμματα, στη σεναριακή σκέψη, στην ικανότητα να χαράξουμε σενάρια α, β, γ και μισό –το μισό να μην το ξεχνάμε ποτέ, γιατί αναφέρεται απροσδόκητα συμβάντα- και να υπολογίσουμε, να αξιολογήσουμε, να διαχειριστούμε κινδύνους.

Και μην ξεχνάτε ποτέ τον Γιώργο Παπανδρέου. Είχε συμβούλους, συνομιλητές του τα καλύτερα μυαλά, προοδευτικά μυαλά. Σήκωνε το τηλέφωνο και μπορούσε να μιλήσει με τον Στίγκλιτς και με τον Κρούγκμαν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σιγά τα μυαλά!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Δεν έχει σημασία, Θανάση. Άμα είχες και εσύ τη Fed θα ήσουν μυαλό. Αυτοί νόμιζαν ότι είχαμε στην Ελλάδα τη Fed. Αυτό νόμιζαν, ότι είμαστε Αμερική.

Αυτό μας ξαναφέρει σε μια κουβέντα που έλεγε ένας παλαιός, πώς διάολο συμβαίνει σκληραγωγημένοι στη δράση πολιτικοί να παραμυθιάζονται από ακαδημαϊκές αυθεντίες –ζωντανές ή πεθαμένες- οι οποίες καταφέρνουν να κάνουν θόρυβο γύρω από το όνομά τους και να μεταφέρουν τα σχήματά τους από τα αμφιθέατρα στην πολιτική ζωή;

Ένας άλλος παλαιός, αγαπητέ Θανάση –ξέρεις ποιος- έλεγε ότι η πολιτική και η οικονομία δεν μοιάζει με την αριθμητική, αλλά με την άλγεβρα και πιο πολύ με τα ανώτερα μαθηματικά, με την αλγεβρική γεωμετρία. Δηλαδή, έρχεται μια καμπή –ιδιαίτερα σε εποχές αβεβαιότητας και ταχύτατων αλλαγών- κι εμφανίζεται το «σημείο πλην» και το κάθε τι δουλεύει αντίθετα απ’ ό,τι είχες στο μυαλό σου, αντίθετα από το πολιτικό σου σχήμα, το ακαδημαϊκό σου σχήμα. Και εμείς μπορεί να νοιώθουμε οικειότητα, να βολεύεμάστε μεταξύ μας στους κομματικούς ή φραξιονιστικούς μας μικρόκοσμους, αλλά μόλις το σχήμα μας έρθει σε επαφή με την πραγματικότητα σκορπάει στους πέντε ανέμους.

Αυτές τις μέρες ένιωθα πόσο κοντά είμαστε ξανά στην κόψη, όπως το 2009. Αυτή την ανατριχίλα δεν την ένιωσαν μόνο στο Παρίσι. Την ένιωσαν και στο Λονδίνο, αγαπητέ Νίκο Βούτση. Μεταξύ μας τώρα, εγώ πάντα συμβουλευώ χαμηλές πτήσεις κάτω από τα ραντάρ των αγोरών ή του αντιπάλου μέχρι ο συσχετισμός ερωτήσεων – πειστικών απαντήσεων να είναι τουλάχιστον δυο προς ένα.

Και μην ξεχνάτε πάλι τον Παπανδρέου. Μην το υποτιμάτε αυτό το μάθημα. Είναι αρνητικό, αλλά χρήσιμο. Θυμηθείτε τον Παπανδρέου στο Νταβός. Εκείνη την ημέρα είπα, «Ο Οιδίπους βαδίζει ντουγκρού στη διακλάδωση Δελφών - Δαυλίδας αγνοώντας τις προειδοποιήσεις και τους χρησμούς...».

Και στη μια περίπτωση και στην άλλη υπήρχε ένα fund που το ξέρω. Έχω διαβάσει τη βιογραφία του ιδρυτού του. Ξέρετε τι έλεγε ο ιδρυτής του; «Όταν ο Χίτλερ καταλάμβανε μια χώρα, μια πόλη ή βύθιζε ένα συμμαχικό πλοίο, εγώ αγόραζα αμερικανικά και βρετανικά ομόλογα. Τα πούλησα όταν έριξαν τη βόμβα στη Χιροσίμα και κέρδισα 440%». Αυτή είναι η πραγματικότητα του κόσμου που ζούμε.

Το δεκάμηρο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δεν έφερε μόνο αυτήν την ανατριχίλα. Έφερε στο προσκήνιο και μια παγκόσμια πολυπλοκότητα στα όρια της οποίας πρέπει να αναζητήσουμε την optimum λύση για το ελληνικό ζήτημα.

Παίρνω ως παράδειγμα, ως μάθημα τον πόλεμο των τιμών του πετρελαίου. Προσέξτε: οι Αμερικάνοι λένε στους Σαουδάραβες: «μη μειώσετε την παραγωγή, κρατήστε χαμηλά τις τιμές του πετρελαίου όσο μπορείτε για να γονατίσουμε τη Ρωσία». Γλυκάθη-

καν, όμως, οι Σαουδάραβες και ο ΟΠΕΚ και λένε: «δεν είναι ευκαιρία να φάμε και τη φούσκα των Αμερικανών στο shale gas, στο σχιστολιθικό αέριο, αφού δεν μπορούν να αντέξουν τα εβδομήντα δολάρια το βαρέλι».

Την ίδια στιγμή οι Αμερικάνοι λένε στους Γερμανούς, «εγκαταλείψτε την ενεργειακή εξάρτηση από τη Ρωσία, εγκαταλείψτε τα ακριβά σχέδια των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, εμείς εδώ έχουμε σχιστολιθικό αέριο». Η Μέρκελ ετοιμάζει εκ νέου άνοιγμα εμπορικό στη Ρωσία. Και την ίδια στιγμή η Ρωσία αναδιπλώνεται υπό τις πιέσεις των Ευρωπαίων, δεν βρίσκει προφανώς λεφτά στις αγορές για τον φαραωνικό αγωγό, αιφνιδιάζει Βουλγαρία, Σερβία, Ουγγαρία –τους αδειάζει κυριολεκτικά- καταργεί, δηλαδή, το «SOUTH STREAM» και πάει στον Ερντογάν, ενώ η Σόφια καταγγέλλει το Κρεμλίνο ότι υποκινεί τις περιβαλλοντικές διαδηλώσεις για το σχιστολιθικό αέριο στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία. Μύλος, δηλαδή! Αυτή είναι η πραγματικότητα του κόσμου.

Κι εμείς τι κάνουμε σε αυτόν το μύλο; Μετά λόγου γνώσεως, κύριοι συνάδελφοι, παρά τις καλύτερες των προθέσεων, εμπιστευόμαστε, την εκμετάλλευση ή μη των ελληνικών αποθεμάτων υδρογονανθράκων σε αυτούς –ένθεν κι ένθεν- που δεν έχουν καμμία όρεξη αυτήν την περίοδο της υπερπροσφοράς πετρελαίου με χαμηλές τιμές να προχωρήσουν στην εκμετάλλευσή τους, διότι θέλουν να κρατήσουν εφεδρικά και παγωμένα αυτά τα αποθέματα, ενώ εμείς «πεθαίνουμε», βιαζόμαστε, και θέλουμε να στηρίξουμε το συνταξιοδοτικό μας σύστημα. Σε αυτούς, ψυχή τε και σώματι, έχουμε παραδοθεί. Ειδικά σε αυτό το θέμα.

Σας είπα ότι αυτό μου θυμίζει κάτι από το 2009. Βεβαίως, η συγκυρία είναι εντελώς διαφορετική. Λέω ότι η πρόσφατη εμπειρία ή η πρόσφατη ιστορία βεβαίως δίνει μαθήματα πολύτιμα, αλλά αυτά δεν είναι ποτέ αυτά που χρειαζόμαστε, δηλαδή στις συγκεκριμένες ανάγκες μιας συγκεκριμένης κατάστασης.

Το 2015 μοιάζει με το 2009, κυρίως, σε αυτό που σας είπα στην επιτροπή, στο ότι, δηλαδή, κρέμεται πάνω από τα κεφάλια μας το φάντασμα ενός καταραμένου συγχρονισμού πολλών πηγών ρίσκου, πολλών κρίσεων. Και στην περίπτωση αυτή, το καθήκον της πολιτικής, όταν διαχειρίζεται κρίσεις, είναι να ετεροχρονίζει τη μια κρίση από την άλλη, μερικά να την αποσυνδέει.

Κι επειδή εγώ είμαι χωρικός δεν θα σας πω για το impossibility theorem, το θεώρημα της απιθανότητας, το τρίλημμα, για το οποίο θα σας πει ο Τσακαλώτος –δεν ξέρω αν είναι καλός στα μαθηματικά, σε αυτό θα τον ελέγξω μια μέρα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΣ: Ευκλείδης είμαι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: ...το οποίο λέει, «όποιοι πηδά πολλὰ παλούκια ...ένα θα...». Στα τρία πρέπει να προσέχει τουλάχιστον το ένα». Είναι θεώρημα και στα οικονομικά και στα μαθηματικά. Δηλαδή, στα τρία μέτωπα, αγαπητέ Νίκο, που έχεις ανοικτά, θα διαλέξεις τα δύο. Το ένα θα το καλύψεις. Τώρα εγώ θα σας πω ότι υπάρχουν περισσότερα από τρία. Δέκα και...

Πρώτη πηγή ρίσκου, όπως ανέφερα και στην επιτροπή, είναι η ίδια η Ευρωζώνη, το γλιότρημά της στη στασιμότητα, η παγίδευση της σε μια χρόνια απουσία ζήτησης. Κι έτσι δεν έχουμε την πλημμυρίδα που θα σηκώσει μαζί με τα υπερωκεάνια και τις βάρκες.

Αγαπητέ Χρήστο, αυτό το δεκάμηρο έχουμε την αλχημιστική προσπάθεια του Γιούνκερ, ο οποίος επαναφέρει το θαύμα των επτά άρτων, με το οποίο χόρτασαν στην έρημο τέσσερις χιλιάδες, και τι κάνει; Έχοντας οκτώ δισεκατομμύρια ευρώ, παλιά λεφτά, ανακυκλωμένα, τα τρομπάρει με αέρα κοπανιστό και τα κάνει 16 συν 5, 21, τα ξανατρομπάρει και τα κάνει 60 –δευτερο τρομπάρισμα- τρίτο τρομπάρισμα τα κάνει 315 δισεκατομμύρια με τη σκέψη ότι θα συμπαρασύρει και ιδιωτικά κεφάλαια. Αυτό είναι αμφίβολο σχέδιο μπροστά στο τρομακτικό πρόβλημα της Ευρώπης.

Χρήστο μου, δεν υπήρξε καμμία φωνή, καμμία προσπάθεια της ελληνικής Κυβέρνησης να επηρεάσει αυτό το σχέδιο, να πει εμείς το θέλουμε έτσι, με αυτό το μέγεθος, να πει –ξέρω εγώ- εκατό δισεκατομμύρια ζεστά, πραγματικά, λεφτά επί δέκα, άρα 1 τρισεκατομμύριο ευρώ, για υποδομές, δίκτυα, καινοτομία, με αυτά τα χαρακτηριστικά, με αυτή τη δομή, με αυτήν τη λειτουργία και γι’ αυτά τα έργα.

Έχεις στο συρτάρι σου δέκα σοβαρά έργα ή θα μας λένε πάλι ότι εμείς έχουμε τη ναυτιλία, και τον τουρισμό; Τέτοια θα μας

λένε πάλι.

Και περιμένω από τον Χαρδούβελη ο οποίος είπε κάτι απίθανο: «Εναποθέτω όλες μου τις ελπίδες στην αγορά ενυπόθηκων ομολόγων ABS», η οποία, αγαπητέ μου Πρόεδρε –και αγοράμαι που με ακούς σήμερα εδώ πέρα και το θεωρώ τιμή μου–...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Πάντα σε ακούω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: ...είναι μικρή αγορά, αμφισβητήσιμη και βοηθάει όλους τους άλλους ομολογιούχους, μετόχους, άρα ελάχιστα αγγίζει –καθόλου στην περίπτωση μας– την πραγματική οικονομία και την πραγματική απασχόληση.

Αυτά, κάνετε, λοιπόν, αντί να βγείτε και να πείτε εμείς πεθαίνουμε, έχουμε ενάμιση εκατομμύριο ανέργους και θέλουμε η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να εκδώσει ένα ομόλογο αναπτυξιακό ενός τρισεκατομμυρίου, το οποίο θα το αγοράσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για να στηρίξει αυτές τις επενδύσεις. Να ακουστεί, δηλαδή, η φωνή η δικιά μας για τα ιδιαίτερα ελληνικά συμφέροντα. Πρώτη, λοιπόν, πηγή ρίσκου είναι η ίδια η Ευρωζώνη.

Δεύτερη πηγή ρίσκου είναι οι αγορές. Δανειζόμαστε τώρα με 2%, θα πάμε στο 8% συν και θα έχουμε -προσέξτε τώρα- και την πειθαρχία της τρόικας και την πειθαρχία των αγορών, η οποία θα είναι αδυσώπητη τώρα. Κάποτε, στη «φούσκα», ήταν πολύ χαλαρή. Δεν θα σας πω τα νούμερα που δείχνουν ότι ακόμα και αν πραγματωθούν όλοι οι στόχοι του προϋπολογισμού, το πολύ, αγαπητέ Χρήστο, να ανέβει η πιστωτική αξιολόγηση της χώρας κατά μισή ή μία μονάδα, το maximum. Άρα είμαστε σε μια ζώνη junk bonds το επόμενο διάστημα. Αυτό αφορά όλους, ο καθένας πρέπει στο δικό του σχέδιο να το αφομοιώσει.

Τρίτη πηγή ρίσκου είναι ο τραπεζικός χώρος -δεν θέλω να πω περισσότερα, όσο λιγότερα λέμε τώρα εδώ τόσο καλύτερα- όπου ναι μεν υπάρχει σταθεροποίηση, ανακεφαλαιοποίηση, αλλά έχει μπροστά του Γολγοθά, τα 75.000.000.000 και πλέον των κόκκινων δανείων, καθώς και έντοκα ομόλογα που λήγουν και είχαν δοθεί ως ενέχυρο στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Εδώ χρειάζεται η μέγιστη δυνατή προσοχή, όχι πολιτικοί αυτοσχεδιασμοί. Και την απόσυρση των 11 δισεκατομμυρίων από το ΤΧΣ 2011 θεωρώ αυτοσχεδιασμό και καλύτερα να μην μιλήσω για ορισμένους ρητορικούς τυχονοκτισμούς.

Τέταρτη πηγή ρίσκου είναι η πραγματική οικονομία. Είχαμε προϋπολογίσει -το είχα πει και στο παρελθόν, κύριε Υπουργέ- ότι το ξεφούσκωμα της Ελλάδας θα πάει κοντά στο μείον 30%, δηλαδή θα χτυπήσει πάτο στο μείον 30%. Πήγαμε το 2013 στο μείον 27%. Ο κ. Τσακαλώτος λέει στο μείον 28%. Δεν έχει σημασία, πείτε ότι είμαστε κοντά στον πάτο. Όμως, εδώ είναι το μεγάλο πρόβλημα, που είχα την ευκαιρία να αναπτύξω στην επιτροπή, η μακροχρόνια πτωτική τάση των εξαγωγών της χώρας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντός του ευρώ επί δώδεκα συναπτά έτη.

Εδώ, Χρήστο, με συγχωρείς αλλά επιβεβαιώθηκα εγώ και όχι εσύ. Θυμάσαι μου απάντησες εμπειριστικά όταν σου είπα ότι η εσωτερική υποτίμηση δεν πρόκειται να αντιστρέψει ένα μοντέλο που βασίζεται στην κατανάλωση με δανεικά σε ένα εξωστρεφές παραγωγικό μοντέλο. Η πτώση της εσωτερικής ζήτησης, η μείωση των μη διεθνών εμπορεύσιμων τομέων δεν θα αναπληρωθεί από τον εξαγωγικό τομέα.

Είδαμε ότι αυτό το διάστημα δεν είχαμε καμμία ένδειξη μεταφοράς πόρων, κεφαλαίων και ανθρώπων σε ανερχόμενους, δυναμικούς τομείς. Αντίθετα, είχαμε σε φθίνουσα απόδοση μια υποχώρηση της ανταγωνιστικής μας ποιότητας. Και κανείς μπορεί να πει ότι φταίει το ενεργειακό κόστος, φταίει το ακριβό χρήμα, φταίει ο έμμεσος φόρος, φταίει το μικρό μέγεθος των εξαγωγικών επιχειρήσεων. Ανεπίτωτο θεμελιώδες ζήτημα είναι η φθίνουσα συσσώρευση του παγίου κεφαλαίου στην Ελλάδα σε διαδοχικές φάσεις επί δύο, τουλάχιστον, δεκαετίες παρά τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και παρά τις παλαιότερες υψηλές δημόσιες επενδύσεις.

Τι φταίει εδώ; Τι φταίει; Βεβαίως η κεφαλαιοκρατική αναπαραγωγή είναι απρόσωπη, άναρχη. Υπάρχουν όμως και τάξεις. Και επειδή έγινε προηγουμένως μία συζήτηση περί αστικής τάξεως και ποιος την εκπροσωπεί, ήθελα να σας πώ εκατό χρόνια πίσω. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος ήταν σε μια εκμυστήρευση με τον Βεντήρη, τον ιστορικό του, το βιογράφο του και του λέει: «εντάξει,

λέμε ότι φταίει ο Τρικούπης που ήταν σπάταλος και φορομήχτης, φταίει ο Δεληγιάννης που ήταν δημαγωγός, φταίει ο Γεώργιος ο Βασιλιάς που ήταν αδιάφορος, φταίει ο Κωνσταντίνος που είναι επιπόλαιος, αλλά σε τελευταία ανάλυση, η κακοδιαμονία μας σε αυτήν τη χώρα οφείλεται στην απουσία μιας ηγετικής αστικής τάξης.»

Πέμπτη πηγή ρίσκου είναι το ίδιο το ασφαλιστικό σύστημα. Δεν θα πω περισσότερα. Σας είπε ο κ. Καραθανασόπουλος πολύ σωστά πριν ότι όλες αυτές οι περιμετρικές αλλαγές τείνουν στο να κάτσει το σύστημα στο δίχτυ ασφαλείας στο ελάχιστο.

Είναι η λογική των ελαχίστων και πράγματι θέλει επαγρύπνηση εδώ. Όμως, επειδή εμφανίζονται πολλοί μεταρρυθμιστές που θα έσωζαν το σύστημα, που δεν τους αφήσαν λένε το 2000 να κάνουν τη μεγάλη μεταρρύθμιση, την εκσυγχρονιστική κ.λπ., ήθελα να πω ότι το βαθύτερο μυστικό του ασφαλιστικού συστήματος βρίσκεται έξω απ' αυτό, σε δύο νούμερα, στην παραγωγικότητα της εργασίας, δηλαδή πόσοι δουλεύουν επί πόσες ώρες επί πόσα χρόνια επί τη μέση παραγωγικότητα της εργασίας. Αυτός θα είναι ο πλούτος σε βάθος χρόνου.

Και ρωτάμε, φθάνει για τα επόμενα είκοσι χρόνια και για τους συνταξιούχους και για τη νεολαία;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ**)

Το 2000 έκανα αυτόν τον υπολογισμό και είπα ότι χρειάζεται 3% μέση αύξηση της παραγωγικότητας στα επόμενα είκοσι χρόνια, πράγμα που ήταν εντελώς απίθανο και προτού να υπολογίσουμε καν την κρίση, την πτώση της παραγωγικότητας στα χρόνια της κρίσης. Το 2010 ήταν -2,10, το 2011 ήταν -1 και κάτι κ.λπ..

Το δεύτερο είναι το νέο αποθεματικό. Σε ένα ασφαλιστικό σύστημα που δεν είχε ούτε έχει αποθεματικό τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια δημιουργείς νέο αποθεματικό. Είναι μια παλιά μου πρόταση με τίτλο: «εθνικό κεφάλαιο αλληλεγγύης των γενεών», ένα future fund, το οποίο έπρεπε να πάρει όλη την ακίνητη περιουσία του δημοσίου όλο αυτό που σήμερα λεν ΤΑΙΠΕΔ, έπρεπε να είναι εκεί, η ακίνητη περιουσία, οι αποκρατικοποιήσεις, οι άδειες κινητής τηλεφωνίας κ.ά., όλα τα one off έσοδα του δημοσίου, μια κι έξω, οι φόροι διοξειδίου του άνθρακα κ.ά..

Άλλη φορά θα σας πω ποιοι τη ματαίωσαν αυτήν την ιδέα και πώς. Εγώ ήμουν τότε εκτός πολιτικής, αλλά την πάλεψα με όλους τους δυνατούς τρόπους. Εάν εφαρμόζονταν τότε, αρχές του 2000, θα είχαμε τώρα κοντά στα 85 - 100 δισεκατομμύρια, παρά την πτώση αξιών της ακίνητης περιουσίας και παρά την πτώση των ομολόγων.

Δεν βλέπω το ρολόι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φανταστείτε. Είμαι έτοιμος για συνταξιούχος κανονικούς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Έχεις χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Έχω;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Έχεις άλλα έξι λεπτά και κατ' ανοχή του κυρίου Κаланτζή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κατ' ανοχή; Δεν θα τελειώσουμε ούτε στις 12.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Είναι το θέμα του πολιτικού ρίσκου. Η Κυβέρνηση, ενώ αναφέρθηκε σε πέντε – έξι πηγές ρίσκου, τα ανάγει όλα στην προεδρική εκλογή. Δηλαδή, έχουμε το βουνού των εκατόν ογδόντα.

Κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως, η μακρόσυρτη διαδικασία ενός εξαμήνου κρύβει αβεβαιότητες, οπωσδήποτε κρύβει αβεβαιότητες. Δημιουργείται μια ζώνη αβεβαιότητας. Η προεδρική εκλογή έχει μία αβεβαιότητα, οι εκλογές έχουν μια άλλη αβεβαιότητα, η ανάδειξη Κυβέρνησης, ο σχηματισμός Κυβέρνησης, η αντοχή και η συνοχή ενός νέου κυβερνητικού σχήματος πάντα έχει ένα ρίσκο. Όμως, όταν αναφερόμαστε στο ρίσκο, δεν εννοούμε ότι θα καταργήσουμε τη δημοκρατία, θα ψηφίζουν οι αγορές και όχι ο λαός. Βεβαίως, όμως, δεν αντιμετωπίζουμε τις πολιτικές εξελίξεις ελαφρά τη καρδιά. Βεβαίως κάνουμε υπολογισμό και διαχείριση κινδύνων. Αυτό είναι πολιτική: εναλλακτικές λύσεις και διαχείριση της αβεβαιότητας.

Ασφαλώς μας ενδιαφέρει κάθε κόμμα, στο πεδίο της δικής του στρατηγικής, να ετεροχρονίσει τον ένα κίνδυνο από τον άλλο, δηλαδή να εμποδίσει αυτό που λέμε «συγχρονισμός δέκα πηγών ρίσκου» στην εισήγησή μας. Αυτό θα το κάνει κάθε κόμμα στο δικό του το πεδίο.

Εδώ σταματώ διότι είναι προϋπολογισμός. Υπάρχει κάτι παραπάνω που έχω να πω. Δεν το λέω τώρα, διότι υπάρχει ένταση στις διαπραγματεύσεις με την τρόικα, αλλά αυτή είναι η λογική, αποσυνδέουμε τις πηγές του ρίσκου μεταξύ τους όσο μπορούμε, έστω και τρία προς ένα.

Σε κάθε περίπτωση, όταν συζητούμε, να μην ξεχνούμε τον ποιητή που λέει «παλίρροια τα πράγματα τα ανθρώπινα» και τα πολιτικά και τα οικονομικά. Πρέπει να φοβούμεστε εύλογα, όταν οι πολλοί με μέθη και ευφορία τρέχουν όλοι μαζί ως κοπάδι σε μία κατεύθυνση και να είμαστε άφοβοι, τολμηροί, συνετοί, όταν πάλι οι πολλοί φοβούνται, τρέμουν από φόβο το βάζουν στα πόδια στην εντελώς αντίθετη κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Εισερχόμεθα στον κύκλο των ειδικών εισηγητών.

Τον λόγο έχει η Βουλευτής Λακωνίας κ. Φεβρωνία Πατριανάκου για δεκαπέντε λεπτά.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση διεξάγεται σε εξαιρετικά ιδιόμορφες συνθήκες, γιατί ο προϋπολογισμός κατατέθηκε από την Κυβέρνηση χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των εκπροσώπων της τρόικας και μεγέθη του ενδεχομένου επηρεάζονται από τη διαπραγμάτευση που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Με τρόπο που ενέχει χαρακτηριστικά επίδειξης ισχύος η τρόικα προβλέπει δημοσιονομικό κενό και ζητά από την Κυβέρνηση λήψη πρόσθετων μέτρων. Με τον πλέον επίσημο τρόπο η Κυβέρνηση δεν αποδέχεται την ύπαρξη δημοσιονομικού κενού, ενώ ο Πρωθυπουργός -και κάποιοι κάνουν εδώ ότι δεν ακούνε- ξεκαθάρισε ότι δεν μπορεί να δεχθεί παράλογες και αδικαιολόγητες πιέσεις και ότι την αξιοπρέπεια της χώρας οφείλουμε να την υπερασπιζόμαστε και οι πάντες να τη σεβαστούν.

Δεν γνωρίζουμε αν η τρόικα βρίσκεται σε εσωτερική σύγκρουση αναζητώντας ρόλο για το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στην Ευρώπη μετά την κρίση, ούτε αν οι δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρακολουθούν κρυπτόμενες την πίεση που ασκείται στη χώρα, γιατί έχουν τα δικά τους προβλήματα που πρέπει να επιλύσουν.

Γνωρίζουμε, όμως, ότι αυτή η στάση της τρόικα είναι προσβλητική για τη χώρα και φανερώνει έλλειψη σεβασμού για τις θυσίες του λαού μας και τις τεράστιες προσπάθειες που κατέβαλε επιτυγχάνοντας τη μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή μέσα σε βαθιά και παρατεταμένη ύφεση. Η στάση της γεννά σοβαρούς προβληματισμούς, όταν μάλιστα κατετέθη ο πρώτος ισοσκελισμένος προϋπολογισμός μετά από πολλές δεκαετίες και όταν έχει ήδη διαφευστεί στις προβλέψεις της και το 2013 και το 2014.

Ο προϋπολογισμός του 2015 προβλέπει υψηλό πρωτογενές πλεόνασμα 3% του ΑΕΠ, το οποίο καλύπτει εξ ολοκλήρου τις δαπάνες για τόκους του επόμενου έτους, περαιτέρω μείωση του δημοσίου χρέους και επιστροφή της οικονομίας στην ανάπτυξη, με ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης 2,9%.

Είναι ο δεύτερος προϋπολογισμός που κατατίθεται χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της τρόικας. Πριν ακριβώς έναν χρόνο οι εκπρόσωποι των δανειστών χαρακτηρίζαν τον προϋπολογισμό του 2014 αναξιόπιστο και ότι ως τέτοιος έπρεπε να αναθεωρηθεί. Φυσικά διαψεύστηκαν. Μαζί τους και η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Η εφαρμογή και η αξιόπιστη υλοποίηση του φετινού προϋπολογισμού σε κάθε περίπτωση σηματοδοτεί το τέλος μιας εποχής. Ανεξάρτητα από την όποια κριτική για την ένταση, την ταχύτητα, το βάθος της προσαρμογής, η επίτευξη των στόχων δημοσιονομικής πειθαρχίας και εξόδου από την ύφεση δημιουργούν συνθήκες μιας νέας αφετηρίας μέσα στο πλαίσιο της Ευρωζώνης σε πιο στέρεες και υγιείς βάσεις για την ελληνική οικονομία. Μιας Ευρωζώνης στην οποία τα δέκα οκτώ κράτη-μέλη βρίσκονται αντιμέτωπα με την τριπλή πρόκληση της αναιμικής ανάπτυξης, της υψηλής ανεργίας και του επικίνδυνου χαμηλού πληθωρισμού.

Σε ένα ευρωπαϊκό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από αστάθεια, δημοκρατικό έλλειμμα, πολιτικές λιτότητας, γενικευμένη αβεβαιότητα, η ελληνική οικονομία και η ελληνική κοινωνία δοκιμάστηκαν και δοκιμάζονται ασύμμετρα, τόσο σε όρους δημοσιονομικής προσαρμογής όσο και σε όρους βιοτικού επιπέδου.

Σε αυτό το πεδίο μάχης όμως διαμορφώνονται οι πρώτες, αλλά ισχυρές ενδείξεις για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Από το πρώτο τρίμηνο του τρέχοντος έτους η ελληνική οικονομία επέστρεψε στο μονοπάτι των θετικών ρυθμών οικονομικής μεγέθυνσης.

Η ανεργία, παρά το δυσθεώρητο ύψος της, για έκτο συνεχόμενο μήνα, από το Μάρτιο έως τον Αύγουστο, βαίνει μειούμενη.

Η απασχόληση το 2014 εκτιμάται ότι θα αυξηθεί κατά 0,6%, μετά από δραματική μείωση τα τρία προηγούμενα χρόνια, ενώ για το 2015 προβλέπεται να αυξηθεί κατά 2,6%.

Επιτυγχάνονται σημαντικά πλεονάσματα και για το πρωτογενές ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης και στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι αυτές οι θετικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία συνοδεύονται από ένα αναμορφωμένο θεσμικό και οργανωτικό πλαίσιο λειτουργίας της και από ένα αναδιαρθρωμένο και πλήρως ανακεφαλαιοποιημένο τραπεζικό σύστημα, το οποίο τώρα είναι σε θέση και πρέπει να συμβάλει στην χρηματοδότηση των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών και στην αποτελεσματική διαχείριση των συνεπειών της κρίσης.

Η βιωσιμότητα και η διάρκεια της ανάπτυξης της εθνικής μας οικονομίας, όμως, εξαρτάται -ο προλαλήσας συνάδελφος, ο κ. Ανδρουλάκης, τα περιέγραψε με εξαιρετική ευκρίνεια- από την πολιτική σταθερότητα, από τη ρύθμιση του δημοσίου χρέους, από την ποιότητα των μεταρρυθμίσεων και από τις τυχόν απότομες εξωτερικές διαταραχές.

Η παρατεταμένη εκλογολογία που καλλιέργησε συνειδητά η Αντιπολίτευση, με αφορμή τη διαδικασία εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας, επηρέασε και τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα και τις αγορές και τους εταίρους δανειστές μας, δυσκολεύοντας καθολικά τη διαπραγματευτική -και όχι μόνο- θέση της χώρας.

Ακόμα και ο ίδιος ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με την περισσή αλαζονείας φράση του «η τρόικα είναι τώρα σκληρή γιατί ξέρει ότι ερχόμαστε εμείς», -κατ' ουσίαν ομολογεί ότι η πολιτική αβεβαιότητα, που ο ίδιος προκάλεσε και προκαλεί, υπονόμωσε και υπονομεύει τις διαπραγματεύσεις.

Στοιχείο, όμως, της εξέλιξης των οικονομικών μεγεθών και των ασκούμενων πολιτικών αποτελεί η επιτυχημένη διαπραγμάτευση για περαιτέρω διευθέτηση του χρέους. Αποτελεί, άλλωστε, συμφωνημένη δέσμευση των εταίρων μας, έστω και αν χρονικά τη μεταθέτουν.

Το δημόσιο χρέος δεν αποτελεί πλέον τον απόλυτα περιοριστικό παράγοντα στην ανάπτυξη, καθώς το 2016 οι χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας μας θα ανέρχονται στο 4,3% του ΑΕΠ, όταν την ίδια ώρα η Γαλλία θα χρειάζεται το 17,4% του ΑΕΠ της, η Ιταλία το 24,6% του ΑΕΠ της, ενώ αντίστοιχα η Ισπανία το 19,4%. Δηλαδή, οι χώρες αυτές, για την εξυπηρέτηση του χρέους τους, θα πρέπει να αφιερώνουν πόρους ίσους με το ένα τέταρτο ή το ένα πέμπτο του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος τους, όταν η Ελλάδα θα χρειάζεται το ένα εικοστό του ΑΕΠ της.

Αυτό, κατά την άποψή μου, θα είναι και το μεγαλύτερο πρόβλημα στις περαιτέρω διαπραγματεύσεις για το χρέος και η ομογενοποίηση της συζήτησης του ελληνικού προβλήματος με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες ενέχει κινδύνους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα των μεταρρυθμίσεων, δομικών και διαρθρωτικών, είναι άμεσα συνυφασμένο με το αναπτυξιακό παραγωγικό μοντέλο που θέλουμε να ακολουθήσουμε. Και αυτό θα έπρεπε να είναι το βασικό θέμα της συζήτησής μας αυτές τις ημέρες.

Μια σειρά μεταρρυθμίσεις, που μέχρι σήμερα έχουν υιοθετηθεί, αποτελούν σημαντικό βήμα για τις διαρθρωτικές αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα. Αυτονόητες αλλαγές δεν στηρίχθηκαν από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, διότι προσέκρουσαν στο αδιαπέραστο τοίχος των αριστερών ιδεολογημάτων.

Στη χώρα μας αναπτύχθηκαν στρεβλώσεις που εμποδίζουν την προώθηση των μεταρρυθμίσεων, με αποτέλεσμα να μην αντιλαμβάνόμαστε την ταχύτητα με την οποία προσαρμόζεται ο κόσμος γύρω μας.

Η κρίση βεβαίως δημιούργησε συνθήκες και προϋποθέσεις για ευκολότερη αποδοχή πειστικών και μελετημένων μεταρρυθμίσεων από μια κοινωνία που διψάει για αλλαγές και γρήγορη προσαρμογή. Δεν νοείται όμως αναπτυξιακό μοντέλο χωρίς τη δη-

μιουργία ενός ισχυρού ιστού συγκράτησης της κοινωνικής μας συνοχής. Δεν νοείται επίσης νέο αναπτυξιακό μοντέλο χωρίς τη ριζική μεταρρύθμιση, τον λειτουργικό εκσυγχρονισμό και τον μακροπρόθεσμο ανασχεδιασμό του κράτους.

Οι δημόσιες επενδύσεις είναι σχεδιασμένες να λειτουργήσουν ως καταλύτης ενεργοποίησης ιδιωτικών επενδύσεων σε δυναμικούς και εξωστρεφείς κλάδους της οικονομίας, να μοχλεύσουν κεφάλαια και να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας στις πιο παραγωγικές επενδυτικές χρήσεις με έμφαση στον τουρισμό, το λιανεμπόριο, την ενέργεια, τη βιομηχανία, την αγροτική παραγωγή, καθώς αυτοί οι κλάδοι έχουν τη μεγαλύτερη δυνατότητα να βελτιώσουν σημαντικά τη μελλοντική ανάπτυξη της χώρας.

Και εδώ μπαίνουν κάποια ερωτήματα. Πώς σε μια οικονομία που ανακάμπτει με μοχλό τον τουρισμό βάζεις φραγμό διπλασιάζοντας τον ΦΠΑ στις ξενοδοχειακές διανυκτερεύσεις; Σε μια οικονομία που προσβλέπει στην αύξηση των εξαγωγών της –υπόψιν, κύριε Ανδρουλάκη, οι εξαγωγές επί δύο συνεχόμενες χρονιές παρουσίασαν αύξηση, βεβαίως θα πρέπει να εντείνουμε περαιτέρω τις δυνατότητές τους– και κυρίως τις εξαγωγές των αγροτικών προϊόντων με τι κίνητρα και ελαφρύνσεις μπορούμε να ενθαρρύνουμε την αγροτική παλιννόστηση, όταν δεν αναγνωρίζεις φορολογικά την οικογενειακή απασχόληση, δεν μειώνεις το κόστος παραγωγής και δεν παρέχεις ευχερή πρόσβαση στα καλλιεργητικά δάνα; Όταν μία στις τρεις επιχειρήσεις από το τέλος του 2013 έχουν σταματήσει να εξυπηρετούν τον τραπεζικό τους δανεισμό, πώς ζητάς εξαίρεση των επιχειρήσεων από τη ρύθμιση για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές;

Λανθασμένες επιλογές, οι οποίες αν τυχόν υιοθετηθούν, σε αυτά τα ζητήματα, δεν ταίριαζουν στο στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης, που έχει ήδη ξεκινήσει να υλοποιεί η χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό το οικονομικό περιβάλλον της μεγάλης δημοσιονομικής προσαρμογής και των δυσβάσταχτων κοινωνικών συνεπειών οφείλουμε να κοιτάξουμε κατά πρόσωπο το λαό, να αναλάβουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν και να του πούμε μόνο αλήθειες. Δικαιούται να αποφασίζει για το μέλλον του, όχι μέσα από εκφοβιστικά διλήμματα, αλλά ούτε και με αστήρικτες προσδοκίες.

Πρέπει να μιλήσουμε στους συμπολίτες μας ξεκάθαρα και να διευκρινίσουμε τους όρους συμμετοχής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά την έξοδό μας από τους προστατευτικούς μηχανισμούς. Μήπως πρέπει να ξεκαθαρίσει ο ΣΥΡΙΖΑ στα στελέχη και τους οπαδούς του ότι η παραμονή μας στο ευρώ συνοδεύεται από συμφωνημένους κανόνες, όπως αυτόν του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού;

Ο λαϊκισμός και η χρήση επιχειρημάτων που απευθύνονται στο συναίσθημα και όχι στη λογική, που βασίζονται σε μισές έως και ανύπαρκτες αλήθειες, διακινδυνεύουν τις όποιες επιτυχίες και υπονομεύουν το μέλλον.

Πότε η Αντιπολίτευση έχει δίκιο; Όταν διαμηνύει ότι θα καταργήσει με ένα νόμο και σε ένα άρθρο όλους τους μνημονιακούς νόμους, γιατί αυτή είναι δήθεν η μόνη ρεαλιστική και σωτήρια εναλλακτική πρόταση και μετά θα κάτσει στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης ή τώρα που κηρύττει με όλους τους δυνατούς τρόπους «όχι στις μονομερείς ενέργειες»; Όταν απειλούσε τους ξένους επενδυτές ότι θα χάσουν τα λεφτά τους και θα βρεθούν στη δικαιοσύνη ή τώρα που περιοδεύει στην καρδιά των μέχρι πρότινος κερδοσκόπων;

Πότε η Αντιπολίτευση είχε δίκιο; Όταν κατήγγειλε την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών ή σήμερα που θεωρεί ότι η ανακεφαλαιοποίηση σε συνδυασμό με τα επιτυχή stress test είναι προϋπόθεση για ρευστότητα στην πραγματική οικονομία; Όταν κατήγγειλε τις προσπάθειες της Κυβέρνησης για μηδενισμό των ελλειμμάτων ή τώρα που ο κ. Τσίπρας δηλώνει ότι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι έξω από την προοπτική δημιουργίας νέων ελλειμμάτων;

Συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, οι διαρκείς αντινομίες και αντιφάσεις της πολιτικής σας δεν είναι λαϊκισμός, αλλά εξαπάτηση. Η αδυναμία σας να πείσετε μεταλλάχθηκε σε προσπάθεια να μηδενώσετε και να ξεγελάσετε τους Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε την περίοδο μετάβασης από τον μηχανισμό στήριξης και την τελευταία μνημονιακή αξιολόγηση στη διαμόρφωση ενός προστατευτικού πλαισίου για

ομαλή έξοδο στις αγορές και στη συζήτηση για την αναδιάρθρωση του χρέους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε μισό λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η επιτυχημένη εξέλιξη και των τριών σταδίων είναι προς όφελος του ελληνικού λαού, γι' αυτό και στη διαπραγμάτευση με τους δανειστές επιβάλλεται μία γραμμή εθνικής συνεννόησης και αρραγές εσωτερικό μέτωπο. Χρειαζόμαστε ισχυρή και μακροχρόνια ανάπτυξη, μεταρρυθμιστικό πολιτικό σύστημα και θεσμική ανασυγκρότηση. Ήρθε η ώρα η χώρα να αναπτύξει το δικό της στρατηγικό σχέδιο, χωρίς ετεροκαθοριζόμενους όρους και μνημονιακές δεσμεύσεις, ως ισότιμος εταίρος στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Για να το πετύχει όμως αυτό χρειάζεται εθνικό Κοινοβούλιο, με Βουλευτές που δεν είναι θεατές των εξελίξεων, αλλά γνώστες και διαμορφωτές, και πολιτικούς αρχηγούς που σέβονται τον ρόλο του Βουλευτή και δεν αναγορεύουν το κομματικό στέλεχος ως αξία υπέρτερη του Βουλευτή. Δεν είδα –συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ– καμία αντίδραση από πλευράς της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας στις δηλώσεις του Αρχηγού σας.

Οι εκπρόσωποι των δανειστών, μετά από κωλυσιεργία ημερών, με την πρωινή απάντησή τους προβάλλουν πρόσθετες απαιτήσεις. Σε αυτό το πολιτικό περιβάλλον, με αυτό το διακύβευμα, καλούμαστε να λάβουμε τις αποφάσεις μας. Ως Βουλευτές που σεβόμαστε τον θεσμικό μας ρόλο, λειτουργούμε συντεταγμένα στο πλαίσιο της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας. Κανείς όμως δεν πρέπει να ξεχνά ότι η αποστολή μας είναι να υπηρετούμε το έθνος, τον λαό και να αποφασίζουμε με βάση τη συνείδησή μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Γελαλής.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και στην επιτροπή είχαμε τονίσει ότι ο προϋπολογισμός του 2015 κατατίθεται χωρίς την έγκριση της τρόικας. Και ακριβώς μία εβδομάδα χρειάστηκε για να επιβεβαιωθούμε σε αυτά τα οποία λέγαμε. Η επιστολή του κ. Χαρδούβελι, η οποία δεν διαψεύστηκε, οι εικασίες του κ. Βενιζέλου για παράταση του μνημονίου για ένα χρονικό διάστημα, τα μέτρα τα οποία προτείνονται δείχνουν ακριβώς ότι το σενάριο της συνέχισης του μνημονίου είναι προ των πυλών μας. Είναι το επικρατέστερο πλάνο, ένα νέο μνημόνιο, μία γραμμή ενισχυμένης εποπτείας.

Είσατε έτοιμοι, κύριε Υπουργέ, να υπογράψετε ένα νέο πολυνομοσχέδιο, ένα νέο μνημόνιο, με όλα αυτά τα γνωστά μέτρα τα οποία βγήκαν στις εφημερίδες. Εκτός εάν τα διαψεύσετε, οπότε αλλάζει το θέμα. Να μην τα αναφέρω αυτά τα μέτρα, είναι πάρα πολλά, πραγματικά. Άλλα υποσχέθηκε προεκλογικά και τώρα έρχεστε και παίρνετε νέα μέτρα. Είχατε πει ότι θα βγάζατε τη χώρα από την οικονομική κρίση. Δυστυχώς όμως δεν βλέπουμε τίποτα από όλα αυτά. Κύριε Υπουργέ, πραγματικά δεν νομιμοποιείτε πλέον να φέρете ακόμα μία δέση μέτρων, ένα νέο μνημόνιο –θα το έλεγα– όπως αυτά τα οποία εμφανίζονται σήμερα στις εφημερίδες.

Επομένως, σε μια τέτοια λογική, πραγματικά σας καλούμε για ακόμη μια φορά να πάμε σε εκλογές, για να μιλήσει ο ελληνικός λαός.

Στην επιτροπή δεν είχα προλάβει να μιλήσω για κάποια θέματα, τα οποία θα αναφέρω τώρα. Θα ξεκινήσω από τις αποκρατικοποιήσεις. Τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις φτάνουν στα 5,36 δισεκατομμύρια. Η αρχική πρόβλεψη μιλούσε για 50 δισεκατομμύρια. Ξεχάστηκε, αυτή η πρόβλεψη. Έχουν εισπραχθεί 2,96 δισεκατομμύρια. Μιλάμε κυριολεκτικά για ψίχουλα!

Είσατε έτοιμοι να παραχωρήσετε δεκατέσσερα αεροδρόμια της χώρας, τα οποία συνδέονται άμεσα με τον τουρισμό. Θα μπορούσαμε, να πούμε ότι θα είναι και ένα εργαλείο ανάπτυξης. Όμως, και αυτό το εργαλείο έρχεστε να το ξεπουλήσετε. Αεροδρόμια, λιμάνια, τρένα, πετρέλαιο κ.λπ., το ένα πίσω από το άλλο, όλα αυτά μπαίνουν στη διαδικασία του ξεπουλήματος, ακόμα και στρατηγικοί τομείς της οικονομίας, στους οποίους θα μπο-

ρούσε να στηριχθεί κάποιος και θα στηριχθούμε, εάν προλάβουμε κάποιους απ' αυτούς, για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Το δημόσιο χρέος, παρ' όλες τις ανακοινώσεις που κάνατε, έφτασε στα 318 δισεκατομμύρια στο τέλος του έτους και στα 317 δισεκατομμύρια θα είναι το 2015. Είναι μη διαχειρίσιμο, το χρέος.

Για τα επόμενα χρόνια έχουμε τα εξής δεδομένα: Μετά το PSI οι τόκοι έχουν υποχωρήσει σχεδόν στο μισό. Ωστόσο, από το 2013 αρχίζουν να λήγουν τα ομόλογα που εκδόθηκαν μετά το PSI. Το 2015 θα ξεκινήσει να τρέχει και η ρήτρα που υπάρχει αναφορικά με το ΑΕΠ. Σύμφωνα με αυτήν, εάν ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ είναι μεγαλύτερος από το προβλεπόμενο, το επιτόκιο θα αυξάνεται κατά 1%. Οι δαπάνες για το χρέος καλύπτονται με βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση του ελληνικού δημοσίου μέσω εντόκων γραμματίων λήξης λίγων μηνών και βέβαια με δανεισμό από το μηχανισμό στήριξης. Το 2013 η δαπάνη αποπληρωμής των χρεολυσίων βραχυπροσθέσμων τίτλων εσωτερικού ανήλθε στα 44,7 δισεκατομμύρια, ενώ μέχρι το τέλος του χρόνου η αντίστοιχη προβλεπόμενη δαπάνη θα πάει στα 120 δισεκατομμύρια, μια δαπάνη η οποία είναι αυξημένη κατά 168,4%.

Είναι προφανές ότι το τεράστιο χρέος δεν είναι δυνατόν να αποπληρωθεί. Η πληρωμή των τοκοχρεολυσίων και των τόκων σημαίνει καινούργιο δανεισμό, σημαίνει ότι θα πρέπει να κάνουμε καινούργιες συζητήσεις με τους δανειστές και σημαίνει βέβαια και καινούργια μέτρα.

Οι ίδιοι οι δανειστές μας θέλουν να φύγουμε απ' αυτήν τη διαδικασία; Δεν θέλουν. Θέλουν μια χώρα η οποία να είναι καταχρεωμένη, έναν όμηρο αυτής της μνημονιακής πολιτικής της λιτότητας, ούτως ώστε να μπορούν να επενδύουν με όσο το δυνατόν χαμηλότερο κόστος και βέβαια με μεγάλες αποδόσεις. Αυτή είναι και η λογική του κ. Ντράγκι, ο οποίος ανέφερε ότι ούτε αναγκάιοι είναι, αλλά ούτε χρήσιμοι.

Απασχόληση και ανεργία. Αναφερθήκατε στην ανεργία, ότι έχει γίνει μια μερική μείωση, ενώ έχουμε μία οριακή αύξηση της απασχόλησης. Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε τους μακροχρόνια ανέργους που είναι πάνω από ένα χρόνο στην ανεργία, όπου είμαστε πρωταθλητές πλέον εκεί, πρέπει να δούμε αυτούς οι οποίοι εργάζονται με μειωμένα ωράρια λίγες ώρες την εβδομάδα, αυτούς οι οποίοι εργάζονται για μικρό χρονικό διάστημα και δεν μπαίνουν στα μητρώα του ΟΑΕΔ και βέβαια θα πρέπει να αναφερθούμε και στους χιλιάδες νέους και μάλιστα τα καλύτερα μυαλά, οι οποίοι μεταναστεύουν από τη χώρα μας, φύγουν για αλλού και το πιο πιθανό είναι να μην επιστρέψουν ποτέ στη χώρα. Ο κ. Λοβέρδος, βέβαια, βρήκε και την εθελοντική εργασία, να βάλουμε τον ελληνικό λαό εθελοντικά να εργάζεται.

Έρχομαι στο θέμα των επενδύσεων. Οι επενδύσεις το 2015 θα μειωθούν κατά 400 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με φέτος και συνολικά προβλέπεται να φτάσουν τα 6,4 δισεκατομμύρια. Είναι ενδεικτικό της ανυπαρξίας βούλησης να αποτελέσει το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων ένα μοχλό ανάπτυξης για την ελληνική οικονομία.

Στην εισηγητική έκθεση λέτε ότι ο κεντρικός άξονας της αναπτυξιακής πολιτικής είναι η ενίσχυση της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας. Θα συμφωνούσαμε σε αυτό, αλλά διαφωνούμε ριζικά στο ότι η οικονομική ανάπτυξη προϋποθέτει συνέχιση της δημοσιονομικής πειθαρχίας και των διαρθρωτικών αλλαγών με τη μορφή την οποία έχουμε σήμερα. Η υλοποίησή της εξαθλιώνει την κοινωνία και εξαντλεί την οικονομία. Έχουμε τέσσερα χρόνια αυτό το μοντέλο και έχουμε δει ότι έχει αποτύχει.

Οι διαπιστώσεις για την επίτευξη της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας είναι ενδιαφέρουσες, αλλά μια αναφορά είναι συγκλονιστική. Αναφέρατε σε αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου, προκειμένου να προστατευθούν οι επενδυτές.

Δύο παρατηρήσεις θα έλεγα εδώ. Η πρώτη είναι ότι προ μνημονίου με καθεστώς μη προστασίας, κατά την άποψή σας, είχαμε αύξηση και προσέλκυση ξένων επενδυτών στη χώρα και μάλιστα και μακροχρόνιας κατεύθυνσης. Τι έχουμε σήμερα; Μόνο οι φίλοι σας, οι γνωστοί σας, οι πρωθυπουργικοί φίλοι, αυτοί είναι οι οποίοι όμως δεν επενδύουν, αλλά κερδοσκοπούν.

Δεύτερον, δεν υπάρχει καμμία αναφορά για προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων. Από μια άποψη είναι λογικό, γιατί με

τις πολιτικές και τις νομοθετικές ρυθμίσεις έχουν καταστραφεί τα πάντα.

Η Κυβέρνηση επιμένει να υπερεκτιμά την προοπτική για αύξηση των επενδύσεων. Στον περσινό προϋπολογισμό η πρόβλεψη για αύξηση των επενδύσεων το 2014 ήταν 5,3%. Τελικά αναθεωρήθηκε στο 1%. Είχαμε προειδοποιήσει από πέρσι και είχαμε πει ότι η υπεραισιόδοξη πρόβλεψη για αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων, αλλά και των εξαγωγών σε συνδυασμό με τους υπόλοιπους δείκτες της οικονομίας, αποτελεί μια μαγική εικόνα που καμμία σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα, όπως καμμία σχέση δεν έχει και η πρόβλεψη για αύξηση των επενδύσεων κατά 11,7% το 2015. Θα τα ξαναπούμε πάλι του χρόνου.

Δαπάνες. Αυτό που μάθαμε από τη νεοφιλελεύθερη ορολογία τα χρόνια αυτά, είναι ότι όταν ακούμε μια δράσεις εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών μάλλον πρέπει να περιμένουμε μειώσεις των μισθών. Ο φετινός προϋπολογισμός προβλέπει ότι οι συνολικές δαπάνες θα είναι μειωμένες κατά 1,15 δισεκατομμύρια έναντι του 2014. Τι μειώνει, όμως, ο φετινός προϋπολογισμός;

Συνεπώς η Κυβέρνηση στις νεοφιλελεύθερες οδηγίες και στις πολιτικές ακολουθεί πάλι την ίδια συνταγή. Μείωση δαπανών, περιορισμό του κοινωνικού κράτους. Μειώσεις στην παιδεία, μειώσεις στην υγεία, μειώσεις στην περίθαλψη. Έχουμε φτάσει στο σημείο να λέμε ότι είμαστε μια τριτοκοσμική χώρα, αλλά βέβαια το τελικό ύψος της μείωσης είναι συνδεδεμένο και με το δημοσιονομικό κενό το οποίο υπάρχει και για το οποίο σας είπα και η τρόικα ότι ανέρχεται στα 2,6 δισεκατομμύρια.

Φοροελαφρύνσεις. Μέσα στον προϋπολογισμό ενσωματώνεται η μείωση της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης κατά 30%, η διατήρηση του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%, η μείωση του ειδικού φόρου στο πετρέλαιο κατά 30% και η βελτίωση του πλαισίου ρύθμισης ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων.

Υποσχέθηκε φοροελαφρύνσεις στον ΕΝΦΙΑ, δεν υλοποιήθηκαν. Μείωση των φορολογικών συντελεστών και των επιχειρήσεων και των φυσικών προσώπων, δεν υλοποιήθηκε. Είχατε πει ότι από το 2015 θα ξεκινήσει μια αποκλιμάκωση των συντελεστών από 26%, αλλά δεν υπάρχει μέσα στον προϋπολογισμό. Τα ίδια είχατε πει για τα φυσικά πρόσωπα ότι από το 42% θα περιοριζόταν σταδιακά. Ανεξάρτητα από το τι άποψη πάντως έχει ο καθένας, αυτό το οποίο μπορούμε να πούμε είναι ότι υπάρχει μια ανακολουθία σε αυτά τα οποία λέτε και σε αυτά τα οποία πράττετε.

Η έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης κατά 30% είναι καθαρά ένα καινούργιο μέτρο. Είχατε πει ότι θα σταματήσει. Επανερχεστε τώρα. Επομένως την επόμενη χρονιά θα έχουμε μια αύξηση της τάξεως του 70% και όχι βέβαια αυτό το οποίο λέτε για μείωση στο 30%.

ΦΠΑ στην εστίαση. Και εδώ μάλλον βιαστήκατε να πανηγυρίσετε γιατί τα δημοσιεύματα τώρα μιλάνε για μια διαφορετική κατάσταση σύμφωνα με τις πιέσεις που ασκεί η τρόικα.

Για τις ρυθμίσεις κυρίως προς τη φορολογική διοίκηση παρακολουθήσαμε τις παλινωδίες της Κυβέρνησης να έχουμε ένα e mail από πλευράς τρόικας και να σπεύδετε με μια δεύτερη τροπολογία μέσα σε μια εβδομάδα να αλλάζετε την αρχική.

Βέβαια, αυτά τα οποία έρχονται τώρα πάλι είναι υπό αίρεση και πολύ πιθανόν να αλλάξουν και αυτά τα οποία ψηφίσατε με τη δεύτερη τροπολογία. Νομίζω ότι αυτή είναι μια κατάντια του ίδιου του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 30%. Δεν θα λύσει κανένα πρόβλημα. Εκτός του ότι είναι μικρή, τα αποτελέσματα μέχρι τώρα ποια ήταν; Ότι μειώθηκαν τα κρατικά έσοδα. Έχουμε μία στέρση της θέρμανσης από ένα μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού. Έχουμε μία επιβάρυνση του περιβάλλοντος και, βέβαια, το σημαντικότερο απ' όλα είναι ότι δεν λύθηκε έστω και στο παραμικρό το θέμα του λαθρεμπορίου.

Βέβαια, το λαθρεμπόριο και το παρεμπόριο συνεχίζουν να ανθούν και είναι σε πολύ υψηλά επίπεδα. Αναφέραμε και στην Έκθεση Θεσσαλονίκης ότι οι απώλειες από αυτά εδώ, από το παρεμπόριο και το λαθρεμπόριο, πλησιάζουν τα 3 δισεκατομμύρια σε ετήσια βάση.

Δεν θα αναφερθώ στο φορολογικό σύστημα. Τα έχουμε ξαναπεί. Θα πω μόνο ότι εμείς προσπαθούμε και αποσκοπούμε σε μία καλλιέργεια φορολογικής συνείδησης. Θέλουμε τα φορολογικά

βάρη να μεταφερθούν από τα χαμηλά και μεσαία στρώματα στα υψηλά και στα πολύ υψηλά εισοδήματα και, βέβαια, σε όλα αυτά να λαμβάνεται υπ' όψιν και η φοροδοτική ικανότητα των φορολογουμένων.

Άμεσοι φόροι. Για το 2015 προβλέπεται αύξηση κατά 2,3%. Η αύξηση αυτή σε σχέση με το 2014 θα προέλθει από την αύξηση κατά 6,3% των εσόδων από τη φορολογία των φυσικών προσώπων, ενώ τα έσοδα από τα νομικά πρόσωπα προβλέπονται μειωμένα κατά 2,4%. Δηλαδή, το επιτελείο παρά το γεγονός ότι βλέπει μία ανάπτυξη, προβλέπει μειωμένη κερδοφορία των επιχειρήσεων για το 2015.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας έδωσε μία εξάμηνη παράταση για την αλλαγή των αντικειμενικών αξιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω σε δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Οι φόροι στην περιουσία το 2015 προβλέπονται υψηλότεροι κατά 2,3%. Περιμένουμε, βέβαια, απαντήσεις για το πώς θα επιτευχθεί αυτό.

Από τα παραπάνω συνεπάγεται ότι θα έχουμε μια κλιμάκωση της φορολογικής επιβάρυνσης διότι δεν είναι δυνατόν οι άμεσοι φόροι να είναι αυξημένοι μόνο λόγω της ανάπτυξης, ιδίως οι φόροι στην περιουσία.

Οι έμμεσοι φόροι προβλέπεται να αυξηθούν σε ποσοστό 3,8%. Πιστεύουμε ότι θα αυξηθούν από την ανάπτυξη, αλλά καθώς φαίνεται θα αυξηθούν, πρώτον, από την αύξηση των χαμηλών συντελεστών του ΦΠΑ και, δεύτερον, από την κατάργηση των μειωμένων συντελεστών που ισχύουν στα νησιά. Αυτό, βέβαια, αν υλοποιηθεί –που το ζητάει και η ίδια η τρόικα- πραγματικά θα είναι έγκλημα για την ελληνική οικονομία.

Τα αποτελέσματα από την αύξηση του ΦΠΑ στις κατηγορίες αυτές θα είναι: Η δυσανάλογη επιβάρυνση κυρίως των φτωχών και μεσαίων στρωμάτων σε σχέση με τα πλούσια νοικοκυριά, η μείωση της ανταγωνιστικότητας του ελληνικού τουρισμού και τελικά η μείωση στα κρατικά έσοδα και η περαιτέρω ύφεση της ελληνικής οικονομίας.

Συμπερασματικά, μετά τις τελευταίες εξελίξεις και στο θέμα των νέων μέτρων που απαιτεί η τρόικα, θεωρώ ότι η κρισιμότητα των στιγμών που διανύουμε είναι μεγάλη. Ανεξάρτητα από τις μεγάλες διαφορές οι οποίες υπάρχουν, πιστεύω ότι θα πρέπει σαν Κυβέρνηση να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων. Πιστεύω ότι θα πρέπει να μην ψηφίσετε τον προϋπολογισμό, γιατί η πολιτική αυτή, η οποία ακολουθείτε, είναι μία αδιέξοδη πολιτική και αν παρθούν τα καινούργια μέτρα θα είναι ένα τελειωτικό χτύπημα για τους πολίτες.

Αναλογιστείτε τις ευθύνες τις οποίες έχετε. Εμείς καλούμε και εσάς να πούμε όλοι μαζί ένα μεγάλο «όχι» σε αυτόν τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, ο συνάδελφος Βουλευτής Ιωαννίνων, Μιχάλης Κασσής.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΣΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2015. Για να γίνει αναλυτική η συζήτηση χρειάζεται μια πλήρης ανάλυση σχετικά με το πώς κινήθηκε και πώς υλοποιήθηκε ο προϋπολογισμός του 2014 -έναν πλήρη απολογισμό θα έλεγα. Θεωρώ, βάσει των στοιχείων που υπάρχουν στον προϋπολογισμό, ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2015 με έσοδα τα οποία αγγίζουν τα 50.673.000.000 ευρώ. Είναι αυξημένος ο προϋπολογισμός κατά 2,6% σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο το οποίο είχε ψηφιστεί.

Εδώ χρειάζεται να κάνω μία αναφορά. Όταν ψηφίζαμε το μεσοπρόθεσμο 2015-2018, η Αντιπολίτευση μάς κατηγορούσε τότε ότι ψηφίσαμε νέα μέτρα και περικοπές. Δεν έχει όμως καμμία σχέση με την πραγματικότητα, γιατί το μεσοπρόθεσμο είναι ένα σημαντικό εργαλείο, με το οποίο μπορεί να γνωρίζεις επακριβώς πώς πρέπει να πορευτείς τα επόμενα χρόνια, δηλαδή έως το 2018 και ειδικότερα το 2015 που είναι μία χρονιά αμέσως μετά το μνημόνιο.

Πρέπει να πω ότι κατά την άποψή μου όλα τα μεγάλα προβλή-

ματα που δημιουργήθηκαν τα τελευταία χρόνια στην οικονομία μας ακουμπούν στον τρόπο λειτουργίας του κράτους. Για να φτάσουμε ως εδώ, θεωρώ ότι σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό ο λόγος ήταν το ότι δεν μπορούσαν, ιδιαίτερα οι κυβερνήσεις και το κράτος, να ελέγξουν τις δαπάνες.

Υπάρχει αύξηση των εσόδων κατά 883.000.000 ευρώ λόγω της είσπραξης του ΕΝΦΙΑ που θα γίνει τους πρώτους μήνες του 2015, αλλά αφορά τα έσοδα του 2014.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, πρέπει να κάνω μία επισήμανση και αναφορά στο θέμα του ΕΝΦΙΑ. Πρέπει να γίνει μείωση όλων των αντικειμενικών αξιών σχεδόν σε όλη την Ελλάδα. Επίσης, πρέπει να γίνουν διορθώσεις στον συμπληρωματικό φόρο που έχει επιβληθεί τόσο στα βιομηχανικά κτήρια όσο και στα αγροτικά κτίσματα.

Έχουμε χρέος, κύριε Υπουργέ, να αποκαταστήσουμε όλες τις αδικίες του ΕΝΦΙΑ. Τα έσοδα μπορούν, κύριε Υπουργέ, να συμπληρωθούν από τις περιβόητες λίστες, οι οποίες δεν ξέρουμε πού βρίσκονται έως σήμερα, αλλά ακόμη και από το λαθρεμπόριο καυσίμων. Το είπα προχθές και στην επιτροπή. Γιατί να μην εφαρμοστεί το σύστημα εισροών-εκροών και στα μεγάλα διυλιστήρια, όπως εφαρμόστηκε σχεδόν σε όλα τα πρατήρια υγρών καυσίμων ανά την Ελλάδα;

Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι στα έσοδα προβλέπεται μείωση κατά 30% από τον φόρο κατανάλωσης πετρελαίου θέρμανσης - μία μικρή ανασα για τα νοικοκυριά- ειδικότερα σε περιοχές με πολύ χαμηλές θερμοκρασίες, όπως είναι και τα Γιάννενα.

Και εδώ χρειάζεται, κύριε Υπουργέ, η παρέμβασή σας. Πρέπει να διορθωθούν οι αδικίες οι οποίες υπάρχουν σε περιοχές με υψόμετρα, όπως είναι στην Ήπειρο, στα Γιάννενα, αλλά και σε άλλες περιοχές, οι οποίες είναι στη Β Ζώνη αντί να είναι στην Α' Ζώνη. Αυτό συμβαίνει στα Γιάννενα, όπου σήμερα που μιλάμε έχει τις χαμηλότερες θερμοκρασίες από όλη την Ελλάδα.

Επίσης, προβλέπεται και μείωση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης κατά 30%. Εδώ πρέπει να πούμε ότι δεν υπάρχει καμμία διαπραγμάτευση για κατάργηση του συγκεκριμένου μέτρου λόγω των συζητήσεων που γίνονται με την τρόικα. Είναι μικρές βέβαια οι παρεμβάσεις αλλά σημαντικές, και αυτό φαίνεται στην κοινωνία.

Πάμε τώρα στο σκέλος των εξόδων, το οποίο φθάνει στα 49.224.000.000 ευρώ. Οι δαπάνες είναι αυξημένες μόνο 170 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο. Κι αναφέρομαι συνέχεια στο μεσοπρόθεσμο, γιατί είναι ένα ολοκληρωμένο σχέδιο. Και δεν χρειάζεται καμμία τρόικα να παρακολουθεί, αρκεί η Κυβέρνηση να το τηρεί σωστά.

Η ανάλυση των δαπανών έχει ως εξής: Για μισθούς και συντάξεις και πρόσθετες παροχές 18.650.000.000 ευρώ. Εδώ να πούμε ότι δεν χρειάζεται να γίνεται συζήτηση πλέον για μείωση σε μισθούς και συντάξεις, αλλά και σε άλλες παροχές. Για ασφάλιση και περίθαλψη και κοινωνική προστασία 13.931.000.000 ευρώ. Για λειτουργικές δαπάνες και επιχορηγήσεις 5.399.000.000 ευρώ. Εδώ μπορούν να γίνουν παρεμβάσεις, ώστε να υπάρχει μείωση δαπανών. Για παράδειγμα, αναφέρω τα ενοίκια όλων των δημοσίων κτηρίων. Όπως, επίσης, μπορούν να αυξηθούν σημαντικά τα έσοδα από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Να σταματήσουν κάποιοι να μιλούν για ξεπούλημα. Εμείς λέμε «ναι» στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, ούτως ώστε να αυξηθούν τα έσοδα του δημοσίου.

Οι αποδιδόμενοι φόροι είναι 2.796.000.000 ευρώ. Είναι αισθητά μειωμένοι και οι αποδιδόμενοι φόροι στον Α' και Β' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εδώ, είπαμε ότι χρειάζεται νοικοκύρεμα και όχι άλλες μειώσεις πλέον, γιατί ούτε η πρωτοβάθμια ούτε η δευτεροβάθμια Αυτοδιοίκηση μπορεί να ανταποκριθεί στις μεγάλες υποχρεώσεις.

Προβλέπεται αποθεματικό ενός δισεκατομμυρίου για να καλύψει έκτακτες ανάγκες. Η πληρωμή των τόκων ανέρχεται στα 5.700.000.000 ευρώ. Εδώ, φαίνεται ότι το ποσό αυτό έχει μειωθεί πάρα πολύ σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Φτάνοντας προς το τέλος των μνημονίων χρειάζεται σκληρή διαπραγμάτευση, ούτως ώστε το ποσό αυτό να μειωθεί κι άλλο.

Η κατάπτωση των εγγυήσεων είναι στα 813 εκατομμύρια ευρώ.

Έρχομαι στο τελευταίο σκέλος των εξόδων που αφορά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με 6.400.000.000 ευρώ. Εδώ,

χρειάζεται πολύ μεγάλη προσοχή και ειδικότερα από τα συναρμόδια Υπουργεία και την Κυβέρνηση, ώστε να γίνει πλήρης απορρόφηση όλων των κονδυλίων του ΕΣΠΑ και να υλοποιηθούν οι δημόσιες επενδύσεις. Το ποσό θα έπρεπε να είναι μεγαλύτερο. Δυστυχώς, δεν υπάρχουν οι αντίστοιχοι πόροι. Χώρες όπως η Ελλάδα που μαστίζεται από τη μεγάλη οικονομική κρίση, μέσα από τις δημόσιες επενδύσεις μπορεί να λύσει το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέντε χρόνια μετά τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό του 2009, το 2015 σύμφωνα πάντα με τον προϋπολογισμό και για δεύτερο συνεχόμενο χρόνο θα έχουμε πλεόνασμα στο πρωτογενές ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης. Σίγουρα το γεγονός αυτό δεν είναι αποτέλεσμα της τελευταίας διατίεας και σίγουρα δεν είναι αποτέλεσμα των εξαγγελιών του σημερινού Πρωθυπουργού με τα διάφορα Ζάππεια. Και το λέω αυτό για να μην ξεχνάμε και το τι έγινε τα προηγούμενα χρόνια.

Η δημοσιονομική απόσταση που καλύψαμε -γύρω στα 27 δισεκατομμύρια από το 2009 μέχρι σήμερα- οφείλεται κατά 80% περίπου στις αποφάσεις που πήρε μόνο του το ΠΑΣΟΚ και τα υπόλοιπα μαζί με τη Νέα Δημοκρατία και ένα χρονικό διάστημα με τη Δημοκρατική Αριστερά.

Η Νέα Δημοκρατία σκοπίμως αποσιωπά το τίμημα που πλήρωσε η χώρα με την άρνησή της να συνεργαστεί και να συμβάλει στην εθνική προσπάθεια την περίοδο 2010-2012, γιατί αν στήριζε από την αρχή, χωρίς τα Ζάππεια που εξέθρεψαν τους αγανακτισμένους, θα είχαμε προχωρήσει ταχύτερα στην επίτευξη των στόχων και με μικρότερο κόστος.

Βέβαια, κατά τη διάρκεια της κυβέρνησης Παπαδήμου το μόνο που ενδιέφερε τη Νέα Δημοκρατία τότε ήταν το αν οι εκλογές θα γίνουν τη δεύτερη ή την τρίτη Κυριακή του Φεβρουαρίου του 2012 και όχι η εφαρμογή του PSI, πράγμα το οποίο το βιώνουμε και σήμερα. Ο Φλεβάρης είναι κοντά. Άρα ο ΣΥΡΙΖΑ ως προσέξει πολύ καλά τι πρέπει να λέει και πώς πρέπει να πάμε σε εκλογές ή αν πρέπει να πάμε σε εκλογές και πώς πρέπει να πορευθούμε για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, γιατί φαίνεται ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Όλα αυτά είναι για να μην εμφανίζονται κάποιοι ως δήθεν σωτήρες. Σωτήρες είναι γεγονός ότι δεν υπάρχουν. Υπάρχουν όσοι από την αρχή «έβαλαν πλάτη», για να μη χρεοκοπήσει η χώρα και όσοι σύρθηκαν στην πορεία καταλαβαίνοντας την πραγματικότητα και σταματώντας την εξαπάτηση των πολιτών.

Σήμερα, τον τότε ρόλο της Νέας Δημοκρατίας τον έχει αναλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μιλάει για την ανάπτυξη, για τις ευρωπαϊκές ιδεοληψίες που διαιωνίζουν τις υφιστατικές πολιτικές στην Ευρώπη και προτείνει μία συμμαχία των χωρών του Νότου για την ανατροπή των ιδεοληψιών αυτών. Επί της ουσίας δεν λέει τίποτα, αλλά μάλλον καιροφυλακτεί, κοιτάζοντας την επομένη των εκλογών την πλήρη στρόφη, ξεχνώντας την κατάργηση και τα σκίσματα των μνημονίων.

Δεν ανήκω, βέβαια, σ' αυτούς που λένε πως όλα είναι καλά καμωμένα. Αυτό το γνωρίζετε. Έχω πει πολλές φορές την άποψή μου με ευθύτητα και με συγκεκριμένες διαφωνίες. Υπάρχουν τομείς, όπου όλοι πιστεύω θα θέλαμε να γίνουν περισσότερα, αλλά η δημοσιονομική πραγματικότητα δεν μας το επιτρέπει.

Στην καταπολέμηση της ανεργίας, στη φορολογική πολιτική, στην ανάπτυξη, στην κοινωνική πολιτική σίγουρα θα θέλαμε περισσότερα. Εδώ είμαστε να δούμε έστω την αποδοτικότερη αξιοποίηση των υφισταμένων δυνατοτήτων.

Το ΠΑΣΟΚ είναι, άλλωστε, ο φορέας που χαράσσει τις γραμμές και τις πολιτικές που προσπαθούν να δώσουν έντονα χαρακτηριστικά κοινωνικής διάστασης της πολιτικής μας και το κάνει σε πάρα πολλούς τομείς. Έχουμε καταθέσει και έχουμε ενσωματώσει στην κυβερνητική πολιτική και στον προϋπολογισμό δράσεις και κατευθύνσεις που δίνουν κοινωνικό προσανατολισμό.

Στον τομέα της αγροτικής πολιτικής γίνονται βήματα και δεν υπάρχει καμμία δυσκολία να επαναλάβω πως είναι το πεδίο, στο οποίο μπορεί και πρέπει να επενδύσει η χώρα, εάν επιθυμεί πραγματική ανάπτυξη.

Συγκεκριμένα, περιλαμβάνονται αναπτυξιακές πρωτοβουλίες με πλήρη ενεργοποίηση του Ταμείου Αγροτικής Επιχειρηματικότητας, αξιοποίηση διαδικασιών εξαγωγής για φέτα και ροδάκινα,

επέκταση αυτής της διαδικασίας σε ψάρια, κρασί και ελαιόλαδο, προγράμματα προώθησης εξαγωγών, αύξηση μεριδίου εξαγωγών αγροτικών προϊόντων για βελτίωση του εμπορικού ισοζυγίου, πλήρη εφαρμογή ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στον αγροτικό τομέα, εφαρμογή της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και νέας αλιευτικής πολιτικής για το 2014-2020, υλοποίηση ειδικού τομεακού προγράμματος για την κτηνοτροφία με στόχο τη μείωση της εξάρτησης της χώρας, υλοποίηση προγράμματος για ενίσχυση καλλιέργειας ψυχανθών και αναχλόαση βοσκοτόπων, απλοποίηση των διαδικασιών εγκατάστασης και αδειοδότησης των κτηνοτροφικών μονάδων, χρηματοδότηση παραγωγικής διαδικασίας από τράπεζες και από προγραμματισμένη καταβολή ενισχύσεων και αποζημιώσεις ετησίως.

Πρέπει να γίνουν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, ολοκλήρωση αξιολόγησης όλων των εποπτευομένων ΔΕΚΟ, του ΕΛΓΑ και του ΟΠΕΚΕΠΕ, ενίσχυση της συμβολής της έρευνας και της καινοτομίας των ερευνητών σε συνεργασία με τους παραγωγικούς φορείς, υλοποίηση ανοικτών διαγωνισμών μικρής πλατφόρμας του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων.

Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων θα δοθούν συνολικά 706 εκατομμύρια ευρώ έναντι 513 εκατομμυρίων το 2014 και περίπου 657 εκατομμυρίων το 2013. Από αυτές τις δαπάνες, μειωμένες προβλέπονται οι καταναλωτικές δαπάνες. Οι δαπάνες για μεταβιβαστικές πληρωμές είναι δραστικά αυξημένες 331 εκατομμύρια σε σχέση με 131 εκατομμύρια το 2014 και 203 εκατομμύρια το 2013, ενώ το 2015 δεν θα πραγματοποιηθούν απαλλοτριώσεις.

Από τον προϋπολογισμό των Υπουργείων σημαντικό μέρος των πιστώσεων προβλέπεται να διατεθεί για την κάλυψη ενισχύσεων στη γεωργία, για την αποκατάσταση ζημιών από πλημμύρες και εγγειοβελτιωτικά έργα, επιδοτήσεων για περιβαλλοντικά προγράμματα και προγράμματα, όπως η εξισωτική αποζημίωση και η πρόωρη συνταξιοδότηση αγροτών.

Επίσης, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων θα χρηματοδοτήσει τα έργα του γεωργικού τομέα, έργα υποδομών για βελτίωση συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων.

Όλα αυτά αποτελούν σίγουρα ένα θετικό βήμα. Δεν πανηγυρίζουμε, αλλά δεν μπορώ και να υποβαθμίσω το γεγονός των αυξημένων πόρων σε έναν τομέα που μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα. Όμως, χρειάζεται και συνδυασμός θεσμικών ενεργειών και σωστός συντονισμός στην αξιοποίηση των πόρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε την κρίση και κυρίως την βιώνουν οι πολίτες, που μας απαξιώνουν συνολικά και χωρίς διακρίσεις. Οφείλουμε να καταλάβουμε την άποψή τους, για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε στα βασικά στοιχεία που θα αποτρέψουν την οπισθοδρόμηση και θα μπορέσουν να διαμορφώσουν συνθήκες πραγματικής ανάπτυξης για τους πολίτες και όχι για τους αριθμούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κανένας δεν μπορεί να προβάλλεται ως άμεμπτος και καθαρός και κανένας ως σωτήρας. Τη χώρα θα τη σώσουν οι πολίτες με τις θυσίες τους. Εμείς πρέπει απλά να είμαστε ειλικρινείς, να μην επανέλθουμε στις λογικές που δημιούργησαν την κρίση και να μην προβαλλόμαστε ως δήθεν μοναδικοί και αλάθητοι.

Η συνεννόηση, ιδιαίτερα μεταξύ όσων έχουν να δώσουν ένα προοδευτικό πρόσημο, πρέπει να είναι ο στόχος, χωρίς μικρομεγαλισμούς και αλαζονείες και χωρίς αγκυλώσεις και προσωπικά καπρίτσια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Γαβριήλ Αβραμίδης.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ψεύτικο και υποκριτικό το ερώτημα που διακινείται στην πολιτική ατμόσφαιρα των ημερών, αναπαράγεται από τα συστημικά μέσα ενημέρωσης και φυσικά εκπορεύεται και από την αγωνία του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης που κατήρτισε τον παρόντα προϋπολογισμό, αν δη-

λαδή η χώρα βγαίνει από το μνημόνιο με τρόπο ασφαλή για τον ελληνικό λαό, όπως προεξοφλούσε ο Πρωθυπουργός, «σκίζοντας τα μνημόνια σελίδα-σελίδα».

Οι εξελίξεις καταμαρτυρούν ένα νέο συμπληρωματικό πακέτο μέτρων κατεδάφισης που επιβάλλουν οι δανειστές, την ώρα που η Κυβέρνηση εκλιπαρεί για την επιστροφή τους στην Αθήνα. Όλα δείχνουν πως η Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, παραδομένη στις νέες αξιώσεις των δανειστών, θα δώσει τη χαριστική βολή στην ελληνική οικονομία και κοινωνία. Αυτό θα το κάνει με την αύξηση από το 6,5% σε 13% για τους μειωμένους συντελεστές ΦΠΑ, την κατάργηση του ειδικού συντελεστή για τα νησιά του Αιγαίου, τη μείωση κατά 20% των συντάξεων, την εργασία μέχρι τα βαθιά γεράματα και το ψαλίδισμα των μισθών του δημοσίου μέσω του ενιαίου μισθολογίου.

Για όλα αυτά τα νέα αντιλαϊκά και αντικοινωνικά μέτρα φαίνεται και πάλι πως δεν θα πρωτοτυπήσει, αφού θα ακολουθήσει – όπως όλα δείχνουν – τη σίγουρη λύση, την πάγια μνημονιακή τακτική των πράξεων νομοθετικού περιεχομένου.

Η Κυβέρνηση προτείνει μέτρα ενός δισεκατομμυρίου ευρώ, ενώ η τρόικα θέλει 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Θεωρείτε, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, πως η αύξηση του ΦΠΑ στα ξενοδοχεία από το 6,5% σε 13% θα αποφέρει έσοδα 350 εκατομμυρίων ευρώ. Δεν αναλογίζεστε πως η αύξηση του ΦΠΑ στη διαμονή θα δημιουργήσει μεγαλύτερη τρύπα από αυτή που θα κλείσει, δεδομένης της μετακύλισης του κόστους που θα καταστήσει την Ελλάδα την πιο ακριβή χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τη συνολική φορολογία των τουριστικών πακέτων;

Πέραν αυτού του παράλογου μέτρου, προτείνετε αύξηση από τα δεκαπέντε στα είκοσι χρόνια των ελάχιστων ετών ασφάλισης, που θα ισχύει για γεννηθέντες από το 1975 και μετά. Επίσης, προτείνετε κατάργηση συντάξεων πριν τα εξήντα δύο έτη, μέτρο που προτείνεται να τεθεί σε εφαρμογή από το 2019 με τριετή μεταβατική περίοδο.

Προτείνετε επίσης πιο αυστηρά κριτήρια για τη χορήγηση του ΕΚΑΣ, έτσι ώστε από τη μείωση των δικαιούχων να προκύψει μείωση στο κονδύλι κατά 80 εκατομμύρια ευρώ. Για το δημόσιο σκοπεύετε οι νέοι εισαγωγικοί μισθοί των 648 ευρώ να τεθούν σε εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 2015 και από την 1η Ιουλίου 2015 να υπάρξει νέο ψαλίδι σε οδοιπορικά εκτός έδρας και υπερωρίες. Μάλιστα, έχετε κατά νου και νέα περαιτέρω μέτρα από την 1η Ιουλίου 2015, όπως αύξηση του φόρου σε ποτά και τσιγάρα.

Με τη δική σας πολιτική η χώρα δεν θα βγει από την επιτήρηση μέχρι το 2047, για να διαπιστώσει ο ελληνικός λαός ποιος υπηρέτεί το συμφέρον του και ποιος όχι. Κόψατε από τους συμπολίτες μας δώρα και εφάπαξ και, όπως φαίνεται, θα κατευθυνθείτε και πάλι στους μισθούς και στις συντάξεις.

Την ώρα που η αντίσταση φαίνεται να ενισχύεται ως κλίμα στην Ευρώπη και Ιταλία και Γαλλία αντιδρούν στις εντολές του Βερολίνου, εσείς συνεχίζετε μια καταστροφική πολιτική για τη χώρα και τον λαό. Η μόνη αλήθεια είναι πως με εσάς το μνημόνιο θα συνεχιστεί και πως αυτήν την πολιτική θα την ανατρέψει ο λαός από μόνος του μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες.

Τώρα, όσον αφορά τον προϋπολογισμό, η υπόθεση που κάνει το Υπουργείο Οικονομικών ότι η ελληνική οικονομία θα σημειώσει ανάκαμψη το 2015 δεν έχει να κάνει με την πραγματικότητα. Με δεδομένη τη γενικότερη γεωπολιτική αστάθεια, την επιβράδυνση της παγκόσμιας οικονομίας, την έλλειψη οικονομικής ρευστότητας που διακρίνει την εθνική μας οικονομία, καθώς και τη στασιμότητα που παρουσιάζει ο δείκτης εξαγωγών ως απόρροια και της υιοθέτησης από τη χώρα μας των ευρωπαϊκών κυρώσεων προς τη Ρωσία, θεωρούμε ότι είναι υπερβολικά φιλόδοξη.

Για μια ακόμα χρονιά, η Κυβέρνηση δίνει ιερό όρκο στην τρόικα για λιγότερο κοινωνικό κράτος και ακόμα περισσότερους φόρους. Η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν αποδέχεται την ύπαρξη του δημοσιονομικού κενού, αλλά στο τελικό κείμενο του προϋπολογισμού αναθέωρησε επί τα βελτίω τις προβλέψεις της, εκτιμώντας ότι δεν θα υπάρχει δημοσιονομικό κενό το 2015.

Είναι υπεραισιόδοξες προβλέψεις για τη δημόσια οικονομία τόσο για τους ρυθμούς ανάπτυξης όσο και για τη μείωση της ανεργίας. Ως διά μαγείας και με δεδομένη τη σημερινή κατάσταση, αναφέρεται ρυθμός ανάπτυξης 2,9%, μείωση της ανερ-

γίας από το 27% στο 22%, όταν οι ρυθμοί ανάπτυξης στην Ευρώπη δεν θα ξεπεράσουν το 1,5% το 2015.

Το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής αποδεικνύεται κάθε χρόνο βαθύτατα υφεσιακό, διατηρώντας το χρέος σε δυσανάλογο ύψος, λειτουργώντας απαγορευτικά για την παραγωγική ανασυγκρότηση. Είναι η πραγματικότητα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Η ευθύνη της Κυβέρνησης γίνεται ακόμα μεγαλύτερη, όταν απουσιάζει ένα ρεαλιστικό και βιώσιμο σχέδιο για την ανάταση της εθνικής οικονομίας.

Η ρευστότητα στην πραγματική οικονομία εξακολουθεί να αποτελεί στην κυριολεξία «μαύρο ανέκδοτο», που δυστυχώς προκαλεί στη μικρομεσαία κυριότητα επιχειρηματικότητα αγανάκτηση και οργή. Παρά το δεδομένο της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, η πρόσβαση στον δανεισμό εξακολουθεί να είναι δύσκολη και ακριβή.

Άραγε, με ποια δεδομένα εκτιμάτε αύξηση των επενδύσεων στο 11,8% για το 2015; Η επίτευξη του στόχου για την αύξηση των επενδύσεων θα πρέπει να στηριχθεί κυρίως στον ιδιωτικό τομέα, καθώς ο προϋπολογισμός προβλέπει περικοπή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων κατά 400 εκατομμύρια ευρώ. Θα είναι δηλαδή 6,4 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με τα 6,8 δισεκατομμύρια ευρώ που είναι η εκτίμηση για το 2014.

Η υπόθεση ισοσκέλισης του προϋπολογισμού βασίζεται εκ νέου στην αύξηση των φορολογικών εσόδων και στη μείωση των δαπανών. Η μείωση πρωτογενών δαπανών στα θέματα κοινωνικής μέριμνας εκτιμάται στα 460 εκατομμύρια ευρώ και είναι εκεί ακριβώς που πονά τον ελληνικό λαό.

Η ΕΛΣΤΑΤ με τις τελευταίες ανακοινώσεις για τα δημοσιονομικά στοιχεία για τις συνθήκες διαβίωσης της χώρας αναφέρει πλήρη στασιμότητα στην αναπτυξιακή διαδικασία και την πραγματική οικονομία. Η χώρα διέρχεται μια μεγάλη ανθρωπιστική κρίση, που όμοιά της δεν είδε ευρωπαϊκό κράτος, με τη μεγαλύτερη παγκοσμίως πτώση του κατά κεφαλήν εισοδήματος, μεγαλύτερη των 6.000 δολαρίων.

Όσον αφορά τον τομέα των εσόδων, οι Έλληνες θα πληρώσουν το ερχόμενο έτος άμεσους φόρους αυξημένους κατά 484 εκατομμύρια ευρώ και έμμεσους φόρους ακόμα πιο δυσβάσταχτους, αφού αυξάνονται κατά 925 εκατομμύρια ευρώ.

Όσον αφορά το σκέλος των εξόδων, οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού φαίνεται πως θα είναι μειωμένες κατά 1,15 δισεκατομμύρια ευρώ. Στο ύψος των δαπανών αυτών δεν έχουν ληφθεί υπ' όψιν οι δαπάνες για το πρόγραμμα εξόφλησης ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του 2014 και 2015 ύψους 1,219 δισεκατομμυρίων ευρώ και 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ αντίστοιχα.

Το χρέος της γενικής κυβέρνησης το 2015 προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 317 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 171% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, δηλαδή ένα λιγνίτιδες ποσό και φύσει μη διαχειρίσιμο.

Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται τι θα βγει στο σφυρί: «Ελληνικά Πετρέλαια», περιφερειακά αεροδρόμια, λιμένες, ΕΛΤΑ κ.λπ..

Ειλικρινά δεν δυσκολεύεται κανείς να καταλάβει πού το πάει η Κυβέρνηση, η οποία καθημερινά αποδεικνύει το μέγεθος του ψεύδους της για την οικονομία. Τόσο στο οικονομικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας όσο και σε κατ' επανάληψη δηλώσεις του Πρωθυπουργού και στενών συνεργατών του διακηρύσσεται ως βασική αρχή για την επανεκκίνηση της οικονομίας η μείωση των φόρων. Στην πράξη, όμως, οι φόροι αυξάνονται, όπως προκύπτει από τον προϋπολογισμό του 2015.

Η εξέλιξη των τελευταίων ετών στα φορολογικά έσοδα είναι σαφής και είναι η ακόλουθη: το 2013 ήταν 44,6 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2014 ήταν 45,6 δισεκατομμύρια ευρώ και το 2015 ήταν 47 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η κριτική την οποία ασκούμε ο κ. Σαμαράς στην κυβέρνηση Παπανδρέου ήταν ότι επιδίωκε τη δημοσιονομική εξυγίανση κυρίως διά της αύξησης των φόρων και όχι διά της μείωσης των δαπανών. Η δική του Κυβέρνηση δεν έχει προχωρήσει σε καμία μείωση των φόρων. Αντίθετα, το φορολογικό βάρος αυξάνεται και ως απόλυτο μέγεθος και ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Η γνωστή κυβερνητική επωδός πως τα αυξημένα φορολογικά έσοδα βασίζονται στον περιορισμό της φοροδιαφυγής δεν σχετίζεται με την πραγματικότητα. Οι μεγαλοφειλέτες βρίσκονται

στο απυρόβλητο, όταν ο μικρομεσαίος οδηγείται στην επιχειρηματική θανάτωση, με τις τράπεζες να έχουν τον κυρίαρχο ρόλο. Παρά τους ελέγχους και τα προηγμένα τεχνολογικά μέσα, η φοροδιαφυγή οργιάζει διότι απουσιάζει παντελώς η πολιτική βούληση. Αυτό δεν έχει αλλάξει ούτε σήμερα που βρισκόμαστε με την πλάτη στον τοίχο.

Είναι απορίας άξιο -απευθύνομαι στους συναδέλφους της συγκυβέρνησης- αν ο προϋπολογισμός ως προς τα φορολογικά συμβαδίζει με τις δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού. Μόλις πριν από δύο μήνες, στις 10 Οκτωβρίου, στη συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, ο κ. Σαμαράς διαβεβαίωσε ότι θα υπάρξει σημαντική μείωση των φόρων από το 2015.

Ας δούμε τι λέει ο προϋπολογισμός: Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων: το 2014 ήταν 8,2 δισεκατομμύρια, το 2015 θα είναι 8,9 δισεκατομμύρια. Φόροι στην περιουσία, ΕΝΦΙΑ κ.λπ.: το 2014 ήταν 3,4 δισεκατομμύρια, το 2015 θα είναι 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Φόρος προστιθέμενης αξίας: το 2014 ήταν 13,9 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2015 θα είναι 14,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κύρια αιτία της ύφεσης και εμπόδιο στην ανάκαμψη είναι η υπερφορολόγηση. Ο προϋπολογισμός του 2015 είναι προκλητικά ανεδαφικός, όπως και τις προηγούμενες μνημονιακές χρονιές. Υποβαθμίζετε σκοπίμως τα διεθνούς εμβέλειας γεγονότα, όπως η κρίση στις ευρωζωνικές σχέσεις, αλλά και οι ελληνορωσικές σχέσεις και η επιδείνωση των ισορροπιών στη Μέση Ανατολή.

Οι φοροελαφρύνσεις που υποσχέθηκε η Κυβέρνηση στο ΕΝΦΙΑ με τον περιορισμό του από το 1,43% του ΑΕΠ στο 1% πήγαν περρίπατο. Υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα είναι η μείωση των φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων και των φυσικών προσώπων.

Είχε διακηρυχθεί πως από το 2015 θα ξεκινήσει η αποκλιμάκωση των συντελεστών των επιχειρήσεων από το 26%, ώστε το 2017 οι επιχειρήσεις να φορολογούνται με 15%. Η αφόρητη πίεση της τρόικας πέτυχε τελικά το σκοπό της.

Για τα φυσικά πρόσωπα είχε διακηρυχθεί πως ο υψηλότερος συντελεστής από το 42% θα περιοριζόταν σταδιακά στο 30%. Προς το παρόν, όμως, στον προϋπολογισμό δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη.

Οι έμμεσοι φόροι σύμφωνα με τον προϋπολογισμό θα αυξηθούν στο 53,5% του ΑΕΠ το 2015, από 53,1% του ΑΕΠ το 2014. Οι άμεσοι φόροι το 2015 θα είναι αυξημένοι κατά 2,3%, σε σχέση με τα 21,39 δισεκατομμύρια του 2014. Από τα φυσικά πρόσωπα αναμένονται έσοδα 8,7 δισεκατομμύρια ευρώ, 6,3% περισσότερα σε σχέση με φέτος.

Όσον αφορά την υγεία, στα δικά τους έσοδα θα πρέπει να στηριχθούν από εδώ και στο εξής τόσο ο ΕΟΠΥΥ όσο και τα δημόσια νοσοκομεία, με την κρατική χρηματοδότηση στον τομέα της υγείας να πέφτει στο ναδίρ.

Η χρηματοδότηση για τα δημόσια νοσοκομεία είναι μειωμένη κατά 22,9%, φτάνοντας τα 1,18 δισεκατομμύρια ευρώ από 1,45 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν οι φετινές οικονομικές ενισχύσεις, ενώ στον ΕΟΠΥΥ η κρατική επιχορήγηση θα φτάσει μόλις στα 500 εκατομμύρια ευρώ, μειωμένη κατά 17% σε σύγκριση με φέτος.

Το Υπουργείο Υγείας θα έχει στη διάθεσή του συνολικά 4,22 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 4,74 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2014. Καμμία πρόβλεψη για την επαναφορά της σύνταξης των ανασφάλιστων υπερηλίκων. Με την πολιτική σας οδηγείτε κυριολεκτικά στο θάνατο τους νεοπροσφυγες Ποντίους, τους Βορειοηπειρώτες, τους Κωνσταντινουπολίτες, τους Ιμβρίους, τους Τενεδίους ανασφάλιστους υπερηλίκους αλλά και συμπατριώτες μας Ελλαδίτες.

Η απώλεια της εμπορικής πίστης λόγω των οικονομικών συνθηκών, αλλά και της μείωσης της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας δημιούργησε περιβάλλον αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των ελληνικών επιχειρήσεων και των πολυεθνικών. Η υπερφορολόγηση προκάλεσε τη φυγή σε γειτονικές χώρες με ευνοϊκότερη φορολόγηση, ιδιαίτερα από την πατρίδα μου τη Θεσσαλονίκη και τη Μακεδονία.

Με τον προϋπολογισμό σας, το 2015 είναι χρονιά περαιτέρω φτωχοποίησης. Για τους Έλληνες ξεκινά ένας ακόμα δύσκολος χειμώνας. Θα έχουμε ενάμισι εκατομμύριο κόσμο στην ανεργία, το 30% των επιχειρήσεων κλειστές...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μειώθηκαν κατά 38% οι μισθοί και οι συντάξεις κατά 45%. Υπήρξε 25% μείωση του ΑΕΠ, 30% μείωση του οικογενειακού εισοδήματος, 42,8% αύξηση της παιδικής θνησιμότητας, 190,5% αύξηση της ανεργίας, 272,7% αύξηση του δείκτη κατάθλιψης των Ελλήνων, 35,5% αύξηση του δημοσίου χρέους, 84,35% μείωση της κατασκευαστικής δραστηριότητας, 98,2% αύξηση του δείκτη φτώχειας. Θυμίζουμε για μια ακόμη φορά ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ζητούμε την εγγραφή στον προϋπολογισμό των γερμανικών οφειλών από το κατοχικό δάνειο και τις αποζημιώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έπρεπε να έχει ήδη φύγει. Έπρεπε να έχει φύγει για τις χιλιάδες των παιδιών του ελληνικού λαού που έγιναν μετανάστες, για τις χιλιάδες των γερόντων που τους έκλεψαν τις συντάξεις, για τις ανεξάντηλες ουρές των αστέγων και των συσσιτίων που θυμίζουν μεταπολεμικές εποχές, για την πλήρη υποταγή στο σύστημα των εθνικών εργολάβων και την αιματηρή για τον λαό υποδούλωση στην ντόπια και διεθνή τραπεζική ολιγαρχία, αλλά και στους υποτιθέμενους αλληλέγγυους εταίρους.

Μία κυβέρνηση βάπτισε τη φοροληλασία «πατριωτικό καθήκον», το χαράτσι «εθνική αλληλεγγύη», την απόλυση και την ανεργία «εφεδρεία», το ξεπούλημα του δημοσίου πλούτου «αξιοποίηση» και τον εργασιακό μεσαίωνα «επανεκκίνηση».

Ένας ολόκληρος λαός είναι στοιβαγμένος στα έγκατα της ανέχειας με τις πιο αδύναμες και ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού καταδικασμένες σε συνθήκες κοινωνικούς αποκλεισμού. Αυτός, όμως, ο λαός θα δώσει και την οριστική λύση και η ώρα τούτη δεν αργεί.

Η καταψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού του 2015 είναι η πλέον καθαρή και έντιμη πολιτική επιλογή για εμάς, τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Αυτός ο προϋπολογισμός θα αναθεωρηθεί από τη νέα Βουλή που θα προκύψει σύντομα από τις εθνικές εκλογές που έρχονται.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Μιχαήλ Αρβανίτης.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προϋπολογισμός, λοιπόν! Τι σημαίνει προϋπολογισμός; Προϋπολογίζω τα έξοδα και τα έσοδα, ώστε να έχω μία ομαλή, αποδοτική δημοσιονομική πολιτική.

Όμως, εδώ γεννάται το ερώτημα. Ο δούλος μπορεί να προϋπολογίσει ή να προγραμματίσει τις ενέργειές του, χωρίς να πάρει την άδεια του αφέντη του ή χωρίς να εκτελεί τις εντολές του αφέντη του;

Κατά ταύτα, γιατί μιλάμε για προϋπολογισμό μιας Κυβερνήσεως και προϋπολογισμό ενός κράτους, το οποίο δεν είναι κράτος, παρά ένα προτεκτοράτο; Το γνωρίζουν και οι πέτρες αυτό. Εξακολουθείτε να εμπαίζετε τον ελληνικό λαό με ξύλινους λόγους και με ξύλινους όρους, οι οποίοι δεν έχουν καμμία απολύτως ουσία και σημασία.

Βέβαια, έχουμε εμείς οι πρώτοι -πλην βεβαίως του Γλέζου- που εθίξαμε το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων. Ερωτάσθε: οι γερμανικές αποζημιώσεις, αυτά τα δισεκατομμύρια που είναι πάρα πολλά -εγώ δεν είμαι ούτε αριθμομέτρης σαν τον μακαρίτη τον Παπανδρέου ούτε οικονομολόγος ως υμείς, κύριε Υπουργέ- είναι στον προϋπολογισμό; Γιατί ποτέ δεν ψελλίσατε κάτι τέτοιο στη γερμανική κυβέρνηση; Άρα είστε υπόδουλοι. Έτσι λένε τα πράγματα. Και από τα πράγματα και τα πραγματικά περιστατικά βγάζουμε συμπεράσματα.

Ο εξευτελισμός που δέχαστε είναι ο ένας μετά τον άλλον. Δηλαδή, αν υπήρχε ίχνος ντροπής, ευπρεπείας, αυτοσεβασμού και ελάχιστος ανδρισμός, ελάχιστη γενναιότητα, δεν θα εδέχεσθον να εξευτελιζέσθε κατά τον τρόπο με τον οποίο απροκαλύπτως σας εξευτελίζουν «τρόικες», «μύικες», Διεθνή Νομισματικά Ταμεία, Κομισιόν και όλοι αυτοί οι άρπαγες. Δεν θα το εδέχεσθον!

Εμείς έχουμε κάνει προτάσεις συγκεκριμένες τι έπρεπε να κάνατε και τι μπορείτε να κάνετε, αλλά εσείς, λόγω της φύσεώς σας και της δεδηλωμένης υποταγής σας, δεν τολμάτε να το κάνετε. Μόνο προτάσεις έχει κάνει η Χρυσή Αυγή. Δεν είναι μόνον κατή-

γορος. Προτάσεις συγκεκριμένες.

Τι προϋπολογισμό κάνετε; Έχετε κάνει κατ' αρχάς λογιστικό έλεγχο του χρέους, με λογιστάς αξιολόγους και Έλληνες και ξένους, με ένα μεικτό επιτελείο; Γιατί δεν το αποτολμήσατε αυτό; Γιατί σας το απηγόρευσε ο αφέντης σας. Θα αποτολμούσατε ποτέ –ούτε στο όνειρό σας, διότι είστε δειλοί– να κάνετε παύση πληρωμών; Έχετε καταλάβει ότι η πατρίδα μας βρίσκεται πλέον εις το έσχατο σημείο απώλειας, ο λαός μας, το έθνος μας; Είμαι βέβαιος ότι το έχετε αντιληφθεί και εν γνώσει σας ενεργείτε όπως ενεργείτε.

Εσείς γνωρίζετε το χρέος πολύ καλύτερα από εμένα ότι έχει φθάσει στα ύψη. Είναι πολλά τα δισεκατομμύρια εντόκως. Είναι κοντά στα 700 δισεκατομμύρια ευρώ. Και πάτε να δανειστείτε. Μία απλή λογική σκέψη κάνω. Και μιλά τώρα ο ειδικός εισηγητής της Κυβερνήσεως για ανάκαμψη της οικονομίας και για ανάπτυξη. Με δανεικά;

Αντιλαμβάνεται κανείς εξ ημών και ο ελληνικός λαός, με την απλή λογική, αν είναι δυνατόν ποτέ να έχεις ανάπτυξη με δανεικά και ένα χρέος να ανεβαίνει καθημερινώς σε τεράστια ύψη; Αέναο χρέος! Μόνη δουλεία!

Κάποιοι εψέλλισαν για κυβέρνηση εθνικής ενότητας και το ψελλίζουν ακόμη. Κι ένα παπαγαλάκι, ο «Τράγκας-τράμπας», ο οποίος έχει πρωινή εκπομπή, μιλά για κυβέρνηση εθνικής ενότητας. Τώρα το θυμήθηκε. Αλλά ποιας εθνικής ενότητας; Δεν μπορείτε να κάνετε κυβέρνηση εθνικής ενότητας, διότι επί σαράντα χρόνια δράτε αντεθνικώς! Σαράντα χρόνια κατόπιν εντολών και να πού φθάσαμε.

Και είναι δυνατόν ποτέ εσείς και οι συνεργάτες σας του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι καταντήσατε την πατρίδα μας σε αυτή την εξαθλίωση, να έρχεστε τώρα να κάνετε προϋπολογισμούς; Τι προϋπολογισμούς να κάνετε; Για τι πράγμα προϋπολογισμούς; Ή ακόμη λέτε να κάνετε κυβέρνηση –το ψελλίζετε αυτό για το πάντρεμα με τον ΣΥΡΙΖΑ– ειδικού σκοπού. Τι ειδικού σκοπού; Να μας αποτελειώσετε ακόμη πιο σύντομα;

Μιλώ απλά και λαϊκά. Μιλώ έτσι και μεταφέρω ό,τι μου λένε όταν πάω σε οποιοδήποτε χωριό, σε οποιαδήποτε πόλη. Μιλώ συγκεκαλυμμένα βέβαια, γιατί, όπως ξέρετε, μου έχουν απαγορεύσει τον λόγο οι αξιότιμοι κύριοι δικαστές.

Και όπως είπε ο πρωτολαλήσας από εμάς κ. Παναγιώταρος, έχουμε μια παράβαση εδώ του άρθρου 123 του Κανονισμού της Βουλής. Έχουμε συνεχείς συνταγματικές παραβάσεις. Το άρθρο 123 λέει ότι ενώπιον της Ολομελείας γίνεται συζήτηση του προϋπολογισμού. Με διακόσιους ενενήντα δύο Βουλευτές γίνεται συζήτηση του προϋπολογισμού;

Και φθάνουμε στο αίχμος ένας εισαγγελέας των φυλακών, ένας επίορκος –έμαθα ότι λέγεται Ποιμενίδης, δεν ήθελα να του κάνω την τιμή να πω το όνομά του– να μην επιτρέπει, παραβιάζοντας καταφώρως τον νόμο, στους Έλληνες Βουλευτές, οι οποίοι βρίσκονται μέσα αδικώς και παρανόμως, να έρθουν εδώ να ψηφίσουν για τον προϋπολογισμό.

Και ρωτάμε – είναι αυτό που λέμε εμείς στη νομική «*venire contra factum proprium*»– γιατί τους επέτρεψαν να έρθουν εδώ προκειμένου να απολογηθούν και να αρθεί η ασυλία τους. Τώρα τι διαφορά υπάρχει; Θα είχαμε διασάλευση της δημοσίας τάξεως; Δεν είναι ντροπή αυτό;

Επικαλείσθε τις δημοκρατικές σας πεποιθήσεις. Ποιες δημοκρατικές πεποιθήσεις; Δεν έχετε καν. Ούτε αξιοκράτες είστε ούτε είστε υπέρ της ελευθερίας του λόγου, ούτε κάνετε ποτέ δημοψήφισμα. Το μόνο που ξέρετε είναι να κλείνετε στη φυλακή τους πολιτικούς σας αντιπάλους, οι οποίοι δεν έκαναν τίποτα άλλο παρά μόνο να αγωνίζονται για το έθνος, την αξιοπρέπεια μας και για το γένος μας, το οποίο εσείς επιχειρείτε να εξοντώσετε σταδιακώς με γενοκτονίες.

Είδα εκείνο το νομοσχέδιο για τα τεχνολογικά κέντρα. Λεφτά πολλά θα πέσουν, χωρίς λόγο, τσάμπα και βερσεσέ. Θα γίνει εκροή από τα δημόσια ταμεία και για ερευνητικά κέντρα, λέει, τα οποία θα ερευνήσουν για τη γήρανση του πληθυσμού. Τι να ερευνήσουν;

Μήπως προβλέπεται σε αυτόν τον προϋπολογισμό να αφήσετε αφορολόγητους τους πολυτέκνους και να δώσετε από πάνω και επίδομα, αφού είναι η ζωή της πατρίδας μας και το αίμα του γένους μας; Αντιθέτως, δέχεσθε και προσκαλείτε карабиές ολόκλη-

ρες από Ασία και Αφρική με σκοπό τη γενοκτονία μας κατ' εντολήν. Σας το λέω και σας κατηγορώ. Ακούει ο ελληνικός λαός. Έχουμε, λέει, κοινωνική σταθερότητα, πολιτική ομολότητα, ανάκαμψη της οικονομίας. Ο κ. Λυκουρεντζός, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, τα έλεγε αυτά, δεν τα έλεγα εγώ.

Ποια ανάκαμψη της οικονομίας; Εδώ έχουμε ύφεση και ανεργία. Στην ανεργία δίνετε πλασματικά νούμερα, γιατί δεν είναι αυτή που δίνετε εσείς τώρα. Δεν υπολογίζετε τις δεκάδες χιλιάδες νέων, επιστημόνων και μη, που έχουν εκπαιδισθεί, για να φάνε ένα κομμάτι ψωμί, να απασχοληθούν ή να εμπλουτίσουν ξένα κέντρα ερεύνης με τους ζηλευτούς εγκεφάλους τους, τους οποίους εσείς διώχνετε.

Έχουν πρόσβαση οι μικροεπιχειρήσεις στις τράπεζες; Μα, είναι δυνατόν ποτέ να μην εντρέπεσθε και να λέτε τέτοια ψεύδη; Ποια τράπεζα έδωσε δάνειο; Σε ποιον έδωσε δάνειο; Εδώ φεύγουν οι μικροεπιχειρήσεις, κλείνουν, μπαίνει λουκέτο. Άλλες βιοτεχνίες ή βιομηχανίες φεύγουν έξω.

Όμως, ποτέ δεν τολμήσατε να μας πείτε το ύψος του χρέους. Γιατί άραγε; Θα τρομάξει ο ελληνικός λαός; Τον αποπροσανατολίζετε εντέχνως. Ξέρουμε ότι αν συνεχίσετε εσείς με την εθνοκτόνο και λαοκτόνο πολιτική σας έτσι, ακόμα και τα τετράκια εγγόνια μας θα είναι καταχρεωμένα.

Αυτός λοιπόν –και το τονίζω για άλλη μια φορά– ο ασυνειδήτος και επίορκος εισαγγελέας παρέβη τον νόμο. Ποιος του έδωσε την εντολή να το κάνει; Ποιος; Έχουμε επέμβαση της εκτελεστικής εξουσίας στη δικαστική εξουσία; Με ποιο δικαίωμα; Αυτό το ανθρωπάκι δεν είχε την υπερηφάνεια να πει «Όχι, θα τηρήσω τον νόμο. Είναι Βουλευτές, δεν έχουν στερηθεί των πολιτικών τους δικαιωμάτων και θα πάνε να ασκήσουν τα καθήκοντά τους με την εντολή του ελληνικού λαού». Αυτό το ανθρωπάκι, ο ανθρωπίσκος, που τολμά και βεβηλώνει την έδρα που κάθεται, απέρριψε το αίτημά μας. Μάλιστα.

Τώρα, ποια είναι η κατάσταση της πατρίδος για να κάνετε και προϋπολογισμούς; Τα είπαμε όσον αφορά το θέμα της δουλείας του χρέους. Μιλάτε για προληπτική γραμμή πιστώσεως –ή πίστωσης, όπως το λέτε εσείς. Τι να προλαμβάνουμε; Τι δηλαδή; Να τους έχουμε κατοχυρωμένους εκ των προτέρων τους πιστωτές μας, με αυτό το επαίσχυντο, επονειδιστο χρέος, που συνήφθη μεταξύ διεφθαρμένων κυβερνητών και τοκογλύφων ευρωσιωνιστών, τραπεζιτών;

Αυτά είναι γνωστά, αλλά όλα παρορώνται, αποσιωπώνται. Γιατί το κάνατε αυτό; Δεν έχετε υποχρέωση να ενημερώνετε τον ελληνικό λαό; Γιατί σας πληρώνει; Γιατί μας πληρώνει εμάς ο ελληνικός λαός; Από το αίμα του είναι.

Γιατί τον αφήνετε στο σκοτάδι; Το κάνετε για να μην εξεγερθεί. Όμως, είναι πολύ κοντά η ώρα. Να είστε βέβαιοι γι' αυτό.

Έχουμε αυτοκτονίες! Κάνετε προϋπολογισμό με αυτοκτονίες; Χθες κτηνοτρόφος κρεμάστηκε στο πάτερο, στο δοκάρι. Συνεχίζει αυτό το βιολί. Έχουμε επτά χιλιάδες αυτοκτονίες. Θα προχωρήσουμε και να δούμε πού θα φτάσουμε! Κατά τα άλλα κάνετε προϋπολογισμό!

Με τους λαθρομετανάστες τι γίνεται; Η παρουσία τους και μόνο εδώ δημιουργεί στο ασφαλιστικό πρόβλημα, όπως και να το κάνουμε. Όμως, όχι μόνο αυτό, δημιουργεί και άλλα τεράστια προβλήματα. Και σας είπα, είναι αρχή γενοκτονίας. Εμείς δεν θα το επιτρέψουμε, γιατί έχουμε υποχρέωση και καθήκον προς την πατρίδα μας, προς το γένος μας.

Η Ελλάδα είναι γνωστό –τουλάχιστον σε όσους έχουν ανοίξει μερικά βιβλία, από αυτά που πρέπει, όχι από αυτά που δεν πρέπει– ότι ήταν στόχος για να γίνει πειραματόζωο. Όμως, τι πειραματόζωο; Πειραματόζωο το οποίο προωρίζεται να αποθάνει. Όχι πειραματόζωο του τύπου «ας του κάνουμε αυτήν την ένωση και έχουμε 70% ή 90% πιθανότητας να πάει καλά». Όχι! Αυτοί οι οποίοι μας κατέστησαν πειραματόζωο ήξεραν πολύ καλά ότι ο τελικός στόχος και σκοπός είναι η θανάτωση της πατρίδος. Δεν θα το επιτρέψουμε. Οι Έλληνες –όσοι αισθάνονται ότι είναι Έλληνες– δεν θα το επιτρέψουμε.

Καλέσατε εδώ πέρα, μέσα στο πλαίσιο του Ανώτατου Συμβουλίου Συνεργασίας μεταξύ Ελλάδος-Τουρκίας, τον Αχμέτ εφέντη. Συνεργασία με τον άρπαγα. Τι συνεργασία με τον άρπαγα να κάνετε; Ποιον κοροϊδεύετε; Τι ετοιμάζετε κάτω από τραπέζι; Τον καλέσατε, λοιπόν, να έρθει εδώ, να πάει στη Θράκη, μαζί με όλο

το Υπουργικό Συμβούλιο, για να τους πει ότι εδώ είναι Τουρκία και θα την πάρουμε σε λίγο τη Θράκη. Και δεν έχετε καμμία απολύτως αντίδραση, αντί να του πείτε «Αι σιχτίρ εφέντη», «Δεν σε θέλουμε», «Δεν κάνουμε καμμία κουβέντα», «Η θάλασσα είναι δική μας αυτή, το Καστελόριζο, το Φαρμακονήσι, απάνω, πέρα έως πέρα».

Ο Πρωθυπουργός σάς έλεγε ότι θα ανακηρύξει την ΑΟΖ. Η ανακήρυξη αποτελεί αυτοδίκαιο δικαίωμα. Γιατί δεν ανακήρυξε; Ήταν ανώδυνο, παντελώς! Δεν είπα να προσδιορίσει. Ο προσδιορισμός είναι το επόμενο στάδιο, σε συνεννόηση με τα άλλα συγκοινωνούντα κράτη, όπως η Αίγυπτος και τα άλλα. Γιατί δεν τόλμησε να ανακηρύξει αυτό που υπεσχέθη, ως πολιτικός απατεών, τον Ιούνιο του 2012; Πείτε μου μια απάντηση, να την καταλάβω, να την καταλάβει ο ελληνικός λαός. Γιατί είναι δειλός, είναι εντολοδόχος! Γι' αυτόν τον λόγο!

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας μας μίλησε και για κοινωνική σταθερότητα, όταν υπάρχει διατάραξη της κοινωνικής συνοχής καταφανής και γνωστή στους πάντες. Μόνο που ο λαός στην πλειονοψηφία του δεν έχει συνειδητοποιήσει αυτές τις ουσιώδεις λεπτομέρειες, που είναι πραγματικά περιστατικά και που θα καθορίσουν πλέον για τα επόμενα χρόνια, τις επόμενες δεκαετίες το μέλλον της πατρίδας μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου μόνο δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Τι έχετε στον προϋπολογισμό υπολογίσει για τους πολυτέκνους; Τι ακριβώς έχετε υπολογίσει; Δεν καταλαβαίνω. Δεν βλέπετε ότι η Ελλάδα φθίνει δημογραφικώς μέρα με την ημέρα, παρά κάνετε ερευνητικά κέντρα και λέτε ότι είναι για την γήρανση; Ποιον κοροϊδεύετε; Δηλαδή τα ερευνητικά αυτά κέντρα τι να κάνουν; Τι να ερευνήσουν; Το πράγμα είναι φανερό, ξεκάθαρο. Θέλουμε νέα ζευγάρια με κίνητρα. Ποια; Δεν το θέλετε. Θα μπορούσατε να το κάνετε. Όμως το μόνο το οποίο κάνετε μεθοδικά δεν είναι τίποτα άλλο παρά να εκτελείτε τις εντολές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και τώρα είπε ο Υπουργός των Εξωτερικών ότι για τεχνικούς λόγους –λέει– αναβάλλεται το σκίσιμο των μνημονίων. Ποιο σκίσιμο; Αντίθετα, θα γίνει και άλλο μνημόνιο, το οποίο θα είναι επαχθέστατο και σας το είπαν ξεκάθαρα όλοι αυτοί οι δανειστάι, οι τοκογλύφοι, οι ασυνείδητοι, οι μισέλληνες. Και εσείς τα εκτελείτε.

Πιστεύετε αλήθεια μέσα σας ότι μπορεί να ανακάμψει η Ελλάς; Το πιστεύετε, με αυτήν την πολιτική; Η εθνική μας πολιτική πού βρίσκεται; Για τη Θράκη τι κάνετε; Τίποτε απολύτως δεν κάνετε. Για την Κύπρο τι κάνετε;

Μακάρι να το έβλεπα, να έλεγε ο Πρωθυπουργός σας: «Κύριε Νταβούτογλου, ακυρώνεται η εδώ επίσκεψή σας, και από εδώ και πέρα δεν βλέπω ότι μπορούμε να έχουμε καμμία συνεργασία.».

Τι να μοιραστούμε; Τα δικά μας; Γι' αυτό γίνονται οι συνομιλίες! Για να μοιραστούμε τα δικά μας με τον Τούρκο, τον άρπαγα! Έχουμε να πούμε τίποτα μ' αυτόν;

Το Μακεδονικό πάει: «Macedonia»! Το κοπανάνε όλοι και δεν αντιδρά κανείς. Δεν αντιδράτε εσείς, δηλαδή, η εκτελεστική εξουσία. Για τη Βόρειο Ήπειρο ποιος να μιλήσει; Αλίμονο! Και η Κύπρος μας πάει εκεί που πάει.

Και τώρα θα έχουμε μια διάδοχο κατάσταση –συνεργαζομένη μ' εσάς κάποια στιγμή με τις εκλογές– η οποία έχει δηλώσει τα φιλελληνικά και εθνικά της αισθήματα πολλαπλώς. Μέχρι τούδε, δηλαδή, δεν έλεγε, δεν διακήρυττε τίποτα άλλο, παρά μόνο ό,τι ήταν μισελληνικό, ανθελληνικό και σύμφωνο με τας επιταγές της παγκοσμιοποίησης, δηλαδή της πολτοποίησης. Αυτή είναι η ουσία, αυτό πρέπει να βλέπουμε. Το σπίτι καίγεται αυτή τη στιγμή και εσείς μας μιλάτε για προϋπολογισμούς. Κουραφέξαλα και αρλούμπες! Αυτά είναι όλα!

Αν έχετε μόνο τη γενναιότητα, κάντε το, για να γράψετε ιστορία. Όμως, θα μου πείτε, έγραψε ιστορία ο Παπούλιας, όταν του είπε η Μπενάκη αυτά που γίνονται σήμερα; Δεν τα προέβλεψε, αλλά τα ήξερε και τα είπε. Δεν είχε τον ανδρισμό να πάρει εκείνο το παλιόχαρτο και να το σκίσει, όπως δεν τον έχετε και εσείς.

Στερείστε και αρετής και τόλμης και ανδρισμού. Και δεν κάνετε τίποτα για την πατρίδα.

Όμως, θα το κάνουμε εμείς. Εμείς, η Χρυσή Αυγή! Γι' αυτό μας φυλακίσατε, για να μην το κάνουμε. Όμως, θα το κάνουμε! Γιατί εμείς πολεμάμε με ψυχή. Εσείς πολεμάτε με την ύλη και την υποταγή!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν επιχειρούσαμε να θέσουμε τίτλους στη σημερινή διαδικασία, θα έλεγα ότι ταιριάζει γάντι ο τίτλος «το μετέωρο βήμα του προϋπολογισμού».

Και αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί τούτος ο προϋπολογισμός του 2015, όπως είπαμε και στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, συντάχθηκε κάτω από την πίεση και το άγχος της λογιστικής επίτευξης πρωτογενών πλεονασμάτων, όσο όμως και της συμφωνίας με τους εταίρους μας, με την τρόικα, μια συμφωνία που δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, δεν έχει επιτευχθεί μέχρι τώρα. Άρα στην ουσία ο προϋπολογισμός που συζητείται σήμερα στην ελληνική Βουλή είναι έωλος, είναι μετέωρος. Γι' αυτό και χρησιμοποιήσα τον προηγούμενο τίτλο.

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η διαφωνία της τρόικας για το δημοσιονομικό κενό –μια διαφωνία που προβάλλει βία– έρχεται να επιβάλει νέα βαρύτατα μέτρα, ενώ βεβαίως είναι και η άμυνά τους στην απαίτηση του ελληνικού λαού να αρχίσει η συζήτηση για την αναδιάρθρωση του χρέους, όπως είχαν δεσμευθεί οι πιστωτές μας, οι εταίροι μας, στο Eurogroup του Νοεμβρίου του 2012, εάν και εφόσον πετύχαμε πρωτογενή πλεονάσματα.

Πέραν του ότι πετύχαμε πρωτογενή πλεονάσματα με τις θυσίες του ελληνικού λαού, όπως είπε η γενική εισηγήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς συνάδελφος κ. Ασημίνα Ξηροτύρη, οινεί πολεμική καταστροφή ήταν η εφαρμογή αυτού του συγκεκριμένου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής που μας επέβαλαν. Παρ' όλα αυτά, εμείς κατορθώσαμε ως ελληνικός λαός να έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα.

Πέραν τούτου, λοιπόν, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι οι ίδιοι οι πιστωτές μας, τόσο οι Ευρωπαίοι εταίροι μας όσο και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, είχαν αναγνωρίσει τα λάθη στην εφαρμογή του προγράμματος και κατέληξαν –στο όνομα της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος και στο όνομα αναγνώρισης των λαθών– σε δεσμεύσεις οι οποίες δεν υλοποιήθηκαν.

Αυτή είναι η πρώτη και κύρια ευθύνη που βαρύνει την ελληνική Κυβέρνηση. Δεν κατορθώσατε να υλοποιηθούν οι δεσμεύσεις των πιστωτών μας απέναντι στις θυσίες του ελληνικού λαού. Σήμερα που μιλάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, θεωρεί ότι είναι αναπόφευκτη η παράταση του προγράμματος, ενώ η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα υποστηρίζει τη συγκεκριμένη άποψη και λέει ότι θα πρέπει να υπάρξει παράταση, εάν δεν ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις ως το τέλος του χρόνου, γιατί οι ελληνικές τράπεζες –προσέξτε– θα μείνουν ακάλυπτες από πλευράς φθηνής χρηματοδότησης. Για το λαό που υποφέρει, που είναι στο κοινωνικό περιθώριο, που η ανεργία είναι στο 27% καμμία αναφορά.

Το ΔΝΤ επίσης επιμένει στην αμφισβήτηση των προβλέψεων του προϋπολογισμού τόσο, κύριε Υπουργέ, ως προς τους ρυθμούς ανάπτυξης όσο και ως προς την αποδοτικότητα των προτεινόμενων μέτρων και ζητά ως ελάχιστη προϋπόθεση την άμεση δέσμευση για τα επιπλέον συμπληρωματικά μέτρα, αντί οι ίδιοι που αναγνώρισαν λάθη στους πολλαπλασιαστές ενός εμπροσθοβαρούς προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής να κάνουν το αυτονόητο, να βοηθήσουν την ελληνική οικονομία να σταθεί στα πόδια της.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι εκδοχές της διαπραγμάτευσης που είναι σε εξέλιξη είναι συγκεκριμένες. Με τη δική μου οπτική γωνία είναι δύο. Η θετική εκδοχή. Ποια είναι; Είναι αυτή που θέλει τους δανειστές να ζητούν περαιτέρω ποσοτικοποίηση των προτεινόμενων μέτρων και ειδικά τη διασύνδεση

του συστήματος εσόδων από τον ΦΠΑ με την προοπτική, όπως είχε ακουστεί παλαιότερα, δώρων από λαχειοφόρο αγορά. Έστω και έτσι, η Κυβέρνηση προσδοκά με βάση τα όσα έχουν διαρρεύσει, έσοδα 500 εκατομμυρίων ευρώ.

Η σκληρή τώρα, η κακή, η αρνητική εξέλιξη της διαπραγματεύσεως. Ακούστε, εάν φθάσουμε σε αυτό το αδιέξοδο, τότε η τρόικα θα προτείνει μέτρα στην Κυβέρνηση και συγκεκριμένα πέραν της επαναξιολόγησης της ρύθμισης των εκατό δόσεων, που το ΔΝΤ πιέζει να υπάρχουν περιουσιακά και εισοδηματικά κριτήρια, κατάργηση της έκπτωσης του ΦΠΑ στα νησιά, κατάργηση της μείωσης κατά 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης για το 2015 και το 2016, επιβολή φόρου πολυτελείας, αύξηση φόρων σε ποτά και τσιγάρα, επιβολή κατάσχεσης ποσού άνω του 25% σε μισθούς και συντάξεις άνω των 1.500 ευρώ, πάγωμα των συντάξεων έως το 2017, αύξηση από τα δεκαπέντε στα είκοσι χρόνια των ελαχίστων ετών ασφάλισης για γεννηθέντες μετά το 1975, κατάργηση συντάξεων πριν τα εξήντα δύο χρόνια σε σταδιακή εφαρμογή από το 2019. Αυτά θα μας ζητήσουν οι πιστωτές μας. Και εμείς δυστυχώς –μακάρι να διαψευσθώ– δεν είμαστε σε θέση να αντισταθούμε σε αυτές τις απαράδεκτες απαιτήσεις τόσο για την ελληνική κοινωνία όσο και για την προσπάθεια που κάνει η εθνική μας οικονομία.

Είπα στην επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξιότιμε κύριε Υπουργέ, ότι ο προϋπολογισμός του 2015 είναι μονοδιάστατος. Είναι ένας καθαρά εισπρακτικού χαρακτήρα προϋπολογισμός χωρίς πολιτικό σχέδιο, χωρίς αναπτυξιακούς στόχους, με διατήρηση κοινωνικών ανισοτήτων και δυστυχώς με ενίσχυση των κοινωνικών αδικιών.

Και –προσέξτε– δεν τα λέει η Αντιπολίτευση, δεν τα λέει ένα κόμμα της Αντιπολίτευσης, δεν τα λέει μόνο η Δημοκρατική Αριστερά. Υπάρχει η ομολογία του γενικού εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Λυκουρέντζου, που εγκάλεσε στην επιτροπή την Κυβέρνηση γι' αυτό που εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά έχουμε επανειλημμένως ζητήσει με ερωτήσεις μας επίκαιρες και απλές από το Υπουργείο Οικονομικών, να καταθέσει το σχέδιο για τη «μετά μνημόνιο περίοδο».

Οι ίδιοι οι κυβερνητικοί Βουλευτές ομολογούν την αδυναμία να συγκροτηθεί ένα σοβαρό εθνικό αναπτυξιακό σχέδιο για να περπατήσει η χώρα επιτέλους, όσο μπορεί, πιο στέρεα στη μετά μνημόνιο εποχή. Δυστυχώς, όμως, οι χειρισμοί της Κυβέρνησης –όχι οι προσωπικοί, κύριε Υπουργέ– καθώς και η μη σθεναρή διαπραγματευτική στάση απέναντι στην τρόικα –δηλαδή Κομισιόν, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Διεθνές Νομισματικό Ταμείο– ως μας φέρει μπροστά σε ένα νέο μνημόνιο με σκληρότερους όρους για τον ελληνικό λαό. Κι αυτό θα είναι όντως η καταστροφή της οποίας προσπάθειας μέχρι τώρα έχει διανύσει –και έχει επιφέρει ένα θετικό αποτέλεσμα– επαναλαμβάνω, ο ελληνικός λαός, η ελληνική κοινωνία.

Δύο επισημάνσεις: Αυτός ο προϋπολογισμός έχει, όπως είπα και στην προηγούμενη τοποθέτησή μου, ένα Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων μειωμένο κατά 400 εκατομμύρια ευρώ, στο ήδη μειωμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στον περσινό προϋπολογισμό του 2014. Οι δαπάνες για την ασφάλιση και την κοινωνική προστασία είναι κι αυτές μειωμένες κατά 459 εκατομμύρια ευρώ.

Η φιλοσοφία του προϋπολογισμού, κύριε Υπουργέ, παραμένει στο πνεύμα λιτότητας που υπαγορεύεται από το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Σταθερότητας 2015-2018 και βεβαίως, από το νέο δημοσιονομικό σύμφωνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ισχυρίστηκαν οι εισηγητές σας, οι εισηγητές της Κυβέρνησης, ότι το περιβάλλον που ζούμε είναι ιδιαίτερα δύσκολο, είναι ιδιαίτερα ζοφερό. Ποιος διαφωνεί; Νομίζω ότι είναι κοινός τόπος όλων μας και είναι κοινός τόπος ότι το ελληνικό πρόβλημα αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου ευρωπαϊκού προβλήματος ανταγωνιστικότητας και δημοσιονομικής διακυβέρνησης. Αλήθεια είναι.

Εμείς τι υπερασπιζόμαστε; Εμείς τι λέμε ως Δημοκρατική Αριστερά; Λέμε ότι μπορούν να εξευρεθούν μέσα στην Ευρωζώνη λύσεις βασισμένες στο εξής τρίπτυχο. Ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, σοβαρές μεταρρυθμίσεις και επιτέλους λιγότερη λιτότητα!

Οι πρόσφατες εκτιμήσεις της επιτροπής δείχνουν ότι η Ευρωζώνη οδηγείται σε στασιμότητα. Το είχα πει και το 2012, κύριε Υπουργέ, το λέω και το 2014: η Γαλλία βρίσκεται δυστυχώς –και

λέω «δυστυχώς» γιατί πλέον δεν αποτελεί αντίβαρο στη γερμανική οικονομία– στο πολιτικό καναβάτσο. Η Ιταλία έχει τεράστια προβλήματα. Και η ίδια, όμως, η Γερμανία που επέβαλε αυτό το μοντέλο σκληρής λιτότητας, ήδη κινδυνεύει να βρεθεί σε ύφεση. Σε ό,τι αφορά τη γειτονιά μας, η Μεσόγειος είναι σε αναβρασμό, η Ουκρανία σε παρατεταμένη κρίση, με ό,τι συνεπάγεται όλο αυτό το σκηνικό για την ευρωπαϊκή οικονομία.

Κοιτάξτε, όμως, κυρίες Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η διαφορά των χωρών που έχουν τη διάθεση να αντιμετωπίσουν τους εταίρους μας ως ισότιμους εταίρους και όχι σε μια λογική ενός καλού, υπάκουου εταίρου. Τόσο η Γαλλία όσο και η Ιταλία κατέθεσαν προϋπολογισμούς οι οποίοι ήταν στο πλαίσιο των αντοχών των εθνικών τους οικονομιών. Σας θυμίζω ότι ακόμα και ο ΟΟΣΑ επιβράβευσε, επιδοκίμασε και τη γαλλική και την ιταλική κυβέρνηση για αυτήν την πολιτική στάση και συμπεριφορά τους.

Η Γαλλία ανέβαλε μονομερώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά δύο χρόνια τη μείωση του ονομαστικού δημοσιονομικού ελλείμματος κάτω από το 3% του ΑΕΠ.

Αντίστοιχα, η Ιταλία ανέβαλε κατά ένα χρόνο τη μείωση του πρωτογενούς ελλείμματος. Γιατί; Για να μπορέσουν το όποιο θετικό αποτέλεσμα από την προσπάθεια που καταβάλλουν, να το ρίξουν στην τώνωση των εθνικών οικονομιών τους, κάτι που εμείς, δυστυχώς, όχι δεν κατορθώσαμε αλλά ούτε καν το διεκδικήσαμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να κάνω μία ιδιαίτερη αναφορά στο μείζον πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας που είναι η ανεργία. Οι άνεργοι ανέρχονται σε ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες. Τα των ανέργων, είναι μακροχρόνια άνεργοι. Και φυσικά –το έχω ξαναπει– στο σπίτι του άνεργου η ανεργία είναι 100%, δεν είναι ούτε 30%, ούτε 25%, ούτε 22%. Βέβαια, αυτοί οι ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες άνεργοι είναι άνθρωποι και όχι αριθμοί. Στις αισιόδοξες προβλέψεις του προϋπολογισμού και της κυβερνητικής πλευράς υπάρχει η πρόσφατη εκτίμηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που προβλέπει το ποσοστό ανεργίας στο 25,8% για το 2015 και στο 23,8% για το 2016. Ο ΟΟΣΑ είναι ακόμα πιο απαισιόδοξος, γιατί προβλέπει ότι στα τέλη του 2015 το ποσοστό ανεργίας στη χώρα μας θα είναι, δυστυχώς, στο 27%.

Διά όσων αξία έχει, βγήκε ένα πρόγραμμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση –εμείς είμαστε σταθερά προσανατολισμένοι ευρωπαϊστές, κύριε Υπουργέ– για να στηρίξει την ανεργία και ιδιαίτερα τη νεανική ανεργία. Δεν ξέρω αν μέχρι σήμερα η Ελλάδα έχει κάνει χρήση αυτής της χρηματοδότησης. Αντίθετα, τόσο οι Γάλλοι όσο και οι Ιταλοί πήραν εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ για να στηρίξουν την προσπάθεια αντιμετώπισης της νεανικής ανεργίας. Πριν δύο μήνες συγκεκριμένα που καταθέσαμε ερώτηση ως Δημοκρατική Αριστερά, η απάντηση ήταν «Θα πάρουμε στο τέλος του 2014». Αυτό δείχνει ότι υπάρχει μία αδυναμία από την πλευρά της Κυβέρνησης να αξιοποιήσει έστω και αυτές τις λίγες χρηματοδοτικές πηγές για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της ανεργίας.

Κλείνω με κάτι που δείχνει ότι δυστυχώς η πατρίδα μας, η Ελλάδα, η χώρα μας, είναι τελευταία σε ό,τι έχει να κάνει με την κοινωνική δικαιοσύνη. Όσον αφορά την πρόσβαση στην εκπαίδευση είμαστε τελευταίοι στους «είκοσι οκτώ». Πρόσβαση στην αγορά εργασίας: είμαστε εικοστοί όγδοοι. Κοινωνική συνοχή και αποφυγή διακρίσεων. Είμαστε τελευταίοι στους «είκοσι οκτώ». Ισότητα των γενών. Είμαστε εικοστοί όγδοοι. Βελτίωση στην υγεία. Είμαστε εικοστοί τέταρτοι. Πρόληψη της φτώχειας. Εικοστοί πέμπτοι. Όλα αυτά δείχνουν ότι δυστυχώς και ο φετινός προϋπολογισμός δεν μπορεί να απαντήσει στα εξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός, ο Έλληνας πολίτης και είναι επιτακτική η ανάγκη να αλλάξουν οι πολιτικές που ασκούνται από τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση.

Η Δημοκρατική Αριστερά θα καταψηφίσει τον προϋπολογισμό του 2015 και θα συμβάλλει, με όσες δυνάμεις έχει, στην προοπτική μιας άλλης αριστερής προοδευτικής διακυβέρνησης του τόπου.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κρίνει τον προϋπολογισμό, τα μέτρα, τους νόμους με κριτήριο τα εργατικά, λαϊκά συμφέροντα.

Μ' αυτό το κριτήριο, τονίζουμε ότι όλα αυτά υπηρετούν τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, των τραπεζιτών, των βιομηχάνων, των εφοπλιστών και των άλλων τμημάτων της πλουτοκρατίας. Είναι εργαλεία για τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, την κατάργηση βασικών εργατικών, λαϊκών δικαιωμάτων και έχουν οδηγήσει στην πτώχευση του λαού.

Κανένα μέτρο δεν είναι προσωρινό. Αυτό το επιβεβαιώνετε με την πολιτική σας. Όλα εντάσσονται σε κεντρικό σχεδιασμό που ως στόχο έχει τη βαθμιαία μείωση του μέσου μισθού σε συνθήκες κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Η μείωση του κατώτερου μισθού έσπρωξε προς τα κάτω μια σειρά από κλαδικούς μισθούς. Η επιχείρηση εξίσωσης των μισθών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα στα κατώτερα όρια των 586 ευρώ αποδεικνύει τη στόχευση αυτή.

Όλα τα μέτρα και ειδικά αυτά που αφορούν τους μισθούς και τις εργασιακές σχέσεις, προβλέπεται ότι θα αναθεωρούνται με πρόσθετες νομοθετικές παρεμβάσεις για να επιτυγχάνει η Κυβέρνηση το στόχο του κεφαλαίου, που είναι η βαθύτερη εκμετάλλευση της εργατικής τάξης.

Κριτήριο για το ΚΚΕ είναι οι σύγχρονες λαϊκές ανάγκες και όχι τα όρια της πείνας, ο ρεαλισμός των ορίων αντοχής της οικονομίας που προσαρμόζει τις απαιτήσεις των εργαζομένων στις ανάγκες του κεφαλαίου.

Η κατάσταση που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα και η νεολαία με τη δραματική μείωση των μισθών και των συντάξεων, τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, την κατάργηση βασικών εργασιακών, ασφαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, καθιστά επιτακτική την ανάγκη της ένταξης της λαϊκής πάλης για την κατάργηση των αντιλαϊκών μέτρων και για την ανατροπή αυτής της πολιτικής που εξαθλιώνει το λαό.

Η άμεση αποκατάσταση των εισοδημάτων στην προ κρίσης κατάσταση και η κάλυψη των απωλειών αποτελούν επείγον μέτρο ανακούφισης της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Αυτό σημαίνει επαναφορά της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας -που καλύπτει σήμερα περίπου τριακόσιες χιλιάδες εργαζόμενους- στα 751 ευρώ ως βάση για νέες διαπραγματεύσεις και νέες αυξήσεις.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση δεν πρέπει να υπάρχει εργαζόμενος που να αμείβεται με λιγότερα από 751 ευρώ, δηλαδή να μπει οριστικό τέλος στην «πανσπερμία» των εργασιακών σχέσεων, στη μερική απασχόληση, στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, στα κακοπληρωμένα προγράμματα απασχόλησης που καταβάλλουν τους μισθούς σε άθλια επίπεδα, στα 200 και 300 ευρώ.

Δεν αρκεί μόνο η αποκατάσταση των απωλειών της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Ταυτόχρονα, πρέπει να καταργηθούν οι νόμοι που προκάλεσαν μεγάλες μειώσεις στις κλαδικές συμβάσεις. Οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, που καλύπτουν τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων, να επανέλθουν στα κατώτερα επίπεδα του 2009. Αυτό προτείνει το ΚΚΕ, αυτό διεκδικεί. Μ' αυτό το όριο ως βάση, να καταργηθούν οι νομοθετικές δεσμεύσεις και να υπάρξουν ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Η πρόταση νόμου που κατέθεσε το ΚΚΕ στη Βουλή και η προσπάθεια που θα καταβάλει, ώστε να γίνει αυτή κτήμα του εργατικού λαϊκού κινήματος και των συνδικαλιστικών οργανώσεων, αποτελεί συμβολή στην πάλη για τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα.

Ταυτόχρονα με την ανάγκη κατάργησης νόμων και διατάξεων που προκάλεσαν ισχυρά πλήγηματα στους μισθούς και στο λαϊκό εισόδημα, το ΚΚΕ υποστηρίζει πλαίσιο αιτημάτων με σημαντικούς στόχους πάλης.

Θέλω να το ξεπεράσω, αλλά πρέπει να πούμε εδώ για τους εργαζόμενους που μας ακούνε ότι διεκδικούμε: Πρώτον, υπογραφή Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και κλαδικών συμβάσεων με το πλαίσιο του ταξικού κινήματος, με επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ για όλους, χωρίς διακρίσεις με βάση την ηλικία, ως έναρξη για συζήτηση και διαπραγμάτευση

για αυξήσεις. Κατώτερο μεροκάματο στα 33,57 ευρώ. Άμεση υπογραφή και επαναφορά όλων των κλαδικών συμβάσεων στα επίπεδα του 2009. Να καταργηθεί ο άθλιος διαχωρισμός των εργαζομένων με βάση την ηλικία. Καθολική ισχύ και υποχρεωτικότητα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Εφαρμογή της μετενέργειας μέχρι την υπογραφή νέας συλλογικής σύμβασης εργασίας, χωρίς κανέναν χρονικό περιορισμό. Κατάργηση της δυνατότητας που καθιερώθηκε για υπογραφή επιχειρησιακών συμβάσεων με μισθούς χαμηλότερους από τις κλαδικές συμβάσεις. Κατάργηση όλων των ρυθμίσεων που προβλέπουν την αύξηση του ορίου απολύσεων, καθώς και τη μείωση των αποζημιώσεων. Κατάργηση των νόμων που αφορούν στον ΟΜΕΔ και στις ενώσεις προσώπων.

Επίσης, επαναφορά των οικογενειακών, των κλαδικών και άλλων επιδομάτων που καταργήθηκαν. Κατάργηση των προεδρικών διαταγμάτων που ισοπέδωσαν τις αποζημιώσεις. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Κατοχύρωση του τριανταπεντάωρου, εφτάωρου, πενήνήμερου και διασφάλιση της κυριακάτικης αργίας. Κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών απασχόλησης και κάθε μορφής ανασφάλιστης εργασίας. Πρακτική άσκηση των σπουδαστών, με πλήρεις αποδοχές και εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα.

Το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας οδηγείται εκεί που έχει αποφασίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και απαιτεί το κεφάλαιο: Να ενισχυθεί ο ανταποδοτικός χαρακτήρας, καταργώντας τον κοινωνικό χαρακτήρα, να απαλλαγεί η εργοδοσία και το κράτος, να γίνει ατομική υπόθεση του καθένα, να ενισχυθεί η επιχειρηματικότητα στην κοινωνική ασφάλιση. Αυτήν την κατεύθυνση εξυπηρετούν και οι αναλογιστικές μελέτες που ολοκληρώνονται.

Με βασικό όχημα την ενοποίηση των ταμείων, το 2015 θα προχωρήσουν στην οριστική αναμόρφωση του ασφαλιστικού με στόχο το τσάκισμα όλων των εναπομεινάντων δικαιωμάτων σε ασφάλιση, υγεία και πρόνοια. Τα ταμεία επικουρικής ασφάλισης, τα ταμεία πρόνοιας και εφάπαξ αρχικά ενσωματώνονται, συγχωνεύονται, με την καθιέρωση ενιαίων κανόνων και όρων ασφάλισης, ανοίγοντας το δρόμο για την ενοποίηση των παροχών και της κύριας σύνταξης, φυσικά προς τα κάτω.

Στόχος είναι ό,τι ισχύει για τις επικουρικές συντάξεις να επεκταθεί και στην κύρια σύνταξη, να μην υπάρχει καμιά συμμετοχή και εγγύηση του κράτους αλλά συνεχής μείωση των συντάξεων.

Φαίνεται ότι θέλετε να επιταχύνετε την εφαρμογή του νόμου που ισχύει για τους ασφαλισμένους από 1-1-2011 σε όλους τους ασφαλισμένους και μέχρι 31-12-2010, σύμφωνα με τον οποίο μειώνεται πιο πολύ οι συντάξιμες αποδοχές είτε με τον υπολογισμό ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου είτε με άλλον τρόπο αλλά με τελικό στόχο τη μείωση των συντάξεων.

Οι μειώσεις σε όλους τους τομείς συντάξεων, παροχών υγείας, ανεργίας, εργατικής εστίας επιδεινώθηκαν από το 2000 και μετά. Σταθερά προωθείται ο στόχος του κεφαλαίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεών τους για προνοιακή σύνταξη, προνοιακές παροχές υγείας και μεγαλύτερο έδαφος στην ιδιωτική ασφάλιση, τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Η δήλωση του κ. Σπυρόπουλου, του εχθρού της κοινωνικής ασφάλισης, για παροχές υγείας ανάλογα με τις ημέρες ασφάλισης, δεν είναι άγνοια. Προωθείται η ανταποδοτικότητα στον κλάδο υγείας. Έχεις τρακόσιες ημέρες ασφάλισης το χρόνο; Θα έχεις ένα καλό πακέτο κάλυψης. Έχεις εκατό ημέρες ασφάλισης; Θα παίρνεις ασπιρίνη!

Η Κυβέρνηση ετοιμάζει νέα επίθεση. Έχει δεσμευτεί, σύμφωνα με το κείμενο που έστειλε στην τρόικα, για αύξηση των βασικών προϋποθέσεων όσον αφορά τη θεμελίωση της κατώτατης σύνταξης από τα δεκαπέντε χρόνια στα είκοσι χρόνια. Δηλαδή, από τεσσαράμισι χιλιάδες ένσημα στα έξι χιλιάδες ένσημα.

Ρωτήσαμε σήμερα στην επιτροπή τον κ. Βρούτση και ρωτάμε και εσάς, κύριε Σταϊκούρα: Πόσοι από τους εργαζόμενους θα μείνουν χωρίς σύνταξη, αφού δεν θα μπορούν να μαζέψουν έξι χιλιάδες ένσημα;

Στα μέτρα που προτείνει η Κυβέρνηση υπάρχει κι η δέσμευση ότι όσοι έχουν έως τεσσαράμισι χιλιάδες ένσημα θα παίρνουν τα 200 ευρώ, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Πόσοι θα αναγκαστούν να ζουν με αυτό το ποσό; Οι εργαζόμενοι στις οικοδομές,

στον επισιτισμό-τουρισμό, στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, οι μουσικοί, οι ηθοποιοί, οι καθηγητές του ιδιωτικού τομέα, οι εργαζόμενοι στα φρούτα, στα εποχικά προϊόντα, στα τρόφιμα, μένουν εκτός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Αλήθεια, ποιοι από όλους αυτούς που δουλεύουν με τις ευέλικτες μορφές απασχόλησης, τις οποίες νομοθετήσατε εσείς και το ΠΑΣΟΚ, με τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, διαλείπουσας εργασίας, συμβάσεις μιας μέρας, μπορούν να συγκεντρώσουν τις έξι χιλιάδες ημέρες ασφάλισης που σημαίνει είκοσι χρόνια με τρακόσιες ημέρες το χρόνο; Απάντηση δεν πήραμε και δεν θα πάρουμε. Απάντηση όμως πρέπει να δώσουν οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες, οι νέοι και οι νέες με την καθολική τους αντίδραση που ήδη άρχισε κιόλας.

Προχωράτε στην κατάργηση ή τη μεταβολή του καθεστώτος των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων. Οι θιγόμενες ομάδες είναι αρκετές, με κυριότερες τους γονείς ανήλικων παιδιών, τους τρίτεκνους, τους εργαζόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά, τους εργαζόμενους στις κατασκευές και πολλές άλλες επαγγελματικές ομάδες που συνταξιοδοτούνται λόγω ιδιαίτερων συνθηκών εργασίας.

Στο σχέδιο αναφέρετε την αναπροσαρμογή των κριτηρίων για το ΕΚΑΣ, που σημαίνει περικοπές. Προβλέπεται η κατάργησή του!

Ήδη το βάζετε μέσα στον κορβανά των προνοιακών επιδομάτων του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Ο Υπουργός Εργασίας, χαρακτηρίζει γενναία τη μείωση κατά πέντε μονάδες των εργοδοτικών εισφορών όταν αυτή αφαιρέσει από το ΙΚΑ πάνω από ένα δισεκατομμύριο ευρώ ετησίως. Μιλάει για ενίσχυση της εισπρακτικής ικανότητας του συστήματος ενώ οι εργοδοτικές οφειλές στο ΙΚΑ έχουν εκτιναχθεί στα 13,54 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με τη μελέτη του ΚΕΠΕ και είναι μεγαλύτερες ακόμα και από το ετήσιο κονδύλι του ταμείου για τις συντάξεις.

Κύριε Υπουργέ, πολύς θόρυβος γίνεται για τη δήθεν μεγάλη συμμετοχή του κράτους για τις συντάξεις. Θέλουμε να αναφέρουμε ότι ενώ το σύνολο των πληρωμών για συντάξεις μαζί με το δημόσιο για το 2014 θα φτάσει γύρω στα 27,8 δισεκατομμύρια, η συμμετοχή του κράτους θα είναι κοντά στα 12 δισεκατομμύρια, δηλαδή στο 6,5% επί του ποσοστού του ΑΕΠ. Στον ΟΓΑ η μείωση ανέρχεται στο 23,5%. Στον ΟΑΕΕ η κατάσταση είναι εκρηκτική.

Τα επόμενα χρόνια, όλο και πιο πολύ θα μειώνεται ο αριθμός αυτών που θα συνταξιοδοτούνται. Η Κυβέρνηση κάνει αλχημείες υπολογίζοντας ως δαπάνες και τα χρήματα που προέρχονται από τις εισφορές, δηλαδή την υπεραξία των εργαζομένων και ανεβάζουν σε υπέρογκα ποσά την κρατική συμμετοχή ως ποσοστό του ΑΕΠ. Είναι αλήθεια ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος των εσόδων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης προέρχεται από τις εισφορές, αν και υπάρχει μεγάλη μείωση κατ' έτος ξεκινώντας από το 2009 με έσοδα 23,9 δισεκατομμύρια. Πέφτουν στα 18,2 δισεκατομμύρια το 2011, με πρόβλεψη για 11,8 δισεκατομμύρια το 2015, δηλαδή μείωση κατά 35% σε σχέση με το 2011. Δεν έχουν φανεί στο σύνολο οι περυσινές μειώσεις και ετοιμάζεται νέα μείωση για το 2015 κατά 1%.

Ας μην αναφέρουμε άλλα στοιχεία γιατί είναι κουραστικά. Θεωρώντας εφικτό και ρεαλιστικό, κύριε Υπουργέ, αυτό που αντιστοιχεί στις σύγχρονες ανάγκες του λαού, το ΚΚΕ στηρίζει τις θέσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, για να καλυφθούν άμεσα όλες οι ανάγκες των ταμείων από το κράτος και τη μεγαλύτερη εργοδοσία.

Να υπάρξει πλήρης και κρατική εγγύηση όλων των συντάξεων και των παροχών.

Να πληρώσουν το κράτος κι η μεγαλεργοδοσία για τα ελλείμματα των ταμείων.

Να υπάρξει κάλυψη, με κρατική χρηματοδότηση, του συνόλου των απωλειών των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και των απωλειών από το «κούρεμα».

Να εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση με βάση τις ανάγκες των ασφαλιστικών ταμείων με εξασφάλιση της χορήγησης παροχών και συντάξεων με πλήρη εγγύησή τους και όχι μόνο ως 360 ευρώ, όπως προβλέπει ο νόμος του Λοβέρδου.

Να μην εφαρμοστούν οι προβλέψεις του μεσοπρόθεσμου προ-

γράμματος 2014-2017 για δραστικές μειώσεις της χρηματοδότησης των ασφαλιστικών ταμείων από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Να μην εφαρμοστεί από 1-1-2015 ο ν.3863/2010 που διαχωρίζει τη σύνταξη σε βασική και αναλογική.

Να μην εφαρμοστεί ο νέος τρόπος υπολογισμού της σύνταξης που σε πλήρη εφαρμογή μειώνει τις κύριες συντάξεις από 7% ως 25%.

Απαιτούμε την κατάργηση της ρήτρας του μηδενικού ελλείμματος που ισχύει στην επικουρική και στα εφάπαξ και να μην εφαρμοστεί και στην κύρια σύνταξη από το 2015. Να μην υπάρξει καμμία νέα περικοπή.

Επαναφορά της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης κύριας και επικουρικής σύνταξης.

Αποκατάσταση των κύριων και επικουρικών συντάξεων. Άμεση αποκατάσταση των απωλειών από περικοπές επιδομάτων και συντάξεων σε ειδικές ομάδες όπως αναπηρίας, χηρείας κ.λπ..

Υπάρχει ένα πλέγμα προτάσεων που είναι γνωστό. Το έχουμε καταθέσει με πρόταση νόμου εδώ ως ΚΚΕ. Πιστεύουμε ότι το εργατικό, το ταξικό κίνημα το διεκδικεί καθημερινά μέσα από τους αγώνες του.

Με βάση τον προϋπολογισμό, εκτιμάται ότι το ποσοστό ανεργίας θα μειωθεί και θα διαμορφωθεί στο 22,6% του εργατικού δυναμικού. Η απασχόληση λέτε ότι προβλέπεται να αυξηθεί κατά 2,6%. Τα συνολικά έσοδα του ΟΑΕΔ, είναι μειωμένα κατά 34,34% εξαιτίας των μειώσεων στις ασφαλιστικές εισφορές κατά 15,35% σε σχέση με το 2014 και 49,74% σε σχέση με το 2011.

Το 64% των εσόδων προέρχονται από τις ασφαλιστικές εισφορές, αλλά τα επιδόματα ανεργίας από 1,95 δισεκατομμύρια το 2014, μειώθηκαν στα 992 εκατομμύρια για το 2015. Είναι μειωμένα, δηλαδή, κατά 9,41%, ενώ το 2011, έφθαναν τα δύο δισεκατομμύρια, όπως είπα και ο εισηγητής μας. Δηλαδή, σε σχέση με το '11 υπάρχει μια μείωση στον ΟΑΕΔ της τάξης του 50,4%. Ένας στους δέκα είναι αυτός που επιχορηγείται από τον ΟΑΕΔ, ενώ από την άλλη πλευρά έχουν διπλασιαστεί τα προγράμματα επιδότησης των εργοδοτών στις επιχειρήσεις.

Εμείς απαιτούμε ουσιαστική προστασία των ανέργων, με 600 ευρώ επίδομα ανεργίας για όσο διαρκεί η ανεργία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- πιστεύουμε ότι η ανεργία δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με αυτό το δρόμο ανάπτυξης, τα μονοπώλια, τους επιχειρηματικούς ομίλους, οι οποίοι προσλαμβάνουν και απασχολούν τον κόσμο, τους εργαζόμενους, για όσο έχει ανάγκη η παραγωγής τους και με όσο μισθό διασφαλίζουν τα κέρδη των επιχειρήσεων.

Εμείς πιστεύουμε ότι σήμερα υπάρχει ανάγκη για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης. Πρέπει να τελειώσουμε με αυτούς που μπαίνουν εμπόδιο στη ζωή που δικαιούνται οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα και αυτοί είναι οι καπιταλιστές που εσείς υπηρέτετε. Αυτός ο δρόμος ανάπτυξης, όλο βάσανα θα δημιουργεί στο λαό μας. Πιστεύουμε ότι η αλλαγή τάξης στην εξουσία, η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής με άλλη μορφή οργάνωσης της οικονομίας, μπορεί, πράγματι, να ανοίξει το δρόμο σε αυτήν την κατεύθυνση.

Κι επειδή εμείς παλεύουμε για το σήμερα, όλα αυτά τα αιτήματα που είπαμε, τις θέσεις του ΚΚΕ, τις βάζουμε σε όλο το εργατικό κίνημα και τους καλούμε να παλέψουν και πάνω απ' όλα να εμποδίσουν τη νέα επίθεση που οργανώνεται σε βάρος τους. Καλούμε τους εργαζόμενους την Κυριακή, στο μεγάλο συλλαλητήριο που οργανώνει το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο στην Ομόνοια στις 18.00' -και βεβαίως στις υπόλοιπες πόλεις της Ελλάδας- και σε όλη τη δραστηριότητα που θα ακολουθήσει από δω και πέρα, για να μην περάσουν αυτά τα άθλια, τα αισχρά, τα επικίνδυνα, τα επώδυνα, μέτρα για τους εργαζόμενους και το λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Θεοδώρα Τζάκρη, με την οποία ολοκληρώνεται ο πρώτος κύκλος των ειδικών εισηγήσεων των κομμάτων και θα συνεχίσουμε αύριο το απόγευμα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να αρχίσω την εισήγησή

μου στον προϋπολογισμό του 2015 με τις τελευταίες εξελίξεις της διαπραγμάτευσης της Κυβέρνησης με την τρόικα.

Δεν θα καταφύγω στο γνωστό κλισέ ότι η Κυβέρνηση διαπραγματεύεται, διότι θεωρώ ότι η πολιτική της ήττας στην παρούσα φάση είναι τόσο μεγάλη, ώστε να τίθεται μάλιστα και θέμα πολιτικής επιβίωσης για το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Όμως, δεν μπορώ παρά να προσθέσω σε αυτόν το συλλογισμό ότι έφτασαν σε αυτήν εδώ τη θέση σήμερα, αποκλειστικά, με δική τους υπαιτιότητα.

Εάν υπήρχε κάτι για το οποίο η χώρα μας μπορούσε να πει ότι είχε κερδίσει από την μέχρι σήμερα εφαρμογή μιας έξωθεν επιβαλλόμενης πολιτικής, αυτό είναι η υπόσχεση των εταίρων μας το 2012 ότι η δημοσιονομική πειθαρχία -η λιτότητα αν θέλετε με τον ορθό πολιτικά όρο- έχει ορίζοντα τέλους τη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων.

Εφόσον η χώρα κατάφερε να παρουσιάζει έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, να δαπανά δηλαδή όσα ακριβώς εισπράττει από φόρους, την ίδια στιγμή θα έπρεπε να είχαν διακοπεί οριστικά και οι σχέσεις με το παρελθόν, ένα παρελθόν το οποίο στηριζόταν σε ένα τριπλό πρόβλημα. Δημοσιονομικό έλλειμμα, τεράστιο χρέος και έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Η χώρα, λοιπόν, χωρίς την ανάγκη να αποπληρώνει τεράστια ποσά για το χρέος της -και χωρίς όμως να προσθέτει νέο χρέος- θα μπορούσε να στραφεί ανεμπόδιστα προς τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, βελτιώνοντας περαιτέρω το επιχειρηματικό μοντέλο, δίνοντας σε αυτό έναν περισσότερο εξαγωγικό προσανατολισμό.

Παράλληλα με την επίτευξη όχι μόνο ισοσκελισμένου προϋπολογισμού, αλλά και πρωτογενών πλεονασμάτων και με τη δέσμευση πολιτική του να είμαστε όλοι φιλαράκια και να «χτυπούμε» ο ένας την πλάτη του άλλου, οι κύριοι Σαμαράς και Βενιζέλος έκλεισαν το μάτι στους εταίρους μας, που άλλο δεν ήθελαν με το να αποσύρουν την υπόσχεσή τους για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του χρέους. Ήταν το μόνο πράγμα που είχαν αναλάβει ως δική τους υποχρέωση, όλα αυτά τα χρόνια που ο ελληνικός λαός πάσχιζε μέσα σε ασφυκτικά χρονικά πλαίσια και με λάθος πολλαπλασιαστές να διορθώσει τα λάθη του παρελθόντος, δηλαδή ένα άνευ προηγουμένου δημοσιονομικό ξεχειλίσμα, σχεδιασμένο με ύφεση, που ήταν κληρονομιά της προηγούμενης διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος, διέψευσαν τους συντηρητικούς πολιτικούς της Ευρώπης, τους εκπροσώπους του μονεταρισμού και της άγριας λιτότητας, δίνοντας ένα ισχυρό πλήγμα στην ίδια τους τη χώρα. Η Ευρώπη κρύφτηκε πίσω από τις λέξεις και τις διασφαλίσεις της Κυβέρνησης ότι το χρέος είναι βιώσιμο και, αν θέλετε, αυτό έχει ως συνέπεια και ένα ευρύτερο κακό για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, να διακοπεί δηλαδή κάθε συζήτηση για τη βιωσιμότητα του ευρωπαϊκού χρέους και για τις πολιτικές ανάπτυξης μέσω της επέκτασης της εγχώριας και της δημόσιας κατανάληψης.

Ο κ. Σαμαράς και ο κ. Βενιζέλος, πριόνιζαν τα πόδια της καρέκλας στην οποία κάθονταν. Δυστυχώς, όμως, στην ίδια καρέκλα κάθεται και ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Σήμερα, λοιπόν, κατά δική τους ομολογία διαπραγματεύονται σκληρά. Να τους πιστέψουμε. Ο μεν κ. Βενιζέλος, διαπραγματεύεται το ΠΑΣΟΚ να παραμείνει κόμμα της Βουλής, ο δε κ. Σαμαράς, διαπραγματεύεται την αποφυγή της πασοκοποίησης της Νέας Δημοκρατίας.

Τι διαπραγματεύονται, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Διαπραγματεύονται το 3% πρωτογενούς πλεονάσματος που είχαν υπογράψει; Διαπραγματεύονται τα 8 δισεκατομμύρια που θα πάνε σε τόκους μόνο για το 2015, ή μήπως το γεγονός ότι η χώρα θα αναπτυχθεί 3% τον επόμενο χρόνο χωρίς τραπεζικό σύστημα, με περισσότερους φόρους και με ανεργία να προσεγγίζει το 30%;

Αναρωτιέται κανείς γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαπραγματεύονται τώρα όλα αυτά αλλά δεν διαπραγματεύονταν ένα χρόνο πριν τη μείωση του χρέους, τη μετακύλιση και την ωρίμανση του στα επόμενα πενήντα ή εξήντα χρόνια με μηδενικό επιτόκιο, μια λύση τέλος πάντων που θα ενεργοποιούσε την υποσχέση των κρατών-μελών της Ευρωζώνης για μείωση του χρέους, αντί να διαπραγματεύονται πως θα αφαιμάξουν 8 δισεκατομμύρια, την πλήρη μισθοδοσία δηλαδή περίπου τετρακο-

σίων χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων από μια καταρρέουσα, υπερχρεωμένη, λαβωμένη και υπερφορολογημένη οικονομία.

Τώρα τρέχουν για να μαζέψουν τα ασυμμάζευτα. Θα πάρουν μέτρα τώρα και υπόσχονται και νέα μέτρα από τον Ιούλιο του 2015. Ξαναπαίνουμε έτσι στον αέναο κύκλο των μέτρων, της ύφεσης, της λιτότητας. Θα τραβήξουν άλλα 3 δισεκατομμύρια περίπου από την ελληνική κοινωνία και από την ελληνική οικονομία, που ακόμη και με τον πιο ήπιο πολλαπλασιαστή θα αφαιρέσουν περίπου 1,5 μονάδα από το ΑΕΠ.

Το δεύτερο εξάμηνο του 2015 θα πάνε σε νέα μέτρα, διότι το 3% της ανάπτυξης που έχει προϋπολογιστεί στο φετινό προϋπολογισμό, θα είναι το πολύ 0,7%, άντε 1%. Η ανεργία δεν πρόκειται να πέσει δύο με τρεις μονάδες, ούτως ή άλλως δεν θα έπεφτε, ενδέχεται μάλιστα και να αυξηθεί. Οι δανειστές θα επανέλθουν το δεύτερο εξάμηνο του 2015 και θα βρουν τρύπα στον προϋπολογισμό και για να μη μακρηγορώ, τα υπόλοιπα τα γνωρίζετε. Νέα ύφεση, νέα μέτρα, κ.ο.κ..

Τι διαπραγματεύονται, λοιπόν, σήμερα με όλα αυτά τα μέτρα που πάνε και έρχονται και δεν ξέρουμε και πού θα καταλήξουν, ποια θα είναι δηλαδή η τελική τους μορφή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η εναλλακτική πρόταση για την έξοδο της χώρας από αυτήν την κρίση είναι τόσο αυτονόητη, όσο είναι και ένας απλός μαθηματικός υπολογισμός. Η χώρα και η οικονομία, αν δεν απεγκλωβιστούν άμεσα από αυτόν το φαύλο κύκλο της αέναης λιτότητας, δεν πρόκειται πραγματικά να φτάσουν πουθενά. Αυτό το μοντέλο είναι ταξίδι χωρίς λιμάνι.

Θέλω, λοιπόν, να θέσω υπ' όψιν όλων μας, αν αξίζει σε αυτήν τη χώρα και σε αυτούς τους πολίτες που έκαναν το χρέος τους, να έχουν παραδώσει αντί πληρεξουσίου Σαμαρά και Βενιζέλου την εθνική μας κυριαρχία, σε μια -θα την ονομάσω έτσι, γιατί έτσι είναι- κλίκα γερμανικών συμφερόντων που λυμαίνονται ολόκληρη την Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το σχέδιο του προϋπολογισμού, το οποίο, όπως προείπα, βρίσκεται εξ ολοκλήρου στον αέρα, καθώς οι διαπραγματεύσεις της Κυβέρνησης με την τρόικα, δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί. Στο πρόσφατο μάλιστα e-mail που έστειλε στην τρόικα ο κ. Χαροδούβελης, παραδέχεται την πιθανότητα λήψης νέων μέτρων, εφόσον ο προϋπολογισμός και οι προβλέψεις του δεν επαληθευτούν.

Αρα η ίδια η Κυβέρνηση, αποδέχεται a priori και καταστατικά ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι υπό προϋποθέσεις εφαρμόσιμος. Να θυμηθούμε το διθυραμβικό λόγο του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης, περί κατάθεσης προϋπολογισμού χωρίς την έγκριση της τρόικας; Να θυμηθούμε το μνημόνιο που θα έσκιζε ο κ. Σαμαράς, για τη μεγάλη πολιτική του success story; Να θυμηθούμε την έξοδο στις αγορές;

Όλα αυτά γκρεμίστηκαν μέσα σε μερικές μέρες, γιατί αφ' ενός μεν οικοδομήθηκαν πάνω σε ένα τεράστιο πολιτικό ψέμα, αφ' ετέρου συμβαίνουν σε μια χώρα που έχει ασφυκτικά νούμερα ανεργίας, υπέρμετρους φόρους, υπερβολική παρατεταμένη ύφεση και κανένα, μα κανένα πραγματικό σχέδιο για την ανάταξη της ελληνικής οικονομίας.

Το μόνο σχέδιο του κ. Σαμαρά όλα αυτά τα χρόνια, υπήρξε η μείωση των μισθών, η μείωση των εισφορών στα ασφαλιστικά ταμεία, η προσέλκυση επενδύσεων άνευ όρων που μόνο επενδύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν αλλά ξεπούλημα της τελευταίας παραγωγικής ικμάδας της χώρας.

Ο προϋπολογισμός αυτός, λοιπόν, τον οποίο υποτίθεται ότι η Κυβέρνηση θα τον κατέθετε χωρίς την έγκριση της τρόικας, βρίσκεται εξ ολοκλήρου στον αέρα όχι μόνο γιατί οι παραδοχές του, όπως θα συζητήσουμε παρακάτω, είναι υπεραισιόδοξες και μη ρεαλιστικές αλλά και γιατί η τρόικα ακόμα και τώρα, μέσω της Κυβέρνησης πάντα, έχει ακυρώσει επί της ουσίας το σχέδιο αυτό.

Σήμερα, λοιπόν, η Κυβέρνηση συζητά με την τρόικα αλλά επί της ουσίας υποχωρεί σταδιακά σε όλες τις επιθυμίες της. Βέβαια, ακόμα δεν γνωρίζουμε το σύνολο των υποχωρήσεων και όπως είπα και ο κ. Σόιμπλε, που στην πραγματικότητα εισιγγείται των διαπραγματεύσεων αυτών, ακόμα κι αν ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση, έπεται ακόμα ένα νέο μνημόνιο, δηλαδή η προληπτική γραμμή πίστωσης και βλέπουμε.

Συνεπώς, την ολοκλήρωση αυτών των διαπραγματεύσεων θα

ακολουθήσουν νέες διαπραγματεύσεις για την προληπτική γραμμή πίστωσης και βέβαια το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο μένει στη χώρα μέχρι το 2016, χωρίς να διαφαίνεται τέλος στο μαρτύριο της ελληνικής οικονομίας.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην παρούσα φάση, συζητάμε για ένα σχέδιο προϋπολογισμού, το οποίο εξ ολοκλήρου θα πεταχτεί στον κάδο των ακρήτων. Όμως, ακόμα κι αυτό να μη συνέβαινε, οι παραδοχές του είναι τέτοιες, που δεν επιτρέπουν την επαλήθευση των στοιχείων που μας έχει παραθέσει η Κυβέρνηση.

Κατ' αρχάς να ξεκινήσουμε από τα προφανή. Η ελληνική οικονομία λέει ότι το προσχέδιο του προϋπολογισμού θα επιστρέψει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης από φέτος μάλιστα, με 0,6% και του χρόνου με το δυσθεώρητο νούμερο 3% ανάπτυξη. Με τις τράπεζες κλειστές και την Τράπεζα Πειραιώς μάλιστα, μόλις προχθές να εγγράφει στον προϋπολογισμό της 2 δισεκατομμύρια επισφάλειες του τρέχοντος έτους, με το τραπεζικό σύστημα αποκλεισμένο από τις αγορές, καθώς και τη χώρα, τους φόρους στο ανώτερο δυνατό επίπεδο και το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας σε απόγνωση από τα χρέη, τα ληξιπρόθεσμα χρέη στις εφορίες, τα ασφαλιστικά ταμεία και τις τράπεζες, η Κυβέρνηση βλέπει αύξηση της εγχώριας ζήτησης κατά 2,2% και της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 1,6%, ενώ παράλληλα βλέπει την τόνωση των επενδύσεων κατά 5,2% και την αύξηση των εξαγωγών κατά 11,7%.

Θα ήθελα να ρωτήσω τον παρισταμένο Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών. Μετά από έξι συνεχόμενα χρόνια ύφεσης και ισοπέδωσης των μισθών και των συντάξεων, με τις τράπεζες κλειστές να μη χορηγούν δάνεια, πώς θα προκύψουν τα χρήματα για την επέκταση ιδιωτικής κατανάλωσης και της εγχώριας ζήτησης;

Τρεις είναι οι πιθανές απαντήσεις εδώ. Η πρώτη είναι ότι οι Έλληνες είναι στο σύνολό τους εκατομμυριούχοι και κρύβουν τα λεφτά τους στο σπίτι τους και ξαφνικά του χρόνου θα αποφασίσουν να ξοδέψουν ένα μέρος εξ αυτών. Η δεύτερη είναι ότι δεν θα συμβεί τίποτα απ' όλα αυτά και απλώς οι προβλέψεις της Κυβέρνησης θα πέσουν έξω και η τρίτη είναι ότι απλώς θα σταματήσουν να πληρώνουν τους φόρους και τα δάνειά τους και θα αρχίσουν να καταναλώνουν εκ νέου.

Το σίγουρο είναι ότι το να παραχθεί εισόδημα χωρίς δανεισμό, με έλλειψη ρευστότητας και με νέες περικοπές, αυτό ονομάζεται ταχυδακτυλουργικό κόλπο και όχι σχέδιο προϋπολογισμού. Να σας θυμίσω ότι οι περισσότεροι εκ των αναλυτών, δικαιολογούν την αύξηση των ιδιωτικών δαπανών το τρίτο τρίμηνο του τρέχοντος έτους, ως αποτέλεσμα της προσδοκίας που καλλιεργήθηκε από την Κυβέρνηση για καθολική ρύθμιση όλων των χρεών με τις εκατό δόσεις, άρα, ως αναβολή της υποχρέωσης καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών και αποπληρωμής των υποχρεώσεων των ασφαλιστικών εισφορών στα ταμεία.

Παράλληλα, το Σεπτέμβριο εκτινάχθηκε κατά 36% ένα εξωφρενικά υψηλό νούμερο, το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου, που καταδεικνύει ότι η πραγματική παραγωγική βάση στη χώρα δεν υφίσταται και οποιαδήποτε αύξηση στο διαθέσιμο εισόδημα γίνεται αμέσως εισαγωγές.

Επίσης, πραγματικά, δεν καταλαβαίνω από που θα προέλθει αύξηση κατά δώδεκα σχεδόν ποσοστιαίες μονάδες των επενδύσεων χωρίς τραπεζικό σύστημα, εκτός αν εννοείτε ότι βάζετε όλες μαζί τις επενδύσεις, όλες τις εισροές κεφαλαίων, δηλαδή βαφτίζετε ως επενδυτές και αυτούς που θα μπουν στο Χρηματιστήριο Αθηνών, για να αγοράσουν φθηνά και να πουλήσουν ακριβά ή αν θεωρείτε επένδυση το ξεπούλημα των αεροδρομίων και των λοιπών παραγωγικών υποδομών της χώρας.

Στο θέμα του πρωτογενούς πλεονάσματος, το οποίο υπολογίζεται ότι θα διαμορφωθεί στο 3% του ΑΕΠ, θέλω να σημειώσω ότι αν είχατε σταθεί επάξια εσείς της Κυβέρνησης στο ρόλο που σας είχε αναθέσει ο ελληνικός λαός και είχατε διεκδικήσει μετ' επιτάσεως την απομείωση του χρέους, σήμερα αυτά τα 6 δισεκατομμύρια που υπολογίζετε σε πρωτογενές πλεόνασμα, μόνο με αυτά, χωρίς να υπολογίζω τα δισεκατομμύρια του ΤΧΣ, θα μπορούσατε να εξαλείψετε τελείως τον ΕΝΦΙΑ, την εισφορά αλληλεγγύης και να μειώσετε και τη φορολογία εισοδήματος ή να διαθέσετε αυτά τα χρήματα επιπλέον, στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, δηλαδή 2 δισεκατομμύρια περίπου επιπλέον αντί

για τα 400 εκατομμύρια ευρώ που το κόβετε φέτος.

Θέλω, επίσης, να σας συγχαρώ, γιατί θα είμαστε η πρώτη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, που προβλέπει τη διάλυση του κράτους πρόνοιας και την απόδοση υπερκερδών στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Θα ήθελα, επίσης, να αναφέρω, σε ό,τι αφορά το σχέδιο προϋπολογισμού, πως έχετε εγγράψει μηδενικό δημοσιονομικό κενό, την ίδια στιγμή που διαπραγματεύεστε μέτρα 2 και 3 δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ 5 δισεκατομμύρια ευρώ ζητάει η τρόικα, ακριβώς για τη μείωση, την εξάλειψη αυτού του κενού.

Μία άλλη ανεφάρμοστη παράμετρος ενός σχεδίου προϋπολογισμού που δεν έχει καμμία τύχη να εφαρμοστεί, είναι η μείωση της ανεργίας στο 22%, κάτι που καμμία ανεξάρτητη μελέτη είτε κοινωνικών φορέων είτε εν πάση περιπτώσει ιδρυμάτων της Ελλάδας και του εξωτερικού έχει αποδεχθεί.

Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να επισημάνω το γεγονός ότι ακόμα και σε περιόδους ανάπτυξης, τον πρώτο ή τον δεύτερο χρόνο παρατηρείται αυτό που λέμε άνεργη ανάπτυξη. Δηλαδή, οι επιχειρήσεις, παρ' ότι βρίσκουν αυξημένη ζήτηση για τα προϊόντα τους, δεν προσλαμβάνουν προσωπικό, διότι αξιοποιούν το ήδη υπάρχον, ενώ φοβούνται να προβούν σε νέες προσλήψεις, διότι δεν γνωρίζουν το βάθος των αναπτυξιακών προοπτικών.

Άλλωστε, θα ήθελα να αναφέρω στο σημείο αυτό ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις υπολειπονται σήμερα και μια ελάχιστη αύξηση στη ζήτηση δεν πρόκειται να οδηγήσει σε νέες προσλήψεις, συν το γεγονός βέβαια ότι είστε οι μόνοι που βγάζετε από το μυαλό σας αυτά τα στοιχεία με βάση το καλύτερο δυνατό σενάριο και κάτι περισσότερο από αυτό, κάτι που όλοι γνωρίζουμε, ότι ποτέ δεν επιβεβαιώνεται στην πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει εγγράψει στον προϋπολογισμό έσοδα από αποκρατικοποιήσεις ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, τη στιγμή που όλοι γνωρίζουμε ότι οι αποκρατικοποιήσεις συνιστούν ένα μεγάλο σκάνδαλο, όχι μόνο ως επιμέρους αποκρατικοποίηση κάθε μιας εξ αυτών αλλά και ως σχεδιασμένη και εφαρμοζόμενη πολιτική.

Τα χρήματα από τις αποκρατικοποιήσεις, καταλήγουν όλα στο βωρέλι δίχως πάτο του χρέους και ούτε καν στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν πηγαίνουν, για να μπορούσαμε έστω να ισχυριστούμε ότι αυτή η νεοφιλελεύθερη και σκανδαλώδης πολιτική έχει έστω και μια θετική πλευρά, την υποβοήθηση της ανάπτυξης.

Η ανάπτυξη όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως την εννοεί η Κυβέρνηση, είναι νεοφιλελεύθερης κοπής. Σημαίνει υπερκέρδη για ελάχιστους και εκλεκτούς επιχειρηματίες και στην καλύτερη περίπτωση, εργασία χωρίς προοπτική για τους πολλούς.

Δομές της χώρας που λειτουργούν κανονικά, χωρίς κανένα απολύτως πρόβλημα, και που, αν θέλατε, η λειτουργία τους θα μπορούσε να βελτιωθεί με ένα ήπιο κρατικό σχεδιασμό, υποδομές που χρυσοπληρώθηκαν από τα ευρωπαϊκά προγράμματα, οι οποίες εν πάση περιπτώσει βοηθούν την τοπική ανάπτυξη και την οικονομία στο σύνολό της, θα γίνουν βορά κερδοσκοπών, εγχώριων και εξωχώριων.

Η παραγωγική δομή, θα μετατραπεί σε offshore κατάθεσης χρημάτων διεφθαρμένων επιχειρηματιών, όπως ακριβώς συνέβη και με το σκάνδαλο της «ENERGA».

Τα αεροδρόμια, που πληρώθηκαν δυο και τρεις φορές από τη φορολογία του Έλληνα πολίτη, τα πήραν οι Γερμανοί φίλοι μας για να αναπαράξουν το επιτυχημένο μοντέλο του «Ελευθέριος Βενιζέλος». Δηλαδή το ελληνικό δημόσιο, πληρώνει τρεις φορές πάνω το κόστος τους στις διεφθαρμένες γερμανικές επιχειρήσεις για να τα κατασκευάσουν, μετά παραχωρούμε έναντι πινακίου φακής τη συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου, ο μεγάλος επιχειρηματίας αξιοποιεί το μονοπωλίο αυξάνοντας δραματικά τις τιμές και στο τέλος δεν πληρώνει και φόρους. Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτιέμαι αν έχουν να ζηλέψουν κάτι από τη χώρα μας οι αφρικανικές χώρες.

Επίσης, θέλω να τονίσω ότι τα χρήματα για αυτές τις υποδομές, δεν τα πήραμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να τα επιστρέψουμε στους Γερμανούς. Τα πήραμε για να γίνουμε πιο ανταγωνιστικοί έναντι των δικών τους επιχειρήσεων και για να γίνουμε πιο παραγωγικοί και να αντέξουμε στον ευρωπαϊκό αντα-

γωνισμό.

Με βάση όλα τα παραπάνω, η πρόβλεψη για πληθωρισμό στο 0.3% από αποπληθωρισμό που έχουμε σήμερα φαντάζει μάλλον ψευδεπίγραφη, ενώ την ίδια στιγμή καμμία σοβαρή πρωτοβουλία δεν λαμβάνεται για το βασικό πρόβλημα της οικονομίας, που είναι η μείωση του χρέους.

Θέλω εδώ να σημειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι θα σήμαινε αυτή η μείωση του χρέους. Πέραν του πρωτογενούς πλεονάσματος στο 3% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου 6 δισεκατομμύρια ευρώ στον προϋπολογισμό, εγγράφονται και δαπάνες για τόκους χρέους 8 δισεκατομμυρίων ευρώ και μάλιστα κατά 349 εκατομμύρια πιο αυξημένες από πέρυσι. Ακόμη, όμως, και αυτά τα 8 δισεκατομμύρια -για την ακρίβεια 7,8- που έχετε εγγράψει για τόκους βρίσκονται κάτω από τις προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Στρατηγικής, που σημαίνει ότι τελικά ενδέχεται να υπάρξει κενό μόνο από εκεί ενός με 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Την ίδια στιγμή, για να προλάβετε αυτές τις αστοχίες και τις υπερβολικά θετικές προβλέψεις, μειώνετε πέραν του αναμενόμενου τις δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση και περιθαλψή, οδηγώντας τον τομέα της υγείας σε ένα πραγματικό αδιέξοδο.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προσθέσω ένα ακόμα σημείο στο «success story» των κκ Σαμαρά και Βενιζέλου, από τους αυξημένους φόρους κατά 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ για τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά. Μάλιστα η αύξηση αυτή, αφορά τόσο τους άμεσους όσο και τους έμμεσους φόρους, με ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό να αφορά τους έμμεσους φόρους. Το 1 δισεκατομμύριο από τα 1,4 δισεκατομμύρια είναι έμμεσοι φόροι. Επιπλέον, οι επιστροφές φόρων θα είναι και αυτές μειωμένες κατά 260 εκατομμύρια ευρώ περίπου, που σημαίνει ότι προβλέπονται και άλλες περικοπές στις ελάχιστα εναπομείνουσες φοροαπαλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία λειτουργεί μέσα σε ένα τοξικό περιβάλλον, ένα περιβάλλον υψηλών φόρων, δυσβάσταχτης ανεργίας, εισαγωγών, έλλειψης τραπεζικού συστήματος και ρευστότητας. Το τοξικό αυτό περιβάλλον, συμπληρώνεται από τις δυσθεώρητες ληξιπρόθεσμες οφειλές και τα κόκκινα δάνεια των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων. Μάλιστα, όλα μαζί τα χρέη προς το δημόσιο, τα ασφαλιστικά ταμεία και τις τράπεζες μας κάνουν ακόμη ένα ΑΕΠ.

Θα σας θυμίσω ότι τα ληξιπρόθεσμα χρέη στις ΔΟΥ είναι της τάξεως των 72 δισεκατομμυρίων ευρώ, προς τα ασφαλιστικά ταμεία 20 δισεκατομμύρια ευρώ και προς τις τράπεζες 80 περίπου δισεκατομμύρια. Αν υπολογίσει κανείς ότι το ΑΕΠ της χώρας μας είναι περίπου 170 δισεκατομμύρια, έχουμε, πραγματικά, ένα ακόμα ΑΕΠ σε ληξιπρόθεσμα χρέη.

Η επίλυση αυτού του προβλήματος όσον αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία, περνάει μέσα από την κεφαλαιοποίηση των χρεών παρελθόντων ετών.

Στα κόκκινα δάνεια, είναι προφανές ότι πρέπει να βρεθεί μια τομή που να λαμβάνει υπ' όψιν και την αρχή «οικ αν λάβεις παρά του μη έχοντος».

Όσον αφορά τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το δημόσιο, η Κυβέρνηση πρέπει να καταλάβει, πως δεν μπορείς να φορτώνεις τόσα πολλά βάρη στην πλάτη των πολιτών και των επιχειρήσεων, τα οποία δεν μπορούν να σηκώσουν.

Άρα, λοιπόν, κάθε χρόνο θα έχουμε επέκταση του φαινομένου των ληξιπρόθεσμων οφειλών. Θα έχουμε πολίτες και επιχειρήσεις, που ζουν και εργάζονται για να πληρώνουν φόρους, πολίτες και επιχειρήσεις, που δεν μπορούν να πληρώνουν τους φόρους τους και βρίσκονται διαρκώς στο κόκκινο, όπως και μια άλλη μικρότερη μερίδα, που εθίστηκαν στις ατέλειωτες ρυθμίσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και θα κλείσω με αυτό- το φετινό σχέδιο του προϋπολογισμού αποτελεί άλλο ένα σημείο προς την ίδια κατεύθυνση, προς την κατεύθυνση μιας χώρας που εργάζεται χωρίς σχέδιο, χωρίς προοπτική, με πολίτες, που ακόμα και αν δεν δουν την περαιτέρω επιβάρυνσή τους, σε καμμία περίπτωση δεν θα μπορέσουν να δουν μέσα στο νεοφιλελεύθερο ευρωπαϊκό και ελληνικό αφήγημα αυτής της Κυβέρνησης, βελτίωση της ζωής τους.

Ο Έλληνας εργαζόμενος, δεν έχει τίποτα να περιμένει από το σχέδιο του προϋπολογισμού και το success story της Κυβέρνη-

σης. Η μικρή, η μεσαία και η μεγάλη επιχείρηση, θα συνεχίσει να λειτουργεί σε ένα ασφυκτικό περιβάλλον και η ανάταξη της οικονομίας σε πραγματικά ανταγωνιστικούς τομείς και δραστηριότητες, δεν θα έρθει ποτέ.

Η αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης, όσο καλή και αν είναι για τους πολίτες -και πώς μπορεί να μην είναι καλή, όταν κάποιος που έχει στερηθεί όλα αυτά τα χρόνια καταναλώνει κάτι περισσότερο- δεν μπορεί να αποτελέσει παραγωγικό και αναπτυξιακό σχέδιο για την οικονομία. Αντιθέτως, αυτό μπορεί να είναι η αύξηση των δημοσίων δαπανών, η επένδυση στη μείωση του κόστους της ενέργειας, η δημιουργία μιας ισχυρής αμυντικής βιομηχανίας με τη σύμπραξη δημοσίων επιχειρήσεων και ερευνητικών ιδρυμάτων, η διευκόλυνση, ακόμη και με πολιτικά μέσα, μιας επιθετικής πολιτικής εξαγωγών. Δηλαδή, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αντί να πηγαίνετε στη γερμανική κυβέρνηση και να αγοράζετε «SIEMENS» και «MERCEDES» και ό,τι άλλο γερμανικό υπάρχει, συν το ξεπούλημα των παραγωγικών υποδομών της χώρας, οφείλετε να ακολουθήσετε εσείς τη γερμανική πολιτική, προς χάρη των ελληνικών συμφερόντων, να προστατεύσετε την ελληνική επιχειρηματικότητα και να ενισχύσετε την εξαγωγική επιχειρηματικότητα.

Θα ήθελα να αναφερθώ για τη μείωση κατά 2 έως 5 λεπτά της φιάλης του γάλακτος, κάτι που ουδέποτε τελικά επετεύχθη. Το αντίθετο μάλιστα. Δεν αφήνεις εξήντα χιλιάδες κτηνοτρόφους και παραγωγούς γάλακτος και παρεμφερείς επιχειρήσεις χωρίς δουλειά.

Θέλω να σας θυμίσω, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι δουλειά σας είναι να προστατεύσετε τον Έλληνα εργαζόμενο και την ελληνική επιχείρηση και όχι να καταστήσετε τη χώρα άντρο εισαγωγών. Άνεργοι καταναλωτές, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, δεν υπάρχουν.

Και στον αγροτικό τομέα, αντί να συνδέσετε δεσμευτικά τον τουρισμό με την προώθηση των εγχώριων αγροτικών προϊόντων, με πολιτικές ελληνικού πρωινού και διατροφής, αφήνατε το ΣΕΤΕ να αλωνίζει με την τρόικα και την ίδια στιγμή επιβάλλετε μέτρα, όπως την αύξηση του ΦΠΑ, που θα πλήξουν και τον ίδιο τον πυρήνα του τουριστικού προϊόντος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με κάποιες επισημάνσεις για το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

Αναφέρομαι στους αγρότες μας, οι οποίοι επλήγησαν τόσο πολύ το τελευταίο διάστημα και από το ρωσικό εμπάργκο. Τα οπωροκηπευτικά, είναι ένας τομέας τόσο σημαντικός για την οικονομία -το γνωρίζετε εσείς στη Μακεδονία- ο οποίος αντιμετωπίζει και θα συνεχίσει να αντιμετωπίζει πρόβλημα, όσο διαρκούν αυτές οι απαγορεύσεις.

Τι έγινε για να μπορέσουν να εκμεταλλευτούν τα μέτρα που έχουν ληφθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα αυτά και να προστατεύσουν το εισόδημά τους; Απολύτως τίποτα!

Η πολυπόθητη επιστροφή του ΦΠΑ κολλάει συνεχώς, κύριε Υπουργέ, σε ελέγχους και σε οδηγίες του Υπουργείου Οικονομικών. Τελικά θα τους χορηγηθεί ή θα συμψηφιστεί με τυχόν οφειλές τους σε ασφαλιστικά ταμεία; Βέβαια, αφού δεν μπορέσατε να συμψηφίσετε τις οφειλές προς τα ταμεία με την προκαταβολή που δικαιούνταν για την ενιαία ενίσχυση, θα έπρεπε να βρεθεί κάποιος άλλος τρόπος. Και μάλλον τον βρήκατε, με τον ΦΠΑ, που δεν έχει δοθεί ακόμη, οκτώ μήνες μετά την υποβολή των σχετικών δηλώσεων από τους αγρότες.

Βρισκόμαστε στο τέλος του 2014 και ακόμα κανείς μας δεν γνωρίζει την αξία των δικαιωμάτων των αγροτών, σύμφωνα με αυτά που ορίζει η νέα ΚΑΠ. Ποιος θα τους ενημερώσει; Ποιος θα ενημερώσει τον αγροτικό κόσμο για την αξία των νέων δικαιωμάτων; Δεν θα πρέπει να γνωρίζουν, πόσο θα μειωθεί η ενίσχυση που δικαιούνται το επόμενο χρόνο, το 2015;

Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, θα μας πείτε επιτέλους τι γίνεται με τους βοσκοτόπους και τι κάνετε με αυτό το αδιέξοδο;

Οι κτηνοτρόφοι, απειλούνται με περικοπή της εξισωτικής και ενιαίας ενίσχυσης και βρίσκονται σε κίνδυνο αντί να λάβουν χρήματα, να πρέπει να πληρώσουν ποινές για τη χρήση εκτάσεων σε μη επιλέξιμες περιοχές. Ποια θα είναι, επομένως, η διαδικασία,

ώστε όλοι οι κτηνοτρόφοι, όπου χρειάζεται, να καταφέρουν να μπουν σε προγράμματα και να διατηρήσουν τις ενισχύσεις τους;

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός προϋπολογισμός, έχει συγκροτηθεί περισσότερο με στοιχεία που προκύπτουν από τη φαντασία της Κυβέρνησης, παρά με στοιχεία που προκύπτουν από πραγματικές αξιολογήσεις και υπολογισμούς. Γι' αυτό ο φετινός προϋπολογισμός δεν είναι μόνο ανεφάρμοστος. Πρέπει και στην πράξη να ακυρωθεί, μέσα από μια άμεση πολιτική αλλαγή.

Καλώ, λοιπόν, τους προοδευτικούς Βουλευτές, να λάβουν υπ' όψιν τους όλα τα επιμέρους ζητήματα και να βοηθήσουν σε μια ευρύτερη πολιτική αλλαγή, καθώς υπάρχει πλέον μεγάλη πολιτική, κοινωνική και εθνική ανάγκη, η χώρα μας να σταθεί στα πόδια της ξανά.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για το χρόνο. Δεν πήρα, όμως, χρόνο απ' άλλον ομιλητή, εφόσον δεν υπάρχει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Γι' αυτό και ευχαριστώ διπλά τους συναδέλφους, τον κ. Σαμοΐλη και τον κ. Γελαλή, που ήταν μαζί μας σε όλη τη διάρκεια της σημερινής συνεδρίασης.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.30' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2014 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ